

ד	פרשה	י'	וידבר	י"י	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	איש
מ	פרשת	י'	וידבר	י"י	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	איש
2פ	פרשתא	י'	וידבר	י"י	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	איש
נ	פרשתא	י'	וידבר	ה'	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	איש
א	פרשת	י'	וידבר	ה'	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	איש
ש	פרשת'	י'	וידבר	ה'	אל	משה	לאמר	דבר	אל	בני	ישראל	ואמרת	אליהם	[איש]

ד	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	מזר	להזיר	לי"י	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי
מ	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	מזר	להזיר	לי"י	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי
2פ	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	מזר	להזיר	לי"י	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי
נ	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	מזר	להזיר	לי"י	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי
א			כי	יפליא	לנדור	מזר	להזיר	לה'	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי
ש			כי	יפליא	לנדור	מזר	להזיר	לה'	הה"ד	הה"ד	שוקיו	עמודי

ד	שש	וגו'	שוקיו	זה	העולם	שנשתוקק	הקב"ה	לבראתו	כמה	דתימ'	ועלי	תשוקתו	ומנין
מ	שש	וגומ'	שוקיו	זה	העולם	שנשתוקק	הקב"ה	לבראתו	כמה	דתימ"ר	ועלי	תשוקתו	ומנין
2פ	שש	וגו'	שוקיו	זה	העולם	שנשתוקק	הקב"ה	לבראתו	כמה	דתימר	ועלי	תשוקתו	ומנין
נ	שש	וגו'	שוקיו	זה	העולם	שנשתוקק	הב"ה	לבראתו	כמד"א		ועלי	תשוקתו	ומנין
א	שש	שוקיו	שוקיו	זה	(הב"ה)	שנשתוקק	הקב"ה	לבראתו	כד"א		ועליו	תשוקתו	ומנין
ש	שש	שוקיו	שוקיו	זה	הקב"ה	שנשתוקק	הקב"ה	לבראתו	כד"א		ועליו	תשוקתו	ומנין

ד	שכן	הוא	אומ'	שנאמ'	ויכלו	השמים	והארץ	וגו'	ואין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנאמ'
מ	שכן	הוא	שנ'	שנ'	ויכלו	השמים	והארץ	אין	אין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנ'
2פ	שכן	הוא	אומר	שנ'	ויכלו	השמים	והארץ	וגו'	ואין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנ'
נ	שכן	הוא	שנ'	שנ'	ויכלו	השמים	והארץ	ואין	ואין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנ'
א	שכן	הוא	אומ'	שנ'	ויכלו	השמים	והארץ	ואין	ואין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנא'
ש	שכן	הוא	אומ'	שנ'	ויכלו	השמים	והארץ	ואין	ואין	ויכלו	אלא	לשון	תאווה	שנא'

ד	נכספה	וגם	כלתה	נפשי	וגו'	עמודי	שש	שהעמיד	כל	מעשה	בראשית	לששה	ימים	שנא'
מ	נכספה	וגם	כלתה	נפשי		עמודי	שש	שהעמיד	כל	מעשה	בראשית	לששה	ימים	שנ'
2פ	נכספה	וגם	כלתה	נפשי		עמודי	שש	שהעמיד	כל	מעשה	בראשית	לששה	ימים	שנ'
נ	נכספה	וגם	כלתה	נפשי	וגו'	עמודי	שש	שהעמיד	כל	מעשה	בראשית	לששה	ימים	שנ'
א	נכספה	וגם	כלתה	נפשי		עמודי	שש	שהעמיד		מעשה	בראשית	לו'	ימים	שנא'
ש	נכספה	וגם	כלתה	נפשי		עמודי	שש	שהעמיד		מעשה	בראשית	לו'	ימים	שנא'

ד	כי	ששת	ימים	עשה	י"י	וגו'	השמים	ואת	הארץ	וגומ'	הים	ואת	הרי
מ	כי	ששת	ימים	עשה	י"י	את	השמים	ואת	הארץ	וגומ'	הים	ואת	הרי
2פ	כי	ששת	ימים	עשה	י"י	את	השמים	ואת	הארץ	וגו'	הים	ואת	הרי
נ	כי	ששת	ימים	עשה	י"י	וגו'	השמים	ואת	הארץ				הרי
א	כי	ששת	ימים	עשה	ה'	את	השמים	ואת	הארץ				הרי
ש	כי	ששת	ימים	עשה	ה'	את	השמי'	ואת	הארץ				הרי

ד	ג'	אמהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדים	על	אדני	פז	שיסודן	היה	שלשה	דברים	משובחים
מ	שלוש	אמהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדים	על	אדני	פז	שיסודן	היה	ג'	דברים	משובחים
2פ	שלשה	אימהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדים	על	אדני	פז	שיסודן	היה	שלשה	דברים	משובחין
נ	ג'	אימהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדים	על	אדני	פז	שיסודם	הים	ג'	דברי'	משובחי'
א	ג'	אמהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדין	על	אדני	פז	שיסודן	הוא	ג'	דברים	משובחי'
ש	ג'	אמהות	שמהם	נבראו	הכל	מיוסדין	על	אדני	פז	שיסודן	הוא	ג'	דברי'	משובחין

ד	שאין	כמותן	בעולם	הה"ד	י"י	וגו'	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו
מ	שאין	כמותם	בעולם	הה"ד	י"י	היא	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו
2פ	שאין	כמותן	בעולם	הה"ד	י"י	דכת'	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו
נ	שאין	כמותן	בעולם	הה"ד	י"י	היא	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו
א	שאין	כמותן	בעולם	הה"ד	ה'	היא	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו
ש	שאין	כמותן	בעולם	הה"ד	ה'	היא	בחכמה	יסד	ארץ	כונן	שמים	בתבונה	בדעתו

ד	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמת	היא	יראת	י"י	כמה	דתימ'	ראשית	חכמה	יראת	י"י
מ	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמה	היא	יראת	י"י	כמה	דתימ'	ראשית	חכמה	יראת	י"י
2פ	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמה	היא	יראת	י"י	כמה	דתימר	ראשית	חכמה	יראת	י"י
נ	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמת	היא	יראת	י"י	כמד"א		ראשית	חכמה	יראת	י"י
א	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמה	היא	יראת	ה'	כד"א		ראשית	חכמה	יראת	ה'
ש	תהומות	נבקעו	זה	הים	חכמה	היא	יראת	ה'	כד"א		ראשי'	חכמה	יראת	ה'

ד	תבונה	זה	סר	מרע	כמ"ה	דתימ'	הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע
מ	תבונה	זה	סר	מרע	כמ"ה	דתימר	הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע
2פ	תבונה	זה	סר	מרע	כמ"ה	דתימר	הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע
נ	תבונה	זה	סר	מרע	כמד"א		הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע
א	תבונה	זה	סר	מרע	כד"א		הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע
ש	תבונה	זה	סר	מרע	כד"א		הן	יראת	י"י	היא	היא	מרע

ד	בינה	דעת	זה	המכיר	את	בראו	כמה	דתימא	ואין	דעת	אלהים	בארץ	ואומר	השכל
מ	בינה	דעת	זה	המכיר	את	בראו	כ"מ	דתימ'א	ואין	דעת	אלהים	בארץ		השכל
2פ	בינה	דעת	זה	המכיר	את	בראו	כמה	דתימר	ואין	דעת	אלהים	בארץ	ואומ'	השכל
נ	בינה	דעת	זה	המכיר	את	בראו	כמד"א		ואין	דעת	אלי"ם	בארץ	ואו'	השכל
א	בינה	דעת	זה	דעת	אלהים		כד"א		ואין	דעת	אלהים	בארץ		השכל
ש	בינה	דעת	זה	דעת	אלהים		כד"א		ואין	דעת	אלהים	בארץ		השכל

ד	וידוע	אותי	מראהו	כלבטון	זה	שכר	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	שעליו	אמר
מ	וידוע	אותי	מראהו	כלבטון	זה	שהיה	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	בעליו	אמ'
2פ	וידוע	אותי	מראהו	כלבטון	זה	שכר	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	מעליו	אמר
נ	וידוע	אותי	מראהו	כלבטון	זה	שכר	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	שעליו	אמר
א	זש"ה		מראהו	כלבטון	זה	שכר	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	זש"ה	
ש	זש"ה		מראהו	כלבטון	זה	שכר	בעל	תשובה	שהוא	נקרא	סר	מרע	זש"ה	

ד	הכתוב	הכתוב	ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וריחח	לו	כלבטון	בחור	כארזים	זה
מ	הכתוב	הכתוב	ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וריח	לו	כלבטון	בחור	כארזים	זה
2פ	הכתוב	הכתוב	ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וריח	לו	כלבטון	בחור	כארזים	זה
נ	הכתוב	או'	ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וריח	לו	כלבטון	בחור	כארזים	זה
א	ארפא		ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וגו'			בחור	כארזים	זה
ש	ארפא		ארפא	משותבם	וגו'	ויהי	כזית	הודו	וגו'			בחור	כארזי'	זה

ד	הירא	והמכיר	בוראו	שהוא	נקרא	ועליו	אמר	הכתוב	צדיק	כתמר	יפרח	כארז		
מ	הירא	והמכיר	בוראו	שהוא	נקרא	ועליו	אמר	שנ'	צדיק	כתמר	יפרח	וגומ'		
2פ	הירא	והמכיר	בוראו	שהוא	נקרא	ועליו	הכתוב	אומר	צדיק	כתמר	יפרח	כארז		
נ	הירא	והמכיר	בוראו	שהוא	נקרא	ועליו	הכתוב	אומר	צדיק	כתמר	יפרח	כארז		
א	הירא	והמכיר	את	שהוא	צדיק	ועליו	הוא	אומ'	צדיק	כתמר	יפרח			
ש	הירא	והמכיר	את	שהוא	צדיק	ועליו	הוא	אומ'	צדיק	כתמר	יפרח			

ד	בלבטון	ישגא	ואומר	ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אשרי	תבחר	ותקרב	חכו	
מ	בלבטון	ואומ'	ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	ואומ'	אשרי	תבחר	ותקרב	חכו		
2פ	בלבטון	ישגא	ואומ'	ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אשרי	תבחר	ותקרב	חכו	
נ	בלבטון	ישגא	ואומ'	ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אשרי	תבחר	ותקרב	חכו	
א	ואומ'		ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אשרי	תבחר	ותקרב	וגו'	חכו	
ש	ואומ'		ובחור	אותו	מכל	שבטי	ישראל	וגו'	אשרי	תבחר	וגו'	חכו		

ד	ממתקים	זה	הקבה'	ראה	מהו	אומר	כי	כה	אמר	י"י	לבית	ישראל	דרשוני	
מ	ממתקים	זה	הקב'ה'	ראה	מהו	אומ'	כי	כה	אמר	י"י	לבית	ישראל	דרשוני	
2פ	ממתקים	זה	הקב"ה	ראה	מהו	הוא	כי	כה	אמר	י"י	לבית	ישראל	דרשוני	
נ	ממתקים	זה	הב"ה	ראה	מהו	הוא	כי	כה	אמ'	י"י	לבית	יש'	דרשוני	
א	ממתקים	זה	הקב"ה	מהו	הוא	אומ'	כי	כה	אמ'	ה'	לבית	ישראל	דרשוני	
ש	ממתקי'	זה	הקב"ה	מהו	הוא	אומ'	כי	כה	אמ'	ה'	לבית	ישר'	דרשוני	

ד	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	חין	אני	נאם	י"י	אם	אחפץ	במות	
מ	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	שנ'	חין	אני	נאם	י"י	אם	אחפץ	במות
2פ	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	חין	אני	נאם	י"י	אם	אחפץ	במות	
נ	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	חין	אני	נאם	י"י	אם	אחפץ	במות	
א	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	חין	אני	נאם	ה'	אם	אחפץ	במות	
ש	וחיו	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	חין	אני	נאם	ה'	אם	אחפץ	במות	

ד	הרשע	וגו'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	שנ'	רשע	ובשוב	רשע	וגו'		
מ	הרשע	וגומ'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	רשע	ובשוב	רשע	וגומ'	משפט	וצדקה	
2פ	הרשע	וגו'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	רשע	ובשוב	רשע	וגומ'	משפט	וצדקה	
נ	הרשע	וגו'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	רשע	ובשוב	רשע	וגומ'	משפט	וצדקה	
א	הרשע	וגו'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	רשע	ובשוב	רשע	וגומ'	משפט	וצדקה	
ש	הרשע	וגו'	ויש	לך	חין	מתוק	מזה	רשע	ובשוב	רשע	וגומ'	משפט	וצדקה	

ד	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	אמר	ר'	שמעון	בן	לקיש
מ	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	אמ'	ר'	שמעון	בן	לקיש
2פ	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	אמ"ר	ר'	שמעון	בן	לקיש
נ	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	ארשב"ל				
א	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	ארשב"ל				
ש	הוא	את	נפשו	יחיה	יש	לך	חין	מתוק	מזה	ארשב"ל				

ד	ובלבד	כתוהא	על	הרשע	הא	כיצד	תני	ר'	שמעו'	בן	יוחאי	הרי	שהיה	
מ	ובלבד	בתוהא	על	הראשונות	הא	כאי	תני	ר'	שמעון	בן	יוחי	הרי	שהיה	
2פ	ובלבד	בתוהא	על	הראשונות	הא	כיצד	תני	ר'	שמעון	בן	יוחאי	הרי	שהיה	
נ	ובלבד	בתוהא	על	הראשונות	הא	כיצד	תני	רשב"י				הרי	שהיה	
א	ובלבד	בתוהא	על	הראשונים	הא	כיצד	תני	רשב"י				הרי	שהיה	
ש	ובלבד	בתוהא	על	הראשוני	הא	כיצד	תני	רשב"י				הרי	שהיה	

ד	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	אומ'	כל	צדקותיו
מ	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	אומר	כל	צדקותיו
2פ	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	או'	כל	צדקותיו
נ	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	אומ'	כל	צדקותיו
א	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	אומר	כל	צדקותיו
ש	אדם	גמור	כל	ימיו	ובסוף	הוא	נעשה	רשע	עליו	הוא	אומר	כל	צדקותיו

ד	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף
מ	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף
2פ	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף
נ	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף
א	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף
ש	אשר	עשה	לא	תזכרנה	לו	הרי	שהיה	אדם	רשע	גמור	כל	ימיו	ובסוף

ד	נעשה	צדיק	גמור	עליו	הוא	אומר	ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה		
מ	נעשה	צדיק	גמור	עליו	הוא	אומר	ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה		
2פ	נעשה	צדיק	גמור	עליו	הוא	אומר	ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה		
נ	נעשה	צדי'	גמור	עליו	ה"א		ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה		
א	נעשה	צדיק	גמור	עליו	הוא	אומ'	ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה	ביום	מרשעו
ש	נעשה	צדיק	גמור	עליו	הוא	אומ'	ורשתת	הרשע	לא	יכשל	בה	ביום	מרשעו

ד	אמר	ר'	יחנן	לא	עוד	אלא	כל	עבירות	שעבר	הקב"ה	מונה	אותן	לו	זכיות
מ	אמ'	ר'	יחנן	ולא	עוד	אלא	כל	עבירות	שעבר	הקב"ה	מונה	אותן	לו	זכיות
2פ	אמ"ר			לא	עוד	אלא	כל	עבירות	שעבר	הקב"ה	מונה	אותן	לו	זכיות
נ	א"ר	יח'		לא	עוד	אלא	כל	עבירות	שעשה	הקב"ה	אותם	לו	זכיות	
א				ולא	עוד	אלא	כל	העבירות	שעשה	הקב"ה	מונה	אותם	לו	זכיות
ש				ולא	עוד	אלא	כל	העבירות	שעשה	הקב"ה	מונה	אותם	לו	זכיות

ד	ה'ה"ד'	מור	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	שבגדת	בי	הרי
מ	ה'ה"ד'	מור	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	שבגדת	בי	הרי
2פ	הדא	היא	דכתיב	מור	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	שבגדת	בו	הרי
נ	ה'ה"ד'	מר	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	שבגדת	בו	הרי
א	ה'ה"ד'	מר	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	על	בגדוניתך	שבגדת	בי	הרי
ש	ה'ה"ד'	מר	ואהלות	קציעות	כל	בגדוניתך	כל	בגדוניתך	על	בגדוניתך	שבגדת	בי	הרי

ד	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהן	הבגדות	ואומר	עליהם	חיה	יחיו	דבר	אחר	חכו
מ	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהן	הבגדות	ואומר	עליהם		יחיה	ד"א		חכו
2פ	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהן	הבגדות	ואומר	עליהם		יחיו	דבר	אחר	חכו
נ	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהם	הבגדות	ואו'	עליהם		יחיו	ד"א		חכו
א	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהן	הבגדות	ואומ'	עליהן		יחיו	ד"א		חכו
ש	הן	כמור	ואהלות	בזמן	שהן	הבגדות	ואומ'	עליהן		יחיו	ד"א		חכו

ד	ממתקים	אמר	ר'	שמואל	בר	נחמן	בשלשה	מקומות	שמעו	אומות	העולם	שהקב"ה	מוכיח	את
מ	ממתקים	אמ'	ר'	שמואל	בר	נחמן	בשלשה	מקומות	שמעו	אומות	העולם	שהקב"ה	מוכיח	את
2פ	ממתקים	אמ"ר		שמואל	בר	נחמן	בשלשה	מקומות	שמעו	אומות	העולם	שהקב"ה	מוכיח	את
נ	ממתקים	א"ר		שמו'	ב"נ		בג'	מקומ'	שמעו	אומ'	העו'	שהב"ה	מוכיח	את
א	ממתקים	ארשב"ן					בג'	מקומ'	שמעו	א"ה	שהקב"ה	מוכיח	את	
ש	ממתק'	ארשב"ן					בג'	מקומ'	שמעו	א"ה	שהקב"ה	מוכיח	את	

ד	ישראל	ושמחו	ובסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה	יאמר	י"י	אמרו
מ	ישראל	ושמחו	ובסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה	יאמר	י"י	אמ'ו
2פ	ישראל	ושמחו	ובסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה	יאמר	י"י	אמרו
נ	יש'	ושמחו	ובסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה	יאמר	י"י	אמרו
א	ישראל	ושמחו	ולבסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה			אמרו
ש	ישראל	ושמחו	ולבסוף	יצאו	בבשת	פנים	ואלו	הן	לכו	נא	ונוכחה			אמרו

ד	עכשו	הוא	מכלה	שנאיהם	של	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
מ	עכשיו	הוא	מכלה	שונאיהן	שלישראל		מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
2פ	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהם	של	ישראל	מן	העולם	אפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראם	כיון
נ	עכשיו	הוא	מכלה	שונאיהם	של	יש'	מן	העו'	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
א	עכשיו	הוא	מכלה	אותם			מן	להתוכח	אלו	להתוכח	עם	בוראן	כיון	
ש	עכשיו	הוא	מכלה	אותם			מן	להתוכח	אלו	להתוכח	עם	בוראן	כיון	

ד	שאמ'	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגו'	אמרו	זו	התוכחות	לא	בעי
מ	שאמ'	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגומ'	אמ'	זו	תוכחה	לא	בעי
2פ	שאמר	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגו'	אמרו	זו	התוכחות	לא	בעי
נ	שאמ'	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגו'	אמרו	זאת	התוכחות	לא	בעי
א	שאמ'	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגו'	אמרו	זה	התוכחות	לא	בעי
ש	שאמ'	להם	אם	יהיו	חטאיכם	כשנים	וגו'	אמרו	זה	התוכחות	לא	בעי

י, א

ד	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	שמעו	הרים	את	ריב	י"י	וגו'	אמרו	עכשו
מ	אלא	מתפגגה	עמהון	ודכותיה	שמעו	הרים	את	ריב	י"י	וגומ'	אמרו	עכשו
2פ	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	שמעו	הרים	את	ריב	י"י	וגו'	אמרו	עכשו
נ	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	שמעו	הרים	את	ריב	י"י	וגו'	אמרו	עכשו
א	אלא	מתפוגגה	עמהון	וכן	ששמעו	הרים	את	ריב	ה'	וגו'	אמרו	עכשו
ש	אלא	מתפוגגה	עמהון	וכן	ששמעו	הרים	את	ריב	ה'	וגו'	אמרו	עכשו

ד	הוא	מכלה	שונאיהם	של	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמ'
מ	הוא	מכלה	שונאיהן	שלישראל	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמ'
2פ	הוא	מכלה	שונאיהם	של	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמר
נ	הוא	מכלה	שונאיהן	של	יש'	מן	העו'	איפש'	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמ'
א	הוא	מכלה	אותם	של	יש'	מן	להם	איפשר	להם	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמ'
ש	הוא	מכלה	אותם	של	יש'	מן	להם	איפש'	להם	להתוכח	עם	בוראן	וכיון	שאמ'

ד	להם	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחת	לא	בעי
מ	להן	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחה	לא	בעי
2פ	להם	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחת	לא	בעי
נ	להם	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחת	לא	בעי
א	להם	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחת	לא	בעי
ש	להם	עמי	מה	עשיתי	לך	ומה	הלאיתך	ענה	בי	אמרו	זו	תוכחת	לא	בעי

ד	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	וגו'	אמרו
מ	אלא	למתפגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	וגומ'	אמרו
2פ	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	דרכיו	וגו'
נ	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	וגו'	אמרו
א	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	וגו'	אמרו
ש	אלא	מתפוגגה	עמהון	ודכותיה	ורבי	לי"י	עם	יהודה	לפקוד	על	יעקב	וגו'	אמרו

ד	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהם	של	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילה	להתוכח	עם	בוראן	כיון
מ	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהן	שלישראל	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
2פ	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהם	של	ישראל	מן	העולם	איפשר	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
נ	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהן	של	יש'	מן	העו'	איפש'	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
א	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהן	של	יש'	מן	העו'	איפש'	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון
ש	עכשו	הוא	מכלה	שונאיהן	של	יש'	מן	העו'	איפש'	לאילו	להתוכח	עם	בוראן	כיון

ד	שאמר	להם	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'
מ	שאמ'	להן	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'
2פ	שאמר	להם	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'
נ	שאמ'	להם	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'
א	שאמ'	להם	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'
ש	שאמ'	להם	עמי	זכר	נא	מה	יעץ	בלק	מלך	מואב	וגו'	וכן	ורבי	לה'

ד	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגו'	אמרו	זו	תוכחת
מ	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגומ'	אמרו	זו	תוכחה
2פ	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגו'	אמרו	זו	תוכחת
נ	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגו'	אמרו	זו	תוכחת
א	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגו'	אמרו	זו	תוכחה
ש	עם	יהודה	וכו'	וכיון	שאמ'	להם	בבטן	עקב	את	אחיו	וגו'	אמרו	זו	תוכחה

ד	לא	בעי	אלא	מתפוגגה	עמהון	אמ'	ר'	יודן	בר'	שמעו'	לאלמנה	שקבלה	על	בנה
מ	לא	בעי	אלא	מתפגגה	עמהון	אמ'	ר'	יודן	בר'	שמעון	לאלמנה	שקבלה	על	בנה
2פ	לא	בעי	אלא	מתפוגגה	עמהון	אמ"ר	ר'	יודן	בר'	שמעון	לאלמנה	שקבלה	על	בנה
נ	לא	בעי	אלא	מתפוגגה	עמהון	א"ר	ר'	יודן	בר'	שמעו'	לאלמנה	שקבלה	על	בנה
א	אינו	בעי	אלא	מתפוגגה	עמהם	א"ר	ר'	יודן	בשם	שמעו'	לאלמנה	שקבלה	על	בנה
ש	אינו	בעי	אלא	מתפוגגה	עמהם	א"ר	ר'	יודן	בש"ר	שמעו'	לאלמנה	שקבלה	על	בנה

ד	חמתי	לדיין	דאין	בנור	ובזפת	ובמגלבין	אמרה	אין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל
מ	חמתי	[נה] לדיין	דאין	בנה	בזפת	ובמגלבין	אמרה	דאין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל
2פ	חמתי	לדיין	דאין	בנה	ובזפת	ובמגלבין	אמרה	אין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל
נ	חמתי	לדיין	דאין	בנור	ובזפת	ובמגלבין	אמרה	אין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל
א	חמתי	לדיין	דאין	ביה	ובזפת	ובמגלבין	אמרה	דאין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל
ש	חמתי	לדיין	דאין	ביה	ובזפת	ובמגלבין	אמרה	דאין	דאין	הוא	לברי	באילין	דיניא	קטיל

ד	הוא	ליה	דחלת	כד	גמר	מיליא	אמ'	לה	מה	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה
מ	הוא	ליה	דחלת	כד	גמר	מיליא	אמ'	לה	מה	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה
2פ	הוא	ליה	דחלת	כד	גמר	מיליא	אמ'	לה	מה	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה
נ	הוא	ליה	דחלת	כדגמר	גמר	מיליא	אמ'	לה	מהו	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה
א	ה"ל	ליה	דחלת	כדגמר	גמר	מיליה	אמרי'	לה	מהו	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה
ש	ה"ל	ליה	דחלת	כדגמר	גמר	מיליה	אמרי'	לה	מהו	הוא	עביד	ליך	אמרה	ליה

י, א

ד	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	לי	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב
מ	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	לי	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב
29	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	לי	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב
נ	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	לי	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב
א	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	להו	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב
ש	כד	הוה	במע	הוה	מבעט	להו	אמ'	לה	זזה	סורחנ	כך	יעקב	בבטן	עקב

ד	את	אחיו	ר'	אלעזר	בשם	ר'	סימאי	אלוהו	של	יעקב	חלק	לו	כבוד
מ	את	אחיו	ר'	אלעזר	בר'		סימאי	אלוהו	שלי'עקב	חלק	לו	כבוד	
29	את	אחיו	ר'	לעזר	בשם	ר'	סימאי	אלוהו	של	יעקב	חלק	לו	כבוד
נ	את	אחיו	ר'	אלעז'	בש"ר		סימאי	אלוהו	של	יעקב	חלק	לו	כבוד
א	את	אחיו	ר'	אלעזר	בש"ר		סימאי	אלוהו	של	יעקב	חלק	לו	כבוד
ש	את	אחיו	ר'	אלעז'	בש"ר		סימאי	אלוהו	של	יעקב	חלק	לו	כבוד

ד	ד"א	חכו	ממתקים	ר'	עזריה	ור'	אחא	בשם	ר'	יוחנן	בשעה
מ	ד"א	חכו	ממתקים	ר'	עזריה	ור'	אדא	בשם	ר'	יוחנן	בשעה
29	דבר	אחר	חכו	ממתקים	ר'	עזריה	אבא	בשם	ר'	יוחנן	בשעה
נ	ד"א	חכו	ממתקים	ר'	עזריה	ור'	אחא	בש"ר		יוחנן	בשעה
א	ד"א	חכו	ממתקים	ר'	עזריה	בש"ר	אבא	בש"ר		יוחנן	בשעה
ש	ד"א	חכו	ממתקי'	ר'	עזריה	בש"ר	אבא	בש"ר		יוחנן	בשעה

ד	ששמעו	ישראל	אנכי	בסיני	נפשם	יצאה	מהם	חזר	הדבר	אצל
מ	ששמעו	ישראל	בסיני(ו)	אנכי	נפשם	יצאה	מהם	חזר	הדיבר	אצל
29	ששמעו	ישראל	אנכי	בסיני	נפשם	יצאה	מהם	חזר	הדיבר	אצל
נ	ששמעו	יש'	אנכי	בסיני	נפשם	יצאה	מהם	חזר	הדיבר	אצל
א	ששמעו	ישראל	אנכי	בסיני	נפשם	יצאה	מהם	וחזר	הדבור	אצל
ש	ששמעו	ישראל	אנכי	בסיני	נפשם	יצאה	מהם	וחזר	הדיבר	אצל

ד	הקב"ה	אמ'	לפניו	רבון	העולמי'	אתה	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים
מ	הקב"ה	אמ'	לפניו	רבון	העולמים	אתה	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים
29	הקב"ה	אמ'	לפניו	רבון	העולמי'	אתה	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים
נ	הב"ה	אמ'	לפניו	רב'	העו'	אתה	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים
א	הקב"ה	וא"ל	רבש"ע	רבש"ע	אתה	חיים	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים
ש	הקב"ה	וא"ל	רבש"ע	רבש"ע	אתה	חיים	חיים	ותורתך	חיים	ושלחתי	אצל	מתים

ד	באותה	שעה	חזר	הקב"ה	והמתיק	להם	את	הדבור	קול	קול	בכח	קול	י"י
מ	באותה	שעה	חזר	הקב"ה	והמתיק	להם	את	הדיבור	קול	קול	בכח	קול	י"י
29	באותה	שעה	חזר	הקב"ה	והמתיק	להם	את	הדבור	קול	קול	בכח	קול	י"י
נ	באותה	שעה	חזר	הב"ה	והמתיק	להם	את	הדיבור	קול	קול	בכח	קול	י"י
א	באותה	שעה	חזר	הקב"ה	והמתיק	להם	את	הדיבור	קול	קול	בכח	קול	ה'
ש	באותה	שעה	חזר	הקב"ה	והמתיק	להם	את	הדיבור	קול	קול	בכח	קול	ה'

ד	בהדר	אמ'	ר'	חמא	בר'	חנינא	לבחורים	קול	י"י	בכח	לתשים	קול	י"י	בהדר
מ	בהדר	אמ'	ר'	חמא	בר	חנינא	לבחורים	קול	י"י	בכח	לתשים	קול	י"י	בהדר
29	בהדר	אמ"ר		חמא	בר'	חנינא	לבחורים	קול	י"י	בכח	לחלשים	קול	י"י	בהדר
נ	בהדר	א"ר		חמא	בר	חני	לבחורים	קול	י"י	בכח	לתשים	קול	י"י	בהדר
א	בהדר	א"ר		חמא	בש"ר	חנין	לבחורי'	קול	ה'	בכח	קול	קול	ה'	בהדר
ש	בהדר	א"ר		חמא	בש"ר	חנין	לבחורי'	קול	ה'	בכח	קול	קול	ה'	בהדר

ד	תני	תני	ר'	שמעו'	בן	יוחאי	התורה	החזרה	להם	נפשותיהם	שנאמ'	תורת	י"י
מ	תני	תני	ר'	שמעון	בן	יוחאי	התורה	חזרה	להם	נפשותיהם	של	תורת	י"י
29	תני	תני	ר'	שמעון	בן	יוחאי	התורה	חזרה	להם	נפשותיהם	שנא'	תורת	י"י
נ	תני	תני	רשב"י	שמעון	בן	יוחאי	התורה	חזרה	להם	נפשותיהם	של	תורת	י"י
א	לתשים	תני	רשב"י	שמעון	בן	יוחאי	התורה	חזרה	להם	נפשותיהם	שנא'	תורת	י"י
ש	לתשים	תני	רשב"י	שמעון	בן	יוחאי	התורה	חזרה	להם	נפשותיהם	שנא'	תורת	י"י

ד	תמימה	משיבת	נפש	כולו	מחמדים	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עצמה
מ	תמימה	משיבת	נפש	כלו	מחמדים	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עושה
29	תמימה	משיבת	נפש	כולו	מחמדים	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עושה
נ	תמימה	משיבת	נפש	כולו	מחמדים	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עושה
א	תמימ'	משיבת	נפש	כולו	מחמדי'	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עושה
ש	תמימה	משיבת	נפש	וכלו	מחמדי'	ר'	חייא	בר	אבא	בנוהג	שבעולם	פועל	עושה

ד	עם	עם	בעל	הבית	על	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו
מ	עם	עם	בעל	הבית	על	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו
29	מלאכה	עם	ב"ה	הבית	ע"י	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו
נ	עם	עם	בעל	הבית	על	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו
א	עם	עם	בעל	הבית	על	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו
ש	עם	עם	בעל	הבית	על	ידי	שהוא	מגבל	עצמו	בטיט	הוא	נותן	לז	שכרו

ד	אבל	הבה'	מזהיר	את	ישראל	ואומ'	להם	אל	תנבלו	עצמכם	דבר	רע	ואני
מ	אבל	הקב'ה'	מזהיר	את	ישראל	ואומ'	להן	אל	תנבלו	עצמיכם	דבר	רע	ואני
29													
נ	אבל	הב"ה	מזהיר	להם	ליש'	ואו'	להם	אל	תנבלו	עצמיכם	דבר	רע	ואני
א	אבל	הקב"ה	מזהיר	את	ישראל	ואומר	להן	אל	תנבלו	עצמכם	דבר	רע	ואני
ש													

ד	נותן	לכם	שכרכם	ה'ה"ד'	אל	תשקצו	את	נפשתיכם	וגו'	ושרט	לנפש	אל	תתנו	בבשרכם
מ	נותן	לכם	שכרכם	ה'ה"ד'	אל	תשקצו	את	נפשתיכם	וגו'	ושרט	לנפש	אל	תתנו	בבשרכם
29														
נ	נותן	לכם	שכרכם	הה"ד'	אל	תשקצו	את	נפשתיכם	וגו'	ושרט	לנפש	אל	תתנו	בבשרכם
א	נותן	לכם	שכרכם	הה"ד'	אל	תשקצו	את	נפשתיכם	וגו'	ושרט	לנפש	אל	תתנו	בבשרכם
ש														

ד	מהו	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	מתן	שכר	על	כך	אתמהא	הוי
מ	מהו	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	מתן	שכר	על	כך	אתמהא	הוי
29												
נ	מהו	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	מתן	שכר	על	כך	אתמהא	הוי
א	מהו	אני	ה'	נאמן	אני	לשלם	מתן	שכר	על	כך	אתמהא	הוי
ש												

ד	כלו	מחמדי'	ר'	תנחום	בר'	חייא	בשם	ר'	יוחנן	כת'	את	שבתתי	קדשו	במה
מ	כלו	מחמדי'	ר'	תנחום	בר'	חייא	בשם	ר'	יוחנן	כת'	את	שבתתי	קדשו	במה
29														
נ	כלו	מחמדי'	ר'	תנחום	בר'	חייא	בשם	ר'	יוחנן	כת'	את	שבתתי	קדשו	במה
א	כולו	מחמדי'	ר'	תנחום	בר'	חייא	בש"ר	יח'	יוח'	כת'	את	שבתתי	קדשו	במה
ש														

ד	את	מקדשו	במאכל	ובמסקה	ובכסות	נקייה	מה	כת'	בו	והיו	לאות	ביני	וביניכם	לדעת
מ	את	מקדשו	במאכל	ובמסקה	ובכסות	נקייה	מה	כת'	בו	והיו	לאות	ביני	וביניכם	לדעת
29														
נ	את	מקדשו	במאכל	ובמסקה	ובכסות	נקייה	מה	כת'	בו	והיו	לאות	ביני	וביניכם	לדעת
א	את	מקדשו	במאכל	ובמסקה	ובכסו'	נקייה	מה	כת'	בו	והיה	לאות	ביני	וביניכם	לדעת
ש	את	מקדשו	במאכל	ובמסקה	ובכסות	נקייה	מה	כת'	בו	והיה	לאות	ביני	וביניכם	לדעת

ד	כי	אני	י"	אלהיכם	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	לכם	מתן	שכר
מ	כי	אני	י"	אלהיכם	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	לכם	מתן	שכר
29												
נ	כי	אני	י"	אלהיכם	אני	י"	נאמן	אני	לשלם	לכם	מתן	שכר
א	כי	אני	ה'	אלהיכם	אני	ה'	נאמן	אני	לשלם	לכם	מתן	שכר
ש	כי	אני	ה'	אלהיכם	אני	ה'	נאמן	אני	לשלם	לכם	מתן	שכר

ד	הוי	כולו	מחמדי'	זה	דודי	כמה	דתימ'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות
מ	הוי	כלו	מחמדי'	זה	דודי	כמ'א	דתי"מ	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות
29												
נ	הוי	כולו	מחמדי'	זה	דודי	כמה	דתימר	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות
א	הוי	וכלו	מחמדי'	זה	דודי	כד"א		ואבדיל	אתכם	מן	העמי'	להיות
ש	הוי	וכלו	מחמדי'	זה	דודי	כד"א		ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות

ד	לי	אר'	לוי	כל	מעשיהם	של	ישראל	מובדלים	מן	אומות	העולם	בחרישתן	בזריעתן
מ	לי	אמ'ר	לוי	כל	מעשיהם	של	ישראל	מובדלים	מן	אומות	העולם	בחרישתן	ובזריעתן
29													
נ	לי	אר"ל	לוי	כל	מעשיהם	של	יש'	מובדלי'	מן	אומו'	העו'	בחרישתן	בזריעתן
א	לי	אר'	לוי	כל	מעשיה'	של	ישר'	מובדלין	מן	מא"ה		בחרישתן	בזריעתן
ש	לי	אר'	לוי	כל	מעשיהם	של	ישר'	מובדלי'	מן	מא"ה		בחרישתן	בזריעתן

ד	בקצירתן	בעומרן	בדישתן	בגרניהם	ביקביהם	ובתגלחתן	ובמניינם	בחרישתן	לא	תחרוש	בשור	ובחמור	יחדו
מ	בקצירתן	בעומרן	בדישתן	בגרניהם	ביקביהם	ובתגלחתן	ובמניינן	בחרישתן	לא	תחרוש	בשור	ובחמור	יחדו
29													
נ	בקצירתן	בעומרן	בדישתן	בגרניהם	ביקביהם	ובתגלחתם	ובמניינם	בחרישתן	לא	תחרוש	בשור	ובחמור	יחדו
א	בקצירתן	בעומרן	בדישתן	בגרניהם	ביקביהם	ובתגלחתם	ובמנייניהם	בחרישתן	לא	תחרוש	בשור	ובחמור	יחדו
ש	בקצירתן	בעומרן	בדישתן	בגרניהם	ביקביהם	ובתגלחתם	ובמנייניהם	בחרישתן	לא	תחרוש	בשור	ובחמור	יחדו

ד	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	לא	תכלה	פאת	שדך	בקצרך	בעומרן
מ	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	לא	תכלה	פאת	שדך	בקצרך	בעומרן
29														
נ	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	לא	תכלה	פאת	שדך	בקצרך	בעומרן
א	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	לא	תכלה	פאת	שדך	בקצרך	בעומרן
ש	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	בזריעתן	לא	תכלה	פאת	שדך	בקצרך	בעומרן

ד	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת
מ	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת
29	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת
נ	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת
א	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת
ש	דכ"ת	ושכחת	עומר	בשדה	וגו'	בדישתן	לא	תחסום	שור	בדישו	בגרניהם	ביקביהם	דכ"ת

ד	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בהתגלח'	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במנינם	שישראל	מונים	ללבנה
מ	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בתגלחתם	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במנינם	שישראל	מונים	ללבנה
29	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בתגלחתם	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במנינם	שישראל	מונים	ללבנה
נ	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בתגלחתם	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במנינם	שישראל	מונים	ללבנה
א	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בתגלחתם	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במניניהם	ישראל	מונים	ללבנה
ש	מלאתך	ודמעך	לא	תאחר	בתגלחתם	ופאת	זקנם	לא	יגלחו	במניניהם	ישראל	מונים	ללבנה

ד	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש
מ	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש
29	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש
נ	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש
א	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש
ש	ואומות	העולם	מונין	לחמה	כי	תשא	את	ראש	וגו'	שאו	את	ראש

ד	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי
מ	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי
29	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי
נ	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי
א	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי
ש	וגו'	להיות	לי	הרי	אתם	שלי	הוי	זה	דודי	זה	רעי

ד	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא
מ	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא
29	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא
נ	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא
א	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא
ש	ר'	יודן	בשם	ר'	חמא	בר'	חנינא	ור'	ברכיה	בשם	ר'	אבהו	אמ'	שהוא

ד	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר
מ	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר
29	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר
נ	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר
א	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר
ש	מרב	לי	רעים	כיצד	כת'	ואבדיל	אתכם	מן	העמים	להיות	לי	כזה	שהוא	בורר

ד	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שבורר	את	הרע	מן
מ	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שהוא	בורר	הרע	מן
29	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שבורר	את	הרע	מן
נ	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שבורר	את	הרע	מן
א	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שיבורר	(מן)	הרע	מן
ש	את	היפה	מן	הרע	בורר	וחוזר	וברר	שכל	מי	שיבורר	מן	הרע	מן

ד	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן
מ	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן
29	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן
נ	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן
א	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן
ש	היפה	שוב	אינו	חוזר	וברר	כך	הקב"ה	מצפה	לאומות	העולם	שמה	יעשו	תשובה	ויקרבן

ד	לתחת	כנפיו	ד"א	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זו	תורה	שנ'	ושקיו	לעצמותיך
מ	לתחת	כנפיו	ד"א	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זו	תורה	שנ'	ושקיו	לעצמותיך
29	לתחת	כנפיו	דבר	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זו	תורה	שנא'	ושקיו	לעצמותיך
נ	לתחת	כנפיו	ד"א	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זו	תורה	שנ'	ושקיו	לעצמותיך
א	לתחת	כנפיו	ד"א	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זה	תורה	שנא'	ושקיו	לעצמותיך
ש	לתחת	כנפיו	ד"א	שוקיו	עמודי	שש	וגו'	שוקיו	זה	תורה	שנא'	ושקיו	לעצמותיך

ד	עמודי	שש	למה	נמשלו	דברי	תורה	לעמודים	לפי	שהם	עמודי	העולם	שנ'	אם	לא
מ	עמודי	שש	למה	נמשלו	דברי	תורה	לעמודים	לפי	שהם	עמודי	העולם	שנ'	אם	לא
29	עמודי	שש	למה	נמשלו	דברי	תורה	לעמודים	לפי	שהם	עמודי	עולם	שנא'	אם	לא
נ	עמודי	שש	למה	נמשלו	ד"ת	תורה	לעמודי	לפי	שהם	עמודי	עולם	שנ'	אם	לא
א	עמודי	שש	למה	נמשלו	ד"ת	תורה	לעמודי	לפי	שהם	עמודי	עולם	שנא'	אם	לא
ש	עמודי	שש	למה	נמשלו	ד"ת	תורה	לעמודים	לפי	שהם	עמודי	עולם	שנא'	אם	לא

י, א

ד	בריתי	יומם	ולילה	חוקות	שמים	וארץ	לא	שמתי	ר'	הונא	בשם	בר	קפרא	אמ'
מ	בריתי	יומם	ולילה	וגומ'	שמים	וארץ	לא	שמתי	ר'	הונא	בשם	בר'	קפרא	אמ'
29	בריתי	יומם	ולילה	חוקות	שמים	וארץ	לא	שמתי	ר'	חמא	בשם	בר	קפרא	אמ'
נ	בריתי	יומם	ולילה	חוקות	וגו'				ר'	הונא	בשם	בר	קפרא	אמ'
א	בריתי	יומם	ולילה	וגו'					ר'	חמא	בשם	ב"ק		אמ'
ש	בריתי	יומם	ולילה	וגו'					ר'	חמא	בשם	ב"ק		אמ'

ד	מה	העמודים	הללו	יש	להן	קופליות	מלמעלן	ובסיסיות	מלמטן	כך	הן	פרשיותיה	של	תורה
מ	מה	העמודים	הללו	יש	להן	קופליות	מלמעלן	ובסיסיות	מלמטן	כך	הן	פרשיותיה	של	תורה
29	מן	העמודים	הללו	יש	להם	קופליות	מלמעלן	ובסיסיות	מלמטן	כך	הן	פרשיותיה	של	תורה
נ	מה	העמודים	הללו	יש	להם	קופליות	מלמעלן	ובסיסיות	מלמטה	כך	הם	פרשיותיה	של	תורה
א	מה	העמודים	הללו	יש	להם	קופליות	מלמעלה	ובסוסנות	מלמט'	כך	הם	פרשיותיה	של	תורה
ש	מן	העמודים	הללו	יש	להם	קופליות	מלמעלה	ובסוסנות	מלמטה	כך	הם	פרשיותיה	של	תורה

ד	נדרשות	לפניהם	ולאחריהם	נדרשות	מלפניהם	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	כל	עץ
מ	נדרשות	לפניהן	ולאחריהם	נדרשות	מלפניהם	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	כל	עץ
29	נדרשות	לפניהם	ולאחריהם	נדרשות	מלפניהם	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	כל	עץ
נ	נדרשות	לפניהם	ולאחריהם	נדרשות	מלפניהם	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	כל	עץ
א	נדרשו'	לפניהם	ולאחריה'	נדרשו'	לפניה'	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	וגו'	עץ
ש	נדרשו'	לפניהם	ולאחריהם	נדרשו'	לפניהם	כגון	הדא	כי	תבואו	אל	הארץ	ונטעתם	וגו'	עץ

ד	וגו'	מה	כתו'	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע
מ	מאכל	וגומ'	כתו'	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע
29	מאכל	וערלתם	כתוב	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע
נ	מאכל	מה	כתו'	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע
א	מה	מה	כתו'	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע
ש	מה	מה	כתו'	לפניה	ואיש	כי	ישכב	את	אשה	שכבת	זרע

ד	וגומ'	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל
מ	וגומ'	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל
29	והיא	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל
נ	והיא	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל
א	והיא	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל
ש	והיא	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אינש	דהוא	אזיל

ד	ומתעבר	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נחשד	על	שפחתו
מ	ומתעבר	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נקשר	על	שפחתו
29	ומתעביד	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נחשד	על	שפחתו
נ	ומתעבר	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נחשד	על	שפחתו
א	ומתעביר	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נחשד	על	שפחתו
ש	ומתעביר	בחבריה	בנטיעותיו	ומתוך	שהוא	נכנס	ביתו	הוא	נחשב	על	שפחתו

ד	וכשם	שאדם	פורס	את	עצמו	מן	פירו'	ערלה	כך	ידיו	המקלקלין	בשפחות	פרושין	מן
מ	וכשם	שאדם	פורש	את	עצמו	מן	פירות	ערלה	כך	יהיו	המקלקלין	בשפחות	פרושין	מן
29	וכשם	שאדם	פורש	את	עצמו	מן	פירות	ערלה	כך	יהיו	המקלקלין	בשפחות	פרושין	מן
נ	וכשם	שאדם	פורש	את	עצמו	מן	פירות	ערלה	כך	יהיו	המקלקלי'	בשפחות	פרושי'	מן
א	וכשם	שאדם	פורש	את	עצמו	מן	מפירו'	הערלה	כך	יהיו	המקלקלים	בשפחות	פרושי'	מן
ש	וכשם	שאדם	פורש	את	עצמו	מן	מפירו'	הערלה	כך	יהיו	המקלקלים	בשפחות	פרושי'	מן

ד	הכשרים	ליום	הדין	דאמר	ר'	ידון	בשם	ר'	לוי	אלו	שהיו	נוהגין	בשפחות
מ	הכשרים	ליום	הדין	דמר	ר'	ידון	בשם	ר'	לוי	אלו	שהן	נוהגין	בשפחות
29	הכשרים	ליום	הדין	דא"ר		ידון	בשם	בר'	לוי	אלו	שהיו	נוהגים	בשפחות
נ	הכשרים	ליום	הדין	דא"ר		ידון	בשר"ל		לוי	אלו	שהיו	נוהג'	בשפחות
א	הכשרי'	ליום	הדין	דא"ר		ידון	ב"ל		לוי	אלו	שהיו	נוהגין	בשפחו'
ש	הכשרי'	ליום	הדין	דא"ר		ידון	ב"ל		לוי	אלו	שהיו	נוהגין	בשפחו'

ד	בהתר	בעולם	הזה	עתידין	להתגלות	בקדקדי	ראשיהם	לעתידי	לבא	שנא'	אך	אלהים	ימחץ	ראש
מ	בהיתר	בעולם	הזה	עתידין	להתגלות	בקדקדי	ראשיהן	לעתידי	לבא	שנ'	אך	אלהים	ימחץ	ראש
29	היתר	בעולם	הזה	עתידין	להתגלות	בקדקדי	ראשיהם	לעתידי	לבא	שנא'	אך	אלהים	ימחץ	ראש
נ	בהתר	בעו"ז	הזה	עתידין	להתגלות	בקדקדי	ראשיהם	לעתידי	לבא	שנ'	אך	אל"ם	ימחץ	ראש
א	בהתר	בעולם	הזה	עתידין	ליתלות	בקדקדי	ראשיהם	ל"ל	שנא'	אך	אלהים	ימחץ	ראש	
ש	בהתר	בעולם	הזה	עתידי'	ליתלות	בקדקדי	ראשיה'	ל"ל	שנא'	אך	אלהים	ימחץ	ראש	

ד	אויביו	קדקד	שער	והוא	אומ'	לא	אשם	אני	חייב	הוא	והכל
מ	אויביו	קדקד	שער	והוא	אומר	לא	אשם	אני	חייב	הוא	והכל
29	אויביו	קדקד	שער	והוא	אומר	לא	אשם	אני	חייב	הוא	והכל
נ	אויביו	קדקד	שער	והוא	או'	לא	אשם	אני	חייב	[חייב הוא]	
א	אויביו	קדקד	שער	והוא	אומ'	לא	אשם	אני	חייב	הוא	
ש	אויביו	קדקד	שער	והוא	אומ'	לא	אשם	אני	חייב	הוא	

י, א

ד	אומ'	יתהלך	באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	כיצד	נדרשות	מאחריהם
מ			באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	כיצד	נדרשות	מאחריהם
2פ			באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	כיצד	נדרשות	מאחריהם
נ			באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	כיצד	נדרשות	מאחריהם
א			באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	וכיצד	נדרשות	מאחריה'
ש			באשמו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	ייזיל	ההוא	גברא	בחוביו	וכיצד	נדרשו'	מאחריהם

ד	שלש	שנים	יהיה	לכס	ערלים	לא	יאכל	מה	כת'	בתריה	לא	תאכלו	על	הדם
מ	שלש	שנים	יהיה	לכס	ערלים	לא	יאכל	מה	כת'	בתריה	לא	תאכלו	על	הדם
2פ	שלש	שנים	יהיה	לכס	ערלים	לא	יאכל	מה	כתוב	אחריו	לא	תאכלו	על	הדם
נ	שלש	שנים	יהיה	לכס	ערלי'	לא	יאכל	מה	כת'	בתריה	לא	תאכלו	על	הדם
א	ג'	שנים	יהיה	לכס	ערלים	לא	יאכל	מה	כת'	אחריו	לא	תאכלו	על	הדם
ש	ג'	שנים	יהיה	לכס	ערלים	לא	יאכל	מה	כת'	אחריו	לא	תאכלו	על	הדם

ד	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אמ'	הקבה'	לערלה	את	ממתין	שלש	שנים	ולאשתך
מ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אמ'	הקב'ה'	לערלה	אתה	ממתין	שלש	שנים	ולאשתך
2פ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אמ'	הקב'ה'	לערלה	את	ממתין	שלש	שנים	ולאשתך
נ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אהב'ה'	הקב'ה'	לערלה	את	ממתין	ג'	שנים	ולאשתך
א	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אמ'	הקב'ה'	לערלה	את	ממתין	ג'	שנים	ולאשתך
ש	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	אמ'	הקב'ה'	לערלה	את	ממתין	ג'	שנים	ולאשתך

ד	אין	את	ממתין	עד	מטהרת	שהיא	מטהרת	מנדתה	לערלה	את	ממתין	שלש	שנים
מ	אינך	את	ממתין	עד	מטהרת	שהיא	מטהרת	מנדתה	לערלה	אתה	ממתין	שלש	שנים
2פ	אין	את	ממתין	עד	מטהרת	שהיא	מטהרת	מנדתה	לערלה	את	ממתין	שלש	שנים
נ	אין	אתה	ממתין	עד	מטהרת	שהיא	מטהרת	מנדתה	לערלה	את	ממתין	ג'	שני'
א	אי	אתה	ממתין	עד	שמתטהרת	שמתטהרת	שמתטהרת	שמתטהרת	לערלה	את	ממתין	ג'	שנים
ש	אי	אתה	ממתין	עד	שמתטהרת	שמתטהרת	שמתטהרת	שמתטהרת	לערלה	את	ממתין	ג'	שנים

ד	ולבהמה	אין	את	ממתין	עד	שתמצה	דמיה	מי	קיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות
מ	ולבהמה	אין	את	ממתין	עד	שתמצה	דמיה	מי	קיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות
2פ	ולבהמה	אין	את	ממתין	עד	שתמצה	דמיה	מי	קיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות
נ	ולבהמה	אין	אתה	ממתין	עד	שתמצה	דמה	מי	מקיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות
א	ולבהמה	אי	אתה	ממתין	עד	שתמצה	דמה	מי	מקיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות
ש	ולבהמה	אי	אתה	ממתין	עד	שתמצה	דמה	מי	מקיים	מצות	הדם	שאל	קיים	מצות

ד	הדם	שנ'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	ליי'	לאכל	על	הדם	וגו'	ויאמר
מ	הדם	שנ'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	ליי'	וגומ'	על	הדם	וגו'	ויאמר
2פ	הדם	שנא'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	ליי'	לאכל	על	הדם	וגו'	ויאמר
נ	הדם	שנ'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	ליי'	לאכול	על	הדם	וגו'	ויאמר
א	הדם	שנא'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	לה'	לאכול	על	הדם	וגו'	ויאמר
ש	הדם	שנא'	ויגידו	לשאלו	לאמר	הנה	העם	חוטאים	לה'	לאכול	על	הדם	וגו'	ויאמר

ד	שאל	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	הגישו	אלי	איש	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה
מ	שאלו	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	הגישו	אלי	וגומ'	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה
2פ	שאלו	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	הגישו	אלי	איש	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה
נ	שאלו	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	הגישו	אלי	איש	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה
א	שאלו	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	וגו'	וגו'	איש	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה
ש	שאלו	פוצו	בעם	ואמרתם	להם	וגו'	וגו'	איש	וגו'	ושחטתם	בזה	מהו	ושחטתם	בזה

ד	רבנין	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	ארכו	מנין	בז'ה'	ב'
מ	רבנין	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	ארכו	מנין	בזה	ב'
2פ	רבנין	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	אורכו	מנין	בז"ה	בית
נ	רבנין	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	ארכו	מנין	בז'ה'	ב'
א	רבנן	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	אורכו	מנין	בזה	
ש	רבנן	אמרין	סכין	הראה	להם	כמה	היה	צריך	להיות	שיעור	ארכו	מנין	בז"ה	

ד	תרין	ז'	שבעה	ה'	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמר	להם	כסדר	הזה	תהיו	שוחטים
מ	תרין	ז'	שבעה	ה'	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמ'	להם	כסדר	הזה	תהו	שוחטים
2פ	תרין	זי"ן	שבעה	ה"א	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמ'	להם	כסדר	הזה	תהיו	שוחטים
נ	תרין	ז'	שבעה	ה'	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמ'	להם	כסדר	הזה	תהיו	שוחטין
א	תרין	ז'	שבעה	ה'	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמ'	להם	כסדר	הזה	תהיו	שוחטין
ש	תרין	זי"ב	שבעה	ה'	חמשה	הרי	תריסר	אצבעות	אמ'	להם	כסדר	הזה	תהיו	שוחטין

ד	ואוכלים	והיכן	פרעה	לו	הקבה'	ביום	מלחמת	שנ'	והיה	ביום	מלחמת	לא	נמצא	חרב
מ	ואוכלים	ואיכן	פרעה	לו	הקב'ה'	ביום	מלחמת	שנ'	והיה	ביום	מלחמת	לא	נמצא	חרב
2פ	ואוכלים	ואיכן	פרעו	לו	הקב'ה'	ביום	מלחמת	שנא'	והיה	ביום	מלחמת	לא	נמצא	חרב
נ	ואוכלין	והיכן	פרעה	לו	הב"ה'	ביום	מלחמת	שנ'	והיה	ביום	מלחמת	לא	נמצא	חרב
א	ואוכלין	והיכן	פרע	לו	הקב'ה'	ביום	המלחמה	שנא'	והיה	ביום	מלחמת	ולא	נמצא	חרב
ש	ואוכלין	והיכן	פרע	לו	הקב'ה'	ביום	המלחמה	שנא'	והיה	ביום	מלחמת	ולא	נמצא	חרב

י, א

ד	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה
מ	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה
2פ	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה
נ	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה
א	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה
ש	וחנית	ביד	כל	העם	אשר	את	שאלו	ויונתן	ותמצא	לשאלו	וליונתן	בנו	מי	המציאה

ד	לו	ר'	הונא	בשם	ר'	יצחק	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמ'	הקבה'	המציאה
מ	לו	ר'	הונא	בשם	ר'	יצחק	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמ'	הקב'בה'	המציאה
2פ	לו	ר'	הונא	בשם	ר'	יצחק	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמ'	הקב"ה	המציאה
נ	לו	ר'	הונא	בש"ר	ר'	יצח'	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמרין	הב"ה	המציאה
א	לו	ר'	הונא	בש"ר	ר'	יצחק	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמרי	הקב"ה	המציאה
ש	לו	ר'	הונא	בש"ר	ר'	יצחק	אמ'	המלאך	המציאה	לו	ורבנין	אמרי	הקב"ה	המציאה

ד	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כת'	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י
מ	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כתו'	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י
2פ	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כתוב	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י
נ	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כת'	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י
א	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כת'	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י
ש	לו	חרב	תחת	חרב	מדה	כנגד	מדה	מה	כת'	שם	ויבן	שאלו	מזבח	לי"י

ד	וגו'	התחיל	לבנות	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע
מ	אותו	והלא	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע	
2פ	וגו'	והלא	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע	
נ	וגו'	והלא	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע	
א	וגו'	והלא	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע	
ש	וגו'	והלא	מזבח	לי"י	והלא	כמה	מזבחות	בנו	ראשונים	נח	בנה	מזבח	יהושע	

ד	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח
מ	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח
2פ	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח
נ	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח
א	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח
ש	בנה	מזבח	אברהם	בנה	מזבח	יצחק	בנה	מזבח	יעקב	בנה	מזבח	יהושע	בנה	מזבח

ד	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לי"י	ר'	יוסי	אומ'	אותו	החל	במלכים	ר'
מ	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לי"י	ר'	יוסי	אומ'	אותו	החל	במלכים	ר'
2פ	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לי"י	ר'	יוסי	אומר	אותו	החל	במלכים	ר'
נ	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לי"י	ר'	יוסי	או'	אותו	החל	במלכים	ר'
א	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לה'	ר'	יוסי	אומ'	אותו	החל	במלכים	ר'
ש	זאת	אומ'	אותו	החל	לבנות	מזבח	לה'	ר'	יוסי	אומ'	אותו	החל	במלכים	ר'

ד	יודן	אמ'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	של	שחטה	שהיא	צורך	מזבח	לפיכך	העלה
מ	יודן	אמ'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	שלשחטה	שחטה	שהיא	צרך	מזבח	לפיכך	העלה
2פ	יודן	אמ'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	של	שחטה	שהיא	צרך	מזבח	לפיכך	העלה
נ	יודן	או'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	של	שחטה	שהיא	צורך	מזבח	לפי'	העלה
א	יודן	אמ'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	של	שחטה	שהיא	צורך	מזבח	לפי'	העלה
ש	יודן	אמ'	לפי	שנתן	נפשו	על	הדבר	של	שחטה	שהיא	צורך	מזבח	לפי'	העלה

ד	עליו	הכת'	כאלו	אותו	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פרש'	נזיר	דרשת	לפניה	ולאחריה	כיצד
מ	עליו	הכתוב	כאלו	אותו	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פרשת	נזיר	דרשת	לפניה	ולאחריה	כיצד
2פ	עליו	הכתוב	כאלו	אותו	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פרשת	נזיר	דרשת	לפניה	ולאחריה	כיצד
נ	עליו	הכתוב	כאלו	אותו	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פר'	נזיר	דרשת	לפניה	ולאחריה	כיצד
א	עליו	הכתוב	כאלו	הוא	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פרשת	נזיר	דרש'	לפניה	ולאחריה	כיצד
ש	עליו	הכתוב	כאלו	הוא	החל	לבנות	מזבח	ודכותיה	פרש'	נזיר	דרש'	לפניה	ולאחריה	כיצד

ד	לאחריה	זאת	תורת	הנזיר	וגו'	מה	כת'	אחריו	כה	תברכו	את	בני	ישראל	וגו'
מ	לאחריה	זאת	תורת	הנזיר	וגומ'	מה	כת'	אחריו	כה	תברכו	את	בני	ישראל	וגומ'
2פ	לאחריה	זאת	תורת	הנזיר	וגו'	מה	כתוב	אחריו	כה	תברכו	את	בני	ישראל	וגו'
נ	לאחריה	זאת	תורת	הנזיר	וגו'	מה	כת'	אחריו	כה	תברכו	את	בני	יש'	וגו'
א	לאחריה	זאת	תור'	הנזיר	וגו'	מה	כתוב	אחריו	כה	תברכו	את	בני	יש'	וגו'
ש	לאחריה	זאת	תורת	הנזיר	וגו'	מה	כת'	אחריו	כה	תברכו	את	בני	יש'	וגו'

ד	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הקבה'	כשם	שאין	הנזיר	טועם
מ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הקב'בה'	כשם	שאין	הנזיר	טועם
2פ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הקב"ה	כשם	שאין	הנזיר	טועם
נ	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הב"ה	כשם	שאין	הנזיר	טועם
א	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הב"ה	כשם	שאין	הנזיר	טועם
ש	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כך	צוה	הב"ה	כשם	שאין	הנזיר	טועם

ד	מ	טעם	יין	אף	אתם	לא	תטעמו	יין	כשתהיו	מברכים	את	ישראל	לכך	כת'
מ	29		יין	אף	אתם	לא	תטעמו	יין	כשתהיו	מברכים	את	ישראל	לכך	כת'
נ			יין	אף	אתם	לא	טעמו	יין	כשתהיו	מברכין	את	יש'	לכך	כת'
א	ש		יין	כך	אתם	לא	תטעמו	יין	כשתהיו	מברכי'	את	ישראל	לכך	כת'
			יין	כך	אתם	לא	תטעמו	יין	כשתהיו	מברכין	את	ישראל	לכך	כת'

ד	כה	תברכו	בענין	מזיר	ולכך	אין	הכהנים	נושאין	כפיהם	במנחה
מ	כה	תברכו	בענין	מזיר	ולכך	אין	הכהנים	נושאין	כפיהם	במנחה
29	כה	תברכו	בענין	מזיר	ולכך	אין	הכהנים	נושאין	כפיה'	במנחה
נ	כה	תברכו	בענין	מזיר	ולכך	אין	הכהנים	נושאין	כפיהן	במנחה
א	כה	תברכו	בענין	המזיר	לכך	אין	הכהני'	נושא'	כפיה'	במנחה
ש	כה	תברכו	בענין	המזיר	לכך	אין	הכהנים	נושאין	כפיהם	במנחה

ד	משום	רשות	שכרות	כיצד	נדרשת	לפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	וגומ'
מ	משום	[שכרות]	כיצד	נדרשת	לפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	וגומ'	וגו'
29	משום	רשות	כיצד	נדרשת	לפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	וגו'	וגו'
נ	משום	שכרות	כיצד	נדרשת	לפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	וגו'	וגו'
א	משום	שכרו'	כיצד	נדרש'	מלפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	וגו'	וגו'
ש	משום	שכרות	כיצד	נדרשת	מלפניה	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	וגו'	וגו'

ד	מה	כתיו	למעלה	זאת	תורת	הקנאות	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקים
מ	מה	כת'	למעלה	זאת	תורת	הקנאות	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקים
29	מה	כתוב	למעלה	זאת	תורת	הקנאות	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקים
נ	מה	כתיו	למע'	זאת	תורת	הקנאות	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקין
א	מה	כת'	למעלה	זאת	תורת	הקנאו'	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקין
ש	מה	כתיו	למעלה	זאת	תורת	הקנאות	וכי	מה	ענין	זה	לזה	אלא	כשהם	משקין

ד	את	הסוטה	היו	אומ'	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	ישראל	עומדי'	שם	אנשים	ונשים
מ	את	הסוטה	היו	אומ'	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	ישראל	עומדי'	שם	אנשים	ונשים
29	את	הסוטה	היו	אומרין	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	ישראל	עומדין	שם	אנשים	ונשים
נ	את	הסוטה	היו	או'	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	יש'	עומדין	שם	אנשים	ונשים
א	את	הסוטה	היו	אומר'	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	ישראל	עומדי'	שם	אנשים	ונשים
ש	את	הסוטה	היו	אומר'	לה	הרבה	יין	עושה	וכל	ישראל	עומדין	שם	אנשים	ונשים

ד	ואם	היתה	טמאה	וצבתה	בטנה	וגו'	וכשם	שבודקין	אותה	כך	בודקין	אותו
מ	שומעים	ואם	היתה	וצבתה	בטנה	וגפלה	וכשם	שבודקין	אותה	כך	בודקין	אותו
29	ושומעין	ואם	היתה	וצבתה	בטנה	וגו'	וכשהם	שבודקין	אותה	כך	בודקין	אותו
נ	ושומעין	ואם	היתה	וצבתה	בטנה	וגו'	וכשם	שבודקין	אותה	כך	בודקין	אותו
א	ושומעין	ואם	היתה	וצבתה	בטנה	וגו'	וכשם	שבודקין	אותה	כך	בודקין	אותו
ש	ושומעי'	ואם	היתה	וצבתה	בטנה	וגו'	וכשהם	שבודקי'	אותה	כך	בודקין	אותו

ד	והיו	ישראל	האנשים	והנשים	שהיו	ראין	באים	לתוך	בתיהם	ואומ'	אוי	לו	לפני	ולפלונת
מ	והיו	ישראל	האנשים	והנשים	שהיו	ראין	באין	לתוך	בתיהן	ואומ'	אוי	לו	לפלונת	ולפלני'
29	והיו	ישראל	האנשים	והנשים	שהיו	ראין	באין	לתוך	בתיהם	ואומרין	אוי	לו	לפלונת	ולפלונת
נ	והיו	יש'	האנשי'	והנשי'	שהיו	ראין	באים	לתוך	בתיהם	ואומר'	אוי	לו	לפלונת	ולפלונת
א	והיו	ישראל	האנשי'	והנשי'	שהיו	ראי'	באי'	לתוך	בתיהם	ואומ'	אוי	לו	לפלונת	ולפלונת
ש	והיו	ישראל	האנשי'	והנשי'	שהיו	ראים	באי'	לתוך	בתיהם	ואומ'	אוי	לו	לפלונת	ולפלונת

ד	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומתו	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעול'	שלא	יהא
מ	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומתו	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעולם	שלא	יהא
29	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומתו	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעולם	שלא	יהא
נ	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומתו	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעולם	שלא	יהא
א	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומת(ה) [1]	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעולם	שלא	יהא
ש	ששתו	יין	ונשתכרו	ועברו	עבירה	ומתו	נשבע	אני	שאיני	שותה	יין	לעולם	שלא	יהא

ד	לי	כמותו	וכן	הנשים	אומ'	לכך	נסמכו	זו	לזו	אמ'	הבה'	אם
מ	לי	כמותו	כן	הנשים	אומרות	לכך	נסמכו	זו	לזו	אמר	הקב"ה'	אם
29	לי	כמותו	וכן	הנשים	אומרות	לכך	נסמכו	זו	לזו	אמ'	הקב"ה'	אם
נ	לי	כמותו	וכן	הנשים	אומרות	לכך	נסמכו	זו	לזו	אהב"ה	הקב"ה	אם
א	לי	כמותו	וכן	הנשים	אומר'	לכך	נסמכו	זו	לזו	אמ'	הקב"ה	אם
ש	לו	כמותו	וכן	והנשי'	אומר'	לכך	נסמכו	זו	לזו	אמ'	הקב"ה	אם

ד	נדר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'
מ	נדר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגומ'
29	נדר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'
נ	נדר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'
א	גזר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'
ש	גזר	אדם	מן	היין	כך	תורתו	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'

ד	ד"א	אמ'	האלהים	כשם	שהמזיר	מובדל	מין	כך	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר
מ	ד"א			כשם	שהמזיר	מובדל	מין	כך	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר
2פ	דאמ'			כשם	שהמזיר	מובדל	מין	כך	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר
נ	ד"א			כשם	שהמזיר	מובדל	מין	כך	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר
א	ד"א			כשם	שהמזיר	מובדל	מן	היין	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר
ש	דאמ'			כשם	שהמזיר	מובדל	מן	היין	אני	מבדיל	את	הסוטה	משאר

ד	נשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד	תנה	בני
מ	הנשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגומ'	ה'ה"ד	תנה	בני
2פ	נשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	הדא	דכתיב	בני
נ	נשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד	תנה	בני
א	נשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד	תנה	בני
ש	נשים	לרעה	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד	תנה	בני

ד	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	ישראל	שנקראו	בנים	שנ'	בנים
מ	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	ישראל	שנקראו	בנים	שנ'	בנים
2פ	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	ישראל	שנקראו	בנים	שנ'	בנים
נ	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	יש'	שנקראו	בנים	שנ'	בנים
א	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	ישראל	שנקראו	בני	שנא'	בנים
ש	לברך	לי	ועיניך	דרכי	תצונה	תנה	בני	אלו	ישראל	שנקראו	בנים	שנא'	בנים

ד	אתם	ליי'	אלהיכם	לברך	לי	כמה	דתימ'	ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את
מ	אתם	ליי'	אלהיכם	לברך	לי	כמ"א	דתי"מ	ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את
2פ	אתם	ליי'	אלהיכם	לברך	לי	כמה	דתימר	ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את
נ	אתם	ליי'	אלי"כם	לברך	לי	כמד"א		ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את
א	אתם	לה'	אלהי'כם	לברך	לי	כד"א		ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את
ש	אתם	לה'	אלהיכם	לברך	לי	כד"א		ומלתם	את	ערלת	לבבכם	וגו'	ושמתם	את

ד	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כמ'	דתי'	וראיתם	אותו	וזכרתם	את	כל
מ	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כמ"א	דתימ'	וראיתם	אותו	וזכרתם	את	כל
2פ	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כמה	דתימר	וראיתם	אותו	וזכרתם	את	כל
נ	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כמד"א		וזכרתם	את	וזכרתם	את	כל
א	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כד"א		וזכרתם	את	וזכרתם	את	כל
ש	דברי	אלה	על	לבבכם	ועיניך	דרכי	תצונה	כד"א		וזכרתם	את	וזכרתם	את	כל

ד	מצות	יי'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בע"ז	הכת'	מדבר	שהיא	נקראת	זונה	כדתימ'
מ	מצות	יי'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בע"ז	הכת'	מדבר	שהיא	נקראת	זונה	כמה
2פ	מצות	יי'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בעבודה	זרה	הכתוב	מדבר	שהיא	נקראת	כמה
נ	מצות	יי'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בע"ז	הכת'	מדבר	שהיא	נקראת	זונה	כמד"א
א	מצות	ה'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בע"ז	הכת'	מדבר	שנקרא'	זונה	כד"א	
ש	מצות	ה'	כי	שוחה	עמוקה	זונה	בע"ז	הכת'	מדבר	שנקראת	זונה	כד"א	

ד	דתימ'	זונה	אחרי	אלהי	נכר	הארץ	נקראת	שוחה	על	שם	ישח	אדם	עמוקה
מ	דתימ'	זונה	אחרי	אלהי	נכר	הארץ	נקראת	שוחה	על	שם	ישח	אדם	עמוקה
2פ	דתימר	זונה	אחרי	אלהי	נכר	הארץ	נקראת	שוחה	על	שם	ישח	אדם	נקראת עמוקה
נ	זונה	אחרי	אלהי	נכר	הארץ	נקראת	שוחה	ע"ש	ע"ש	ישח	אדם	עמוקה	
א	זונה	[אחרי]	אלהי	נכר	הארץ	נקר'	שוחה	ע"ש	ע"ש	ישח	אדם	עמוקה	
ש	זונה	אחרי	אלהי	נכר	הארץ	נקראת	שוחה	ע"ש	ע"ש	ישח	אדם	עמוקה	

ד	על	שם	ישפל	איש	וכן	הוא	אומ'	ושח	גבהות	האדם	וגו'	
מ	על	שם	ישפל	איש	וכן	הוא	אומ'	ושח	גבהות	האדם	ושפל	רום
2פ	על	שם	ישפל	איש	וכן	הוא	אומר	ושח	גבהות	האדם	ושפל	רום
נ	ע"ש	שם	ישפל	איש	וכה"א			ושח	גבהות	אדם	ושפל	רום
א	שם	ישפל	איש	וכה"א				ושח	גבהות	אדם	ושפל	רום
ש	שם	ישפל	איש	וכה"א				ושח	גבהות	אדם	ושפל	רום

ד	ומנין	שבע"ז	הכת'	מדבר	שכך	כת'	אחריו	שנא'	והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שעל
מ	ומנין	שבע"ז	הכתוב	מדבר	שכך	כת'	אחריו	שנ'	והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שעל
2פ	ומנין	שבעבודה	זרה	מדבר	שכך	כתוב	אחריו		והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שעל
נ	ומנין	שבע"ז	הכתוב	מדבר	שכן	כתי'	אחריו		והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שע"י
א	ומנין	שבע"ז	הכת'	מדבר	שכן	כתי'	אחריו		והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שע"י
ש	ומנין	שבע"ז	הכתוב	מדבר	שכן	כתי'	אחריו		והאלילים	כליל	יחלף	ובאר	שע"י

ד	ידי	עז'	ירדו	ישראל	לבור	שנ'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כמ'	דתי'	והצר
מ	ידי	ע"ז	יהיו	ישראל	לבור	שנ'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כמ"ה	דתימ'	והצר
2פ	ידי	עבודה	זרה	ירדו	ישראל	שנ'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כמה	דתימר	והצר
נ	ע"ז	ע"ז	ירדו	יש'	לבור	שנ'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כמד"א	והצר	
א	שבע"ז	שבע"ז	ירדו	ישר'	לבור	שנא'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כד"א	והצר	
ש	שבע"ז	שבע"ז	ירדו	ישר'	לבור	שנא'	צמתו	בבור	חיי	צרה	כד"א	והצר	

ד	לך	בכל	שערך	נכריה	זו	ע"ז	כמ'	דתי'	אלהי	נכר	הארץ	אף	היא
מ	לך	בכל	שערך	נכריה	זו	ע"ז	כמ'א	דתימ'	אלהי	נכר	הארץ	אף	היא
29	לך	בכל	שערך	נכריה	זו	עבוד'	כמה	דתימר	אלהי	נכר	הארץ	אף	היא
נ	לך	בכל	שערך	נכריה	זו	ע"ז	כמד"א		אלהי	נכר	הארץ	אף	היא
א	לך			נכריה	זו	ע"ז	כד"א		אלהי	נכר	הארץ	אף	היא
ש	לך			נכריה	זו	ע"ז	כד"א		אלהי	נכר	הארץ	אף	היא

ד	מ"ל'	שעז'	מביאה	אף	על	האדם	שנ'	לכם	השמרו	לכם	לכם	לכם	לכם
מ	מלמד	שע"ז	מביאה	אף	על	האדם	שנ'						
29	מ"ל'	שעבודה	מביאה	אף	על	האדם	שנ'						
נ	מ"ל'	שע"ז	מביאה	אף	על	האדם	שנ'						
א	[מנא	]]	מביאה	אף	על	האדם	שנא'						
ש	שבע"ז	שבע"ז	מביאה	אף	על	האדם	שנא'						

ד	וגו'	ועבדתם	אלהים	אחרים	והשתחיתם להם	וחרה	אף	י"	בכס	כחתף	תארב	כמ'	דתי'
מ	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים		וחרה	אף	י"	בכס	כחתף	תארב	כמ"א	דתימ'
29	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים		וחרה	אף	י"	בכס	כחתף	תארב	כמה	דתימר
נ	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים		וחרה	אף	י"	בכס	כחתף	תארב	כמד"א	
א	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים	וגו'	וחרה	אף	וגו'	בכס	כחתף	תארב	כד"א	
ש	וסרתם	ועבדתם	אלהים	אחרים	וגו'	וחרה	אף	וגו'	בכס	כחתף	תארב	כד"א	

ד	ואבדתם	מהרה	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	ישראל	שנקראו	אדם				
מ	ואבדתם	מהרה	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	ישראל	שנקראו	אדם				
29	ואבדתם	מהרה	ובגדים	באדם	תוסיף [אדם]	אלו	ישראל	שנקראו	אדם	שנ'			
נ	ואבדתם	מהרה	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	ישראל	שנקראו	אדם				
א	ואבדתם	מהר'	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	ישראל	שנקראו	אדם	שנא'	ואתן	צאני	צאן
ש	ואבדתם	מהרה	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	ישראל	שנקראו	אדם	שנא'	ואתן	צאני	צאן

ד		אתם	ובגדים	כמ'	דתי'	רזי	לי	רזי	לי	וגו'			
מ		אתם	ובגדים	כמא	דתימ'	רזי	לי	רזי	לי	אוי			
29		אתם	ובגדים	כמה	דתימר	רזי	לי	רזי	לי	אוי			
נ	מרעיתי	אתם	ובגדים	כמד"א		רזי	לי	רזי	לי	אוי			
א	מרעיתי	אתם	ובגדים	כד"א		רזי	לי	רזי	לי	אוי			
ש	מרעיתי	אתם	ובגדים	כד"א		רזי	לי	רזי	לי	אוי			

ד	ובגד	בוגדים	בגדו	ד"א	ובגדים	באדם	וגו'	אלו	קללות	של	תורת	כהנים	שהם
מ	ובגד	בוגדים	בגדו	ד"א	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	קללות	של	שבתורת	כהנים	שהן
29	ובגד	בוגדים	בגדו	דבר	אחר	באדם	תוסיף	אלו	קללות	של	תורת	כהנים	שהם
נ	ובגד	בוגדים	בגדו	ד"א	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	קללות	של	ת"כ	כהנים	שהם
א				ד"א	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	קללות	של	תורת	כהנים	שהן
ש				ד"א	ובגדים	באדם	תוסיף	אלו	קללות	של	תורת	כהנים	שהן

ד	פורעניות	אחר	פורעניות	וכת'	בהן	כמ'	ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	וגו'
מ	פורעניות	אחר	פורעניות	וכת'	בהן	כמא	ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	לי
29	פורעניות	אחר	פורעניות	וכתיב	בהן	כמה	ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	לי
נ	פורעניות	אחר	פורעניות	וכת'	בהן	כמד"א	ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	לי
א	פורענו'		פורעניות	וכת'	בה(ם)]]		ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	לי
ש	פורענות		פורעניות	וכת'	בהן		ויספתי	וגו'	ואם	עד	אלה	לא	תשמעו	לי

ד	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומ'	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	ע"ז	הכתו'
מ	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומר	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	ע"ז	הכתו'
29	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומר	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	ע"ז	הכתוב
נ	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומ'	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	ע"ז	הכתו'
א	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומ'	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	שבע"ז	הכתו'
ש	ויספתי	ליסרה	אתכם	ואומ'	ויספתי	עליכם	מכה	ומנין	שעל	עובדי	שבע"ז	הכתו'

ד	מדבר	שכן	כת'	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	למי	אוי	למי	אבוי
מ	מדבר	שכן	כת'	והשמדתי	את	במותיכם	והכרתי	למי	אוי	למי	אבוי
29	מדבר	שכן	כתיב	והשמדתי	את	במותיכם	והכרתי	למי	אוי	למי	אבוי
נ	מדבר	שכן	כתי'	והשמדתי	את	במותיכם	וגו'	למי	אוי	למי	אבוי
א	מדבר	שכן	כתי'	והשמדתי	את	במותיכם	והכרתי	למי	אוי	למי	אבוי
ש	מדבר	שכן	כתי'	והשמדתי	את	במותיכם	והכרתי	למי	אוי	למי	אבוי

ד	וגו'	אעפ'	שחטאו	ישראל	ומסרן	הבה'	ביד	אומות	העולם	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו
מ	וגומ'	אע"פ'	שחטאו	ישראל	ומסרן	הבה'	ביד	אומות	העולם	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו
29	וגו'	אעפ"י	שחטאו	ישראל	ומסרן	הב"ה	ביד	אומות	העולם	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו
נ	וגו'	אע"פ	שחטאו	יש'	ומסרן	הב"ה	ביד	אומות	העו'	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו
א	וגו'	אע"פ	שחטאו	ישראל	ומסרן	הקב"ה	ביד	א"ה	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו	
ש	וגו'	אע"פ	שחטאו	ישראל	ומסרן	הקב"ה	ביד	א"ה	בעונותיהם	אף	הם	לא	יצאו	

ד	נקיים	שלוף	הבה'	עושה	דינם	אותם	אומות	העולם	שמסרן	בידן	כמו	שעשה	במצרים	ובבבל
מ	נקיים	שלוף	הקב"ה'	עושה	דינם	באותן	האומות		שמסרן	בידן	כמו	שעשה	במצרים	ובבבל
2פ	נקיים	שלוף	הקב"ה'	עושה	דינם	באותן	האומות		שמסרן	בידן	כמו	שעשה	במצרים	ובבבל
נ	נקיי'	שלוף	הבה'	עושה	דינן	באותן	האומ'		שמסרן	בידם	כמו	שעשה	במצרים	ובבבל
א	נקיים	שלוף	הבה'	עושה	דין	באותם	האומ'		שמסרם	בהם	כמו	שעשה	במצרי'	ובבבל
ש	נקיים	שלוף	הקב"ה'	עושה	דין	באותם	האומ'		שמסרם	בהם	כמו	שעשה	במצרים	ובבבל

ד	לכך	כת'	ו'	פעמים	למי	בכאן	כנגד	ו'	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומ'	וכלן
מ	לכך	כתו'	ו'	פעמים	למי	בכאן	כנגד	ו'	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומות	וכלן
2פ	לכך	כתיב	שש	פעמים	למי	בכאן	כנגד	שש	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומות	וכלן
נ	לכך	כת'	שש(פ)	פע'	למי	בכאן	כנגד	ששה	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומ'	וכלן
א	לכך	כתי'	ו'	פעמי'	למי	בכאן	כנגד	ו'	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומ'	וכלן
ש	לכך	כתי'	ו'	פעמי'	למי	בכאן	כנגד	ו'	גליות	שגלו	ישראל	לבין	האומות	וכלן

ד	לקו	על	ידיהן	ואלו	הן	מצרים	תחלה	ואחר	אשור	בבל	מדי	ויין	ואדום	וכן
מ	לקו	על	ידיהן	ואלו	הן	מצרים	תחלה	ואחר	אשור	בבל	מדי	ויין	ואדום	וכן
2פ	לקו	על	ידיהם	ואלו	הם	מצרים	תחלה	ואחר	אשור	בבל	מדי	ויין	ואדום	וכן
נ	לקו	על	ידיהן	ואלו	הן	מצרים	תחלה	ואח"כ	אשור	בבל	מדי	ויין	ואדום	וכה"א
א	לקו	על	ידיהם	ואלו	הן	מצרים	בתחלה	ואח"כ	אשור	בבל	מדי	יין	ואדום	וכה"א
ש	לקו	על	ידיהן	ואלו	הן	מצרים	בתחלה	ואח"כ	אשור	בבל	מדי	יין	ואדום	וכה"א

ד	הוא	או'	קצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	וגו'
מ	הוא	אומ'	וקצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	והמה
2פ	הוא	אומר	קצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	והמה
נ	הוא	אומר	קצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	והמה
א	הוא	אומר	קצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	והמה
ש	הוא	אומר	וקצף	גדול	אני	קוצף	על	הגוים	השאננים	אשר	אני	קצפתי	מעט	והמה

ד	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שם	לכך	נא'	למי
מ	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שם	לכך	נאמר	למי
2פ	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שם	לכך	נאמר	למי
נ	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שמה	לכך	נאמ'	למי
א	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שמה	לכך	נאמ'	למי
ש	עזרו	לרעה	וגו'	כי	אעשה	כלה	בכל	הגוים	אשר	הדחתיך	שמה	לכך	נאמ'	למי

ד	אוי	למי	אבוי	וגו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כמ'	דתי'	ביום
מ	אוי	למי	אבוי	וגומו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כמה	דתימ"ר	ביום
2פ	אוי	למי	אבוי	וגו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כמה	דתימר	ביום
נ	אוי	למי	אבוי	וגו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כדמ"א		ביום
א	אוי	למי	אבוי	וגו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כד"א		ביום
ש	אוי	למי	אבוי	וגו'	למאחרים	על	היין	אלו	ישראל	שנקראו	יין	כד"א		ביום

ד	ההוא	כרם	חמד	ענו	לה	אלו	אומות	העולם	המאחרים	על	היין	לשתותם	וליקח	כל
מ	ההוא	כרם	חמר	ענו	לה	אלו	אומות	העולם	המאחרים	על	ישראל	לשתותם	וליקח	כל
2פ	ההוא	כרם	חמד	ענו	לה	אלו	אומות	העולם	המאחרים	על	ישראל	לשתותם	וליקח	כל
נ	ההוא	כרם	חמד	ענו	לה	אלו	אומ'	העו'	המאחרים	על	ישראל	לשתותם	וליקח	כל
א	ההוא	כרם	חמר	ענו	לה	אלו	א"ה		המאחרים	על	ישראל	לשתותם	ולקחת	כל
ש	ההוא	כרם	חמר	ענו	לה	אלו	א"ה		המאחר'	על	ישראל	לשתותם	ולקחת	כל

ד	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקר'	עלילות	אחריהם	באי	זה	ענין	יטלו	את
מ	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקרים	עלילות	אחריהם	באי	זה	ענין	יטלו	את
2פ	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקקים	עלילות	אחריהם	באי	זה	ענין	יטלו	את
נ	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקרין	עלילות	אחריהם	באי	זה	ענין	יטלו	את
א	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקקי'	עלילות	אחריהם	באיזה	זה	ענין	יטלו	את
ש	יגיעם	לבאים	לחקור	ממסך	שהם	חוקקי'	עלילות	אחריהם	באי	זה	ענין	יטלו	את

ד	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הקבה'
מ	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הקב"ה'
2פ	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הקב"ה'
נ	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הבה'
א	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הקב"ה'
ש	אשר	להם	ויהרגו	אותם	ועשו	עמהם	רעה	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	הקב"ה'

ד	מאיר	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'	
מ	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'	היא	
2פ	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'	היא	דכתיב
נ	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'		
א	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'		
ש	מזהיר	על	את	הגוים	שלא	יכבדו	עול	קשה	על	ישראל	הה"ד'		

י, ב

ד	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו
מ	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו
29	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו
נ	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו
א	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו
ש	אל	תרא	י"ן	כי	יתאדם	כי	יתן	בכוס	עינו	מהו	כי	יתן	בכוס	עינו

ד	בכיס	כת'	שהם	נותנין	עניהם	בכיסם	של	ישראל	יתהלך	במישרי'	שנטלין	כל	אשר
מ	בכיס	כת'	שהם	נותנים	עניהם	בכיסם	שלישראל	ישראל	יתהלך	במישרים	שנטלים	כל	אשר
29	בכיס	כתוב	שהם	נותנים	עניהם	בממונם	של	ישראל	יתהלך	במישרים	שנטלין	כל	אשר
נ	בכיס	כת'	שהם	נותנין	עניהם	בכיסן	של	יש'	יתהלך	במישרי'	שנטל'	כל	אשר
א	בכיס	כת'	הם	נותנין	עניהם	בממונם	של	ישראל	יתהלך	במישרים	שנטלין	כל	אשר
ש	בכיס	כת'	הם	נותנין	עניהם	בממונם	של	ישראל	יתהלך	במישרי'	שנטלין	כל	אשר

ד	להם	ונשארים	בתיהם	במישור	ד"א	יתהלך	במישרים	שעושים	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו
מ	להם	ונשארים	בבתיהם	במישור	ד"א	יתהלך	במישרים	שעושים	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו
29	להם	ונשארים	בבתיהם	במישור	דבר	יתהלך	במישרים	יעשה	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו
נ	להם	ונשארי'	בתיהם	במישור	ד"א	יתהלך	במישרים	שעושי'	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו
א	להם	ונשארי'	בתיהם	במישור	ד"א	יתהלך	במישרי'	שעושי'	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו
ש	להם	ונשארים	בתיהם	במישור	ד"א	יתהלך	במישרים	שעושים	בהם	איש	כל	הישר	בעיניו

ד	ד"א	יתהלך	במישרים	שכל	גזילות	שגזלין	לישראל	אין	חושבין	עצמם	עון	אלא	חושבין
מ	ד"א	יתהלך	במישרים	שכל	גזילות	שגזלין	לישראל	אין	חושבין	לעצמן	עון	אלא	חושבין
29	דבר	יתהלך	במישרים	שכל	גזילות	שגזלין	לישראל	אין	חושבין	לעצמן	עון	אלא	חושבין
נ	ד"א	יתהלך	במישרי'	שכל	גזילות	שגזלין	לש'	אין	חושבין	לעצמן	ממון	אלא	חושבין
א	שכל	גזילות	שגזלין	לישראל	אין	חושבין	לעצמם	אלא	חושבין	לעצמם	אלא	חושבין	חושבין
ש	שכל	גזילות	שגזלין	לישראל	אין	חושבין	לעצמם	אלא	חושבין	לעצמם	אלא	חושבין	חושבין

ד	שכל	מה	שעושין	להם	מן	היושר	אחריתו	בנשך	ישך	אומ'	להם	הקב"ה	חזה
מ	שכל	מה	שעושין	להן	מן	היושר	ואחריתו	כנחש	ישך	אומ'	להן	הקב"ה	חזה
29	שכל	מה	שעושין	יהיה	מן	היושר	אחריתו	כנחש	ישך	אמ'	להם	הקב"ה	חזה
נ	שכל	מה	שעושין	להם	מן	היושר	אחריתו	בנשך	ישוך	אמ'	להם	הקב"ה	חזה
א	שכל	מה	שעושי'	יהיה	מן	היושר	אחריתו	כנחש	ישך	אמ'	להם	הקב"ה	חזה
ש	שכל	מה	שעושין	יהיה	מן	היושר	אחריתו	כנחש	ישך	אמ'	להם	הקב"ה	חזה

ד	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כמ'	דתי'	ותרא	האשה	כי	טוב	וגו'
מ	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כמ"ה	דתימ'	ותרא	האשה	כי	טוב	וגומ'
29	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כמה	דתימר	ותרא	האשה	כי	טוב	הוא
נ	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כמ"א	ותרא	ותרא	האשה	כי	טוב	וגו'
א	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כד"א	ותרא	ותרא	האשה	וגו'	טוב	וגו'
ש	לפי	שהלכה	אחר	עניה	בעצת	הנחש	כד"א	ותרא	ותרא	האשה	וגו'	טוב	וגו'

ד	מה	היה	סופה	נתקללה	על	ידי	הנחש	ז'	קללות	מן	הכת'	שנ'	אל	האשה
מ	מה	היה	סופה	נתקללה	על	ידי	הנחש	עשר	קללות	מן	הכתו'	שנ'	ואל	האשה
29	מה	היה	סופה	נתקללה	על	ידי	הנחש	שבע	קללות	מן	הכתוב	שנ'	ואל	האשה
נ	מה	היה	סופה	נתקללה	ע"י	הנחש	שבע	קללות	קללות	מן	הכתו'	שנ'	ואל	האשה
א	מה	היה	סופה	נתקללה	ע"י	נחש	ז'	קללות	קללות	מן	הכתו'	שאמ'	אל	האשה
ש	מה	היה	סופה	נתקללה	ע"י	נחש	ז'	קללות	קללות	מן	הכתו'	שאמ'	אל	האשה

ד	אמר	הרבה	ארבה	וגו'	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו
מ	אמר	הרבה	ארבה	עצבונך	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו
29	אמר	הרבה	ארבה	עצבונך	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו
נ	אמר	הרבה	ארבה	עצבונך	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו
א	אמ'	הרבה	ארבה	וגו'	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו
ש	אמ'	הרבה	ארבה	וגו'	ואותו	אילן	י"ן	היה	אף	אתם	תלקו

ד	על	ידי	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שתסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנ'	קדש	ישראל	לי"
מ	על	ידי	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שתסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנ'	קדש	ישראל	לי"
29	על	ידי	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שתסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנ'	קדש	ישראל	לי"
נ	ע"י	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שתסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנ'	קדש	יש'	לי"	
א	ע"י	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שתסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנא'	קדש	ישר'	לה'	
ש	ע"י	ישראל	שנקראו	י"ן	בעת	שנסתכלו	בהם	ותשתו	ממונם	שנא'	קדש	ישראל	לה'	

ד	ראשית	תבואתו	וגו'	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם
מ	ראשית	תבואתו	וגומ'	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם
29	ראשית	תבואתו	כל	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם
נ	ראשית	תבואתה	וגו'	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם
א	שכל	תבואתה	כל	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם
ש	שכל	תבואתה	כל	אכליו	יאשמו	וגו'	וכצפעוני	יפריש	מה	הצפעוני	מפריש	את	האדם

ד	מן	חיים	למות	כך	בעון	שעושי'	רעה	לישראל	יאבדם	מן	העולם	שנ'	מצרים	לשממה
מ	מן	החיים	למות	כך	בעון	שעושים	רעה	לישראל	יאבדם	מן	העולם	שנ'	מצרים	לשממה
2פ	מן	מחיים	למות	כך	בעון	שעושי'	רעה	לישראל	יאבדם	מן	העולם	שנא'	מצרים	לשממה
נ	מן	חיים	למות	כך	בעון	שעושין	רעה	ליש'	יאבדם	מן	העולם	שנ'	מצרים	לשממה
א	מן	מחיים	למות	כך	בעון	שעושי'	רעה	לישר'	מאבדם	מן	העולם	שנא'	מצר'	לשממה
ש	מן	מחיים	למות	כך	בעון	שעושין	רעה	לישראל	מאבדם	מן	העולם	שנא'	מצרים	לשממה

ד	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות
מ	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות
2פ	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות
נ	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות
א	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות
ש	תהיה	וגו'	ואדום	למדבר	שממה	תהיה	מחמס	בני	זה	הגזל	שהוא	חשוב	עליהם	כמות

ד	ה'ה'ד'	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	לחת	הראייה	שהיו	האומות	מסתכלים
מ	ה'ה'ד'	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	תחת	הראייה	שהיו	האומות	מסתכלים
2פ	שנא'	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	תחת	הראייה	שהיו	האומות	מסתכלין
נ	ה'ה'ד'	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	תחת	הראייה	שהיו	האומות	מסתכלי'
א	כ"ש	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	תחת	הראייה	שהיו	א"ה	מסתכלין
ש	כ"ש	אשר	שפכו	דם	נקי	בארצם	עיניך	ראו	זרות	תחת	הראייה	שהיו	א"ה	מסתכלין

ד	בישראל	כנגד	יביא	עליהם	הבה'	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא
מ	בישראל	כנגד	יביא	עליהם	הקב"ה	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא
2פ	בישראל	כנגדה	יביא	עליהם	הקב"ה	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא
נ	ביש'	כנגדו	יביא	עליהם	הקב"ה	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא
א	בישר'	כנגדה	יביא	עליהם	הקב"ה	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא
ש	בישראל	כנגדה	יביא	עליהם	הקב"ה	פורעניות	משונות	שתהינה	זרות	זו	לזו	כדי	שלא

ד	יבאו	לישראל	כמ'	דתי'	ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון
מ	יבאו	לרפואה	כמ"ה	דתי"מ	ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון
2פ	יבאו	לרפואה	כמה	דתימר	ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון
נ	יבאו	לרפואה	כמ"א		ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון
א	יבאו	לרפואה	כד"א		ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון
ש	יבאו	לרפואה	כד"א		ומצאוהו	צרות	רבות	ורעות	רעות	שהן	צרות	זו	לזו	כגון

ד	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכים	עליהם	בכל	יום	כמ'	דתי'
מ	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכים	עליהם	בכל	יום	כמ"ה	דתימ'
2פ	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכים	עליהם	בכל	יום	כמה	דתימר
נ	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכין	עליהם	בכל	יום	כמ"א	
א	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכי'	עליהם	בכל	יום	כד"א	
ש	זבורא	ועקרבא	ולכך	ידי	תהפכות	אתם	מתהפכי'	עליהם	בכל	יום	כד"א	

ד	אך	בי	ישוב	יהפך	ידו	כל	היום	ולבם	של	ישראל	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות
מ	אך	בי	ישוב	יהפך	ידו	כל	היום	ולבם	שלישראל	ישראל	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות
2פ	אך	בי	ישוב	יהפך	ידו	כל	היום	ולבם	של	ישראל	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות
נ	אך	בי	ישוב	יהפוך	ידו	כל	היום	ולבם	של	יש'	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות
א	אך	בי	ישוב	יהפוך	ידו	כל	היום	ולבם	של	ישר'	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות
ש	אך	בי	ישוב	יהפוך	ידו	כל	היום	ולבם	של	ישראל	יוצא	מדעתו	מרב	התלאות

ד	שעושים	להם	כך	ישלם	הבה'	גמול	להם	מידם	כנגד	מדה	שיבוא	עליהם	פורענות	קשות
מ	שעושים	להם	כך	ישלם	הקב"ה	גמול	להם	מדה	כנגד	מדה	שיביא	עליהם	פורעניות	קשות
2פ	שעושי'	להם	כך	ישלם	הקב"ה	גמול	להם	מדה	כנגד	מדה	שיביא	עליהם	פורעניות	קשות
נ	שעושין	להם	כך	ישלם	הב"ה	גמול	להם	מדה	כנגד	מדה	שיביא	עליהם	פורעניות	קשות
א	שעושי'	להם	כך	ישלם	הב"ה	גמול	להם	מדה	כנגד	מדה	שיביא	עליהם	פורעניות	קשות
ש	שעושי'	להם	כך	ישלם	הקב"ה	גמול	להם	מדה	כנגד	מדה	שיביא	עליהם	פורעניו'	קשות

ד	שיצא	לבם	מרעתו	ידבר	לבם	תהפכות	ויבא	עליהם	בלהות	תהפכות	כמ'	דתי'	יהפך	עלי
מ	שיצא	לבם	מדעתו	ידברו	לבם	תהפכות	ויבאו	עליהם	בלהות	תהפכות	כמ"ה	דתימר	ההפך	עלי
2פ	שיצא	לבם	מרעתו	ידבר	לבם	תהפכות	ויבאו	עליהם	בלהות	תהפכות	כמה	דתימר	ההפך	עלי
נ	שיצא	לבם	מדעתו	ידבר	לבם	תהפכות	ויבאו	עליהם	בלהות	תהפכות	כמ"א		יהפוך	עלי
א	שיצא	לבם	מדעתו	ידבר	לבם	תהפכות	ויבאו	עליהם	בלהות	תהפכות	כד"א		ההפך	עלי
ש	שיצא	לבם	מדעתו	ידבר	לבם	תהפכות	ויבאו	עליהם	בלהות	תהפכות	כד"א		ההפך	עלי

ד	בלהות	וכן	הוא	אומר'	קול	יי'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והיית	כשוכב
מ	בלהות	וכן	הוא	אומר'	קול	יי'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והיית	כשוכב
2פ	בלהות	וכן	הוא	אומר	קול	יי'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והייתי	כשוכב
נ	בלהות	וכה"א			קול	יי'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והיית	כשוכב
א	בלהות	וכה"א			קול	ה'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והייתה	כשוכב
ש	בלהות	וכה"א			קול	ה'	משלם	גמול	לאויביו	מדה	כנגד	מדה	והייתה	כשוכב

י, ב

ד	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	כמ'	דתי'	קפאו	תהומות	בלב	ים	ואומ'
מ	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	למ'	דתי'מ'	קפאו	תהומות	בלב	ים	ואומ'
29	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	כמה	דתימר	קפאו	תהומות	בלב	ים	ואומר
נ	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	כמד"א		קפאו	תהומות	בלב	ים	ואו'
א	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	כד"א		קפאו	תהומות	בלב	ים	ואומ'
ש	בלב	ים	זה	פרעה	שטבע	בלב	ים	כד"א		קפאו	תהומות	בלב	ים	ואומ'

ד	ונער	פרעה	וחילו	ביום	סוף	מה	פרעה	הכהו	הבה'	י'	מכות	כנגד	י'
מ	ונער	פרעה	וחילו	ביום	סוף	מה	פרעה	הכהו	הקב'ה'	י'	מכות	כנגד	י'
נ	ונער	פרעה	וחילו	ביום	סוף	מה	פרעה	הכהו	הקב"ה	י'	מכות	כנגד	עשרה
א	ונער	פרעה	וחילו	ביום	סוף	מה	פרעה	הכהו	הבה"	י'	מכות	כנגד	עשרה
ש	ונער	פרעה	וחילו	ביום	סוף	מה	פרעה	הכהו	הבה"	י'	מכות	כנגד	עשרה

ד	דברים	שגזרו	על	ישראל	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	וגו'	כך
מ	דברים	שגזרו	על	ישראל	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	היארה	כך
29	דברים	שגזרו	על	ישראל	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	היארה	כך
נ	דברים	שגזרו	על	יש'	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	היארה	כך
א	דברי'	שגזרו	על	ישר'	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	היארה	כך
ש	דברי'	שגזרו	על	ישר'	ולבסוף	טבעו	כנגד	כל	הבן	הילד	היארה	כך

ד	יעשה	הקב'ה'	לכל	האומות	שעושים	רעה	לישראל	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל
מ	יעשה	הקב'ה'	לכל	האומות	שעושים	רעה	לישראל	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל
29	יעשה	הקב"ה	לכל	האומות	שעושין	רעה	לישראל	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל
נ	יעשה	הב"ה	לכל	האומות	שעשו	רעה	לישר'	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל
א	יעשה	הקב"ה	לכל	האומות	שעשו	רעה	לישר'	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל
ש	יעשה	הקב"ה	לכל	האומות	שעושי'	רעה	לישראל	מדה	כנגד	מדה	וכשוכב	בראש	חבל

ד	זה	היה	סיסרא	מה	כת'	והוא	לחץ	את	ישראל	בחזקה	עשרים	שנה	מה
מ	זה	היה	סיסרא	מה	כת'	והוא	לחץ	את	ישראל	בחזקה	עשרים	שנה	מה
29	זה	היה	סיסרא	מה	כתיב	והוא	לחץ	את	ישראל	בחזקה	עשרים	שנה	מה
נ	זה	היה	סיסרא	מה	כתי'	והוא	לחץ	את	יש'	בחזקה	עשרי'	שנה	מה
א	זה	היה	סיסרא	מה	כתי'	והוא	לחץ	את	ישר'	בחזקה	עשרי'	שנה	מה
ש	זה	היה	סיסרא	מה	כתי'	והוא	לחץ	את	ישראל	בחזקה	עשרים	שנה	מה

ד	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה
מ	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה
29	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה
נ	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה
א	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה
ש	היה	סופו	לפי	שהיה	מחרפם	ומגדפם	בלחיצה	לכך	מת	מיתה	גדופה	שמסרו	ביד	אשה

ד	כמ'	דתי'מ'	כי	ביד	אשה	ימכר	י"י	את	סיסרא	לכך	נאמ'	וכשוכב	
מ	כמ"א	דתי'מ'	כי	ביד	אשה	ימכר	י"י	את	סיסרא	לכך	נאמ'	וכשוכב	
29	כמה	דתימר	כי	ביד	אשה	ימכר	י"י	את	סיסרא	לכך	נאמר	וכשוכב	חבל
נ	כמד"א		כי	ביד	אשה	ימכר	י"י	את	סיסרא	לכך	נאמ'	וכשוכב	
א	הה"ד		כי	ביד	אשה	ימכר	ה'	את	סיסר'	לכך	נאמ'	כשוכב	בראש
ש	הה"ד		כי	ביד	אשה	ימכר	ה'	את	סיסרא	לכך	נאמ'	כשוכב	בראש

ד	זה	היה	סיסרא	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל
מ	זה	היה	סיסרא	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל
29	זה	היה	סיסרא	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל
נ	זה	היה	סיסרא	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל
א	זה	היה	סיסר'	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל
ש	זה	היה	סיסרא	שכתוב	בו	בין	רגליה	כרע	נפל	שכב	בראש	חבל	שחבלתו	יעל

ד	בראשו	לא	בחרב	כי	עם	הינד	שבהאהל	ה'ה"ד'	היא	דכתיב	ידה	ליתד	תשלחנה	וימינה
מ	בראשו	לא	בחרב	כי	עם	הינד	האהל	ה'ה"ד'			ידה	ליתד	תשלחנה	וימינה
29	בראשו	לא	בחרב	כי	עם	הינד	האהל	הדא			ידה	ליתד	תשלחנה	וימינה
נ	בראשו	לא	בחרב	כי	עם	הינד	האהל	הה"ד			ידה	ליתד	תשלחנה	וגו'
א	בראש	לא	בחרב	כי	עם	הינד	האהל	הה"ד			ידה	ליתד	תשלחנה	וימינה
ש	בראש	לא	בחרב	כי	עם	הינד	האהל	הה"ד			ידה	ליתד	תשלחנה	וימינה

ד	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסרא	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש
מ	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסרא	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש
29	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסרא	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש
נ	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסר'	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש
א	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסרא	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש
ש	וגו'	להלמות	עמלים	הלמה	סיסרא	מחקה	ראשו	וגו'	מדה	כנגד	מדה	ד"א	וכשוכב	בראש

י, ב

ד	חבל	זה	היה	המן	שבקש	להרג	את	כל	היהודים	הם	ובניהם	ולבז	את
מ	חבל	זה	היה	המן	שבקש	להרוג	את	כל	היהודים	הם	ובניהם	ולבז	את
29	חבל	זה	היה	המן	שבקש	להרוג	את	כל	היהודים	הם	ובניהם	ולבז	את
נ	חבל	זה		המן	שבקש	להרוג	את	כל	היהודים	הם	ובניהם	ולבז	את
א	חבל	זה		המן	שבקש	להרוג	את	כל	היהודי'			ולבז	
ש	חבל	זה		המן	שבקש	להרוג	את	כל	היהודים			ולבז	

ד	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיע	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו
מ	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיע	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו
29	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיע	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו
נ	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיע	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו
א	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיעה	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו
ש	ממונם	ובקש	לתלות	את	מרדכי	לכך	הגיעה	לו	מדה	כנגד	מדה	שמת	הוא	ובניו

ד	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נאמ'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כמה
מ	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נאמ'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כמה
29	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נא'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כמה
נ	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נאמ'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כמד"א
א	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נאמ'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כד"א
ש	ולקח	מדרכי	ממונו	לכך	נאמ'	וכשוכב	זה	היה	המן	שמת	מיתה	משונה	כד"א

ד	דתי'	שמה	אדום	מלכיה	וכל	נשיאיה	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב
מ	דתימ'	שמה	אדום	מלכיה	וכל	וגומ'	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב
29	דתימר	שמה	אדום	מלכיה	וכל	נשיאיה	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב
נ		שמה	אדום	מלכיה	וכל	נשיאיה	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב
א		שמה	אדום	מלכיה	וכל	נשיאיה	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב
ש		(ישוב מחשבתו)	שמה	אדום	וכל	נשיאיה	אשר	נתנו	בגבורתם	את	חללי	חרב

ד	המה	את	ערלים	ישכבו	ואת	יורדי	בור	בראש	כמה	דתימר	תשוב	מחשבתו	הרעה
מ	המה	את	ערלים	ישכבו	ואת	יורדי	בור	בראש	כמ"א	דתימ'	תשוב	מחשבתו	הרעה
29	המה	את	ערלים	ישכבו	ואת	יורדי	בור	בראש	כמה	דתימר	תשוב	מחשבתו	הרעה
נ	המה	את	ערלים	ישכבו	ואת	יורדי	בור	בראש	כמד"א	תשוב	מחשבתו	הרעה	אשר
א	המה	את	ערלים	שכבו	את	יורדי	בור	בראש	כד"א	ישוב	מחשבתו	הרעה	אשר
ש	המה	את	ערלים	שכבו	את	יורדי	בור	בראש	כד"א	ישוב	מחשבתו	הרעה	אשר

ד	חשב	על	היהודים	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנ'	ותלו
מ	חשב	על	היהודים	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנ'	ותלו
29	חשב	על	היהודים	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנ'	ותלו
נ	חשב	על	היהודי'	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנ'	ותלו
א	חשב	על	היהודי'	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנא'	ותלו
ש	חשב	על	היהודי'	על	ראשו	ותלו	אותו	חבל	אלו	בניו	שנאמ'	ותלו

ד	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	כמה	דתימר	למה	יקצוף	האלהים
מ	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	כמה	דתימ'	למה	יקצוף	האלהים
29	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	כמה	דתימר	למה	יקצוף	האלהים
נ	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	כמד"א	למה	יקצוף	האלי"ם	
א	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	שנא'	למה	יקצוף	האלהים	
ש	אותו	ואת	בניו	על	העץ	ואין	חבל	אלא	בניו	שנא'	למה	יקצוף	האלהים	

ד	את	קולך	וחבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	של	אדם	אלו	בניו	חבל
מ	על	קולך	וחבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	שלאדם	אדם	אלו	בניו	חבל
29	את	קולך	וחבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	של	אדם	אלו	[בניו]	חבל
נ	על	קולך	וחיבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	של	אדם	אלו	בניו	חבל
א	על	קולך	וחבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	של	אדם	אלו	בניו	חבל
ש	על	קולך	וחבל	את	מעשה	ידך	מעשה	ידיו	של	אדם	אלו	בניו	חבל

ד	כת'	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	ומנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנאמ'	ותשם	אסתר	את
מ	כת'	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	ומנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנ'	ותשם	אסתר	את
29	כתיב	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	ומנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנ'	ותשם	אסתר	את
נ	כתי'	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	ומנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנ'	ותשם	אסתר	את
א	כתי'	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	מנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנא'	ותשם	אסתר	את
ש	כתי'	זה	היה	המן	שנחנק	בחבל	מנין	שהיה	ממונו	למרדכי	שנא'	ותשם	אסתר	את

ד	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות
מ	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות
29	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות
נ	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות
א	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות
ש	מרדכי	על	בית	המן	מדה	כנגד	מדה	הכוני	בל	חליתי	אוי	להם	לאומות

ד	העולם שאין	לומדים	מוסר	במה	שעשה	הקב"ה	לראשונים	לא	למדו	אחרים	ה'ה"ד	
מ	העולם שאין	לומדים	מוסר	ממה	שעשה	הקב"ה	לראשונים	ולא	למדו	האחרונים	ה'ה"ד	
29	העולם שאין	לומדים	מוסר	ממה	שעשה	הקב"ה	לראשונים	לא	למדו	אחרונים	ה'ה"ד	היא
נ	העו' שאין	לומדין	מוסר	ממה	שעשה	הב"ה	לראשוני'	לא	למדו	אחרוני'	הה"ד	
א	שאין	לומדין	מוסר	ממה	שעשה	הב"ה	לראשוני'	ולא	למדו	אחרוני'	הה"ד	
ש	שאין	לומדין	מוסר	ממה	שעשה	הקב"ה	לראשוני'	ולא	למדו	אחרוני'	הה"ד	

ד	הכוני	בל	חליתי	אומ'	האומות	אעפ'	על	פי	שהכה	הקב"ה	פרעה	ומצרים
מ	הכוני	בל	חליתי	אומ'	אומות	אעפ'	על	פי	שהכה	הקב"ה	פרעה	ומצרים
29	הכוני	בל	חליתי	אומרים	האומות	אעפ'	על	פי	שהכה	הקב"ה	פרעה	ומצרים
נ	הכוני	בל	חליתי	אומרין	האומות	אעפ'	על	פי	שהכה	הב"ה	פרעה	ומצרי'
א	הכוני	בל	חליתי	אומרי'	האומו'	אעפ'	על	פי	שהכה	הב"ה	פרעה	ומצרים
ש	הכוני	בל	חליתי	אומרי'	האומו'	אעפ'	על	פי	שהכה	קב"ה	פרעה	ומצרי'

ד	אודות	ישראל	אעפ"כ			לא	לקחתי	מוסר	ה'ה"ד			
מ	אודות	ישראל	אעפ"כ			לא	לקחתי	מוסר	ה'ה"ד			
29	אודות	ישראל	אעפ"כ	על	פי	לא	לקחתי	מוסר	ה'ה"ד	היא	דכתיב	
נ	אודות	יש'	אעפ"כ		כן	לא	לקחתי	מוסר	הה"ד			
א	אודות	ישר'	אעפ"כ			לא	לקחתי	מוסר	הה"ד			
ש	אודות	ישר'	אעפ"כ			לא	לקחתי	מוסר	הה"ד			הכוני

ד	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ'	שפרע	מסיסרא	שכתי'	בו	והלמה	סיסרא	לא
מ	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ'	שפרע	מסיסרא	שכתי'	בו	והלמה	סיסרא	לא
29	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ'	שפרעתי	מסיסרא	שכתוב	בו	הלמה	סיסרא	לא
נ	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ"	שפרע	מסיסרא	שכתי'	בו	הלמה	סיסרא	לא
א	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ"	שפרעתי	מסיסרא	שכתי'	בו	והלמה	סיסר'	[לא
ש	חליתי	הלמוני	בל	ידעתי	אעפ"	שפרעתי	מסיסרא	שכתי'	בו	והלמה	סיסרא	לא

ד	נתתי	לדעתי	בוא	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי
מ	נתתי	לדעתי	בוא	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי
29	נתתי	לדעתי	בא	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי
נ	נתתי	לדעתי	בוא	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי
א	נתתי	לדעתי	ביה	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי
ש	נתתי	לדעתי	ביה	קח	מוסר	ממנו	מתי	אקיץ	ולא	עוד	אלא	שהייתי

ד	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	של	ישראל	ה'	א'	ד'	אבקשנו
מ	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	שלישראל	ישראל	ה'ה"ד			אבקשנו
29	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	של	ישראל	ה'ה"ד	היא	דכתיב	אבקשנו
נ	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	של	יש'	הה"ד			אבקשנו
א	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	של	ישר'	הה"ד			אבקשנו
ש	מתי	תעבור	המכה	ואוסיף	לבקש	רעתם	של	ישראל	הה"ד			אבקשנו

ד	וקן	הוא	אומ'	אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגו'	דבר	אחר	תנה
מ	וקן	הוא	אומ'	אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגומ'	ד"א		תנה
29	וקן	הוא	אומר	אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגו'	דבר	אחר	תנה
נ	וכה"א			אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגו'	ד"א		תנה
א	וכה"א			אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגו'	ד"א		תנה
ש	וכה"א			אם	תכתוש	את	האויל	במכתש	וגו'	ד"א		תנה

ד	לי	וגו'	מה	ראה	הקב"ה	לשאול	מישראל	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי
מ	לי	וגומ'	מה	ראה	הקב"ה	לשאול	מישראל	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי
29	לי	וגו'	מה	ראה	הקב"ה	לשאול	לישראל	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי
נ	לי	וגו'	מה	ראה	הב"ה	לשאול	מיש'	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי
א	לי	וגו'	מה	ראה	הקב"ה	לשאול	לישר'	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי
ש	לי	וגו'	מה	ראה	הקב"ה	לשאול	לישראל	הלב	והעינים	שהיו	אחריו	לפי

ד	בהם	ה'ה"ד				לא						
מ	בהם	ה'ה"ד				ולא						
29	בהם	הדא	היא	דכתיב		ולא						
נ	בהם	הה"ד				ולא						
א	בהם	הה"ד			ולא	ולא	עמיתו	את	איש	תונו		
ש	בהם	הה"ד			ולא	ולא	עמיתו	את	איש	תונו		

ד	עניכם	אשר	אתם	זונים	אחריהם	עניא	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	אינו	כי
מ	עניכם	אשר	אתם	זונים	אחריהם	עני	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	אינו	כי
29	עניכם	אשר	וגו'	זונים	אחריהם	עניא	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	אינו	כי
נ	עניכם	וגו'				עניא	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	אינו	כי
א	עניכם	וגו'				עניא	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	ינהו	כי
ש	עניכם	וגו'				עניא	ולבא	תרי	סרסורי	דחטאה	ינהו	כי

ד	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומ'	שהזנות	תלויה	בהם	ראות	העינים
מ	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומד	שהזנות	תלויה	בהם	ראות	העינים
29	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומר	שהזנות	תלויה	בהם	ראות	העינים
נ	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומ'	שהזנות	תלויה	בהם	ראות	העינים
א	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומ'	שהזנות	תלויה	בהם	ראים	העינים
ש	זונה	כשם	שאמר	משה	אשר	אתם	זונים	אחריהם	לומ'	שהזנות	תלויה	בהם	ראים	העינים

ד	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	על	ידי	שלמה	כי	שוחה
מ	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	על	ידי	שלמה	כי	שוחה
29	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	על	ידי	שלמה	כי	שוחה
נ	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	ע"י	שלמה	כי	שוחה	
א	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	ע"י	שלמה	כי	שוחה	
ש	את	הזונה	והלב	מהרהר	אחריה	כך	אמר	רוח	הקדש	ע"י	שלמה	כי	שוחה	

ד	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	על	שם	כי	שחה	אל	מות	ביתה	עמוקה	כמה
מ	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	על	שם	כי	שחה	אל	מות	ביתה	עמוקה	כמה
29	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	על	שם	כי	שחה	אל	מות	ביתה	עמוקה	כמה
נ	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	ע"ש		כי	שחה		למות	ביתה	עמוקה	כח"א
א	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	ע"ש		כי	שחה	אל	מות	ביתה	עמוקה	כד"א
ש	עמוקה	זונה	למה	קראה	שוחה	ע"ש		כי	שחה	אל	מות	ביתה	עמוקה	כד"א

ד	דתימ'	בעמקי	שאל	קראיה	יונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	שהיא	מורידה	לנואף
מ	דתימ'	בעמקי	שאל	קראיה	זונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	נכריה	מורידה	לנואף
29	דתימר	בעמק	שאל	קראיה	זונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	שהיא	מורידה	לנואף
נ		בעמק	שאל	קראיה	זונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	שהיא	מורידה	לנואף
א		בעמקי	שאל	קראיה	זונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	שהיא	מורידה	לנואף
ש		בעמקי	שאל	קראיה	זונה	זו	אשת	איש	ובאר	צרה	שהוא	מורידה	לנואף

ד	לגיהנם	הדא	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בור	דכתיב	י"י	העלית	מן
מ	לגיהנם	הדא	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בו	דכתיב	י"י	העלית	מן
29	לגיהנם	הה"ד	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בור	דכתיב	י"י	העלית	מן
נ	לגיהנם	הה"ד	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בור	דכתיב	י"י	העלית	מן
א	לגיהנם	הה"ד	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בור	דכתיב	י"י	העלית	מן
ש	לגיהנם	הה"ד	היא	דכתיב	שאל	צעדיה	יתמוכו	ושאל	נקרא	בור	דכתיב	י"י	העלית	מן

ד	משאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בור	מהו	שאמר	צרה	זה	גיהנם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה
מ	משאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בור	מהו	שאמר	צרה	זו?	גהינם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה
29	משאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בור	מהו	כשאמר	צרה	זו	גיהנם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה
נ	משאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בו	מ"ש		צרה	זו	גיהנם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה
א	שאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בור	מהו	שאמר	צרה	זו	גהינם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה
ש	שאל	נפשי	חיינתי	מירדי	בור	מהו	שאמר	צרה	זו	גהינם	שהיא	רחבה	מלמטה	ופיה

ד	צר	מלמעלה	הה"ד					ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק
מ	צרה	מלמעלה	הה"ד					ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק
29	צרה	מלמעל'	הדא	היא	דכתיב	(שאל צעדיה)		ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק
נ	צרה	מלמעלה	הה"ד					ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק
א	צרה	מלמעל'	הה"ד					ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק
ש	צר	מלמעל'	הה"ד					ואף	הסיתך	מפי	צר	רחב	לא	מוצק

ד	תחתיה	וגומ'	נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	שמביאה	את	האף
מ	תחתיה		נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	שמביאה	את	האף
29	תחתיה		נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	שמביאה	את	האף
נ	תחתיה		נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	שמביאה	את	האף
א	תחתיה		נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	מביאה	את	אף
ש	תחתיה		נכריה	נכריה	נכריה	לך	שהיא	אשת	איש	אף	היא	מביאה	את	אף

ד	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	דבר	אחר	אל	תנאף
מ	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	ד"א		אל	תנאף
29	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	דבר	אחר		
נ	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	ד"א			
א	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	ד"א			
ש	על	האדם	שכן	כתיב	לא	תנאף	לא	תהנה	האף	ממך	ד"א			

ד		אל	תתן			אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הקבה'	מאריך
מ	ד"א	אל	תתן			אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הקב"ה	מאריך
29		אל	תתן	אל	תתן	אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הקב"ה	מאריך
נ		אל	תתן			אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הב"ה	מאריך
א		אל	תתן			אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הב"ה	מאריך
ש		אל	תתן			אף	בין	איש	לאשתו	כחתף	תארב	שאין	הקב"ה	מאריך

ד	למנאפים	להפרע	מהם	וכן	הוא	אומר	והייתי	עד	ממהר	במכשפי'	ובמנאפי'	ובגדים	באדם	תוסיף
מ	למנאפים	להפרע	מהם	וכן	הוא	אומ'	והייתי	עד	ממהר	במנאפים	ובמכשפים	ובגדים	באדם	תוסיף
29	למנאפים	להפרע	מהם	וכן	הוא	אומר	והייתי	עד	ממהר	במכשפי'	ובמנאפי'	ובגדים	באדם	תוסיף
נ	למנאפי'	להפרע	מהם	וכה"א			והייתי	עד	ממהר	במכשפי'	ובמנאפים	ובגדים	באדם	תוסיף
א	למנאפי'	ליפרע	מהם	וכה"א			והייתי	עד	ממהר	במכשפי'	ובמנאפי'	ובגדים	באדם	תוסיף
ש	למנאפים	ליפרע	מהם	וכה"א			והייתי	עד	ממהר	במכשפי'	ובמנאפים	ובגדים	באדם	תוסיף

ד	שהיא	מפתה	אנשים	כשרים	ועושה	אותן	בוגדים	ומוספת	רשעים	בישראל	הה"ד			אשת
מ	שהיא	מפתה	אנשים	כשרים	ועושה	אותם	בוגדים	ומוספת	רשעים	בישראל	הה"ד			אשת
29	שהיא	מפתה	אנשים	כשרים	ועושה	אותן	בוגדים	ומוספת	רשעים	בישר'	הדא	היא	דכתיב	אשת
נ	שהיא	מפתח	אנשי'	כשרים	ועושה	אותן	בוגדים	ומוספת	רשעי'	בישראל	הה"ד			אשת
א	שהיא	מפתה	אנשי'	כשרים	ועושה	אותם	בוגד'	ומוסיף	רשעי'	בישראל	הה"ד			אשת
ש	שהיא	מפתה	אנשי'	כשרי'	ועושה	אותם	בוגדים	ומוסיף	רשעי'	בישראל	הה"ד			אשת

ד	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגומ'	לקרא	לעוברי	דרך	המישרים	ארחותם	מי	פתי
מ	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגומ'	לקרא	לעברי	דרך	המישרים	ארחותם	מי	פתי
29	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגו'	לקרא	עברי	דרך	המישרים	ארחותם	מי	פתי
נ	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגו'	לקרא	לעוברי	דרך	המישרים	ארחותם	מי	פתי
א	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגו'	לקרא	לעוברי	דרך	וגו'		מי	פתי
ש	כסילות	הומיה	וישבה	לפתח	ביתה	וגו'	לקרא	לעוברי	דרך	וגו'		מי	פתי

ד	יסור	הנה	חסר	לב	ואמרה	לו	מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים
מ	יסור	הנה	חסר	לב	ואמרה	לו	מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים
29	יסור	הנה	חסר	לב	ואמר	לו	מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים
נ	יסור	הנה	חסר	לב	וגו'		מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים
א	יסור	הנה	וגו'				מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים
ש	יסור	הנה	וגו'				מיים	גנובים	ימתקו	וגו'	ולא	ידע	כי	רפאים

ד	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אוי	למי
מ	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אוי	למי
29	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אומר	למי
נ	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אוי	למי
א	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אמ'	למי
ש	שם	וגו'	הוי	ובוגדים	באדם	תוסיף	למי	אוי	למי	אבוי	כנגד	הנואף	אמ'	למי

ד	אוי	כמ'	דתימ'	לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כמ'	דתימ'
מ	אוי	כמ"ה	דתימ'	לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כמ"ה	דתימ'
29	אוי	כמה	דתימר	לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כמה	דתימר
נ	אוי	כמד"א		לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כמד"א	
א	אוי	כד"א	וצבתה	לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כד"א	
ש	אוי	כד"א	וצבתה	לצבות	בטן	למי	אבוי	זה	אב	אוי	כד"א	

ד	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	הוא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אבוי	אב	אוי	למי	מדינים
מ	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	הוא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אוי	אב	אוי	למי	מדינים
29	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	הוא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אבוי	אב	אוי	למי	מדינים
נ	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	הוא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אבוי	אב	אוי	למי	מדינים
א	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	היא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אבוי	אב	אוי	למי	מדינים
ש	ולנפיל	ירך	לפי	שהירך	היא	עושה	העבירה	לכך	נקרא	אבוי	אב	אוי	למי	מדינים

ד	כל	אלו	למי	האוי	והאבוי	לנואף	המשלח	מדינים	בין	איש
מ	כל	אלו	למי	האוי	והאבוי	לנואף	המשלח	מדינים	בין	איש
29	כל	אלו	למי	האוי	והאבוי	לנואף	המשלח	מדינים	בין	איש
נ	כל	אלו	למי	אוי	אבוי	לנואף	המשלח	מדיני'	בין	איש
א	למי	כל	אלו	האוי	והאבוי	לנואף	המשלח	מדינים	ובין	איש
ש	למי	כל	אלו	האוי	והאבוי	לנואף	המשלח	מדינים	ובין	איש

ד	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדנים	שלו	וכן	הוא	אומ'	ומשלח	מדינים	בין	אחים
מ	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדנים	שלו	וכן	הוא	אומ'	ומשלח	מדינים	בין	אחים
29	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדנים	שלי	וכן	הוא	אומר	ומשלח	מדינים	בין	אחים
נ	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדני'	שלי	וכה"א			ומשלח	מדינים	בין	אחים
א	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדני'	שלי	וכה"א			ומשלח	מדיני'	בין	אחים
ש	לאשתו	הוי	למי	מדינים	למי	שהמדני'	שלי	וכה"א			ומשלח	מדיני'	בין	אחים

ד	זה	איש	ואשתו	שהם	אחי'	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות
מ	זה	איש	ואשתו	שהם	אחים	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות
29	זה	איש	ואשתו	שהם	אחים	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות
נ	זה	איש	ואשתו	שהם	אחים	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות
א	זה	איש	ואשתו	שהם	אחים	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות
ש	זה	איש	ואשתו	שהם	אחים	זה	לזה	למי	שיח	ועוד	למי	הם	באות	הקללות

ד	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעים	חנם	זו	הזונה
מ	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעים	חנם	זו	הזונה
פ	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעים	חנם	זו	הזונה
נ	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעים	חנם	זו	הזונה
א	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעי'	חנם	זו	הזונה
ש	ש	אמרנו	האוי	והאבוי	הוי	למי	שיח	למי	פצעי'	חנם	זו	הזונה

ד	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אהבה	חנם	בלי	שום	פצע	מבעלה	שוחקת	עם	אחר	למי
מ	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אוהבה	חנם	בלא	שום	פשע	בעלה	שוחקת	עם	אחר	למי
פ	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אהבה	חנם	בלא	שום	פשע	בעלה	שוחקת	עם	אחר	למי
נ	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אהבה	חנם	בלא	שום	פשע	בעלה	שוחקת	עם	אחר	למי
א	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אהבה	חנם	בלא	שום	פשע	בעלה	שוחקת	עם	אחר	למי
ש	ש	היתה	נפצעת	פצעי	אהבה	חנם	בלא	שום	פשע	בעלה	שוחקת	עם	אחר	למי

ד	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	הנואף	כמ'	דתימ'	חכילי	עינים	מיין	ד"א
מ	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	הנואף	כמ'ה	דתימ'	חכילי	עינים	מיין	ד"א
פ	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	הנואף	כמה	דתימר	חכילי	עינים	מיין	דבר
נ	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	לנואף	כמד"א		חכילי	עינים	מיין	ד"א
א	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	הנואף	כד"א		חכילי	עינים	מיין	ד"א
ש	ש	חכילות	עינים	זו	הזונה	שמשקה	את	הנואף	כד"א		חכילי	עינים	מיין	ד"א

ד	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כמ'	דתימ'	ואמר	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגו'
מ	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כמ'ה	דתימ'	ואמר	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגומ'
פ	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כמה	דתימר	ואמר	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגו'
נ	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כמד"א		ואמר	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגו'
א	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כד"א		ואמ'	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגו'
ש	ש	למי	שיח	זו	שבעת	האלה	כד"א		ואמ'	הכהן	לאשה	יתן	י"י	וגו'

ד	ש	למי	פצעים	חנם	על	עסקי	חנם	שהכהן	פורע	את	ראשה	ואוחז	בבגדיה
מ	ש	למי	פצעים	חנם	על	עסקי	חנם	שכהן	פורע	את	ראשה	ואוחז	בבגדיה
פ	ש	למי	פצעים	חנם	על	עסקי	חנם	שכהן	פורע	את	ראשה	ואוחז	בבגדיה
נ	ש	למי	פצעים	חנם	על	עסקי	חנם	שהכהן	פורע	את	ראשה	ואוחז	בבגדיה
א	ש	למי	פצעים	חנם	על	עסקי	חנם	שהכהן	פורע	את	ראש	האשה	בבגדיה
ש	ש	למי	פצעי'	חנם	על	עסקי	חנם	שהכהן	פורע	את	ראש	האשה	בבגדיה

ד	ש	אם	נקרעו	אם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	כשהיתה
מ	ש	אם	נקרעו	אם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	כשהיתה
פ	ש	אם	נקרעו	ואם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	שהיתה
נ	ש	אם	נקרעו	אם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	שהיתה
א	ש	אם	נקרעו	ואם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	שהיתה
ש	ש	אם	נקרעו	ואם	נפרמו	נפרמו	למי	חכילות	עינים	זו	שתיית	המים	שמיד	שהיתה

ד	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקר
מ	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקור
פ	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקר
נ	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקר
א	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקור
ש	ש	שונה	עיניה	בולטות	כל	אלו	למי	למאחרים	על	היין	מכאן	שהיין	גורם	לבאים	לחקור

ד	ש	ממסך	מן	דשמע	הן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	אל	תרא	
מ	ש	ממסך	מן	דשמע	הן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	אל	תרא	
פ	ש	ממסך	מן	דשמע	הן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	אל	תרא	
נ	ש	ממסך	מן	דשמע	הן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	אל	תרא	
א	ש	ממסך	מאן	דשמע	אן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	שחיב	עליה	תרא
ש	ש	ממסך	מאן	דשמע	הן	אית	ליה	חמרא	טבא	רדיף	בתריה	שחיב	עליה	תרא

ד	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה
מ	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה
פ	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה
נ	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה
א	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה
ש	ש	יין	כי	יתאדם	הזהירה	רוח	הקדש	על	היין	שלא	ישתכר	אדם	למה

ד	ש	כי	יתאדם	שאחריתו	דם	שעובר	עביר'	שיתחייב	עליה	מיתה	ד"א	כי	יתאדם
מ	ש	כי	יתאדם	שאחריתו	דם	שעובר	עבירה	שיתחייב	עליה	מיתה	ד"א	כי	יתאדם
פ	ש	כי	יתאדם	שאחריתו	דם	שעובר	עבירה	שיתחייב	עליה	מיתה	דבר	אחר	יתאדם
נ	ש	כי	יתאדם	שאחריתו	דם	שעובר	עבירה	שחייב	עליה	מיתה	ד"א	כי	יתאדם
א	ש	כי	יתאדם	כי	אחריתו	דם	עביר'	שעליה	חייב	מיתה	ד"א	כי	יתאדם
ש	ש	כי	יתאדם	כי	אחריתו	דם	שעובר	עבירה	שעליה	מיתה	ד"א	כי	יתאדם

ד	כי	יתאוה	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כת'	על	ידי
מ	כי	יתאוה	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כת'י	על	ידי
29	כי	תאוה	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כתוב	על	ידי
נ	כי	יתאוה	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כת'י	ע"י	
א	כי	[יתאוה]	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כת'י	שע"י	
ש	כי	תאוה	לדם	נדה	ולדם	זבה	כי	יתן	בכוס	עינו	בכיס	כתוב	שע"י	

ד	הכוס	יתן	עינו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה	לומ'	שיבא	על	הערוה	יתהלך	במישרים
מ	הכוס	נותן	עיניו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה	לומר	שיבוא	על	הערוה	יתהלך	במישרים
29	הכוס	יתן	עינו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה	[לומ']	שיבא	על	הערוה]	יתהלך	במישרים
נ	הכוס	יתן	עינו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה	לומ'	שיבא	על	הערוה	יתהלך	במישרי'
א	הכוס	יתן	עינו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה					יתהלך	במישרי'
ש	הכוס	יתן	עינו	בכיס	לשון	נקי	דברה	תורה					יתהלך	במישרי'

ד	סוף	אשתו	אומרת	לו	כשושנה	אדומה	ראיתי	ואינו	פורש	אמר	ר'	אסי	אם
מ	סוף	שאשתו	אומרת	לו	כשושנה	אדומה	ראיתי	ואינו	פורש	אמ'	ר'	אסי	אם
29	סוף	שאשתו	אומר'	לו	כשושנה	אדומה	ראיתי	ואינו	פורש	אמר'		אסי	אם
נ	סוף	שאשתו	אומרת	לו	כשושנה	אדומה	אני	ראיתי	ואינו	פורש	א"ר	יוסי	אם
א	סוף	שאשתו	אומרת	לו	כשושנה	אדומה	ראיתי	ואינו	פורש	א"ר		יוסי	אם
ש	סוף	שאשתו	אומר'	לו	כשושנה	אדומה	ראיתי	ואינו	פורש	א"ר		יוסי	אם

ד	תלמיד	חכם	הוא	סוף	שמטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	דבר	אחר
מ	תלמיד	חכם	הוא	סוף	שמטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	ד"א	
29	תלמיד	חכם	הוא	סוף	שמטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	דבר	אחר (o)
נ	ת"ח	הוא	הוא	סוף	שמטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	ד"א	
א	ת"ח	הוא	הוא	סוף	מטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	ד"א	
ש	ת"ח	הוא	הוא	סוף	מטמא	את	הטהור	ומטהר	את	הטמא	ד"א	

ד	יתהלך	במישרים	סוף	שהוא	מתיר	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	כמישור	מסיח	עם
מ	יתהלך	במישרים	סוף	שהוא	מתיר	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	כמישור	משיח	עם
29	יתהלך	במישרים	סוף	שתהא	מתיר	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	כמישור	משיח	עם
נ	יתהלך	במישרים	סוף	שהוא	מתיר	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	במישור	משיח	עם
א	יתהלך	במישרי'	סוף	שהוא	[מתיר]	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	במישור	משיח	עם
ש	יתהלך	במישרי'	סוף	שתהא	מתיר	את	העבירות	ועושה	אותן	הפקר	במישור	משיח	עם

ד	אשה	בשוק	מנבל	את	פיו	דברים	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך
מ	אשה	בשוק	מנבל	את	פיו	דברים	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך
29	אשה	בשוק	מנבל	את	פיו	דברים	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך
נ	אשה	בשוק	מנבל	את	פיו	דברי'	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך
א	האשה	בשוק	ומנבל	פיו	ואומר'	דברי'	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך
ש	האשה	בשוק	ומנבל	פיו	ואומר'	דברי'	רעים	בשכרות	ואינו	מתבייש	אחריתו	כנחש	ישך

ד	מה	הנחש	על	ידי	שהסית	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנאמ'	ארורה	האדמה
מ	מה	הנחש	על	ידי	שהסיתה	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנ'	ארורה	האדמה
29	מה	הנחש	על	ידי	שהסיתה	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנא'	ארורה	האדמה
נ	מה	הנחש	ע"י		שהסיתה	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנ'	ארורה	האדמה
א	מה	הנחש	ע"י		שהסית	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנא'	ארורה	האדמה
ש	מה	הנחש	ע"י		שהסית	לחיה	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנא'	ארורה	האדמה

ד	בעבורך	כך	על	ידי	יין	נתקלל	שלישו	של	עולם	בשבילו	שנא'	ויקץ	נח	מיינ
מ	בעבורך	כך	על	ידי	יין	נתקלל	שלישו	שלעולם	עולם	בשבילו	שנ'	ויקץ	נח	מיינ
29	בעבורך	כך	על	ידי	יין	נתקלל	שלישו	של	עולם	בשבילו	שנא'	ויקץ	נח	מיינ
נ	בעבורך	כך	ע"י		יין	נתקלל	שלישו	של	עולם	בשבילו	שנ'	ויקץ	נח	מיינ
א	בעבורך	כן	ע"י		היין	נתקלל	שלישו	של	עולם	בשבילו	שנאמ'	ויקץ	נח	מיינ
ש	בעבורך	כך	ע"י		היין	נתקלל	שלישו	של	עולם	בשבילו	שנא'	ויקץ	נח	מיינ

ד	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי
מ	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי
29	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי
נ	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי
א	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי
ש	וגו'	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	ארו	אבי

ד	כנען	וכן	היו	מאררים	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה
מ	כנען	וכן	היו	מאררים	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה
29	כנען	וכן	היו	מאררין	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה
נ	כנען	וכן	היו	מאררים	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה
א	כנען	וכן	היו	מאררין	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה
ש	כנען	וכן	היו	מאררין	את	הסוטה	ושותה	מים	המאררים	על	ששת	יין	ונתקלה	בעבורה

ד	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	עונג	והבטחים	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטים	שיושבים
מ	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	ענג	והבטחים	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטים	שיושבין
29	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	עונג	והבטחים	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטים	שיושבין
נ	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	עונג	והבטחים	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטים	שיושבין
א	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	עונג	והבטחים	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטי'	שהושבים
ש	שבת	יהודה	ובנימן	שהיו	מסובין	בהכלי	עונג	והבטחי'	בהר	שומרון	אלו	י'	השבטי'	שהושבים

ד	לבטח	בסבסטי'	נקובי	ראשית	הגוים	הבאים	משני	שמות	שם	ועבר	שמשם	נקראו	ישראל	עברים
מ	לבטח	בסבסטי'	נקובי	ראשית	הגוים	שבאים	משני	שמות	שם	ועבר	שמשם	נקראו	ישראל	עברים
29	לבטח	בסבסטי'	נקובי	ראשית	הגוים	הבאים	משני	שמות	שם	ועבר	שמשם	נקראו	ישראל	עברים
נ	לבטח	בסבסטי'	נקובי	ראשית	הגוים	הבאים	משני	שמות	שם	ועבר	שמשם	נקראו	יש'	עברים
א	בטח	בטכסיס'	נקובי	ראשית	הגוים	הבאים	משני	שמות	משם	ועבר	שמשם	נקראו	ישר'	עברים
ש	בטח	בטכסיס'	נקובי	ראשית	הגוים	הבאים	משתי	שמות	משם	ועבר	שמשם	נקראו	ישראל	עברי'

ד	ובאו	להם	בית	ישראל	אומות	העולם	בשעה	שהם	אוכלים	ושותים	הם	מתעסקין	דברי	תפלות
מ	ובאו	להם	בית	ישראל	אומות	העולם	בשעה	שהם	אוכלים	ושותים	הם	מתעסקים	דברי	תפלות
29	ובאו	להם	בית	ישראל	אומות	העולם	בשעה	שהם	אוכלים	ושותים	הם	מתעסקין	דברי	תפלות
נ	ובאו	להם	בית	יש'	אומו'	העו'	בשעה	שהם	אוכלי'	ושותים	הם	מתעסקין	דברי	תפלות
א	ובאו	להם	בית	ישראל	א"ה		בשעה	שהיו	אוכלים	ושותים	הם	מתעסקי'	דברי	תפלות
ש	ובאו	להם	בית	ישראל	א"ה		בשעה	שהיו	אוכלים	ושותים	הם	מתעסקי'	דברי	תפלות

ד	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגלית	מי	עשיר	כהמן	אחר	כך	באין	ישראל	ואומרים
מ	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגלית	מי	עשיר	כהמן	אחר	כך	באין	ישראל	ואומ'
29	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגלית	מי	עשיר	כהמן	אחר	כך	באין	ישראל	ואומרין
נ	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגולית	מי	עשיר	כהמן	אח"כ		באין	יש'	ואומ'
א	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגלית	מי	עשיר	כהמן	אח"כ		באין	ישר'	ואומר'
ש	מי	חכם	כבלעם	מי	גבור	כגלית	מי	עשיר	כהמן	אח"כ		באין	ישראל	ואומר'

ד	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד
מ	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד
29	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד
נ	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד
א	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד
ש	להם	אחיתופל	לא	היה	חכם	שלמה	לא	היה	חכם	שמשון	לא	היה	גבור	דוד

ד	מ	שהרגו	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר
מ	שהרגו	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר
29	שהרגו	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר
נ	שהרגו	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר
א	שהרג	לגלית	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר
ש	שהרג	לגלית	לא	היה	גבור	קרח	לא	היה	היה	עשיר	שלמה	לא	היה	עשיר

ד	שנ'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים							
מ	שנ'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים							
29	שנא'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים							
נ	שנא'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים							
א	שנא'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים	ואומ'	אין	כסף	נחשב	בימי	שלמה	
ש	שנא'	בו	ויתן	את	הכסף	בירושלם	כאבנים	ואומ'	אין	כסף	נחשב	בימי	שלמה	

ד	ומסכימין	כולם	דברי	ישראל	עברו	כלנה	וראו	זה	קטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה
מ	ומסכימין	כולן	דברי	ישראל	עברו	כלנה	וראו	זה	קטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה
29	ומסכימין	כולם	דברי	ישראל	עברו	כלנה	וראו	זה	קטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה
נ	ומסכימין	כולם	דברי	יש'	עברו	כלנה	וראו	זה	קטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה
א	למאומה	כלם	דברי	ישראל	עברו	כלנה	וראו	זה	קטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה
ש	למאומה	כלם	דברי	ישראל	עברו	כלנה	וראו	זה	הקטיספון	ולכו	משם	חמת	רבה

ד	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה
מ	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה
29	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה
נ	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה
א	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה
ש	זו	חמת	אנטוכיא	ורדו	גת	פלשתים	אלו	תלוליא	דפלטוני	הטובים	מן	הממלכות	האלה	זה

ד	ציין	ושמרון	אם	רב	בעולם	מגבולכם	אמ'	להם	הבה'	חלק	גדול	וטוב	נתתי	לכם
מ	ציין	ושמרון	אם	רב	גבולם	מגבולכם	אמ'	להם	הקב'ה'	חלק	גדול	וטוב	נתתי	לכם
29	ציין	ושמרון	אם	רב	גבולם	מגבולכם	אמ'	להם	הקב'ה'	חלק	גדול	וטוב	נתתי	לכם
נ	ציין	ושמרון	אם	רב	גבולם	מגבולכם	אמ'	להם	הב'ה'	חלק	גדול	וטוב	נתתי	לכם
א	ציין	ושמרון	אם	רב	גבולם	מגבולכם	אמ'	להם	הקב'ה'	חלק	וגדול	וטוב	נתתי	לכם
ש	ציין	ושמרון	אם	רב	גבולם	מגבולכם	אמ'	להם	הקב'ה'	חלק	וגדול	וטוב	נתתי	לכם

ד	שאינ	לאחת	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין
מ	שאינ	לאחת	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין
29	שאינ	לאח'	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין
נ	שאינ	לאחת	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין
א	שאינ	לא'	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין
ש	שאינ	לאחד	מכל	האומות	טוב	וגדול	מחלק	שלכם	ולמה	אין	אתם	עושים	רצוני	ואין

ד	אתם	מתיראים	ממני	שאביא	עליכם	פורענות	על	שאינ	אתם	משימין	דברי	על	לבכם	הה'ד'
מ	אתם	מתיראין	ממני	שאביא	עליכם	פורעניות	על	שאינ	אתם	משיאין	דברי	על	לבבכם	הה'ד'
29	אתם	ממני	מתיראין	שאביא	עליכם	פורענות	על	שאינ	אתם	משימין	דברי	על	לבבכם	הדא
נ	אתם	מתיראין	ממני	שאביא	עליכם	פורענות	על	שאינ	אתם	משימין	דברי	על	לבבכם	הה'ד'
א	אתם	מתיראים	ממני	שאביא	עליכם	פורענו'	על	שאינ	אתם	משימין	דברי	על	לבבכם	הה'ד'
ש	אתם	מתיראים	ממני	שאביא	עליכם	פורענו'	על	שאינ	אתם	משימין	דברי	על	לבבכם	הה'ד'

ד	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	של	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ
מ	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	שלגלות	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ
29	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	של	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ
נ	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	של	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ
א	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	של	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ
ש	היא	דכתב	המנדים	ליום	רע	זה	יום	של	גלות	שמרחיקין	אותו	מלבם	שאינ

ד	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל
מ	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל
29	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל
נ	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל
א	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל
ש	חוששין	עליו	שאומו'	לא	תבא	עליו	רעה	ותגישון	שבת	חמס	הגשתם	עצמכם	ליושב	אצל

ד	החמס	זה	עשו	כמ'	דתימ'	מחמס	אחין	יעקב	וגו'	השוכבים	על	מטות	שן
מ	החמס	זה	עשו	כמ"ה	דתימ'ר	מחמס	אחין	יעקב	תכסך	השוכבים	על	מטות	שן
29	החמס	זה	עשו	כמה	דתימר	מחמס	אחין	יעקב	וגו'	השוכבים	על	מטות	שן
נ	החמס	זה	עשו	כמד"א		מחמס	אחין	יעקב	וגו'	השוכבים	על	מטות	שן
א	החמס	זה	עשו	כד"א		מחמס	אחין	יעקב	וגו'	השוכבים	על	מטות	שן
ש	החמס	זה	עשו	כד"א		מחמס	אחין	יעקב	וגו'	השוכבים	על	מטות	שן

ד	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על
מ	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על
29	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על
נ	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על
א	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על
ש	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על	על

ד	נשותיהם	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהם	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך
מ	נשותיהם	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהם	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך
29	נשותיהם	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהם	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך
נ	נשותיהן	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהן	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך
א	נשותיהם	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהן	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך
ש	נשותיהם	זה	לזה	ומסריחין	מטותיהן	בשכבת	זרע	שאינה	שלהם	האוכלים	כרים	מצאן	ועגלים	מתוך

ד	מרבק	בוא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש
מ	מרבק	בא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש
29	מדבק	בא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש
נ	מרבק	בא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש
א	מרבק	בוא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש
ש	מרבק	בוא	וראה	כל	שבת	ושבט	היה	לו	מיומם	בפני	עצמו	כיון	שהיה	מבקש

ד	לילך	למיומם	שלו	היה	מעביר	כל	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבהם	ועומד
מ	לילך	למיומם	שלו	היה	מעביר	כל	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבהם	ועומד
29	לילך	למיומם	שלו	היה	מעביר	כל	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבהם	ועומד
נ	לילך	למיומם	שלו	היה	מעביר	כל	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבהם	ועומד
א	לילך	מיומם	שלו	היה	מעביר	מהלך	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבו	ועומד
ש	לילך	מיומם	שלו	היה	מעביר	מהלך	המרעה	לפניו	והיה	נטל	השמן	שבו	ועומד

ד	עליו	ושוחטו	הפרטים	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה
מ	עליו	ושוחטו	הפרטים	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה
29	עליו	ושוחטו	הפורטים	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה
נ	עליו	ושוחטו	הפורטים	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה
א	עליו	לשוחטו	הפורטי'	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה
ש	עליו	לשוחטו	הפורטי'	על	פי	הגבל	כדוד	חשבו	להם	כלי	שיר	כשם	שהיה

ד	דוד	משורר	על	על	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	ה'ה"ד'
מ	דוד	משורר	על	על	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	ה'ה"ד'
29	דוד	משורר	על	על	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	הדא
נ	דוד	משורר	ע"י	ע"י	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	הה"ד
א	דוד	משורר	ע"י	ע"י	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	[הה"ד]
ש	דוד	משורר	ע"י	ע"י	לשורר	נבלים	להם	התקינו	להם	נבלים	לשורר	על	היין	הה"ד

ד	היא	דכתיב	השותים	במזרק	יין	רב	ור'	יוחנן	ורבנין	רב	אמ'	קלוריא	ר'	יוחנן
מ			השותים	במזרק'	יין	רב	ור'	יוחנן	ורבנין	רב	אמ'	קלוריא	ר'	יוחנן
נ			השותים	במזרק'	יין	רב	ור'	יוחנן	ורבנין	רב	אמ'	קלוריא	ור'	יוחנן
א			השותים	במזרק'	יין	רב	ור'	יוחנן	ורבנין	רב	אמ'	קלוריא	ור'	יוחנן
ש			השותים	במזרק'	יין	רב	ור'	יוחנן	ורבנין	רב	אמ'	קלוריא	ור'	יוחנן

ד	אמ'	בכסות	קטנים	רבנין	אמרי	בכסות	שיש	להם	זרבביות	מהיכן	שותים	יין	ר'
מ	אמ'	בכסות	קטנים	רבנין	אמ'	בכסות	שיש	להן	זרבביות	מהיכן	שותין	יין	ר'
29	אמ'	בכסות	קטנים	רבנין	אמרין	בכסות	שיש	להם	זרבביות	מהיכן	שותין	יין	ר'
נ	אמ'	בכסות	קטנים	רבנין	אמרין	בכסות	שיש	להם	זרבביות	מהיכן	שותין	יין	ר'
א	אמ'	בכסות	קטני'	ורבנין	אמרי	בכסות	שיש	להם	עביות	מהיכן	שותין	יין	ר'
ש	אמ'	בכסות	קטני'	ורבנין	אמרי	בכסות	שיש	להם	עביות	מהיכן	שותין	יין	ר'

ד	אבהו	בשם	ר'	חנינא	אמר	מפתגיתא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמרין	בשם
מ	אבהו	בשם	ר'	חנינא	אמ'	מפתגותא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמ'	בשם
29	אבהו	בשם	ר'	חנינא	אמ'	מפתגיתא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמרין	בשם
נ	אבהו	בש"ר	חני'	חני'	אמ'	מפתגיתא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמרי	בש"ר
א	אבהו	בש"ר	חנין	חנין	אמ'	מפתגיתא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמרי	בש"ר
ש	אבהו	בש"ר	חנין	חנין	אמ'	מפתגיתא	שהיה	יינו	מפתה	את	הגוף	רבנין	אמרי	בש"ר

ד	ר'	חנינא	מפלגותא	ראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהוד'	בר'	יחזק'	אמ'
מ	ר'	חנינא	מפלגותא	ראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהודה	בר	יחזקאל	אמ'
29	ר'	חנינא	מפלגותא	ראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהודה	בר	יחזקאל	אמ'
נ	חני'	אמ'	מפלגותא	ראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהודה	בר	יחזק'	אמ'
א	חנינא	אמ'	מפלגותא	וראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהודה	בר	יחזקאל	אמ'
ש	חנינא	אמ'	מפלגותא	ראשית	שמנים	ימשחו	ימשחו	רב	יהודה	בר	יחזקאל	אמר

ד	זה	שמן	אנפוקנון	שמשייר	את	השער	ומחליק	את	הבשר	ר'	ינאי	אמ'
מ	זה	שמן	אנפוקנון	שמשייר	את	השער	ומחליק	את	הבשר	ר'	ינאי	אמ'
29	זה	שמן	אנפוקנון	שמשייר	את	השער	ומחליק	את	הבשר	ר'	ינאי	אמ'
נ	זה	שמן	אנפוקנון	משייר	שהיה	השער	ומחליק	את	הבשר	ר'	ינאי	אמ'
א	זה	שמן	אנפוקנון	שמשייר	את	השער	ומעדן	את	הבשר	ר'	יחי	אמ'
ש	זה	שמן	אנפוקנון	שמשייר	את	השער	ומעדן	את	הבשר	ר'	ינאי	אמ'

ד	שמן	אנטכנון	כל	השבח	הזה	לא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	על
מ	שמן	אנטכנון	כל	השבח	הזה	לא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	על
29	שמן	אנטכנון	כל	השבח	הזה	לא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	על
נ	שמן	אנטכנון	אחר	השבח	הזה	לא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	ע"י
א	שמן	אנטכנון	כל	השבח	הזה	ולא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	ע"י
ש	שמן	אנטכנון	כל	השבח	הזה	לא	נחלו	על	שבר	יוסף	מה	סופן	ע"י

ד	י"י	נתפתו	זנו	ולכך	יגלו	ה'ה"ד'	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים
מ	י"י	נתפתו	זנו	ולכך	יגלו	ה'ה"ד'	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים
29	י"י	נתפתו	זנו	ולכך	יגלו	הדא	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים
נ	י"י	נתפתו	זנו	ולכך	יגלו	הה"ד'	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים
א	הי"ן	נתפתו	זנו	ולכן	יגלו	הה"ד'	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים
ש	הי"ן	נתפתו	זנו	ולכן	יגלו	הה"ד'	לכן	עתה	יגלו	בראש	גולים

ד	וגו'	הא	למדנו	כל	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הבה'	פרשת	מזיר
מ	וגו'	הא	למדנו	כל	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הקב"ה'	פרשת	מזיר
29	וגו'	הא	למדנו	כל	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הקב"ה'	פרשת	מזיר
נ	וגו'	הא	למדנו	כל"מ	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הב"ה'	פרש'	מזיר
א	וגו'	הא	למדנו	בכל	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הקב"ה'	פרש'	מזיר
ש	וגו'	הא	למדנו	בכל	מקום	שיש	י"ן	יש	ערוה	ולכך	כתב	הקב"ה'	פרשת	מזיר

ד	אחר	שוטה	לפי	שהי"ן	גורם	ערוה	ולפיכך	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה
מ	אחר	שוטה	לפי	שהי"ן	גורם	לערוה	ולפיכך	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה
29	אחר	שוטה	לפי	שהי"ן	גורם	לערוה	ולפיכך	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה
נ	אחר	פרש'	לפי	שהי"ן	גורם	לערוה	ולפי'	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה
א	אחר	פ'	לפי	שהי"ן	גורם	לערוה	ולפי'	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה
ש	אחר	פרש'	לפי	שהי"ן	גורם	לערוה	ולפי'	יזיר	אדם	עצמו	ממנו	שלא	יטעה

ד	אותו	לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש
מ	אותו	לכך	נאמר	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש
2פ	אותו	ולכך	נאמר	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש
נ	אותו	לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש
א	אותו	לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש
ש	אותו	לכך	נאמ'	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	וגומ'	ד"א	איש

ד	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא
מ	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא
2פ	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא
נ	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא
א	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא
ש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	דברי	דברי	למואל	מלך	משא

ד	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	א"ר'	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה
מ	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	אמ'ר	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה
2פ	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	אמ"ר	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה
נ	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	א"ר	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה
א	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	א"ר	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה
ש	אשר	יסרתו	אמו	למה	קרא	שלמה	למואל	א"ר	ישמעאל	באותו	הלילה	שהשלים	שלמה

ד	מלאכת	בית	המקדש	נשא	בתיה	בת	פרעה	צהלת	שמחת	בית	המקדש	וצהלת	בת
מ	מלאכת	בית	המקדש	נשא	בתיה	בת	פרעה	צהלת	שמחת	בית	המקדש	וצהלת	בת
2פ	מלאכת	בית	המקדש	נשא	בתיה	בת	פרעה	צהלת	שמחת	בית	המקדש	וצהלת	בת
נ	מלאכת	בית	הקדש	נשא	בתיה	בת	פרעה	צהלת	שמחת	בית	המקדש	וצהלת	בת
א	מלאכת	ב"ה	נשא	של	בתו	בת	פרעה	צהלת	שמחת	ב"ה	ושמחת	וצהלת	בת
ש	מלאכת	ב"ה	נשא	בתו	של	של	פרעה	צהלת	שמחת	ב"ה	ושמחת	וצהלת	בת

ד	פרעה	ועלתה	צהלת	שמחת	בת	פרעה	יותר	מצהלת	בית	המקדש	הוא	דאמ'	מתלא
מ	פרעה	ועלתה	צהלת	שמחת	בת	פרעה	יותר	מצהלת	בית	המקדש	הוא	דאמ'	מתלא
2פ	פרעה	ועלתה	צהלת	שמח'	בת	פרעה	יותר	מצהלת	בית	המקדש	הוא	דאמ'	מתלא
נ	פרעה	ועלתה	צהלת	שמחת	בת	פרעה	יותר	מצהלת	ב"ה	הוא	דאמ'	מתלא	
א	פרעה	ועלתה	צהלת	שמחת	בת	פרעה	יותר	מצהלת	מב"ה	הוא	דאמ'	מתלא	
ש	פרעה	ועלתה	צהלת	שמחת	בת	פרעה	יותר	מצהלת	מב"ה	הוא	דאמ'	מתלא	

ד	כולא	מחנפי'	למלא	ולכך	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו
מ	כולא	מחנפי'	למלא	ולכך	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו
2פ	כולא	מחנפי'	למלא	ולכך	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו
נ	כולא	מחנפי'	למלא	ולכך	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו
א	כולא	מחנפי'	למלא	ולמה	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו
ש	כולא	מחנפי'	למלא	ולמה	נקרא	למואל	שהשליך	עול	מלכות	שמים	מעליו	כלומר	למה	לו

ד	אלו	באותה	שעה	עלתה	במחשבה	לפני	הקב"ה	להחריב	את	ירושלים	ה'ה"ד'	כ
מ	אל	באותה	שעה	עלתה	במחשבה	לפני	הקב"ה	להחריב	את	ירושלם	ה'ה"ד'	כ
2פ	אל	באותה	שעה	עלתה	במחשבה	לפני	הקב"ה	להחריב	את	ירושלם	ה'ה"ד'	כ
נ	אל	באותה	שעה	עלתה	במחשבה	לפני	הקב"ה	להחריב	את	ירושלים	ה'ה"ד'	כ
א	אל	באותה	שעה	עלה	במחשבה	של	הב"ה	להחריב	את	ירושלם	ה'ה"ד'	כ
ש	אל	באותה	שעה	עלה	במחשבה	של	הקב"ה	להחריב	את	ירושלם	ה'ה"ד'	כ

ד	על	אפי	ועל	חמתי	וגו'	ל	הבית	הזה	וגומ'	רבנין	אמרי	אלף	מיני
מ	על	אפי	ועל	חמתי	היתה	ל	הבית	הזה	מיום	רבנין	אמרי	אלף	מיני
2פ	על	אפי	ועל	חמתי	היה	ל	הבית	הזה	מיום	רבנין	אמרין	אלף	מיני
נ	על	אפי	ועל	חמתי	היה	ל	הבית	הזה	מיום	רבנין	אמרין	אלף	מיני
א	על	אפי	ועל	חמתי	היתה	ל	העיר	הזאת	מיום	רבנין	אמרי	אלף	מיני
ש	על	אפי	ועל	חמתי	היתה	ל	העיר	הזאת	מיום	רבנין	אמרי	אלף	מיני

ד	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיה	מצוה	לומ'	לפניו	באותו	הלילה	והיתה	אומרת	לו
מ	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיה	מצוה	לזמר	לפניו	באותו	הלילה	והיתה	אומרת	לו
2פ	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיה	מצוה	לזמר	לפניו	באותו	הלילה	והיתה	אומרת	לו
נ	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיה	מצוה	לזמר	לפניו	באותה	הלילה	והיתה	אומרת	לו
א	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיתה	מצוה	לומ'	לפניו	באותה	הלילה	והיתה	אומרת	לו
ש	זמר	הכניסה	לו	בת	פרעה	והיתה	מצוה	לומ'	לפניו	באותה	הלילה	והיתה	אומרת	לו

ד	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלוני	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה
מ	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלו'	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה
2פ	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלוני	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה
נ	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלוני	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה
א	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלו'	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה
ש	כך	מזמרין	לפני	ע"ז	פלו'	מזמרין	לפני	ע"ז	לפני	מזמרין	לפני	ע"ז	עשתה

י, ד

ד	בת	פרעה	כמין	פרס'	שטחה	לו	למעלה	ממנו	וקבעה	בו	כל	מיני	אבני'
מ	בת	פרעה	כמין	פרכת	שטחה	לו	למעלה	ממנו	וקבעה	בו	כל	מיני	אבנים
29	בת	פרעה	כמין	פרס	[שטחה]	לו	למעלה	ממנו	וקבעה	לו	כל	מיני	אבנים
נ	בת	פרעה	כמין	פרס	שטחה	לו	למעלה	הימנו	וקבעה	בו	כל	מיני	אבנים
א	בת	פרעה	כמין	פרס	שטחה	לו	למעלה	ממנו	וקבעה	לו	כל	מיני	אבנים
ש	בת	פרעה	כמין	פרס	שטחה	לו	למעלה	ממנו	וקבעה	לו	כל	מיני	אבנים

ד	טובות	ומרגליות	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכבים	ומזלות	וכל	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמוד	היה
מ	טובות	ומרגליות	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכבים	ומזלות	וכל	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמוד	היה
29	טובות	ומרגליות	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכבים	ומזלות	וכל	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמד	היה
נ	טובות	ומרגליות	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכבים	ומזלות	וכל	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמוד	היה
א	טובות	ומרגליו'	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכביו'	ומזלות	וכל	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמוד	היה
ש	טובות	ומרגליות	שהיו	מבהיקות	כעין	כוכבים	ומזלות	כז'	זמן	שהיה	שלמה	רוצה	לעמוד	היה

ד	רואה	אותן	הכוכבים	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ארבע	שעות	אר'	לוי	אותו
מ	רואה	אותן	הכוכבים	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ארבע	שעות	אמ'	לוי	אותו
29	רואה	אותן	הכוכבים	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ארבע	שעות	אמ"ר	לוי	אותו
נ	רואה	אותן	הכוכב'	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ד'	שעות	אר"ל	לוי	אותו
א	רואה	אותן	הכוכב'	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ד'	שעות	אר"ל	לוי	אותו
ש	רואה	אותן	הכוכבים	והמזלות	והיה	ישן	לו	עד	ד'	שעות	אר"ל	לוי	אותו

ד	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה
מ	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בארבע	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה
29	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בארבע	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה
נ	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה
א	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה
ש	היום	נתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	ועל	אותה	שעה	שנינו	מעשה

ד	היה	ונתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	בית
מ	היה	ונתקרב	תמיד	שלשחר	שחר	בארבע	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	בית
29	היה	ונתקרב	תמיד	של	שחר	בארבע	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	בית
נ	היה	ונתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	ב"ה
א	היה	ונתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	ב"ה
ש	היה	ונתקרב	תמיד	של	שחר	בד'	שעות	והיו	ישראל	עצבים	שהיה	יום	חונכת	ב"ה

ד	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני
מ	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני
29	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני
נ	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני
א	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני
ש	המקדש	ולא	היו	יכולין	לעשות	מפני	שהיה	ישן	לו	שלמה	והיו	מתיראים	להקיצו	מפני

ד	אימת	המלכו'	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	דכתיב
מ	אימת	המלכות	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	היא
29	אימת	המלכות	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	היא
נ	אימת	מלכות	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	היא
א	אימת	המלכות	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	היא
ש	אימת	המלכו'	הלכו	והודיעו	לבת	שבע	אמו	והלכה	היא	והקיצתו	והוכיחתי	ה'ה"ד	היא

ד	משא	אשר	יסרתו	אמו	א"ר	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	אמו	על	העמוד	ואמרה	לו
מ	משא	אשר	יסרתו	אמו	אמ'	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	אמו	על	העמוד	ואמרה	לו
29	משא	אשר	יסרתו	אמו	אמ"ר	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	[אמו]	על	העמוד	ואמרה	לו
נ	משא	אשר	יסרתו	אמו	א"ר	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	אמו	על	העמוד	ואמרה	לו
א	משא	אשר	יסרתו	אמו	א"ר	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	אמו	על	העמוד	ואמרה	לו
ש	משא	אשר	יסרתו	אמו	א"ר	ר'	יחונן	מלמד	שכפפתו	אמו	על	העמוד	ואמרה	לו

ד	מה	ברי	הכל	יודעין	שאביך	ירא	שמים	היה	עכשו	יאמר	בן	בת	שבע	הוא
מ	מה	ברי	הכל	יודעין	שאביך	ירא	שמים	היה	עכשו	יאמרו	בן	בת	שבע	הוא
29	מה	ברי	הכל	יודעים	שאביך	ירא	שמים	היה	עכשו	יאמרו	בן	בת	שבע	הוא
נ	מה	ברי	הכל	יודעין	שאביך	ירא	שמי'	היה	עכשו	יאמרו	בן	בת	שבע	הוא
א	מה	ברי	הכל	יודעין	שאביך	ירא	שמים	היה	עכשו	יאמרו	בן	בת	שבע	הוא
ש	מה	ברי	הכל	יודע'	שאביך	ירא	שמים	היה	עכשו	יאמרו	בן	בת	שבע	הוא

ד	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעבחת	שוב
מ	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	שלבית	בית	אביך	כיון	שמתעבחת	שוב
29	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעבחת	שוב
נ	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעבחת	שוב
א	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעבחו'	שוב
ש	אמו	גרמה	לו	ומה	בר	בטני	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעבחת	שוב

י, ד

ד	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהא	הבן	מלומד	ומזורח	ומה
מ	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהיה	הבן	מלובן	ומזורח	ומה
29	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהא	הבן	מלובן	ומזורח	ומה
נ	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהא	הבן	מלובן	ומזורח	ומה
א	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהא לי	בן	מזורח	ומה	
ש	אין	ראות	פני	המלך	ואני	דחקתי	ונכנסתי	כדי	שיהא לי	בן	מזורח	ומה	

ד	בר	נדרי	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומ'	יהיה
מ	בר	נדרי	כל	נשים	שלבית		אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומרות	יהיה
29	בר	נדרי	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומרות	יהיה
נ	בר	נדרי	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומרות	יהיה
א	בר	נדרי	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומרות	יהיה
ש	בר	נדרי	כל	נשים	של	בית	אביך	כיון	שמתעברות	היו	נדרות	ואומרות	יהיה

ד	לנו	בן	הגון	למלכות	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן				
מ	לי	בן	הגון	למלכות	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן				
29	לנו	בן	הגון	למלכות	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן				
נ	לנו	בן	הגון	למלכות	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן				
א	לי	בן	הגון	למלכה	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן		למלכה	ואני	
ש	לי	בן	הגון	למלכה	ואני	נדרתי	ואמרת	יהיה לי	בן		למלכה	ואני	

ד													
מ													
29													
נ													
א		אמרת	(ונדרתי)										
ש		אמרת	(ונדרתי)										

ד	זמה	שהם	מטלטלין	דעתו	של	אדם	כ"מ	דת"מ	רועה	זונות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות
מ	זמה	שהם	מטלטלים	דעתו	של	שלאדם	כמה	דת"מ	ורועה	זונות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות
29	זמה	שהם	מטלטלים	דעתו	של	אדם	שנ	דת"מ	רועה	זונות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות
נ	ז"מה	שהם	מטלטלי'	דעתו	של	אדם	שנ	זנות	רועה	זנות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות
א	הזמה	שכן	מטלטלין	דעתו	[ש]לאדם		שנא'	שנא'	ורועה	זונות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות
ש	הזמה	שכן	מטלטלין	דעתו	לאדם		שנא'	שנא'	ורועה	זונות	יאבד	הון	ודרכיך	למחות

ד	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לא	ירבה	לו	נשים	הזהר	בדברים	הללו	שהם	מחייית	מלכים
מ	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לא	ירבה	לו	נשים	הזהר	בדברים	הללו	שהם	מחייית	המלכים
29	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לא	ירבה	לו	נשים	הזהר	בדברים	הללו	שהם	מחייית	מלכים
נ	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לא	ירבה	לו	נשים	הזהר	בדבר'	הללו	שהם	מחייית	מלכים
א	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לא	[ירבה	לו	נשים]	הזהר	בדבר'	הללו	שהם	מחייית	המלכות
ש	מלכין	התורה	הזהירה	ואמרה	לו	ירבה	לו	נשים]	הזהר	בדבר'	הללו	שהם	מחייית	המלכות

ד	אל	למלכים	למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאומ'	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם	אל
מ	אל	למלכים	למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאומ'	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם	אל
29	אל	למלכים	למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאומ'	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם	אל
נ	אל	למלכים	למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאומ'	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם	אל
א	אל	למלכים	[למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאין	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם]	אל
ש	אל	למלכים	למואל	מה	לך	אצל	מלכים	שאין	למה	לנו	אל	לעשות	כמעשיהם]	אל

ד	למלכים	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השותים	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מיני
מ	למלכים	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השותים	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מיני
29	למלכים	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השות'	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מיני
נ	למלכ'	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השות'	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מעשה
א	שתו	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השותים	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מעשה
ש	שתו	שתו	"	מה	לך	להשוות	עצמך	למלכים	השותים	"	ומשתכרין	ועושין	כל	מעשה

ד	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	עולם	גלויים	לו	ייתה
מ	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	עולם	גלויין	לו	ייתה
29	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	עולם	גלויים	לו	ייתה
נ	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	עולם	גלויים	לו	ייתה
א	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	העולם	גלויים	לו	ייתה
ש	זמה	אל	תעשה	כמעשיהם	ולרזנים	אי	שכר	מי	שכל	רז'	העולם	גלויים	לו	ייתה

ד	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	א"ר	שמעון	אלו	דברי	תורה	החוקקים	
מ	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	אמ'	סימון	אלו	דברי	תורה	החוקקים	על
29	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	א"ר	סימון	אלו	דברי	תורה	החוקקים	
נ	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	א"ר	סימון	אלו	ד"ת	תורה	החוקק'	
א	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	א"ר	סימון	אלו	ד"ת	תורה	החוקקים	
ש	"	יין	וישתכר	פן	ייתה	וישכח	מחוקק	א"ר	סימון	אלו	ד"ת	תורה	החוקק'	

ד	מ	פ	נ	א	ש	הלווחות	וכתו'	בהן	לא	תנאף	שישנה	דין	כל	בני	עוני	אמר	לו	הדין	נמסר
	מ	פ	נ	א	ש	הלווחות	וכתו'	בהן	לא	תנאף	וישנה	דין	כל	בני	עוני	אמר	לו	הדין	נמסר
	מ	פ	נ	א	ש	הלווחות	וכתיב	בהן	לא	תנאף	וישנה	דין	כל	בני	עוני	אמר	לו	הדין	נמסר
	מ	פ	נ	א	ש	הלווחות	וכתו'	בהם	לא	תנאף	וישנה	דין	כל	בני	עוני	א"ל		הדין	נמסר
	מ	פ	נ	א	ש	הלווחות	וכתו'	בהם	לא	תנאף	וישנה	דין	כל	בני	עוני	א"ל		הדין	נמסר

ד	מ	פ	נ	א	ש	למלכות	בית	דוד	כמה	דתימ'	בית	דוד	כה	אמר	י"י	דינו	לבקר	משפט	תשתה
	מ	פ	נ	א	ש	למלכות	בית	דוד	כמה	דתי"מ	בית	דוד	כה	אמר	י"י	דינו	לבקר	משפט	תשתה
	מ	פ	נ	א	ש	למלכות	בית	דוד	כמה	דתימר	בית	דוד	כה	אמר	י"י	דינו	לבקר	משפט	תשתה
	מ	פ	נ	א	ש	למלכות	בית	דוד	כמה	כמד"א	בית	דוד	כה	אמר	ה'	דינו	לבקר	משפט	תשתה
	מ	פ	נ	א	ש	למלכות	בית	דוד	כמה	כד"א	בית	דוד	כה	אמר	ה'	דינו	לבקר	משפט	תשתה

ד	מ	פ	נ	א	ש	י"ן	ותשנה	דין	כל	בני	עני	תזכה	את	החייב	ותחייב	את	הזכאי	מיכאן	אמרו
	מ	פ	נ	א	ש	י"ן	ותשנה	דין	כל	בני	עוני	תזכה	את	החייב	ותחייב	את	הזכאי	מיכאן	אמר
	מ	פ	נ	א	ש	י"ן	ותשנה	דין	כל	בני	עוני	תזכה	את	החייב	ותחייב	את	הזכאי	מיכאן	אמרו
	מ	פ	נ	א	ש	י"ן	ותשנה	דין	כל	בני	עוני	תזכה	את	החייב	ותחייב	את	הזכאי	מיכאן	אמרו
	מ	פ	נ	א	ש	י"ן	ותשנה	דין	כל	בני	עוני	תזכה	את	החייב	ותחייב	את	הזכאי	מיכאן	אמרו

ד	מ	פ	נ	א	ש	די"ן	ששתה	רביעית	י"ן	אל	יורה	תנו
	מ	פ	נ	א	ש	די"ן	ששתה	רביעית	י"ן	אל	יורה	תנו
	מ	פ	נ	א	ש	די"ן	ששתה	רביעית	י"ן	אל	יורה	תנו
	מ	פ	נ	א	ש	די"ן	ששתה	רביעית	י"ן	אל	יורה	תנו
	מ	פ	נ	א	ש	די"ן	ששתה	רביעית	י"ן	אל	יורה	תנו

ד	מ	פ	נ	א	ש	שכר	לאובד	וי"ן	למרי	נפש	א"ר	חנן	לא	נברא	י"ן	בעולם	הזה	אלא
	מ	פ	נ	א	ש	שכר	לאובד	וי"ן	למרי	נפש	אמר	חנין	לא	נברא	י"ן	בעולם	הזה	אלא
	מ	פ	נ	א	ש	שכר	לאובד	וגו'	למרי	נפש	אמר	חנן	לא	נברא	י"ן	בעולם	הזה	אלא
	מ	פ	נ	א	ש	שכר	לאובד	וי"ן	למרי	נפש	א"ר	חנן	לא	נברא	י"ן	בעולם	הזה	אלא
	מ	פ	נ	א	ש	שכר	לאובד	וי"ן	למרי	נפש	א"ר	חנין	לא	נברא	י"ן	בעה"ז	הזה	אלא

ד	מ	פ	נ	א	ש	לשלם	שכר	לרשעים	בעולם	הזה	שהם	אבודים	לעולם	הבא	ולנחם	אבלים	ה'ה"ד'		
	מ	פ	נ	א	ש	לשלם	שכר	לרשעים	בעולם	הזה	שהם	אבודים	לעולם	הבא	ולנחם	אבלים	ה'ה"ד'		
	מ	פ	נ	א	ש	לשלם	שכר	לרשעים	בעה"ז	הזה	שהם	אבודים	לעה"ב	הבא	ולנחם	אבלים	ה'ה"ד'	היא	דכתיב
	מ	פ	נ	א	ש	לשלם	שכר	לרשעים	בעה"ז	הזה	שהם	אבודים	לעה"ב	הבא	ולנחם	אבלים	ה'ה"ד'		
	מ	פ	נ	א	ש	לשלם	שכר	לרשעים	בעה"ז	הזה	שהם	אבודים	לעה"ב	הבא	ולנחם	אבלים	ה'ה"ד'		

ד	מ	פ	נ	א	ש	וי"ן	למרי	נפש	מכאן	אמרו	כל	הנהרגין	היו	משקין	אותו	י"ן	ח'י
	מ	פ	נ	א	ש	וי"ן	למרי	נפש	מכאן	אמר	כל	הנהרגין	היו	משקין	אותו	י"ן	ח'י
	מ	פ	נ	א	ש	וי"ן	למרי	נפש	מכאן	אמרו	כל	הנהרגין	היו	משקין	אותו	[י"ן]	ח'י
	מ	פ	נ	א	ש	וי"ן	למרי	נפש	מכאן	אמרו	כל	הנהרגין	היו	משקין	אותו	י"ן	ח'י
	מ	פ	נ	א	ש	וי"ן	למרי	נפש	[מכאן]	אמרו	כל	הנהרגין	היו	משקין	להם	י"ן	ח'י

ד	מ	פ	נ	א	ש	כדי	שתטרף	דעתו	עליו	לקיים	מה	שנ'	תנו	שכר	לאובד		
	מ	פ	נ	א	ש	כדי	שתטרף	דעתו	עליו	לקיים	מה	שנ'	תנו	שכר	לאובד		
	מ	פ	נ	א	ש	כדי	שתטרף	דעתו	עליו	לקיים	מה	שנא'	תנו	שכר	לאובד	וי"ן	למרי
	מ	פ	נ	א	ש	כדי	שתטרף	דעתו	עליו	לקיים	מה	כמד"א	תנו	שכר	לאובד		
	מ	פ	נ	א	ש	כדי	שתטרף	דעתם	עליו	לקיים	מה	כד"א	תנו	שכר	[לאובד]		

ד	מ	פ	נ	א	ש	ייתה	וישכח	רישו	על	האובד	יאמר	שישכח	המות	שהיא	רישו	המות	שהיא	רישו	ועמלו
	מ	פ	נ	א	ש	ייתה	וישכח	רישו	על	האובד	יאמר	שישכח	המות	שהיא	רישו	המות	שהיא	רישו	ועמלו
	מ	פ	נ	א	ש	ייתה	וישכח	רישו	על	האובד	יאמר	שישכח	המות	שהיא	רישו	המות	שהיא	רישו	ועמלו
	מ	פ	נ	א	ש	ייתה	וישכח	רישו	על	האובד	יאמר	שישכח	המות	שהיא	רישו	המות	שהיא	רישו	ועמלו
	מ	פ	נ	א	ש	ייתה	וישכח	רישו	על	האובד	יאמר	שישכח	המות	שהיא	רישו	המות	שהיא	רישו	ועמלו

ד	מ	פ	נ	א	ש	לא	יזכור	עוד	ועל	מרי	נפש	הוא	אומ'	שימותו	לו	בנים	ובנות	והוא	מר
	מ	פ	נ	א	ש	לא	יזכור	עוד	ועל	מרי	נפש	הוא	אומ'	שימותו	לו	בנים	ובנות	והוא	מר
	מ	פ	נ	א	ש	לא	יזכור	עוד	ועל	מרי	נפש	הוא	אומ'	שימותו	לו	בנים	ובנות	והוא	מר
	מ	פ	נ	א	ש	לא	יזכור	עוד	ועל	מרי	נפש	הוא	אומ'	שימותו	לו	בנים	ובנות	והוא	מר
	מ	פ	נ	א	ש	לא	יזכור	עוד	ועל	מרי	נפש	הוא	אומ'	שימותו	לו	בנים	ובנות	והוא	מר

י, ד

ד	נפש	והיין	ישמח	לב	ולא	זכר	עוד	את	צערו	ועמלו	לא	זכר
מ	נפש	והיין	ישמח	הלב	ולא	זכור	עוד	את	צערו	ועמלו	לא	זכור
29	נפש	והיין	ישמח	לב	ולא	זכר	עוד	את	צערו	ועמלו	לא	זכר
נ	נפש	והיין	ישמח	לב	ולא	זכר	עוד	את	צערו	ועמלו	לא	זכר
א	נפש	והיין	ישמח	לבב	ולא	זכור	עוד		צערו	ועמלו	לא	זכור
ש	נפש	והיין	ישמח	לבב	ולא	זכור	עוד		צערו	ועמלו	לא	זכור

ד	עוד	אלו	בניו	שהיה	עמלו	כההיא	דתנין	ואת	עמלנו	אלו	הבנים	כמה	שנא'	כל
מ	עוד	אלו	בניו	שהם	עמלו	כההיא	דתנין	ואת	עמלנו	אלו	הבנים	כמה	שנ'	כל
29	עוד	אלו	בניו	שהיו	עמלו	כההיא	דתנין	ואת	עמלנו	אלו	הבנים	כמה	דתימר	כל
נ	עוד	אלו	בניו	שהיו	עמלו	כההיא	דתנין	וא(ל)[ת]	עמלינו	אלו	הבנים	כמו	שנ'	כל
א	עוד	אלו	בניו	שהוא	עמלו	כההיא	דתנין	ואת	עמלינו	אלו	הבנים	כד"א		כל
ש	עוד	אלו	בניו	שהוא	עמלו	כההיא	דתנין	ואת	עמלנו	אלו	הבנים	כד"א		כל

ד	הבן	הילוד	וגו'	היאורה	תשליכוהו	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח
מ	הבן	הילוד	היאורה	תשליכוהו	וגו'	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח
29	הבן	הילוד	היאורה	תשליכוהו	וגו'	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח
נ	הבן	הילוד	היאורה	תשליכוהו	וגו'	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח
א	הבן	הילוד	היאורה	תשליכוהו	וגו'	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח
ש	הבן	הילוד	היאורה	תשליכוהו	וגו'	פתח	פירך	לאלם	מכאן	שאיין	טוענין	לירוש	וללוקח

ד	שבית	דין	טוענין	ד"א'	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומים	הוא	אומ'	שאיין	
מ	שב"ד	טוענין	עליו	ד"א	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומים	הוא	אומ'	שאיין	
29	שבית	דין	טוענין	דבר	אחר	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומים	הוא	אומר	שאיין
נ	שב"ד	טוענין	טוענין	ד"א	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומי'	הוא	או'	שאיין	
א	ב"ד	טוענין	להם	ד"א	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומים	הוא	אומ'	שאיין	
ש	ב"ד	טוענין	להם	ד"א	פתח	פירך	לאלם	כנגד	היתומים	הוא	אומ'	שאיין	

ד	יודעי'	לטעון	ועוד	שאיין	יודעין	בעסק	אביהם	שבית	דין	טועני'	בשבילם	הוי	אל	דין
מ	יודעין	לטעון	ועוד	שאיין	יודעין	בעסק	אביהם	שב"ד	טוענין	בשבילם	הוי	אל	דין	
29	יודעים	לטעון	ועוד	שאיין	יודעים	בעסק	אביהם	שבית	דין	טוענין	בשבילם	הוי	אל	דין
נ	יודעין	לטעון	ועוד	שאיין	יודעין	בעסק	אביהם	שב"ד	טוענין	בשבילם	הוי	אל	דין	
א	יודעין	לטעון	ועוד	שאיין	יודעין	בעסק	אביה'	שהם	טועני'	בשבילם	הוי	אל	דין	
ש	יודעין	לטעון	ועוד	שאיין	יודעי'	בעסק	אביהם	שהם	טועני'	בשבילם	הוי	אל	דין	

ד	כל	בני	חלוף	זה	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	ד"א'	שהן	חלופי
מ	כל	בני	חלוף	זה	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	ד"א	שהן	חלופי
29	כל	בני	חלוף	זה	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	דבר	אחר	חילופי
נ	כל	בני	חלף	זה	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	ד"א	שהם	חלופי
א	כל	בני	חלוף	אלו	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	ד"א	שהם	חלופי
ש	כל	בני	חלוף	אלו	בני	המת	שחלף	והלך	לבית	עולמו	ד"א	שהם	חלופי

ד	אביהם	כמ'	דתי'	אשר	אין	חליפות	למו	וגו'	אר'	חנינא	זה	שאיין	מניח
מ	אביהם	כמ"ה	דתי"מ	אשר	אין	חליפות	למו	אמ'	ר'	חנינא	זה	שאיין	מניח
29	אביהם	כמה	דתימר	אשר	אין	חליפות	למו	אמ"ר	וגו'	חנינא	זה	שאיין	מניח
נ	אביהם	כמד"א		אשר	אין	חליפות	למו	חני'	זה	חנינא	זה	שאיין	מניח
א	אביהם	כד"א		אשר	אין	חליפות	למו	א"ר	זה	חנינא	זה	שאיין	מניח
ש	אביהם	כד"א		אשר	אין	חליפות	למו	א"ר	זה	חנינא	זה	שאיין	מניח

ד	לו	בן	פתח	פירך	שפט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין
מ	לו	בן	פתח	פירך	שפט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין
29	לו	בן	פתח	פירך	שופט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין
נ	לו	בן	פתח	פירך	שפט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין
א	לו	בן	פתח	פירך	שפט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין
ש	לו	בן	פתח	פירך	שפט	צדק	שלא	תעשה	עצמך	כעורכי	הדיינין	שתלמדם	טענות	ודין

ד	עני	ואביון	כמ'	דתי'	לא	תטה	משפט	אביון	בריו	ד"א'	אלו	הצדקות
מ	עני	ואביון	כמ'	דתי"מ	לא	תטה	משפט	אביון	בריו	ד"א	אלו	הצדקות
29	עני	ואביון	כמה	דתימר	לא	תטה	משפט	אביון	בריו	דבר	אחר	הצדקות
נ	עני	ואביון	כמד"א		לא	תטה	משפט	אביון	בריו	ד"א	אלו	הצדקות
א	עני	ואביון	כד"א		לא	תטה	משפט	אביון	בריו	ד"א	אלו	הצדקו'
ש	עני	ואביון	כד"א		לא	תטה	משפט	אביון	בריו	ד"א	אלו	הצדקות

ד	ומתנות	עניים	שהם	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלן	ולתת	להם	לקיים	מה	שנא'
מ	ומתנות	עניים	שהוא	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלים	ולתת	להם	לקיים	מה	שנ'
29	ומתנות	עניים	שהוא	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלים	ולתת	להם	לקיים	מה	שנא'
נ	ומתנות	עניים	שהוא	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלים	ולתת	להם	לקיים	מה	שנ'
א	ומתנות	עניים	שהוא	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלים	ולתת	להם	לקיים	מש	שנא'
ש	ומתנות	עניים	שהוא	דינם	שאתה	צריך	להוציא	מן	הגזלים	ולתת	להם	לקיים	מה	שנא'

ד	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא	וגו'	ד"א	דברי	למואל	מלך	משא	וגו'
מ	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא		ד"א	דברי	למואל	מלך	משא	אשר
29	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא		דברי	אחר	למואל	מלך	משא	וגו'
נ	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא	וגו'	ד"א	דברי	למואל	מלך	משא	אשר
א	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא		ד"א	דברי	למואל	מלך	משא	
ש	אל	תגזול	דל	כי	דל	הוא		ד"א	דברי	למואל	מלך	משא	

ד	יִסְרְתוּ	אמו	זו	היתה	תורה	שמסרתו	לשלמה	שנקראת	אם	לומדיה	כמ'	דתי'	כי	אם
מ	יִסְרְתוּ	אמו	זו	היתה	התורה	שמסרתו	לשלמה	שנק'	אם	לומדיה	כמה	דתי"מ	כי	אם
29	יִסְרְתוּ	אמו	זו	היתה	התורה	שמייסרתו	לשלמה	שנקראת	אם	לומדיה	כמה	דתימר	כי	אם
נ	יִסְרְתוּ	אמו	זאת	היתה	התורה	שמנ'סרתו	לשלמה	שנקראת	אם	לומדיה	כמד"א		כי	אם
א	יִסְרְתוּ	אמו	זו	היתה	התורה	שמייסרתו	לשלמה	שנקראת	אם	לומדיה	כד"א		כי	אם
ש	יִסְרְתוּ	אמו	זו	היתה	התורה	שמייסרתו	לשלמה	שנקראת	אם	לומדיה	כד"א		כי	אם

ד	לבינה	תקרא	אם	כת'	ולמה	נקרא	הדבר	משא	לפי	שדבר	קשה	בא	לו
מ	לבינה	תקרא	אם	כת'	ולמה	קרא	הדבר	משא	לפי	שדבר	קשה	בא	לו
29	לבינה	תקרא	אם	כתיב	ולמה	קרא	הדבר	משא	לפי	דבר	קשה	בא	לו
נ	לבינה	תקרא	אם	כתי'	ולמה	קרא	הדבר	משא	לפי	שדבר	קשה	בא	לו
א	לבינה	תקרא	אם	כתי'	ולמה	קרא	הדבר	משא	לפי	דבר	קשה	בא	לו
ש	לבינה	תקרא	אם	כתי'	ולמה	קרא	הדבר	משא	לפי	דבר	קשה	בא	לו

ד	לכל	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	אומ'	מה	בני	אלא
מ	לאדם	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	אומ'	מה	בני	אלא
29	לאדם	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	אומר	מה	בני	אלא
נ	לאדם	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	או'	מה	בני	אלא
א	לאדם	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	אומ'	מה	בני	אלא
ש	לאדם	מי	שיעשה	כמעשה	שלמה	מה	ברי	וגו'	אינו	אומ'	מה	בני	אלא

ד	מה	ברי	אלו	צוואות	והזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כמ'	דתי'	נשקו	בר
מ	מה	ברי	אלו	צוואות	והזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כ"מ	דתי"מ	נשקו	בר
29	מה	ברי	אלו	צוואות	והזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כמה	דתימר	נשקו	בר
נ	מה	ברי	אלו	צוואות	והזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כמד"א		נשקו	בר
א	מה	ברי	אלו	צוואות	האזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כד"א		נשקו	בר
ש	מה	ברי	אלו	צוואות	האזהרות	של	תורה	שהיא	נקראת	בר	כד"א		נשקו	בר

ד	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריה	ברים	ועל	אזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	בתך
מ	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריה	ברים	ועל	האזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	בתך
29	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריה	ברים	ועל	אזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	בתך
נ	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריה	ברים	ועל	אזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	בתך
א	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריהם	ברים	ועל	האזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	וגו'
ש	פן	יאנף	וגו'	שכל	דבריהם	ברים	ועל	האזהרה	הכתובה	בתורה	לא	תתחתן	בם	וגו'

ד	לא	תתן	לבנו	הוא	אומ'	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	והתחתן
מ	לא	תתן	לבנו	הוא	אומ'	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	ונתחתם
29	לא	תתן	לבנו	הוא	אומר	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	ונתחתן
נ	לא	תתן	לבנו	הוא	או'	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	ונתחתן
א	לא	תתן	לבנו	הוא	אומ'	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	ונתחתן
ש	לא	תתן	לבנו	הוא	אומ'	דבר	זה	לפי	ששלמה	לקח	מבנות	הגויים	ונתחתן

ד	בהם	שנ'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	וגו'			מן	הגויים	אשר
מ	בהם	שנ'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	וגו'			מן	הגויים	אשר
29	בהם	שנא'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	וגומ'			מן	הגויים	אשר
נ	בהם	שנ'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	נכריות			מן	הגויים	אשר
א	בהם	שנא'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	נכריות	ואת	רבות	בת	פרעה	אשר
ש	בהם	שנא'	והמלך	שלמה	אהב	נשים	נכריות	ואת	רבות	בת	פרעה	אשר

ד	אמר	י"ו	אל	בני	ישראל	לא	תבאו	בהם	והם	לא	יבאו	בכם	אכן	יטו
מ	אמר	י"ו	אל	בני	ישראל	וגומ'	תבאו	בהם	והם	לא	יבאו	בכם	אכן	יטו
29	אמר	י"ו	אל	בני	ישראל	לא	תבאו	בהם	והם	לא	יבאו	בכם	אכן	יטו
נ	אמר	י"ו	אל	בני	יש'	לא	תבואו	בהם	והם	לא	יבואו	בכם	אכן	יטו
א	אמ'	ה'	אל	בני	ישראל	לא	תבואו	בהם	והם	לא	יבואו	בכם	אכן	יטו
ש	אמ'	ה'	אל	בני	ישראל	לא	תבואו	בהם	והם	לא	יבואו	בכם	אכן	יטו

ד	וגו'			ר'	חנניה	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום	הכי	אמ'	לא	תתחתן
מ				ר'	חנניא	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום			לא	תתחתן
29	את	לבבכם	וגו'		חנניה	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום			לא	תתחתן
נ	את	לבבכם	וגו'		חנניה	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום			לא	תתחתן
א	את	לבבכם	וגו'		חנניה	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום			לא	תתחתן
ש	את	לבבכם	וגו'		חנניא	בן	ר'	יהושע	אמ'	משום			לא	תתחתן

י, ד

ד	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בר'	חלפתא	אומ'
מ	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בר	חלפתא	אמ'
29	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בר	חלפתא	אומר
נ	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בן	חלפת'	או'
בם	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בן	חלפתא	אומ'
א	בם	ר'	שמעון	בן	יוחאי	אומ'	לאהבה	ממש	לזנות	ר'	יוסי	בן	חלפתא	אומ'

ד	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	שמים	מה	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשרת
מ	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	שמים	ומה	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשת
29	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	השמים	מה	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשת
נ	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	השכינה	מה	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשת
א	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	השכינה	[מה]	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשת
ש	לא	חייבין	לגיירן	ולקרבן	תחת	כנפי	השכינה	מה	בר	בטני	הזהירה	תורה	על	אשת

ד	איש	ולכך	כת'	בכאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כת'	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן
מ	איש	ולכך	כת'	בכאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כת'	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן
29	איש	ולכך	כתב	בכאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כתב	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן
נ	איש	ולכך	כת'	בכאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כת'	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן
א	איש	ולכן	כת'	כאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כת'	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן
ש	איש	ולכן	כת'	כאן	בטן	שבנואף	ונואפת	כת'	וצבתה	בטנה	וגו'	לצבות	בטן

ד	וגו'	ומה	בר	נדרי	הזהירותו	התורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק
מ	ולנפיל	ומה	בר	נדרי	הזהירותו	התורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק
29	וגו'	ומה	בר	נדרי	הזהירה	התורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק
נ	וגו'	ומה	בר	נדרי	הזהירותו	התורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק
א	וגו'	ומה	בר	נדרי	הזהירה	תורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק
ש	וגו'	ומה	בר	נדרי	הזהירה	תורה	שלא	לשותות	יין	כדי	שלא	יבא	להתעסק

ד	בזנות	ולכך	כת'	בכאן	נדרי	כנגד	פרשת	מזיר	הכתובה	אחר	פרשת	סוטה	שכתו'	בה
מ	בזנות	ולכך	כת'	בכאן	נדרי	כנגד	פרשת	מזיר	הכתובה	אחר	פרשת	סוטה	שכתו'	בה
29	בזנות	ולכך	כתב	בכאן	נדרי	כנגד	פרשת	מזיר	הכתובה	אחר	פרשת	שוטה	שכתוב	בה
נ	בזנות	ולכך	מזיר	בכאן	נדרי	כנגד	פרש'	מזיר	הכתובה	אחר	פרש'	סוטה	שכתו'	בה
א	בזנות	ולכך	כת'	בכאן	נדרי	כנגד	פ'	מזיר	הכתובה	אחר	פ'	סוטה	שכתו'	בה
ש	בזנות	ולכך	כת'	בכאן	נדרי	כנגד	פרש'	מזיר	הכתובה	אחר	פרשת	סוטה	שכתו'	בה

ד	איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'	לנדר	נדר	מזיר	להזיר	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך
מ	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	מזיר	מזיר	וגו'	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך
29	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	מזיר	מזיר	וגו'	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך
נ	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	מזיר	מזיר	וגו'	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך
א	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	מזיר	מזיר	וגו'	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך
ש	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	מזיר	מזיר	וגו'	ל"י	אל	תתן	לנשים	חילך

ד	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	ג'	הזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפירוש	ה'הד'	
מ	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	שלוש	אזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפירוש	ה'הד'	
29	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	הג'	אזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפ'	ה'הד'	דכתיב
נ	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	ג'	אזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפ'	ה'הד'	
א	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	שלושה	אזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפ'	ה'הד'	
ש	אחר	שזכר	רוח	הקדש	אלו	שלושה	אזהרות	ברמז	חזר	ופרטן	בפ'	ה'הד'	

ד	אל	תתן	לנשים	חילך	כנגד	נשים	נכריות	שלקח	וסרו	לבבו	מן	הקבה'	הוי	חילך
מ	אל	תתן	לנשים	חילך	כנגד	הנשים	נכריות	שלקח	וסרו	לבבו	מן	הקב'ה'	הוי	חילך
29	אל	תתן	לנשים	חילך	כנגד	הנשים	הנכריות	שלקח	וסרו	לבבו	מן	הקב"ה	הוי	חילך
נ	אל	תתן	לנשים	חילך	כנגד	הנשים	נכריות	שלקח	וסרו	לבבו	מן	הב"ה	הוי	חילך
א	אל	תתן	לנשים	חילך	[כנגד]	<.....>	<.....>	שלקח	<.....>	<.....>	<..>	הב"ה	<...>	<...>
ש	אל	תתן	לנשים	חילך	[כנגד]	<.....>	<.....>	שלקח	<.....>	<.....>	<..>	הב"ה	<...>	<...>

ד	זו	חילה	של	תורה	שאמרה	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה
מ	זו	חילה	של	תורה	שאמרה	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה
29	זו	חילה	של	תורה	שאמרה	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה
נ	זו	חילה	של	תורה	שאמרה	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה
א	זו	חילה	של	תורה	שנא'	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה
ש	זו	חילה	של	תורה	שנא'	רק	לא	ירבה	לו	נשים	וגו'	ועבר	עליה

ד	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתו'	מדבר
מ	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתו'	מדבר
29	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתוב	מדבר
נ	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתו'	מדבר
א	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתובה	מדבר
ש	ירבה	לו	סוסים	ועבר	עליה	ודרכין	למחות	מלכין	כנגד	זנות	אשת	איש	הכתובה	מדבר

י, ד

ד	ה'ה"ד	למחות	ודרכיך	למחות	כמה	דתי'	כי	השחית	כל	בשר	וגו'	על
מ	ה'ה"ד	למחות	ודרכיך	למחות	כמה	דתי"מ	כי	השחית	כל	בשר	את	על
29	ה'ה"ד	היא	דכתיב	למחות	כמה	דתי"מ	כי	השחית	כל	בשר	את	על
נ	ה'ה"ד	למחות	ודרכיך	למחות	כמה	דתי"מ	כי	השחית	כל	בשר	את	על
א	ה'ה"ד	למחות	ודרכיך	למחות	כמה	דתי"מ	כי	השחית	כל	בשר	את	על
ש	ה'ה"ד	למחות	ודרכיך	למחות	כמה	דתי"מ	כי	השחית	כל	בשר	את	על

ד	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות
מ	הארץ	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות
29	הארץ	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות
נ	הארץ	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות
א	הארץ	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות
ש	הארץ	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות	למחות

ד	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות
מ	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות
29	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות
נ	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות
א	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות
ש	ותושיה	ואין	מלכין	אלא	עצות	כמה	דתימ'	להון	מלכא	מלכא	ישפר	עלך	הוי	למחות

ד	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים
מ	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים
29	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים
נ	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים
א	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים
ש	מלכין	כמה	דתימא	וכתב	האלות	האלה	וגו'	בספר	ומחה	אל	מי	המרים

ד	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'	יהושע
מ	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'	יהושע
29	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'	יהושע
נ	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'ב"ל	יהושע
א	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'ב"ל	יהושע
ש	אל	למלכין	למואל	וגו'	ג'	שמות	נקראו	לו	ידידיה	קהלת	ושלמה	ר'ב"ל	יהושע

ד	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	אר'	שמואל	בר	נחמן
מ	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	אר'	שמואל	בר	נחמן
29	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	אר"ש	שמואל	בר	נחמן
נ	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	ארשב"ן	שמואל	בר	נחמן
א	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	ארשב"ן	שמואל	בר	נחמן
ש	בן	לוי	אמ'	שבעה	אגור	בן	יקא	למואל	איתאל	ארשב"ן	שמואל	בר	נחמן

ד	עיקר	אוותינניה	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	ר'	שמואל	בר	נחמן	באילין
מ	עיקר	אוותינניא	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	ר'	שמואל	בר	נחמן	באילין
29	עיקר	אוותינניא	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	ר'	שמואל	בר	נחמן	באילין
נ	עיקר	אוותינניה	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	ר"ש	שמואל	בן	נחמן	באילין
א	עיקר	אוותינניא	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	רשב"ן	שמואל	בן	נחמן	באילין
ש	עיקר	אוותינניא	שלהם	ג'	ידידיה	קהלת	ושלמה	מודי	רשב"ן	שמואל	בן	נחמן	באילין

ד	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	להדרש	אגור	שאגר	דברי	תורה	יקא	שהקיא	דברי
מ	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	להדרש	אגור	שאגר	דברי	תורה	יקא	שהקיא	דברי
29	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	להדרש	אגור	שאגר	דברי	תורה	יקא	שהקיא	דברי
נ	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	לידרש	אגור	שאגר	ד"ת	תורה	יקא	שהקיא	ד"ת
א	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	לידרש	אגור	שאגר	ד"ת	תורה	יקא	שהקיא	ד"ת
ש	ארבעתייה	אלא	שנתכנה	בהם	והוצרכו	לידרש	אגור	שאגר	ד"ת	תורה	יקא	שהקיא	ד"ת

ד	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שנס	לא	ואמר
מ	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שנס	לא	ואמר
29	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שלם	לא	ואמר
נ	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שנס	לא	ואמר
א	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שלם	לא	ואמר
ש	תורה	כספל	הזה	שהוא	מתמלא	בן	שעתו	ומתפנה	בן	שעתו	למואל	שלם	לא	ואמר

ד	יכולי	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטיא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואו'	למלכין
מ	יכול	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטוא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואמ'	למלכין
29	יכול	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטיא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואומר	למלכין
נ	יכול	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטיא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואומ'	למלכין
א	יכול	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטוא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואומ'	למלכין
ש	יכול	אני	להרבות	נשים	ולא	לחטוא	איתאל	שאמ'	איתאל	איתאל	ואוכל	ואומ'	למלכין

ד	למואל	אמרה	התורה	ג'	דברים	שנצטוו	המלכים	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבות	סוסים
מ	למואל	אמרה	התורה	שלשה	דברים	נצטוו	המלכים	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבות	סוסים
2פ	למואל	אמרה	תורה	שלש	דברים	שנצטוו	המלכים	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבו'	סוסים
נ	למואל	התורה	אמרה	ג'	דברי'	שנצטוו	המלכים	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבות	סוסים
א	למואל	אמרה	תורה	ג'	דברי'	שנצטוו	המלכי'	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבות	סוסים
ש	למואל	אמרה	תורה	ג'	דברים	שנצטוו	המלכים	שלא	להרבות	נשים	ושלא	להרבות	סוסים

ד	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומ'	לא	לאל	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו
מ	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומד	לא	לא	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו
2פ	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומר	לא	לא	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו
נ	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומ'	לא	לא	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו
א	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומ'	לא	לא	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו
ש	ושלא	להרבות	כסף	וזהב	אין	עליהם	לומ'	לא	לא	שירבו	ולא	יחטאו	אל	למלכים	שנתו

ד	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פרשת	סוטה	שצריכין	המלכים	לשמור
מ	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פרשת	סוטה	שצריכין	המלכים	לשמור
2פ	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פרשת	סוטה	שצריכין	המלכים	לשמור
נ	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פרש'	סוטה	שצריכין	המלכים	לשמור
א	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פ'	סוטה	שצריכי'	המלכי'	לשמור
ש	יין	הרי	זה	אמור	כנגד	נדר	נזיר	האמור	אחר	פ'	סוטה	שצריכי'	המלכים	לשמור

ד	עצמן	מן	היין	וכן	הרוזנים	כדי	שלא	יבאו	לידי	זמה	ויחייבו	העולם	ולמה	הזהירה
מ	עצמן	מן	היין	וכן	הרוזנים	כדי	שלא	יבאו	לידי	זמה	ויחייבו	העולם	ולמה	הזהירה
2פ	עצמן	מן	היין	וכן	הרוזנים	כדי	שלא	יבאו	לידי	זמה	ויחייבו	העולם	ולמה	הזהירה
נ	עצמן	מן	היין	וכן	הרוזנים	כדי	שלא	יבאו	לידי	זמה	ויחייבו	העולם	ולמה	הזהירה
א	עצמם	מן	היין	וכן	הרוזני'	וכן	שלא	יבאו	לידי	זמה	שיתחייב	העולם	למה	הזהירה
ש	עצמם	מן	היין	וכן	הרוזנים	וכן	שלא	יבאו	לידי	זמה	שיתחייב	העולם	למה	הזהירה

ד	מלכים	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכין	להזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו
מ	מלכים	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכין	להזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו
2פ	מלכים	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכין	להזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו
נ	מלכים	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכין	לזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו
א	מלכי'	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכי'	להזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו
ש	מלכים	ורוזנים	לבדם	והלא	כל	בני	אדם	צריכין	להזהר	מן	היין	שלא	ישתו	ויקלקלו

ד	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונ	בעבירה	ואין	שימחה
מ	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונ	בעבירה	ואין	שימחה
2פ	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונם	ואין	שימחה	
נ	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונם	בעבירה	ואין	שימחה
א	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונם	ואין	שימחה	
ש	אלא	מפני	שספק	בידי	מלכים	לשתות	ולעשות	כל	רצונם	ואין	שימחה	

ד	בידם	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה
מ	בידו	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה
2פ	בידם	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה
נ	בידם	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה
א	בידם	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה
ש	בידם	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	שבשביל	היין	שישתה	היין	שישכח	מה	שצותה

ד	תורה	למחוק	חקים	של	תורה	היא	פרשת	סוטה	ישנה	דין	של	בני
מ	התורה	למחוק	חוקים	של	תורה	היא	פרשת	סוטה	ישנה	דין	של	בני
2פ	תורה	וימחוק	חוקים	של	תורה	היא	פרשת	שונה	ישנה	דין	של	בני
נ	תורה	למחוק	חוקים	של	תורה	היא	פרש'	סוטה	ישנה	דין	של	בני
א	התורה	וימחוק	החוקים	של	תורה	היא	פ'	סוטה	ישנה	דין	של	בני
ש	התורה	וימחוק	החוקים	של	תורה	היא	פ'	סוטה	ישנה	דין	של	בני

ד	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	הימנו	נמצא	אותו	ממזר
מ	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	הימנו	נמצא	אותו	ממזר
2פ	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	הימנו	נמצא	אותו	ממזר
נ	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	ממנו	נמצא	אותו	ממזר
א	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	ממנו	נמצא	אותו	ממזר
ש	עוני	הנאף	הזה	כשהוא	הולך	אצל	אשת	איש	והיא	מתעברת	ממנו	נמצא	אותו	ממזר

ד	שאין	לו	דין	חלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בנכסים	שהיו	סבורים
מ	שאין	לו	הדין	חלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בנכסים	שהיו	סבורים
2פ	שאין	לו	דין	חלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בנכסים	שהיו	סבורים
נ	שאין	לו	דין	חלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בעלה	שהיו	סבורים
א	שאין	לו	דין	וחלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בנכסי'	שהיו	סבורי'
ש	שאין	לו	דין	חלק	בנכסי	בעלה	והוא	יחלק	עם	בניו	בנכסי'	שהיו	סבורי'

י, ד

ד	שהוא	בנו	ד"א'	פעמים	לא	יניח	בן	הבעל	ומן	התורה	ירושתי	חזרת	לאחיו
מ	שהוא	בנו	ד"א	פעמים	לא	יניח	בן	הבעל	ומן	התורה	ירושתי	חזרת	לאחיו
2פ	שהוא	בנו	דבר	פעמים	לא	יניח	בן	הבעל	ומן	התורה	ירושתי	חזרת	לאחיו
נ	שהוא	בן	ד"א	פעמי'	לא	יניח	בן	הבעל	ומן	התורה	ירושתי	חזרת	לאחיו
א	שהוא	בנו	[ד"א	פעמים	לא	יניח	הבעל	בן	ומן	התורה	ירושתי	חזרת	לאחיו
ש	שהוא	בנו											

ד	זזה	הממזר	י"רש	ממונו	שיהיו	סבורים	שהוא	בנו	וישנה	דין	כל	בני	עוני
מ	זזה	הממזר	יורש	ממונו	שיהיו	סבורים	שהוא	בנו	וישנה	דין	כל	בני	עוני
2פ	זזה	הממזר	י"רש	ממונו	שיהיו	סבורים	שהוא	בנו	וישנה	דין	כל	בני	עוני
נ	זזה	הממזר	י"רש	ממונו	שיהיו	סבורין	שהוא	בנו	וישנה	דין	כל	בני	עוני
א	זזה	הממזר	י"רש	ממונו	שיהיו	סבורים	שהוא	בנו]	וישנה	דין	כל	בני	עוני
ש	זזה	הממזר	י"רש	ממונו	שיהיו	סבורים	שהוא	בנו]	וישנה	דין	כל	בני	עוני

ד	לכך	הזהירה	תורה	אחר	סוטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ונואפת	לבא	
מ	לכך	הזהירה	תורה	אחר	סוטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ונואפת	לבא	
2פ	לכך	הזהירה	תורה	אחר	שטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ולנאפת	לבא	לידי
נ	לכך	הזהירה	תורה	אחר	סוטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ולנאפת	לבא	לידי
א	לכך	הזהירה	תורה	אחר	סוטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ולנאפת	לבא	לידי
ש	לכך	הזהירה	תורה	אחר	סוטה	דין	מזיר	שהיין	גורם	לנאף	ולנאפת	לבא	לידי

ד	לתקלה	ההיא	הה"ד'		איש	או	אשה	כי	יפליא	וגו'			
מ	לתקלה	ההיא	הה"ד'		איש	או	אשה	כי	יפליא	וגומ'			
2פ	תקלה	הדא	הה"ד'	דכתיב	איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	נדר	מזיר	וגו'
נ	תקלה	הה"ד'	הה"ד'		איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	נדר	מזיר	וגו'
א	תקלה	הה"ד'	הה"ד'		איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	נדר	מזיר	וגו'
ש	תקלה	הה"ד'	הה"ד'		איש	או	אשה	כי	יפליא	לנדור	נדר	מזיר	וגו'

ד	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנ'	כי	נער	אנכי	מאיש				
מ	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנ'	כי	נער	אנכי	מאיש				
2פ	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנא'	כי	נער	אנכי	מאיש				
נ	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנ'	כי	נער	אנכי	מאיש				
א	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנא'	כי	נער	אנכי	מאיש	ולא	בינת	אדם	לי
ש	ומנין	שחזר	שלמה	והודה	שנא' (שנא')	כי	נער	אנכי	מאיש	ולא	בינת	אדם	לי

ד	זה	נח	דכתי'	ויחל	נח	איש	וגו'	כרם	שעל	ידי	יין	נתקלל
מ	זה	נח	דכתי'	ויחל	נח	איש	האדמה	ויטע	שעל	ידי	יין	נתקלל
2פ	זה	נח	דכתיב	ויחל	נח	איש	האדמה	ויטע	שעל	ידי	היין	נתקלל
נ	זה	נח	דכתי'	ויחל	נח	איש	האדמה	ויטע	שע"י	ידי	יין	נתקלל
א	מאיש	זה	דכתי'	ויחל	נח	איש	האדמה	ויטע	כרם	ועם	היין	נתקלל
ש	מאיש	זה	דכתי'	ויחל	נח	איש	האדמה	ויטע	כרם	ועם	היין	נתקללו

ד	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שעל	ידי	יין	ששטה
מ	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שעל	ידי	יין	ששטה
2פ	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שעל	ידי	היין	ששטה
נ	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שע"י	ידי	יין	ששטה
א	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שע"י	ידי	יין	ששטה
ש	ולא	למדתי	ממנו	ולא	בינת	אדם	לי	זה	אדם	הראשון	שע"י	ידי	יין	ששטה

ד	נתקלל	העולם	בעבור		דא"ר	אבין	יין	מסכה	לו	חיה
מ	נתקלל	העולם	בעבור		דמר	אבין	יין	מסכה	לו	חיה
2פ	נתקלל	העולם	בעבור		דאמ"ר	אבין	יין	מסכה	לו	חיה
נ	נתקלל	העו'	בעבור		דא"ר	אבין	יין	מסכה	לו	חיה
א	נתקלל		ולא	למדתי	ממנו	אבין	יין	מסרה	לו	חיה
ש	נתקלל		ולא	למדתי	ממנו	אבין	יין	מסרה	לו	חיה

ד	לאדם	ושתה	שנא'	ותרא	האשה	כי	טוב	העץ	למאכל				
מ	לאדם	ושתה	שנ'	ותרא	האשה	כי	טוב	העץ	למאכל				
2פ	לאדם	ושתה	שנא'	ותרא	האש'	כי	טוב	העץ	למאכל				
נ	לאדם	ושתה	שנ'	ותרא	האשה	כי	טוב	העץ	למאכל				
א	לאדם	הראשון	דכתי'	ותרא	האשה	כי	טוב	העץ	למאכל				
ש	לאדם	הראשון	דכתי'	ותרא	האשה	כי	טוב	העץ	למאכל				

ד	וכתי'	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'						
מ	וכתי'	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'						
2פ	וכתיב	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'	יתן	בכוס	(עיני)	עינו		
נ	וכתי'	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'						
א	וכתי'	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'						
ש	וכתי'	אל	תרא	יין	כי	יתאדם	וגו'						

מ	מחכמת	התורה	שבכל	מקום	שכת'	י"ן	בתורה	עשה	רושם	ודעת	קדושים	אדע	מי
מ	מחכמת	תורה	שבכל	מקום	שכתו'	י"ן		עשה	רושם	ודעת	קדושים	אדע	מי
29	מחכמת	התורה	שבכל	מקום	שכתוב	י"ן	בתורה	עשה	רושם	ודעת	קדושים	אדע	מי
נ	מחכמת	התורה	שבכ"מ		שכתו'	י"ן	בתורה	עשה	רושם	ודעת	קדושים	אמצא	מי
א	מחכמת	התורה			שכתו'	י"ן		עשה	רושם	ודעת	קדושים	אדע	מי
ש	מחכמת	התורה			שכתו'	י"ן	בה	עשה	רושם	ודעת	קדושי'	אדע	מי

ד	שרצה	לקדש	עצמו	שלא	יכשל	בזנות	הזיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	ידעתי	דעת
מ	שרצה	לקדש	עצמו	שלא	יכשל	בזנות	זיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	מצאתי	דעת
29	שירצה	לקדש	עצמו	שלא	יכשל	בזנות	זיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	מצאתי	דעת
נ	שרוצה	לקדש	עצמו	שלא	יכשל	בזנות	זיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	מצאתי	דעת
א	שירצה	לקדש	עצמו	שלא	יכסל	בזנות	זיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	מצאתי	דעת
ש	שירצה	לקדש	עצמו	שלא	יכשל	בזנות	זיר	עצמו	מן	הי"ן	ואני	לא	מצאתי	דעת

ד	קדושים	שלא	שמרתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות	הוי	ודעת	קדושים	אדע	לכך
מ	הקדושים	שלא	מנעתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות		ודעת	קדושים	אדע	לכך
29	הקדושים	שלא	שמרתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות		ודעת	קדושי'	אמצא	לכך
נ	קדושי'	שלא	מנעתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות		ודעת	קדושי'	אדע	לכך
א	קדושי'	שלא	מנעתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות		ודעת	קדושי'	אדע	לכך
ש	קדושי'	שלא	מנעתי	עצמי	מן	הי"ן	וקלקלתי	בזנות		ודעת	קדושי'	אדע	לכך

ד	נאמ'	פרשת	זיר	אחר	שטה	דבר	אל	בני	ישראל	אלו	הנודרים	בזיר	ואמרת
מ	נאמ'	פרשת	זיר	אחר	סוטה	דבר	אל	בני	ישראל	אלו	הנודרים	בזיר	ואמרת
29	נאמר	פרשת	זיר	אחר	סוטה	דבר	אל	בני	ישראל	אלו	הנודרים	בזיר	ואמרת
נ	נאמ'	פרש'	זיר	אחר	סוטה	דבר	אל	בני	יש'	אלו	הנודרים	בזיר	ואמרת
א	נאמ'	פ'	זיר	אחר	סוטה	דבר	אל	בני	ישראל	אלו	הנודרי'	בזיר	ואמרת
ש	נאמ'	פרש'	זיר	אחר	סוטה	דבר	אל	בני	ישראל	אלו	הנודרים	בזיר	ואמרת

ד	אליהם	להזהיר	בית	דין	על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראו
מ	אליהם	להזהיר	ב"ד		על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראו
29	אליהם	להזהיר	בית	דין	על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראו
נ	אליהם	להזהיר	ב"ד		על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראו
א	אליהם	להזהיר	ב"ד		על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראוהו
ש	אליהם	להזהיר	ב"ד		על	כך	שלא	יניחו	לזכיר	לעבור	על	מזירותו	שאם	יראוהו

ד	שירצה	לבטל	מזירותו	יכופו	אותו	כדי	לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולים	מוזהרין	על	ידי
מ	שירצה	לבטל	מזירותו	יכופו	אותו	כדי	לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולים	מוזהרין	על	ידי
29	שירצה	לבטל	מזירותו	יכופו	אותו	כדי	לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולים	מוזהרין	על	ידי
נ	שירצה	לבטל	מזירותו	יכופו	אותו	בה	לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולי'	מוזהרין	על	ידי
א	מבטלו	מבטלו	מזירותו	יכופו	אותו		לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולי'	מוזהרין	על	ידי
ש	מבטלו	מבטלו	מזירותו	יכופו	אותו		לקיים	דבריו	ללמדך	שהגדולי'	מוזהרין	על	ידי

ד	הקטנים	והם	נענשים'	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותם	וכן	הוא	או'	וכשלו	איש
מ	הקטנים	והם	נענשים	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותו	וכן	הוא	אומ'	וכשלו	איש
29	הקטנים	והם	נענשים	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותם	וכן	הוא	אומר	וכשלו	איש
נ	הקטני'	והם	נענשים	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותם	וכה"א			וכשלו	איש
א	הקטני'	והם	נענשים	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותם	וכה"א			וכשלו	איש
ש	הקטני'	והם	נענשים	על	ידיהם	אם	לא	יכוחו	אותם	וכה"א			וכשלו	איש

ד	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	ישראל	ערבים	זה	בזה	ד"א	איש	או	אשה
מ	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	ישראל	ערבים	זה	בזה		איש	או	אשה
29	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	ישראל	ערבים	זה	בזה		איש	או	אשה
נ	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	יש'	ערבים	זה	לזה		איש	או	אשה
א	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	ישראל	ערבים	זה	בזה		איש	או	אשה
ש	באחיו	איש	בעון	אחיו	מלמד	שכל	ישראל	ערבים	זה	בזה		איש	או	אשה

ד	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	היא	דכתיב	ויהי	איש	אחד	מצרעה	וגו'
מ	כי	יפליא	וגומ'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'			ויהי	איש	אחד	מצרעה	ממשפחת
29	כי	יפליא	נדר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'			ויהי	איש	אחד	מצרעה	וגו'
נ	כי	יפליא	וגו'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'			ויהי	איש	אחד	מצרעה	וגו'
א	כי	יפליא	נדר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'			ויהי	איש	א'	מצרעה	וגו'
ש	כי	יפליא	נדר	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'	ה'ה"ד'			ויהי	איש	אחד	מצרעה	וגו'

ד	הדני	וגומ'	ויהי	אר'	לוי	כל	מקום	שנ'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער
מ	הדני	וגומ'	ויהי	אמ'	לוי	כל	מקום	שנ'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער
29	הדני	וגומ'	ויהי	אמ"ר	לוי	כל	מקום	שנא'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער
נ	הדני	וגומ'	ויהי	אר"ל	לוי	כל	מקום	שנ'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער
א	הדני	וגומ'	ויהי	אר"ל	לוי	כל	מקום	שנא'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער
ש	הדני	וגומ'	ויהי	אר"ל	לוי	כל	מקום	שנא'	ויהי	אינו	אלא	לשון	צער

י, ה

ד	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל
מ	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל
2פ	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל
נ	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל
א	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל
ש	ויהי	בימי	אחשוּרש	היה	המן	ויהי	בימי	שפוט	היה	רעב	ויהי	בימי	אמרפל

ד	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'
מ	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'
2פ	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'
נ	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'
א	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'
ש	עשו	מלחמה	ויהי	כי	החל	האדם	ויראו	בני	האלהים	וגו'	בנות	האדם	וגו'

ד	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי
מ	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי
2פ	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי
נ	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי
א	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי
ש	ויהי	בימי	אמרפל	עשו	מלחמה	ויהי	בהיות	יהושע	ביריחו	וגו'	ויהי	ויהי

ד	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל
מ	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל
2פ	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל
נ	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל
א	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל
ש	י"י	את	יהושע	וימעלו	בני	ישראל	מעל	בחרם	ויהי	כאשר	זקן	שמואל

ד	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין
מ	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין
2פ	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין
נ	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין
א	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין
ש	ולא	הלכו	בניו	בדרכיו	ויהי	דוד	בכל	דרכיו	משכיל	ויהי	שאל	עוין

ד	את	דוד	ויהי	איש	אחד	מצרעה	ויאמר	מנוח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי
מ	את	דוד	ויהי	איש	אחד	מצרעה	ויאמר	מנוח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי
2פ	את	דוד	ויהי	איש	אחד	מצרעה	ויאמר	מנוח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי
נ	את	דוד	ויהי	איש	אחד	מצרעה	ויאמר	מנוח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי
א	את	דוד	ויהי	איש	א' אחד	מצרעה	ויאמר	מנח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי
ש	את	דוד	ויהי	איש	א' אחד	מצרעה	ויאמר	מנח	אל	אשתו	מות	נמות	ויהי

ד	א"ר	א"ר	יודן	כל	מקום	שנ'	בלשון	הזה	בצדיקים	שקול	הוא	כשלים
מ	אמ'	אמ'	יודן	כל	מקום	שנ'	בלשון	הזה	בצדיקים	שקול	הוא	כשלים
2פ	אמ'	אמ'	יודן	כל	מקום	שנא'	בלשון	הזה	בצדיקים	שקול	הוא	כשלים
נ	אחד	א"ר	יודן	כ"מ	מקום	שנ'	בלשון	הזה	בצדיקים	שקול	הוא	כל"א
א	א"ר	א"ר	יודן	כל	מקום	שנא'	בלשון	ויהי	בצדיקי'	שקול	הוא	כל[ל]
ש	א"ר	א"ר	יודן	כל	מקום	שנא'	בלשון	ויהי	בצדיקי'	שקול	הוא	כל

ד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד
מ	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד
2פ	[ואחד]	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד
נ	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד
א	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד
ש	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד	ואחד

ד	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'
מ	נאמר	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'
2פ	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'
נ	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'
א	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'
ש	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'	נאמ'

ד	אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם
מ	אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם
2פ	אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם
נ	אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם
א	אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם
ש	א' אחד	היה	אברהם	לא	היה	באנתן	ימים	כיוצא	בו	באברהם

י,ה

ד	כת'	מי	כעמך	כישראל	גוי	אחד	בארץ	אין	באומות	כיוצא	בהן	וכן	באבימלך
מ	כת'	ומי	כעמך	ישראל	גוי	אחד	בארץ	אין	באומות	כיוצא	בהן	וכן	באבימלך
2פ	כתיב	מי	כעמך	כישראל	גוי	אחד	בארץ	אין	באומות	כיוצא	בהם	וכן	באבימלך
נ	כתי'	ומי	כעמך	כיש'	גוי	אחד	בארץ	אין	באומות	כיוצא	בהן	וכן	באבימלך
א	כתי'	ומי	כעמך	כישר'	גוי	א'		אין	באומות	כיוצא	בהם	וכן	באבימלך
ש	כתי'	ומי	כעמך	כישראל	גוי	אחד		אין	באומות	כיוצא	בהם	וכן	באבימלך

ד	הוא	אומר	כמעט	שכב	אחד	העם	את	אשתך	וגומ'	לפי	שהיה	מלך	וכן
מ	הוא	אומ'	כמעט	שכב	אחד	העם				לפי	שהיה	מלך	וכן
2פ	הוא	אומר	כמעט	שכב	אחד	העם				לפי	שהיה	מלך	וכן
נ	הוא	או'	כמעט	שכב	אחד	העם				לפי	שהיה	מלך	וכן
א	ה"א		כמעט	שכב	אחד	העם				לפי	שהיה	מלך	וכן
ש	ה"א		כמעט	שכב	אחד	העם				לפי	שהיה	מלך	וכן

ד	באלקנה	הוא	אומ'	אחד						לפי	שלא	היה	בדוח
מ	באלקנה	הוא	אומר	אחד						לפי	שלא	היה	בדוח
2פ	באלקנה	הוא	אומר	אחד						לפי	שלא	היה	בדוח
נ	באלקנה	הוא	או'	אחד						לפי	שלא	היה	בדוח
א	באלקנה	נאמ'	בו	אחד	שנא'	ויהי	איש	אחד	מן	לפי	שאין	בדוח	בדוח
ש	באלקנה	נאמ'	בו	אחד	שנאמ'	ויהי	איש	א'	מן	לפי	שאין	בדוח	בדוח

ד	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפורש	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא
מ	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפורש	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא
2פ	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפורש	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא
נ	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפ'	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא
א	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפורש	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא
ש	כיוצא	בו	מצרעה	כל	ששמו	ושם	עירו	מפורש	בדוע	שהוא	מאותה	העיר	שמו	ולא

ד	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היה	ליהודה	אשתאול
מ	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היה	ליהודה	אשתאול
2פ	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היה	ליהודה	אשתאול
נ	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היה	ליהודה	אשתאול
א	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היתה	ליהודה	אשתאול
ש	שם	עירו	בידוע	שהוא	מירושלם	ממשפחת	הדני	לפי	שצרעה	היתה	ליהודה	אשתאול

ד	וצרעה	ואשנה	וצרעה	היה	לדן	שנ'	ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפיכך	צרך	הכתוב
מ	וצרעה	ואשנה	וצרעה	היה	לדן		ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפיכך	צרך	לפרש
2פ	וצרעה	ואשנה	וצרעה	היה	לדן		ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפיכך	צרך	לפרש
נ	וצרעה	ואשנה	וצרעה	היה	לדן		ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפי'	צרך	לפרש
א	צרעה	ואשנה	וצרעה	היה	לדן		ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפי'	הוצרך	לפרש
ש	צרעה	ואשנה	וצרעה	הנה	לדן		ויהי	גבול	נחלתם	צרעה	ואשתאול	לפי'	הוצרך	לפרש

ד	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	אומ'	משבט	אלא	ממשפחת	הדני	מלמד	שהיה	אביו	מדן
מ	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	אומ'	משבט	אלא	ממשפחת	הדני	מלמד	שאביו	היה	מדן
2פ	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	אומר	משבט	אלא	ממשפחת	הדני	מלמד	שאביו	היה	מדן
נ	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	או'	משבט	אלא	ממשפחת	הדני	מלמד	שאביו	היה	מדן
א	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	אומ'	משבט	אלא	ממשפחת	הדני	מלמד	שאביו	היה	מדן
ש	שהיה	ממשפחת	הדני	אינו	אומ'	משבט	אלא	ממשפח'	הדני	מלמד	שאביו	היה	מדן

ד	ואמו	של	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמ'	יעקב	דן	ידין	עמו	וגו'
מ	ואמו	שלמנח	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמר	יעקב	דן	ידין	עמו	כאחד
2פ	ואמו	של	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמר	יעקב	דן	ידין	עמו	כאחד
נ	ואמו	של	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמר	יעקב	דן	ידין	עמו	כאחד
א	ואמו	של	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמר	יעקב	דן	ידין	עמו	כאחד
ש	ואמו	של	מנח	מיהודה	ועל	זה	אמר	יעקב	דן	ידין	עמו	כאחד

ד	ישראל	במיוחד	שבשבטים	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה
מ	ישראל	במיוחד	שבשבטים	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה
2פ	יש'	במיוחד	שבש[ב]טי'	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה
נ	יש'	במיוחד	שבשבטים	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה
א	יש'	במיוחד	שבשבטים	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה
ש	יש'	במיוחד	שבשבטים	זה	יהודה	לכך	הקישו	ליהודה	שמארץ	יהודה	היה	ואמו	היתה	מיהודה

ד	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהודה	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה
מ	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהודה	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה
2פ	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהודה	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה
נ	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהודה	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה
א	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהוד'	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה
ש	וכן	מנח	היה	מדן	ואשתו	היתה	מיהודה	נמצא	שמשון	בא	משבט	דן	ומשבט	יהודה

י, ה

ד	שכך	אמ'	אמיה	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שנאמ'	ושם	אחותם	הצלפוני
מ	שכן	אמיה	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שנ'	ושם	אחותם	הצלפוני	
2פ	שכן	אמרה	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שנא'	ושם	אחותם	הצלפוני	
נ	שכן	אמ'	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שם( )	ושם	אחותם	הצלפוני	
א	שכן	אמרה	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שנא'	ושם	אחותה	הצלפוני	
ש	שכן	אמרה	דשמשון	הצלפוני	והיא	מיוחסת	על	שבט	יהודה	שנאמ'	ושם	אחותה	הצלפוני	

ד	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמם	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל
מ	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמן	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל
2פ	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמן	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל
נ	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמן	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל
א	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמם	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל
ש	ושמו	מנוח	הרשעים	קודמין	לשמם	נבל	שמו	גלית	שמו	שבע	בן	בכרי	שמו	אבל

ד	הצדיקים	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו
מ	הצדיקים	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו
2פ	הצדיקים	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו
נ	הצדיקי'	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו
א	הצדיקי'	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו
ש	הצדיקי'	שמן	קודמין	ושמו	אלקנה	ושמו	יש	ושמו	ושמו	בועז	ושמו	מרדכי	ושמו

ד	מנוח	דומין	לבוראן	ושמי	י	התיבין	ליה	הכתיב	ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ר'
מ	מנוח	דומין	לבוראן	ושמי	י	התיבון	ליה	הא	ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ר'
2פ	מנוח	דומין	לבוראן	ושמי	י	התיבין	ליה	הא	ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ור'
נ	מנוח	דומין	לבוראן	ושמי	י	איתבין	ליה	והכתי'	ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ר'
א	מנוח	דמין	לבוראן	ושמי	ה'	התיבין	ליה		ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ור'
ש	מנוח	דמין	לבוראן	ושמי	ה'	התיבין	ליה		ולרביקה	אח	ושמו	לבן	ור'

ד	יצחק	אומר	אפראדוכסיס	ור'	ברכיה	אמ'	מלובן	רשע	התיבין	ושמו	מיכיה	לפי	שהיה
מ	יצחק	אמ'	פרדוכסיס	ר'	ברכיה	אמ'	מלובן	ברשע	התיבון	ושמו	מיכיה	לפי	שהיה
2פ	יצחק	אמ'	אפראדוכסיס	ור'	ברכיה	אמ'	מלובן	ברשע	התיבין	ושמו	מיכיה	לפי	שהיה
נ	יצח'	אמ'	דוכסיס	ור'	ברכיה	אמ'	מלובן	ברשע	איתבין	ושמו	מיכיה	לפי	שהיה
א	יצחק	אמ'	דוכסיס	ור'	ברכיה	אמ'	מלובן	ברשע	התיבין	ושמו	מ[ן]יכיה	לפי	שהיה
ש	יצחק	אמ'	דוכסיס	ור'	ברכיה	אמ'	מלובן	ברשע	התיבין	ושמו	מ[ן]יכיה	לפי	שהיה

ד	מקבל	אורחים	נכתב	שמו	כשם	הצדיקי'	התיבין	ושמו	שמואל	הבכור	ינדב	והשני	אביה	רבני
מ	מקבל	אורחים	נכתב	שמו	כשם	הצדיקים	התיבון	ובני	שמואל	הבכור	ינדב	והשני	אביה	רבני
2פ	מקבל	אורחים	נכתב	שמו	כשם	צדיקים	התיבין	ובני	שמואל	הבכור	ינדב	והשני	אביה	רבני
נ	מקבל	אורח'	נכת'	שמו	כשם	הצדיקי'	התיבין	ובני	שמואל	הבכור	דב	והשני	אביה	רבני
א	מקבל	ארחין	נכתב	שמו	כשם	הצדיקים	התיבון	ובני	שמואל	הבכור	ינדב	והשני	אביה	רבני
ש	מקבל	ארחין	נכתב	שמו	כשם	הצדיקי'	התיבון	ובני	שמואל	הבכור	ינדב	והשני	אביה	רבני

ד	אמרי	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ר'	יודן	אמ'	בשם	ר'	סימון
מ	אמ'	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ר'	יודן	אמ'	בשם	ר'	סימון
2פ	אמרון	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ור'	יודן	אמ'	בשם	ר'	סימון
נ	אמרון	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ר'	יודן	אמ'	בש"ר	ר'	סימון
א	אמרי	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ור'	יודן	אמ'	בש"ר	ר'	סימון
ש	אמרי	מה	זה	רשע	אף	זה	רשע	ור'	יודן	אמ'	בש"ר	ר'	סימון

ד	לבסוף	עשו	תשובה	ולכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	למעש'	טובים	ולכך	זכו	לרוח	הקד'
מ	לבסוף	עשו	תשובה	לכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	למעשים	טובים	לכך	זכו	לרוח	הקדש
2פ	לבסוף	עשו	תשובה	ולכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	למעשים	טובים	ולכך	זכו	לרוח	הקדש
נ	לבסוף	עשו	תשובה	ולכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	מעשים	טובים	ולכך	זכו	לרוח	הקדש
א	לבסוף	עשו	תשובה	ולכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	למעשים	טובים	ולכך	זכו	לנביאות	
ש	לבסוף	עשו	תשובה	ולכך	נקרא	שמו	ושני	שנשתנו	למעשים	טובים	ולכך	זכו	לנביאות	

ד	ה'ה"ד	דבר	י	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	למה
מ	ה'ה"ד	דבר	י	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	למה
2פ	הדא	דכתיב	י	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	לכך
נ	ה"ה"ד	דבר	י	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	ולמה
א	ה"ה"ד	דבר	ה'	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	למה
ש	ה"ה"ד	דבר	ה'	אשר	היה	אל	בן	פתואל	זה	שמואל	למה

ד	נקרא	שמו	פתואל	שפיתה	הקבה'	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו
מ	נקרא	שמו	פתואל	שפתה	להקב'ה	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו
2פ	נקרא	שמו	פתואל	שפיתה	להקב"ה	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו
נ	נקרא	שמו	פתואל	שפיתה	להב"ה	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו
א	נקרא	שמו	פתואל	שפתה	להב"ה	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו
ש	נקרא	שמו	פתואל	שפתה	להקב"ה	בתפלתו	מנוח	למה	נקרא	שמו	מנוח	שזכה	לדבר	עמו

י, ה

ד	מלאך	והנבואה	נקראת	מנוחה	שנ'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכה	ברוך	בן	נריה	לרוח
מ	מלאך	והנבואה	נקראת	מנוחה	שנ'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכה	ברוך	בן	נריה	לרוח
29	מלאך	והנבואה	נקראת	מנוחה	שנ'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכר	ברוך	בן	נריה	לרוח
נ	מלאך	והנבואה	נקראת	מנוחה	שנ'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכה	ברוך	בן	נריה	לרוח
א	מלאך	והנבואה	נקראת	מנוחה	שנא'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכה	ברוך	בן	נריה	לרוח
ש	מלאך	והנבואה	נקרא'	מנוחה	שנא'	ושריה	שר	מנוחה	מלמד	שזכה	ברוך	בן	נריה	לרוח

ד	הקדש	כמה	דתי'מ'	ונחה	עליו	רוח	י"	ואשתו	עקרה	ולא	ילדה	מלמד	שהיה	מחלוק'
מ	הקדש	כמ"ה	דתי'מ'	ונחה	עליו	רוח	י"	ואשתו	עקרה	לא	ילדה	מלמד	שהיה	מחלוקת
29	הקדש	כמה	דתי'מר	ונחה	עליו	רוח	י"	ואשתו	עקרה	לא	ילדה	מלמד	שהיה	מחלוקת
נ	הקדש	כמד"א		ונחה	עליו	רוח	י"	ואשתו	עקרה	ולא	ילדה	מלמד	שהיה	מחלוקת
א	הקדש	כד"א		ונחה	עליו	רוח	ה'	ואשתו	עקרה	ולא	ילדה	מלמד	שהיתה	מחלוקת
ש	הקדש	כד"א		ונחה	עליו	רוח	ה'	ואשתו	עקרה	ולא	ילדה	מלמד	שהיתה	מחלוקת

ד	בין	מנוח	לאשתו	הוא	אומ'	לה	את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומרת	לו
מ	בין	מנוח	לאשתו	הוא	אומ'	לה	את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומרת	לו
29	בין	מנוח	לאשתו	הוא	אומר		את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומרת	לו
נ	בין	מנוח	לאשתו	הוא	או'	לה	את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומרת	לו
א	בין	מנוח	לאשתו	שהוא	אומ'		את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומרת	לו
ש	בין	מנוח	לאשתו	שהוא	אומ'		את	עקרה	ולכך	אינך	יולדת	והיא	אומר'	לו

ד	את	עקור	ולכך	איני	יולדת	בא	הכתו'	ופירש	שהיא	היתה	עקרה			ולכך
מ	את	עקור	ולכך	איני	הרה	בא	הכתוב	ופירש	שהיא	היתה	עקרה			ולכך
29	את	עקור	ולכך	איני	הרה	בא	הכתו'	ופי'	שהיא	היתה	עקרה			ולכך
נ	אתה	עקר	ולכך	איני	יולדת	בא	הכתו'	ופי'	שהיא	היתה	עקרה	מנוח		ולכך
א	את	עקר	ולכך	אינה	יולדת	בא	הכתו'	ופי'	שהיא	היתה	עקרה	מנוח		ולכך
ש	את	עקר	ולכך	אינה	יולדת	בא	הכתו'	ופי'	שהיא	היתה	עקרה	מנוח		ולכך

ד	לא	ילדתי	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	י"	אל	האשה	מיכן	את
מ	לא	ילדה	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	י"	אל	האשה	מכאן	את
29	לא	ילדה	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	י"	אל	האשה	מכאן	את
נ	לא	ילדה	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	י"	אל	האשה	מכאן	את
א	לא	ילדה	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	ה'	אל	האשה	מכאן	את
ש	לא	ילדה	ולא	היה	מנוח	עקור	וירא	מלאך	ה'	אל	האשה	מכאן	את

ד	למד	שאשתו	של	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	לבין
מ	למד	שאשתו	שלמנוח	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	ובין
29	למד	שאשתו	של	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	לבין
נ	למד	שאשתו	של	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	ובין
א	למד	שאשתו	של	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	ובין
ש	למד	שאשתו	של	מנוח	צדקת	היתה	שזכתה	לדבר	עמה	מלאך	ולשום	שלום	בינה	ובין

ד	בעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	לכך	דבר	עמה	ולפי	שראתה
מ	בעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	ולכך	דבר	עמה	ולפי	שראתה
29	בעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	לכך	דבר	עמה	ולכך	שראתה
נ	בעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	לכך	דבר	עמה	ולפי	שראתה
א	לבעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	לכך	דבר	עמה	ו[ולפי]	שראתה
ש	לבעלה	ולהודיעה	שהיא	עקרה	והיא	מונעת	ההריון	ולא	בעלה	לכך	דבר	עמה	(וכשר)	וכשראתה

ד	במלאך	נקראת	שמה	הצלפוני	שהי	פונה	במלאך	ואין	צלל	אלא	מלאך	כמה	דתי'מ'
מ	במלאך	נקרא	שמה	הצלפוני	שהיתה	פונה	במלאך	ואין	צלל	אלא	מלאך	כמ"ה	דתי'מר
29	במלאך	נקראת	על	הצלפוני	שהיתה	פונה	במלאך	ואין	צלל	אלא	מלאך	כמה	
נ	במלאך							ואין	צלל	אלא	מלאך	כמד"א	
א	המלאך	נקראת	על	הצלפוני	היתה	פונה	במלאך	ואין	צלל	אלא	מלאך	שנא'	
ש	במלאך	נקראת	על	הצלפוני	היתה	פונה	במלאך	ואין	צלל	אלא	מלאך	שנא'	

ד	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	להלן	שהיה	לוט	צדיק	יותר	מאשתו	באו
מ	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	להלן	שהיה	צדיק	לוט	יותר	מאשתו	באו
29	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	להלן	שהיה	לוט	צדיק	יותר	מאשתו	באו
נ	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	להלן	שהיה	לוט	צדיק	יותר	מאשתו	באו
א	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	ולפי	שהיה	לוט	צדיק	יותר	מאשתו	לפי'
ש	כי	על	כן	באו	בצל	קורת'	ולפי	שהיה	לוט	צדיק	יותר	מאשתו	לפי'

ד	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת
מ	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת
29	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת
נ	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת
א	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת
ש	המלאכים	בצל	קורתו	ולא	בצל	קורתה	ברם	הכא	שבא	המלאך	בצלה	לפי	שהיתה	צדקת

ד	לך	נקראת	הצלל	ולמה	נאמ'	הצלל	ולא	אמ'	הצל	פי	ששתי	פעמים	נראתה	לאשה
מ	לכך	נקראת	הצלל	ולמה	נאמ'	הצלל	ולא	אמ'	הצל	לפי	ששתי	פעמים	נראתה	לאשה
2פ	לכך	נקראת	צלל	למה	נאמר	הצלל	ולא	אמ'	הצל	לפי	ששתי	פעמים	נראתה	לאשה
נ	לכך	נקראת	הצלל	לכך	נאמ'	הצלל	ולא	אמ'	הצל	פי	שב"פ		נראתה	לאשה
א	ולכך	נקראת	צלל	לכך	נאמ'	הצלל	ולא		הצל	לפי	ששני	פעמים	נראה	לאשה
ש	ולכך	נקראת	צלל	לכך	נאמ'	הצלל	ולא		הצל	לפי	ששני	פעמ'	נקראה	לאשה

ד	אחת	בעיר	ואחת	בשדה	ויאמר	אליה	הנה	נא	את	עקרה	ולא	ילדת	הודיעה	שהיא
מ	אחת	בעיר	ואחת	בשדה	ויאמר	אליה	הנה		את	עקרה	ולא	ילדת	הודיעה	שהיא
2פ	אחת	בעיר	ואחת	בשדה	ויאמר	אליה	הנה	[נא]	את	עקרה	ולא	ילדת	הודיעה	שהיא
נ	א'	בעיר	וא'	בשדה	ויאמר	אליה	הנה	נא	את	עקרה	ולא	ילדת	הודיעה	שהיא
א	א'	בעיר	ואחד	בשדה	ויאמר	אליה	הנה	נא	את	עקרה	ולא	ילדת		
ש	א'	בעיר	וא'	בשדה	ויאמר	אליה	הנה	נא	את	עקרה	ולא	ילדת		

ד	עקרה	ולכך	לא	ילדה	כדי	לשום	שלום	בינה	לבין	בעלה	לפי	שהיתה	מתרעמת	על
מ	עקרה	ולכך	לא	ילדה	כדי	לשום	שלום	בינה	לבין	בעלה	לפי	שהיתה	מתרעמת	על
2פ	עקרה	ולכך	לא	ילדה	כדי	לשום	שלום	בינה	לבין	בעלה	לפי	שהיתה	מתרעמת	על
נ	עקרה	ולכך	לא	ילדה	כדי	לשום	שלום	בינה	לבין	בעלה	לפי	שהיתה	מתרעמת	על
א						לשום	שלום	ביניהם			לפי	שהיא	מת[ר]עמת	על
ש						לשום	שלום	ביניהם			לפי	שהיא	מתרעמת	על

ד	מנוח	בעלה	על	שלא	היתה	יולדת	והרית	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבלי	הריון
מ	מנוח	בעלה	על	שלא	היתה	יולדת	והרית	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבלי	הריון
2פ	מנוח	בעלה	על	שלא	היתה	יולדת	והרית	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבלי	ההריון
נ	מנוח	בעלה	על	שלא	היתה	יולדת	והרית	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבלי	הריון
א		בעלה	שלא	היתה	הרה	יולדת	הרה	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבל	הריון
ש		בעלה	שלא	היתה	הרה	ויולדת	הרה	ויולדת	בן	מיכאן	ואילך	את	תקבל	הריון

ד	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	חומץ	יין	וחומץ	שכר	וכל	משרת
מ	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	חומץ	יין	וחומץ	שכר	וכל	משרת
2פ	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	חומץ	יין	וחומץ	שכר	וכל	משרת
נ	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	חומץ	יין	וחומץ	שכר	וכל	משרת
א	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	[חומץ]	יין	וחומץ	[שכר]	וכל	משרת
ש	ותלדי	בן	ועתה	השמרי	נא	הזהירה	שלא	תשתה	יין	וחומץ	יין	וחומץ	וכל	משרת

ד	ענבים	שאלו	אינם	אלא	משמרת	ליין	כדי	שלא	יבוא	לשתות	יין	הנזיר	לכך	אסרן
מ	ענבים	שאלו	אינם	אלא	משמרת	ליין	כדי	שלא	יבוא	לשתות	יין	הנזיר	לכך	אסרן
2פ	ענבים	שאלו	אינם	אלא	משמרת	ליין	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין	[הנזיר]	ולכך	
נ	ענבים	שאלו	אינם	אלא	משמרת	ליין	כדי	שלא	תבא	לשתות	יין	הנזיר	לכך	אסרן
א	ענבים	שאלו	אינם	אלא	משמרת	ליין	כדי	שלא	יבוא	לשתות	יין			
ש	ענבים	שאלו	אינם	אלא	למשמרת	ליין	כדי	שלא	יבוא	לשתות	יין			

ד	עליו	הכתוב	ואל	תשתי	יין	ושכר	כמשמעו	כמה	דתימ'	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי
מ	עליו	הכתוב	ואל	תשתו	יין	ושכר	כמשמעו	כמ"ה	דתימ'	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי
2פ	עליו	הכתוב	ואל	תשתי	יין	ושכר	כמשמעו	כמה	דתימר	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי
נ	עליו	הכתוב	ואל	תשת	יין	ושכר	כמשמעו	כמד"א	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי	
א			ואל	תשתי	יין	ושכר	כמשמעו	כד"א	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי	
ש			ואל	תשתי	יין	ושכר	כמשמעו	כד"א	מיין	ושכר	יזיר	ואל	תאכלי	

ד	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	שהתורה	הזהירה	לנזיר	שלא	לאכול	כלום	מכל
מ	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	לנזיר	הזהירה	שלא	יאכל	כלום	מכל	
2פ	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	לנזיר	הזהירה	שלא	יאכל	כלום	מכל	
נ	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	לנזיר	הזהירה	שלא	יאכל	כלום	מכל	
א	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	לנזיר	הזהירה	שלא	יאכל	כלום	מכל	
ש	כל	טמא	ואין	טמא	אלא	אסור	לנזיר	הזהירה	שלא	יאכל	כלום	מכל	

ד	אשר	יצא	מגפן	היין	כמה	דתימ'	וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל	כל	אשר	יעשה
מ	אשר	יצא	מגפן	היין	כמ"ה	דתימ'	וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל	מכל	אשר	יעשה
2פ	אשר	יצא	מגפן	היין	כמה	דתימר	וענבי'	לחים	ויבשים	לא	יאכל	כל	אשר	יעשה
נ	אשר	יצא	מגפן	היין	כמד"א		וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל	כל	אשר	יעשה
א	אשר	יצא	מגפן	היין	כד"א		וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל			
ש	אשר	יצא	מגפן	היין	כד"א		וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל			

ד	מגפן	היין	וכי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מכאן	שהיתה
מ	מגפן	היין	וכי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מלמד	שהיתה
2פ	מגפן	היין	וכי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מלאך	שהיתה
נ	וגו'	היין	וכי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מלמד	שהיתה
א			כי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מלמד	שהיתה
ש			כי	כי	הנך	הרה	ויולדת	בן	מלמד	שהיתה

ד	השכבת	זרע	של	הלילה	שמורה	ברחמה	שלא	פלטתה	וכיון	שאמ'	לה	המלאך
מ	השכבת	זרע	שללילה		שמורה	ברחמה	שלא	פלטתה	וכיון	שאמ'	לה	המלאך
2פ	השכבת	הזרע	של	הלילה	שמורה	ברחמה	שלא	פלטתה	וכיון	שאמר	לה	המלאך
נ	הטפה של	זרע			שמורה	ברחמה	שלא	פלטתה	וכיון	שאמ'	לה	המלאך
א	השכבת	זרע	של	הלילה	שמורה	ברחמה	שלה	לפליטה	וכיון	שאמ'	לה	המלאך
ש	השכבת	זרע	של	הלילה	שמורה	ברחמה	שלה	לפליטה	וכיון	שאמ'	לה	המלאך

ד	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טיפה	לשם	ומורה
מ	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טיפה	לשם	הריון ומורה
2פ	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טפה	לשם	ומורה
נ	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טפה	לשם	ומורה
א	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טפה	לשם	ומורה
ש	והרית	וילדת	בן	אותה	שעה	קבלה	הרחם	אותה	טפה	לשם	ומורה

ד	לא	יעלה	על	ראשו	כמה	דתימ'	ותער	לא	יעבר	על	ראשו	למה	נקרא
מ	לא	יעלה	על	ראשו	כמה	דתימ'ר	ותער	לא	יעלה	על	ראשו	למה	נקרא
2פ	לא	יעלה	על	ראשו	כמה	דתימר	ותער	לא	יעבר	על	ראשו	למה	נקרא
נ	לא	יעלה	על	ראשו	כמד"א		ותער	לא	יעבור	על	ראשו	למה	נקרא
א	לא	יעלה	על	ראשו	כד"א		תער	לא	יעבור	על	ראשו	ולמה	נקרא
ש	לא	יעלה	על	ראשו	כד"א		תער	לא	יעבור	על	ראשו	ולמה	נקרא

ד	שמו של	תער	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מן	תער	שהוא	מגלחו	גילוח	של
מ	שמו של	תער	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מן	תער	שהוא	מגלחו	גילוח	של
2פ	שמו של	תער	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מן	תער	שהוא	מגלחו	גילוח	של
נ	שמו של	תער	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מן	התער	שהוא	מגלחו	גלוח	של
א	שמו	שאין	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מתער	שהוא	מגלחו	גלוח	של	
ש	שמו	שאין	מורה	שאין	השער	מתירא	אלא	מתער	שהוא	מגלחו	גלוח	של	

ד	השחתה	כמה	דתימ'	ולא	תשחית	את	פאת	זקנקן	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן
מ	השחתה	כמה	ולא	תשחית	את	פאך	זקנקן	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	
2פ	השחתה	כמה	דתימר	ולא	תשחית	את	פאת	זקנקן	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן
נ	השחתה	כמד"א	ולא	תשחית	את	זקנקן	כי	נזיר	אל"ם	יהיה	הנער	מן		
א	השחתה	כד"א	ולא	תשחית	את	פאת	זקנקן	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	
ש	השחתה	כד"א	ולא	תשחית	את	פאת	זקנקן	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	

ד	הבטן	גלוי	היה	לפני	הקב"ה	שמששון	היה	הולך	אחר	עיניו	לפיכך	הזירו	במזיר	שלא
מ	הבטן	גלוי	היה	לפני	הקב"ה	שמששון	היה	הולך	אחר	עיניו	לפיכך	הזירו	במזיר	שלא
2פ	הבטן	גלוי	היה	לפני	הקב"ה	שמששון	היה	הולך	אחר	עיניו	לפיכך	הזירו	במזיר	שלא
נ	הבטן	גלוי	היה	לפני	הב"ה	שמששון	היה	הולך	אחר	עיניו	לפי'	הזירו	במזיר	שלא
א	הבטן	גלוי	היה	לפני	הקב"ה	שמששון	היה	מהלך	אחר	עיניו	לפי'	הזירו	במזיר	שלא
ש	הבטן	גלוי	היה	לפני	הקב"ה	שמששון	היה	מהלך	אחר	עיניו	לפי'	הזירו	במזיר	שלא

ד	יהיה	שונה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	נזיר	הלך	אחר
מ	יהיה	שונה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	נזיר	הלך	אחר
2פ	יהיה	שונה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	נזיר	הלך	אחר
נ	יהיה	שונה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	הנזיר	הלך	אחר
א	ישתה	ישתה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	נזיר	הלך	אחר
ש	ישתה	ישתה	יין	לפי	שהיין	מביא	לידי	זמה	ומה	בזמן	שהיה	נזיר	הלך	אחר

ד	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר
מ	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר
2פ	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר
נ	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר
א	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר
ש	עיניו	אלו	היה	שונה	יין	לפי	שהיה	היה	לו	תקנה	לעולם	מרב	שהיה	רודף	אחר

ד	זמה	מהו	שאמ'	מן	הבטן	לקיים	מה	שנא'	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך	אבל	ברשעים
מ	זמה	מהו	שאמר	מן	הבטן	לקיים	מה	שנ'	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך	אבל	ברשעים
2פ	זמה	מהו	שאמ'	מן	הבטן	לקיים	מה	שנאמר	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך	אבל	ברשעים
נ	זמה	מהו	שאמ'	מן	הבטן	לקיים	מה	שנ'	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך	אבל	ברשעים
א	הזמה	מהו	שאמ'	מן	הבטן	לקיים	מה	שנא	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך	[אבל]	ברשעים
ש	הזמה	מהו	שאמ'	מן	הבטן	לקיים	מה	מ"ש	בטרם	אצרך	בבטן	ידעתך		ברשעים

ד	מהו	אומ'	זורו	רשעים	מרחס	תעו	מבטן	דוברי	כזב	וכן	הוא	או'	הן
מ	מהו	אומ'	זרו	רשעים	מרחס	תעו	מבטן	דוברי	כזב	וכן	הוא	אומ'	הן
2פ	מהו	אומר	זורו	רשעים	מרחס	תעו	מבטן	דוברי	כזה	וכן	הוא	[או']	הן
נ	מהו	או'	זורו	רשעים	מרחס	תעו	מבטן	וגו'		וכה"א			הן
א	מהו	אומ'	זורו	רשעים	מרחס	תעו				וכה"א			הן
ש	מהו	אומ'	זורו	רשעים	מרחס	תעו			(והוא)	וכה"א			הן

י, ה

ד	בעון	חוללתי	וגו'	והוא	יחל	להושיע	את	ישראל	מיד	פלשתים	בו	תהיה	
מ	בעון	חוללתי	וגומ'	והוא	יחל	להושיע	את	ישראל	מיד	פלשתים	בו	תהיה	
2פ	בעון	חוללתי	ובחטא	אמי	והוא	יחל	להושיע	את	ישראל	מיד	פלשתים	בו	תהיה
נ	בעון	חוללתי		והוא	יחל	להושיע	את	יש'	מיד	פלשתים	בו	תהיה	
א	בעון	חוללתי	וגו'	והוא	יחל	להושיע	את	ישראל	מיד	פלשתים	בו	תהיה	
ש	בעון	חוללתי	וגו'	והוא	יחל	להושיע	את	ישראל	מיד	פלשתים	בו	תהיה	

ד	חלה	נבואת	יעקב	שאמ'	דן	עמו	וכו'	יהי	דן	וגו'	ותבא
מ	חלה	נבואת	יעקב	שאמר	דן	עמו	וגומ'	יהי	דן	נחש	עלי
2פ	חלה	נבואת	יעקב	שאמ'	דן	עמו	וגו'	יהי	דן	וגו'	ותבא
נ	חלת	נבואת(ה) [ת]	יעקב	שאמ'	דן	עמו	וגו'	יהי	דן	וגו'	ותבא
א	תחלת	נבואת	יעקב	שאמ'	דן	עמו	יהי	יהי	דן	וגו'	ותבא
ש	תחלת	נבואת	יעקב	שאמ'	דן	עמו	יהי	יהי	דן	וגו'	ותבא

ד	האשה	וגו'	לאישה	וגומ'	ומראהו	כמראה	מלאך	וגו'	מיכן	שלא	היתה	שורה	השכינה
מ	האשה	ותאמר			ומראהו	כמראה	מלאך	האלהים	מכאן	שלא	היתה	שורה	השכינה
2פ	האשה	וגו'			ומראהו	כמראה	מלאך	האלהים	מכאן	שלא	היתה	שורה	השכינה
נ	האשה	וגו'			ומראהו	כמראה	מלאך	האל"ם	מכאן	שלא	היתה	שורה	השכינה
א	האשה	וגו'			ומראהו	כמראה	מלאך	האלהים	מכאן	שלא	היתה	שורה	השכינה
ש	האשה	וגו'			ומראהו	כמראה	מלאך	האלהים	מכאן	שלא	היתה	שורה	השכינה

ד		אלא	על	בעלי	מראה	ויאמר	לי	הנך	הרה	וגו'	אבל	מה
מ		אלא	בעלי	מראה	ויאמר	לי	הנך	הרה	וילדת	בן	אבל	מה
2פ		אלא	על	בעלי	מראה	ויאמר	לי	הנך	וילדת	בן	וגו'	מה
נ	שורה	אלא	על	עלי(?)	מראה	ויאמר	לי	הנך	וילדת	בן	אבל	מ"ש
א	שורה	אלא	על	בעלי	המראה	ויאמר	לי	הנה	וילדת	בן	אבל	מה
ש	שורה	אלא	על	בעלי	המראה	ויאמר	לי	הנה	וילדת	בן	אבל	מה

ד	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי
מ	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי
2פ	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי
נ	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי
א	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי
ש	שאמ'	לה	הנה	נא	את	עקרה	לא	גלתה	לו	שלא	רצתה	לגלות	קלקולה	כי

ד	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	היא	הוסיפה	עד	יום	מותו
מ	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	היא	הוסיפה	עד	יום	מותו
2פ	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	היא	הוסיפה	עד	יום	מותו
נ	נזיר	אל"ם	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	היא	הוסיפה	עד	יום	מותו
א	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	והיא	הוסיפה	עד	יום	מותו
ש	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	מן	הבטן	עד	יום	מותו	והיא	הוסיפה	עד	יום	מותו

ד	לפי	שלא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד
מ	שהיא	לא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד
2פ	לפי	שלא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד
נ	לפי	שלא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד
א	לפי	שלא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד
ש	לפי	שלא	ידעה	מה	שעתיד	אבל	המלאך	שהיה	ידע	שעתיד	הוא	לאבד

ד	נזירותו	על	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	וגו'
מ	נזירותו	על	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	אל
2פ	נזירותו	על	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	אל
נ	נזירותו	ע"י	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	אל
א	נזירותו	ע"י	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	אל
ש	נזירותו	ע"י	ידי	דלילה	לכך	לא	אמ'	עד	יום	מותו	ויעתר	מנוח	אל

ד	ויאמר	אמ'	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקים	לעתר	לומר	לך	מה
מ	ויאמר	אמ'	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקים	לעתר	לומר	לך	מה
2פ	וגו'	אמ"ר	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקים	לעתר	לומר	לך	מה
נ	וגו'	ארשב"ל	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקי'	לעתר	לומ'	לך	מה
א	וגו'	ארשב"ל	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקים	לעתר	לומ'	לך	מה
ש	וגו'	ארשב"ל	שמעון	בן	לקיש	למה	נמשלה	תפלת	הצדיקים	לעתר	לומ'	לך	מה

ד	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקום	למקום	כך	תפלתן	של	צדיקים	מהפכין	מדת
מ	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקום	למקום	כך	תפלתן	שלצדיקים	צדיקים	מהפכין	מדת
2פ	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקום	למקום	כך	תפלתן	של	צדיקי'	מהפכין	מדת
נ	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקום	למקום	כך	תפלתן	של	צדיקי'	מהפכין	מדת
א	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקו'	למקום	כך	תפלתן	של	צדיקים	מהפכין	מדת
ש	עתר	זה	מהפך	את	התבואה	בגורן	ממקום	למקום	כך	תפלתן	של	צדיקי'	מהפכין	מדת

ד	אכזריות	למדת	רחמנות	וישמע	אלהים	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא
מ	אכזריות	למדת	רחמים	וישמע	האלהים	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא
29	אכזריות	למדת	רחמנות	וישמע	אלהים	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא
נ	אכזריות	למדת	רחמנות	וישמע	אל"ם	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא
א	אכזריות	למדת	רחמנות	וישמע	האלהים	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא
ש	אכזריות	למדת	רחמנות	וישמע	האלהים	בקול	מנוח	ולמה	חזר	המלאך	אצל	האשה	ולא

ד	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	דבר	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו
מ	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	ד"א	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו
29	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	דבר	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו
נ	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	ד"א	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו
א	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	ד"א	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו
ש	בא	אצל	מנוח	שלא	לפסול	דבריו	הראשונים	שאמר	לאשה	ד"א	אחר	כדי	לחבבה	בעיניו

ד	ותמרה	האשה	ותרץ	וגו'	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקים	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי
מ	ותמרה	האשה	ותרץ	ותגד	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקים	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי
29	ותמרה	האשה	ותרץ	וגו'	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקים	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי
נ	ותמרה	האשה	ותרץ	וגו'	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקים	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי
א	ותמרה	האשה	ותרץ	ותרץ	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקים	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי
ש	ותמרה	האשה	ותרץ	ותרץ	מלמד	שכל	מעשה	הצדיקי'	במהירות	אשר	בא	ביום	אלי

ד	אינו	אומר	היום	אלא	ביום	מלמד	שלא	נראה	המלאך	אליה
מ	אינו	אומ'	היום	אלא	ביום	מלמד	שלא	נראה	המלאך	אליה
29	אינו	אומר	היום	אלא	ביום	מלמד	שלא	נראה	המלאך	אליה
נ	אינו	אומ'	היום	אלא	ביום	מלמד	שלא	נראה	המלאך	אליה
א	אינו	אומ'	אשר	בא	היום	אשר	בא	נראה	המלאך	אליה
ש	אינו	אומ'	אשר	בא	היום	אשר	בא	נראה	המלאך	אליה

ד	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	השחר	כמה	דתימ'	י"י	בקר
מ	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	הבקר	כמ"ה	דתי"מ	י"י	בוקר
29	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	הבקר	כמה	דתימר	י"י	בקר
נ	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	הבקר	כמד"א		י"י	בקר
א	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	הבקר	כד"א		ה'	בקר
ש	עד	למחר	לפי	שמנוח	לא	נתפלל	עד	למחר	בתפלת	הבקר	כד"א		ה'	בקר

ד	תשמע	קולי	וגו'	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה
מ	תשמע	קולי	בוקר	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה
29	תשמע	קולי	בקר	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה
נ	תשמע	קולי	וגו'	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה
א	תשמע	קולי	וגו'	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה
ש	תשמע	קולי	וגו'	אערך	לך	ואצפה	ויקם	וילך	מנוח	אחרי	אשתו	אחר	דבריה

ד	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקים	מבררים	על	מעשיהם	ויאמר	אני	אני
מ	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקים	מבררים	על	מעשיהם	ויאמר	אני	אני
29	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקים	מבררים	על	מעשיהם	ויאמר	אני	אני
נ	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקים	מבררים	על	מעשיהם	ויאמר	אני	אני
א	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקי'	מבררי'	על	מעשיהן	ויאמר	אני	אני
ש	ואחר	עצתה	ויאמר	לו	האתה	האיש	מלמד	שהצדיקי'	מבררי'	על	מעשיהן	ויאמר	אני	אני

ד	הוא	בתחלה	ואני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	אמר
מ	הוא	בתחלה	ואני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	אמ'
29	הוא	בתחלה	ואני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	אמ'
נ	הוא	בתחלה	אני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	א"ל
א	הוא	בתחלה	ואני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	א"ל
ש	הוא	בתחלה	ואני	הוא	בסוף	שאיני	מחליף	בדברי	ויאמר	מנוח	עתה	יבא	דברך	א"ל

ד	לו	מנוח	עד	כאן	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על
מ	לו	מנוח	עד	כאן	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על
29	לו	מנוח	עד	כאן	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על
נ	לו	מנוח	עד	כ"כ	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על
א	לו	מנוח	עד	כאן	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על
ש	לו	מנוח	עד	כאן	שמעתי	מן	האשה	והנשים	אינם	בנות	הוראה	ואין	לסמוך	על

ד	דבריהן	אבל	עתה	יבוא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה
מ	דבריהן	אבל	עתה	יבא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה
29	דבריהם	אבל	עתה	יבא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה
נ	דבריהם	אבל	עתה	יבא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה
א	דבריה'	אבל	עתה	יבא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה
ש	דבריהם	אבל	עתה	יבא	דברך	מפיך	אני	רוצה	לשמוע	שאיני	מאמין	בדבריה	שמה	חלפה

י, ה

ד	בדברים	או	פיחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך
מ	בדבריה	או	פחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך
29	בדברים	או	פחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך
נ	בדבר'	או	פיחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך
א	בדבר'	או	פיחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך
ש	בדבר'	או	פיחתה	או	הותירה	מה	יהיה	משפט	הנער	מה	נזירות	יצטרך

ד	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	שתהיה
מ	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	שתהיה
29	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	שתהיה
נ	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	שתהיה
א	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	אשר היא
ש	הנער	לשמור	אחר	שולד	ומעשהו	מה	תעשה	אמו	קודם	לכן	כל	הימים	אשר היא

ד	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	י"י	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	לחלוק
מ	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	י"י	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	לחלוק
29	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	י"י	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	לחלוק
נ	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	י"י	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	לחלוק
א	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	ה'	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	תשמר לחלוק
ש	הרה	ממנו	ויאמר	מלאך	ה'	אל	מנוח	מכל	אשר	אמרתי	אל	האשה	תשמר לחלוק

ד	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	חומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	אמר לו
מ	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	חומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	אמ' לו
29	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	חומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	אמ' לו
נ	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	חומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	א"ל
א	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	מחומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	א"ל
ש	כבוד	לאשה	ולחבבה	בעיניו	תשמר	על	מחומץ	י"ן	וחומץ	שכר	ומשרת	ענבים	א"ל

ד	מכל	אשר	יעשה	מגפן	הי"ן	וגו'	תאכל	כמ"ה	דתי"מ	מכל	אשר	(יצא)	[יעשה]
מ	מכל	אשר	יצא	מגפן	הי"ן	לא	תאכל	כמה	דתימר	מכל	אשר		יעשה
29	מכל	אשר	יעשה	מגפן	הי"ן	לא	תאכל	כמד"א		מכל	אשר		יעשה
נ	מכל	אשר	יעשה	מגפן	הי"ן	לא	תאכל	כד"א		מכל	אשר	יצא	
א	מכל	אשר	יעשה	מגפן	הי"ן	לא	תאכל	כד"א		מכל	אשר	יצא	
ש	מכל	אשר	יעשה	מגפן	הי"ן	לא	תאכל	כד"א		מכל	אשר	יצא	

ד	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	על	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	לא	תאכל	כמה	דתי"מ
מ	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	אל	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	אל	תאכל	כמ"ה	דתי"מ
29	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	אל	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	לא	תאכל	כמה	דתימר
נ	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	על	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	לא	תאכל	כמד"א	
א	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	אל	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	לא	תאכל	כד"א	
ש	מגפן	הי"ן	וי"ן	ושכר	אל	תשת	כמשמען	וכל	טומאה	לא	תאכל	כד"א	

ד	וענבים	לחים	ויבשים	לא	תאכל	וכל	אשר	צויתיה	תשמר	מה	שאמ'	לה	ומורה
מ	וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל	וכל	אשר	צויתיה	תשמור	מה	שאמ'	לה	ומורה
29	וענבים	לחים	ויבשים	לא	יאכל	וכל	אשר	צויתך	תשמר	מה	שאמר	לה	ומורה
נ	וענבים	לחים	ויבש'	לא	יאכל	וכל	אשר	צוית	תשמר	מ"ש	לה	ומורה	לא
א	וענבים	לחים	ויבשים	לא	תאכל	כל	אשר	צויתיה	תשמור	מ"ש	לה	ומורה	לא
ש	וענב'	לחים	ויבש'	לא	תאכל	כל	אשר	צויתיה	תשמור	מ"ש	לה	ומורה	לא

ד	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	נעצרה	נא	אותך	אמר לו	מנוח
מ	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	נעצרה	נא	אותך	אמ' לו	מנוח
29	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	נעצרה	נא	אותך	אמ' לו	מנוח
נ	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	נעצרה	נא	אותך	א"ל	מנוח
א	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	ה'	נעצרה	נא	אותך	א"ל	מנוח
ש	יעלה	על	ראשו	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	ה'	נעצרה	נא	אותך	א"ל	מנוח

ד	עצורים	היינו	כמה	דתי"מ	כי	עצור	עצר	י"י	בעד	כל	רחם	לביית	ואתה
מ	עצורים	היינו	כמ"ה	דתי"מ	כי	עצור	עצר	י"י	בעד	כל	רחם	אבימלך	ואתה
29	עצורים	היינו	כמה	דתימר	כי	עצר	עצר	י"י	בעד	כל	רחם		ואתה
נ	עצורים	היינו	כמד"א		כי	עצר	עצר	י"י	בעד	כל	רחם		ואתה
א	עצורים	היינו	כד"א		כי	עצור	עצר	ה'	בעד	כל	רחם		ואתה
ש	עצורים	היינו	כד"א		כי	עצור	עצר	ה'	בעד	כל	רחם		ואתה

ד	בשרתנו	בהרווחה	נעשה	עמך	יום	טוב	כמה	דתי"מ	ביום	השמיני	עצרת	תהיה	לכם
מ	בשרתנו	בהריון	נעשה	עמך	יום	טוב	כמ"ה	דתי"מ	ביום	השמיני	עצרת	תהיה	לכם
29	בשרתנו	בהרווחה	נעשה	עמך	יום	טוב	כמה	דתימר	ביום	השמיני	עצרת	תהיה	לכם
נ	בשרתנו	בהרווחה	נעשה	עמך	יום	טוב	כמד"א		ביום	השמיני	עצרת	תהיה	לכם
א	בשרתנו	נעשה	עמך	יום	טוב	כד"א			ביום	הח'	עצרת	תהיה	לכם
ש	בשרתנו	נעשה	עמך	יום	טוב	כד"א			ביום	הח'	עצרת	תהיה	לכם

י, ה

ד	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחה	לפי	שאין	שמחה	אלא	בבשר	ויאמר	מלאך	י"י	אל
מ	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחך	לפי	שאין	שמחה	אלא	בבשר	ויאמר	מלאך	י"י	אל
2פ	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחך	לפי	שאין	שמחה	אלא	בבשר	ויאמר	מלאך	י"י	אל
נ	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחך	לפי	שאין	שמחה	אלא	בבשר	ויאמר	מלאך	י"י	אל
א	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחך	לפי	שאין	שמחה	בלא	בשר	ויאמר	מלאך	ה'	אל
ש	לפניך	גדי	עזים	שמחתנו	ונשמחך	לפי	שאין	שמחה	בלא	בשר	ויאמר	מלאך	ה'	אל

ד	מנוח	אם	תעצרי	לא	אכל	בלחמך	אמר	לו	המלאך	אין	דרך	נביאי	י"י	לקבל
מ	מנוח	אם	תעצרי	לא	אוכל	בלחמך	אמ'	לו	המלאך	אין	דרך	נביאי	י"י	לקבל
2פ	מנוח	אם	תעצרי	לא	אוכל	בלחמך	אמ'	לו	המלאך	אין	דרך	נביאי	י"י	לקבל
נ	מנוח	אם	תעצרי	לא	אוכל	בלחמך	א"ל		המלאך	אין	דרך	נביאי	י"י	לקבל
א	מנוח	אם	תעצרי	לא	אוכל	בלחמך	א"ל		המלאך	אין	דרך	הנביאים		לקבל
ש	מנוח	אם	תעצרי	לא	אוכל	בלחמך	א"ל		המלאך	אין	דרך	הנביאים		לקבל

ד	שכר	על	נבואתם	בנביאי	שקר	מהו	או	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשער	שעורי'	ובפתותי
מ	שכר	על	נבואתם	בנביאי	שקר	מהו	אומ'	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשעלי	שעורים	ובפתותי
2פ	שכר	על	נבואתם	בנביאי	שקר	מהו	אומר	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשעלי	שעורים	ובפתותי
נ	שכר	על	נבואתם	בנביאי	השקר	מהו	או	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשעלי	שעורים	ובפתותי
א	שכר	על	נבואתם	בנביאי	שקר	מהו	אומ'	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשעלי	שעורי'	ובפתותי
ש	שכר	על	נבואתם	בנביאי	שקר	מהו	אומ'	ותחללנה	אותי	אל	עמי	בשעלי	שעורי'	ובפתותי

ד	לחם	להמית	וגו'		אבל	בנביאי	אמת	מהו	אומ'	ויאמר	חי		
מ	לחם	וגומ'			אבל	בנביאי	אמת	מהו	אומ'	ויאמר	חי		
2פ	לחם	להמית	נפשות	אשר	לא	בנביאי	אמת	מהו	אומר	ויאמר	חי		
נ	לחם	להמית	נפשות	אשר	לא	בנביאי	אמת	מהו	אומ'	ויאמר	חי		
א	לחם	להמית	נפשות	אשר	לא	בנביאי	אמת	מהו	אומ'	ויאמר	חי		
ש	לחם	להמית	נפשו'	אשר	לא	בנביאי	אמת	מהו	אומר	ויאמר	חי		

ד							לפניו	עמדתי	אשר	י"י				תעלנה
מ							לפניו	עמדתי	אשר	י"י				תעלנה
2פ							לפניו	עמדתי	אשר	י"י				תעלנה
נ							לפניו	עמדתי	אשר	י"י				תעלנה
א	אני	נאום	ה'	אשר	עמדתי	לפניו	היום	אשר	עמדתי	לפניו	היום	אשר	עמדתי	לפניו
ש	אני	נאום	ה'	אשר	עמדתי	לפניו	היום	אשר	עמדתי	לפניו	היום	אשר	עמדתי	לפניו

ד	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לי"י	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם
מ	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לי"י	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם
2פ	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לי"י	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם
נ	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לי"י	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם
א	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לה'	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם
ש	רמז	לו	המלאך	שצריך	להעלות	עולה	לה'	על	בשורה	טובה	כשם	שעשה	אברהם

ד	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	את	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על
מ	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	את	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על
2פ	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	את	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על
נ	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	את	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על
א	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	וגו'	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על
ש	בשעה	שאמ'	לו	הקב"ה	לזרעך	אתן	וגו'	הארץ	הזאת	מיד	בנה	אברהם	על

ד	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לי"י	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן
מ	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לי"י	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן
2פ	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לי"י	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן
נ	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לי"י	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן
א	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לה'	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן
ש	בשורה	טובה	שכן	כת'	ויבן	שם	מזבח	לה'	הנראה	אליו	ואין	מזבח	בלא	קרבן

ד	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	למה	נאמר	לפי	שאשתו
מ	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	למה	נאמ'	לפי	שאשתו
2פ	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	למה	נאמר	לפי	שאשתו
נ	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	למה	נאמ'	לפי	שאשתו
א	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	ה'	הוא	למה	נאמ'	לפי	שא"ל
ש	כי	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	ה'	הוא	למה	נאמ'	לפי	שא"ל

ד	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	י"י	נורא	מאד	היתה	סבורה	שהכיר	בו	מנוח	שהוא
מ	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	י"י	נורא	מאד	היתה	סבור	שהכיר	בו	מנוח	שהוא
2פ	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	י"י	נורא	מאד	היתה	סבור	שהכיר	בו	מנוח	שהוא
נ	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	י"י	נורא	מאד	היתה	סבור	שהכיר	בו	נח	שהוא
א	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	האלהים	נורא	מאד	היתה	סבור	שהכיר	בו	מנוח	שהוא
ש	אמרה	לו	ומראהו	כמראהו	מלאך	האלהים	נורא	מאד	היתה	סבור	שהכיר	בו	מנוח	שהוא

י, ה

ד	מלאך	ואעפ"י	ן	היה	מזמנו	לאכול	שטועה	היה	כסבור	שיש	אכיל'	למעלה
מ	מלאך	ואעפ"כ		היה	מזמנו	לאכול	שסבור	היה	וטועה	שיש	אכילה	למעלה
29	מלאך	ואף	ן	היה	מזמנו	לאכול	שטועה	היה	כסבור	שיש	אכילה	למעלה
נ	מלאך	ואעפ"כ		היה	מזמנו	לאכול	כטועה	היה	כסבור	שיש	אכילה	למעלה
א	מלאך	ואעפ"כ		היה	מזמנו	לאכול	שטועה	היה	סבור	שיש	אכילה	למעלה
ש	מלאך	ואעפ"כ		היה	מזמנו	לאכול	שטועה	היה	סבור	שיש	אכילה	למעלה

ד	לכך	נאמר	לא	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול
מ	לכך	נאמר	כי	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול
29	לכך	נאמר	כי	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול
נ	לכך	נאמר	כי	ידע	מנוח	כי	מלאך	י"י	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול
א	לכך	נאמר	כי	ידע	מנוח	כי	מלאך	ה'	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול
ש	לכך	נאמר	כי	ידע	מנוח	כי	מלאך	ה'	הוא	לכך	היה	מזמנו	לאכול

ד	אבל	אלו	היה	יודע	שהיה	מלאך	אינו	אומ'	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה
מ	אבל	אלו	היה	יודע	שהיה	מלאך	אינו	אומ'	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה
29	אבל	אלו	היה	יודע	שהיה	מלאך	אינו	אומר	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה
נ	אבל	אלו	היה	יודע	שהיה	מלאך	אינו	או'	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה
א	אבל	אלו	היה	יודע	שהוא	מלאך	אינו	אומ'	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה
ש	אבל	אלו	היה	יודע	שהוא	מלאך	אינו	אומר	לו	שיאכל	שבקי	היה	שאין	אכילה

ד	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מיכאן	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאים	הולכים	בשליחותו	של
מ	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מכאן	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאים	הולכים	בשליחותו	שלהק'ב
29	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מיכ	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאים	הולכים	בשליחותו	של
נ	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מכאן	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאי'	הולכי'	בשליחותו	של
א	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מכאן	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאים	הולכי'	בשליחותו	של
ש	למעלה	ולמה	לא	הכיר	בו	מכאן	את	למד	בשעה	שהיו	הנביאי'	הולכים	בשליחותו	של

ד	הקב"ה	רוח	הקדש	שהיתה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראים
מ	הקב"ה	הרוח	הקדש	שהיה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראין
29	הקב"ה	הרוח	הקדש	שהיתה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראין
נ	הב"ה	הרוח	הקדש	שהיתה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראי'
א	הקב"ה	רוח	הקדש	שהיתה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראין
ש	הב"ה	רוח	הקדש	שהיתה	שורה	עליהם	היתה	נותנת	להם	אימה	בעיני	רואיהם	שהכל	מתיראין

ד	מה	שהיו	דומין	למלאכים	ולמה	אכלו	המלאכים	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא
מ	מה	שהיו	דומין	למלאכים	ולמה	אכלו	המלאכים	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא
29	מהם	שהיו	דומין	למלאכים	ולמה	אכלו	המלאכי'	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא
נ	מה	שהיו	דומי'	למלאכי'	ולמה	אכלו	המלאכים	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא
א	מהם	שהם	דומים	למלאכים	[ו]ולמה	אכלו	המלאכים	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא
ש	מהם	שהם	דומים	למלאכי'	ולמה	אכלו	המלאכי'	שבאו	לבשר	את	שרה	בהריון	זהה	לא

ד	רצה	לאכל	לפי	שאותם	מלאכים	כשנתראו	תחלה	לאברהם	בדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו
מ	רצה	לאכול	לפי	שאותן	מלאכים	כשנתראו	תחלה	לאברהם	כדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו
29	רצה	לאכל	לפי	שאותן	מלאכים	תחלה	כשנתראו	לאברהם	בדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו
נ	רצה	לאכול	לפי	שאותם	מלאכי'	כשנתראו	תחלה	לאברהם	בדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו
א	רצה	לאכול	לפי	שאותן	המלאכים	שנתנו	לאברהם	תחלה	בדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו
ש	רצה	לאכול	לפי	שאותן	המלאכי'	שנתנו	לאברהי'	תחלה	בדמות	עוברי	דרך	נתראו	לו

ד	והוא	הכניסם	לבית	כמנהגו	והזמינם	לאכל	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מנהג	האכסנים	ואכלו
מ	והוא	הכניסם	לביתו	כמנהגו	והזמינם	לאכול	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מנהג	האכסניים	ואכלו
29	והוא	הכניסם	לביתו	כמנהגו	והזמינם	לאכל	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מנהג	האכסניים	ואכלו
נ	והוא	הכניסם	לביתו	כמנהגו	והזמינם	לאכול	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מנהג	האכסניים	ואכלו
א	והוא	הכניסם	לביתו	כמנהגו	והזמינם	לאכול	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מדת	אכסניא	ואכלו
ש	והוא	הכניסם	לביתו	כמנהגו	והזמינם	לאכול	והם	לא	רצו	לבטל	ממנו	מדת	אכסניא	ואכלו

ד	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	הדבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותן	אבל	זה
מ	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	דבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותן	אבל	זה
29	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	הדבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותן	אבל	זה
נ	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	הדבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותן	אבל	זה
א	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	הדבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותם	אבל	בכאן
ש	עמו	ואחר	שאכלו	אמרו	שליחותן	ולא	נראה	הדבר	שיקבלו	שכר	על	שליחותם	אבל	בכאן

ד	המלאך	בתחלה	אמר	שליחותו	ואלו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאלו	קבל	שכר	על
מ	המלאך	בתחלה	אמ'	שליחותו	ואלו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאלו	קבל	שכר	על
29	המלאך	בתחלה	אמ'	שליחותו	ואלו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאלו	קבל	שכר	על
נ	המלאך	בתחלה	אמ'	שליחותו	ואילו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאילו	קבל	שכר	על
א	המלאך	תחלה	אמ'	שליחותו	ואלו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאלו	קבל	שכר	על
ש	המלאך	תחלה	אמ'	שליחותו	ואלו	היה	אוכל	עמו	היה	נראה	כאלו	קבל	שכר	על

י, ה

ד	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר
מ	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר
29	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר
נ	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	י"י	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר
א	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	ה'	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר
ש	שליחותו	לכך	נמנע	מלאכול	ויאמר	מנוח	אל	מלאך	ה'	מה	שמך	לפי	שלא	הכיר

ד	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבא	דברך	וכבדוך	אמר	לו
מ	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבא	דברך	וכבדוך	אמ'	לו
29	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבא	דברך	וכבדוך	אמ'	לו
נ	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבא	דברך	וכבדוך	א"ל	לו
א	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבוא	דברך	וכבדוך	א"ל	לו
ש	בו	שהיה	מלאך	לכך	שאל	לו	על	שמו	כי	יבא	דברך	וכבדוך	א"ל	לו

ד	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל	עליך	באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שיתקיים	נבואתך
מ	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל		באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שיתקיים	נבואתך
29	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל		באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שיתקיים	נבואתך
נ	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל		באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שיתקיים	נבואתך
א	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל		באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שתתקיים	נבואתך
ש	מנוח	אמור	לי	שמך	כדי	שאשאל		באי	זה	מקום	אמצאך	בעת	שתתקיים	נבואתך

ד	ונתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	כמה	דתימא	כי	כבד	אכבדך	ויאמר
מ	ונתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	כמה	דתי"מ	כי	כבד	אכבדך	ויאמר
29	ונתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	כמה	דתימר	כי	כבד	אכבדך	ויאמר
נ	וניתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	כמד"א		כי	כבד	אכבדך	ויאמר
א	ואתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	שנא'		כי	כבד	אכבדך	ויאמר
ש	ואתן	לך	דורון	ואין	וכבדוך	אלא	מנחה	שנא'		כי	כבד	אכבדך	ויאמר

ד	לו	מלאך	י"י	למה	זה	תשאל	לשמי	אמר	לו	המלאך	אין	את	צריך	לידע
מ	לו	מלאך	י"י	למה	זה	תשאל	לשמי	אמ'	לו	המלאך	אין	את	צריך	לדע
29	לו	מלאך	י"י	למה	זה	תשאל	לשמי	אמ'	לו	המלאך	אין	את	צריך	לידע
נ	לו	מלאך	י"י	למה	זה	תשאל	לשמי	א"ל	לו	המלאך	אין	את	צריך	לידע
א	לו	מלאך	ה'	למה	זה	תשאל	לשמי	א"ל	לו	המלאך	אין	אתה	צריך	לידע
ש	לו	מלאך	ה'	למה	זה	תשאל	לשמי	א"ל	לו	המלאך	אין	אתה	צרי'	לידע

ד	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הה"ד		והוא	פלאי	על	עצמו	אמר
מ	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הה"ד		והוא	פלאי	על	עצמו	אמ'
29	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הדא	היא	דכתיב	פלאי	על	עצמו	אמ'
נ	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הה"ד		והוא	פלאי	על	עצמו	א"ל
א	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הה"ד		והוא	פלאי	על	עצמו	א"ל
ש	שמי	שמי	שאין	סופך	שתראני	עוד	לעולם	הה"ד		והוא	פלאי	על	עצמו	א"ל

ד	לו	שהוא	יהיה	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כמה	דתימא	פליאה	דעת	ממני
מ	לו	שהוא	יהיה	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כ"מ	דתי"מ	פליאה	דעת	ממני
29	לו	שהוא	יהיה	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כמה	דתימ'	פליאה	דעת	ממני
נ	לו	שהוא	יהיה	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כמד"א		פליאה	דעת	ממני
א	לו	שהוא	יהא	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כד"א		פליאה	דעת	ממני
ש	לו	שהוא	יהא	מכוסה	ממנו	שלא	יראנו	עוד	לעולם	כד"א		פליאה	דעת	ממני

ד	דבר	אחר	והוא	פלאי	(שם)	שמו	המלאך	פלאי)	אמר	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר
מ	ד"א	אחר	והוא	פלאי		שמו	המלאך	אמ'	אמ'	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר
29	דבר	אחר	והוא	פלאי		שמו	המלאך	אמ'	אמ'	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר
נ	ד"א	אחר	והוא	פלאי		שמו	המלאך	א"ל	א"ל	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר
א	ד"א	אחר	והוא	פלאי		שמו	המלאך	א"ל	א"ל	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר
ש	ד"א	אחר	והוא	פלאי		שמו	המלאך	א"ל	א"ל	לו	המלאך	איני	ידוע	לומר

ד	לך	שמי	שלפי	השליחות	ששולח	הקב"ה	אותנו	קרא	לנו	שם	הוי	והוא	פלאי
מ	לך	שמי	שלפי	השליחות	ששולח	אותנו	הקב"ה	קרא	לנו	שם	הוי	והוא	פלאי
29	לך	שמי	שלפי	השליחות	ששולח	הקב"ה	אותנו	קרא	לנו	שם	הוי	והוא	פלאי
נ	לך	שמי	שלפי	השליחות	ששולח	הב"ה	אותנו	קרא	לנו	שם	הוי	והוא	פלאי
א	לך	שמי	שעל	השליחות	ששולח	הקב"ה	אותנו	קרא	לנו	שם	והוא	והוא	פלאי
ש	לך	שמי	שע"פ	השליחות	ששולח	הקב"ה	אותנו	קרא	לנו	שם	והוא	והוא	פלאי

ד	לפי	פלאה	ופלאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורא	לנו	שם	דבר	אחר	והוא	פלאי
מ	לפי	פלאה	ופלאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורא	לנו	שם	ד"א	אחר	והוא	פלאי
29	לפי	פלאה	ופלאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורה	לנו	שם	דבר	אחר	והוא	פלאי
נ	לפי	פלאה	ופלאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורא	לנו	שם	ד"א	אחר	והוא	פלאי
א	לפי	פליאה	ופליאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורא	לנו	שם	ד"א	אחר	והוא	פלאי
ש	לפי	פליאה	ופליאה	שעושה	על	ידינו	הוא	קורא	לנו	שם	ד"א	אחר	והוא	פלאי

ד	שם	שמו	המלאך	פלאי	לפי	שליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כמה	דתימא
מ	[שם]	שמו	שלמלאך	פלאי	לפי	שליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כמה	דתי"מ
2פ	שם	שמו	המלאך	פלאי	לפי	שליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כמה	דתימר
נ	שם	שמו	המלאך	פלאי	לפי	שליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כד"א	
א	שם	שמו	מלאך	פלאי	לפי	ששליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כד"א	
ש	שם	שמו	מלאך	פלאי	לפי	ששליחותו	הוא	בא	להזיר	את	שמשון	כד"א	

ד	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	לכך	קרא	שמו	פלאי	כענין	שומר	הכתו'	איש	או
מ	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	לכך	קרא	עצמו	פלאי	כענין	שומר	הכתו'	איש	או
2פ	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	לכך	קרא	שמו	פלאי	כענין	שומר	הכתוב	איש	או
נ	כי	נזיר	אל"ם	יהיה	וגו'	לפי	קרא	שמו	פלאי	כענין	שומר	הכתו'	איש	א(ש)[ו]
א	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	לכך	קרא	שמו	פלאי	כענין	שומר	שא"ה	איש	או
ש	כי	נזיר	אלהים	יהיה	הנער	לכך	קרא	שמו	פלאי	כענין	שומר	שא"ה	איש	או

ד	אשה	כי	יפליא	וגו'	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	את	מוצא	שרמז	משה	בפרשה	זו
מ	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	את	מוצא	שרמז	משה	בפרשה	זו
2פ	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר	וגו'		את	מוצא	שרמז	משה	בפרשה	זו
נ	אשה	כי	יפליא	לנדר	וגו'				את	מוצא	שרמז	משה	בפרש'	זו
א	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר			את	מוצא	שרמז	משה	בפרש'	זו
ש	אשה	כי	יפליא	לנדר	נדר	נזיר			את	מוצא	שרמז	משה	בפ'	זו

ד	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתוב	בבביאים	וכתובים	שלא	רמזה	משה	בתורה	איש
מ	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתוב	בבביאים	וכתובים	ולא	רמזה	משה	בתורה	איש
2פ	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתוב	בבביאים	וכתובים	ולא	רמזה	משה	בתורה	איש
נ	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתו	בבביאי'	ובכתוב'	שלא	רמזה	משה	בתורה	איש
א	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתו	בבביאי'	ובכתוב'	שלא	רמז	משה	בתורה	איש
ש	לנזירות	שמשון	ללמדך	שאין	לך	דבר	כתו	בבביאי'	ובכתוב'	שלא	רמז	משה	בתורה	איש

ד	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	שמשון	שנקרא	איש	כמה	דתימא	האתה	האיש
מ	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	שמשון	שנקרא	איש	כ"מ	דתי"מ	האתה	האיש
2פ	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	שמשון	שנקרא	איש	כמה	דתימר	האתה	האיש
נ	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	שמשון	שנקרא	איש	כמד"א		האתה	האיש
א	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	לשמשון	שנקרא	איש	כד"א		האתה	האיש
ש	זה	היה	המלאך	שבא	להזיר	את	לשמשון	שנקר'	איש	כד"א		האתה	האיש

ד	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	אמר	לו	המלאך	אתה	חושב
מ	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	אמ'	לו	המלאך	אתה	חושב
2פ	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	אמ'	לו	המלאך	אתה	חושב
נ	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	א"ל		המלאך	אתה	חושב
א	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	א"ל		המלאך	את	חושב
ש	אשר	דברת	אל	האשה	ויאמר	אני	מהו	ויאמר	אני	א"ל		המלאך	את	חושב

ד	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	אני	מלאך	דוכתיה	אתה	זה	בני	עשו
מ	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	אני	מלאך	דוכתיה	אתה	זה	בני	עשו
2פ	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	אני	מלאך	דוכתיה	אתה	זה	בני	עשו
נ	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	אני	מלאך	דוכותה	אתה	זה	בני	עשו
א	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	מלאך	אני	דוכותה	האתה	זה	בני	עשו
ש	בי	שאני	איש	ואני	איני	איש	אלא	מלאך	אני	דוכותה	האתה	זה	בני	עשו

ד	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי
מ	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי
2פ	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי
נ	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי
א	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי
ש	ויאמר	אני	איני	עשו	אלא	יעקב	או	אשה	שלא	נראה	תחלה	אלא	לאשה	כי

ד	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כמה	דתימא	כי	נזיר	אלהים
מ	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כמה	דתי"מ	כי	נזיר	אלהים
2פ	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כמה	דתימר	כי	נזיר	אלהים
נ	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כמד"א		כי	נזיר	אל"ם
א	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כד"א		כי	נזיר	אלהים
ש	יפליא	ששם	שמו	פלאי	לנדר	נדר	נזיר	להזיר	לי"ו	כד"א		כי	נזיר	אלהים

ד	יהיה	הנער	מן	הבטן	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל	וגו'	תני	דבר	אל	בני
מ	יהיה	הנער	מן	הבטן	ד"א	דבר	אל	בני	ישראל	וגו'	תני	דבר	אל	בני
2פ	יהיה	הנער	וגו'			דבר	אל	בני	ישראל	וגו'	[דבר]	אל	בני	
נ	יהיה	הנער	וגו'			דבר	אל	בני	יש'	וגו'	תני			
א	יהיה	הנער	וגו'			דבר	אל	בני	ישראל	וגו'	תני	דבר	אל	בני
ש	יהיה	הנער	וגו'			דבר	אל	בני	ישראל	וגו'	תני	דבר	אל	בני

ד	ישראל	ישראל	נדרין	מזירות	ואין	הגוים	נדרים	מזירות	ואמרת	אלהים	לרבות	את	העבדים
מ	ישראל	בני	נדרים	מזירות	אין	הגוים	נדרים	מזירות	ואמרת	אלהם	לרבות	את	העבדים
פ	ישראל	בני	נדרים	מזירות	ואין	הגוים	נדרים	מזירות	ואמרת	אלהם	לרבות	את	העבדים
נ	ישראל	בני	נדרין	מזירות	אין	הגוים	נדרין	מזירות	ואמרת	אלהים	לרבות	את	העבדים
א	ישראל	ישראל	נדרין	מזירות	ואין	הגוים	נדרין	מזירות	ואמרת	אלהם	לרבות	את	העבדים
ש	ישראל	ישראל	נדרין	מזירות	ואין	הגוים	נדרין	מזירות	ואמרת	אלהם	לרבות	את	העבדים

ד	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשים	וזו	היא	ששנינו
מ	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשים	וזו	היא	ששנינו
פ	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשי'	וזו	היא	ששנינו
נ	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשי'	וזו	היא	ששנינו
א	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשים	וזו	היא	ששנינו
ש	איש	איש	איש	אשה	איש	אשה	קטן	ולא	אשה	לעשות	הנשים	כאנשים	וזו	היא	ששנינו

ד	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבדים	שהוא	כופה
מ	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבדים	שהוא	כופה
פ	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבדים	שהוא	כופה
נ	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבד'	שהוא	כופה
א	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבד'	שהוא	כופה
ש	הגוים	אין	להם	מזירות	נשים	ועבדים	יש	להם	מזירות	חומר	בנשים	מבעבדים	שהוא	כופה

ד	את	עבדו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבדים	מב(א)נשים	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו
מ	את	עבדו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבדים	מב(א)נשים	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו
פ	את	עבדו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבדים	מבנשים	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו
נ	את	עבדו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבד'	מבנשי'	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו
א	את	עבדיו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבדים	מבנשים	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו
ש	את	עבדו	ואינו	כופה	את	אשתו	חומר	בעבדים	מבנשים	שהוא	מפר	נדר'	אשתו	ואינו

ד	מפר	את	נדר'	עבדו	הפר	לאשתו	הפר	עולמית	הפר	לעבדו	יצא	לחרו'	ומשלים	את
מ	מפר	את	נדר'	עבדו	הפר	לאשתו	הפר	עולמית	הפר	לעבדו	יצא	לחירות	ומשלים	את
פ	מפר	את	נדר'	עבדו	הפר	לאשתו	הפר	עולמית	הפר	לעבדו	יצא	לחירות	ומשלים	את
נ	מפר	את	נדר'	עבדו	הפר	לאשתו	הפר	עולמית	הפר	לעבדו	יצא	לחירות	ומשלים	את
א	מפר	נדר'	עבדיו	הפר	לאשתו	הפר	עולמים	הפר	לעבדו	יצא	לחירות	ומשלים	את	
ש	מפר	נדר'	עבדיו	הפר	לאשתו	הפר	עולמי'	הפר	לעבדו	יצא	לחירו'	ומשלים	את	

ד	מזירותו	עבר	מכנגד	פניו	ר'	מאיר	אומ'	לא	ישתה	מ	ור'	יוסי	אומ'	לא
מ	מזירותו	עבר	מכנגד	פניו	ר'	מאיר	אומ'	לא	ישתה	מ	ור'	יוסי	אומ'	לא
פ	מזירותו	עבר	מכנגד	פניו	ר'	מאיר	אומר	לא	ישתה	מ	ור'	יוסי	אומר	לא
נ	מזירותו	עבר	מנגד	פניו	ר"מ	מאיר	אומ'	לא	ישתה	מ	ר'	יוסי	אומ'	לא
א	מזירותו	עבר	מכנגד	פניו	רמ"א	מאיר	אומ'	לא	ישתה	מ	ור'	יוסי	אומ'	לא
ש	מזירותו	עבר	מכנגד	פניו	רמ"א	מאיר	אומ'	לא	ישתה	מ	ור'	יוסי	אומ'	לא

ד	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	לפלות	מכאן	אמרו	מופל'	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין
מ	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	לפלות	מכאן	אמ'	מופלא	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין
פ	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	לפלות	מכאן	אמרו	מופלא	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין
נ	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	לפלות	מכאן	אמרו	מופלא	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין
א	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	מכאן	אמרו	מופלא	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין
ש	ישתה	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	מכאן	אמרו	מופלא	הסמוך	לאיש	נדריו	קיימין

ד	דבר	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב
מ	ד"א	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב
פ	דבר	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב
נ	ד"א	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב
א	ד"א	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב
ש	ד"א	אחר	כי	יפליא	מי	שיודע	להפלות	כשיודע	לפרוש	לנדור	פרט	למהרהר	בלב

ד	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמרה	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומר	איש	כי	ידור	נדר
מ	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמ'	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומ'	איש	כי	ידור	נדר
פ	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמרה	פרשה	זו	לפי	שהוא	אומר	איש	כי	ידור	נדר
נ	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמ'	פרש'	זו	לפי	שהוא	אומ'	איש	כי	ידור	נדר
א	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמרה	פ'	זו	לפי	שהוא	אומר	איש	כי	ידור	נדר
ש	לנדור	נדר	מזיר	למה	נאמר'	פ'	זו	לפי	שהוא	אומר	איש	כי	ידור	נדר

ד	ל"י	או	השבע	וגו'	שאם	נדר	יום	אחד	אסור	יום	אחד
מ	ל"י	או	השבע	שבועה	שאם	נדר	יום	אחד	אסור	יום	אחד
פ	ל"י	או	השבע	שבועה	שאם	נדר	יום	אחד	אסור	יום	אחד
נ	ל"י	או	השבע	שבועה	שאם	נדר	יום	א' אסור	יום	א' אסור	יום
א	ל"י	או	השבע	שבועה	שאם	נדר	יום	א' אסור	יום	א' אסור	יום
ש	ל"י	או	השבע	שבועה	שאם	נדר	יום	אחד אסור	יום	אחד אסור	יום

ד	שני'	אסור	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	ק
מ	שנים	אסור	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	כך
2פ	שנים	אסור	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	ק
נ	שנים	אסור	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	ק
א	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	ק		
ש	שנים	מאותו	המין	שנדר	מאותו	המין	אסור	שומע	אני	אף	במזירות	ק		

ד	לכך	נאמרה	פרשה	זו										
מ	לכך	נאמ'	פרשה	זו										
2פ	לכך	נאמר	פרשה	זו										
נ	לכך	נאמ'	פרש'	זו										
א	לכך	נאמ'	פ'	זו		לפי	שהוא	איש	כי	ידור	נדר	לה'	או	השבע
ש	לכך	נאמ'	פ'	זו		לפי	שהוא	איש	כי	ידור	נדר	לה'	או	השבע

ד		שאם	נדר	יום	אחד	או	שעה	אחת	אסור	שליש	יום			
מ		שאם	נדר	יום	אחד	או	שעה	אחת	אסור	ל'	יום			
2פ		שאם	נדר	יום	אחד	או	שעה	אחת	אסור	שליש	יום			
נ		שאם	נדר	יום	א'	או	שעה	א'	אסור	ל'	יום			
א	שבועה	לאסור	אסר	שאם	נדר	יום	אחד	או	שעה	ל'	יום			
ש	שבועה	לאסור	אסר	שאם	נדר	יום	אחד	או	שעה	ל'	יום			

ד		לשתות	יין	וליטמא	למתים	ואסור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כתב	כאן	נדר
מ	אסור	לשתות	יין	וליטמא	למתים	ואסור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כתב	כאן	נדר
2פ	אסור	לשתות	יין	וליטמא	למתים	ואסור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כתב	נדר	כאן
נ	אסור	לשתות	יין	וליטמא	למת'	ו(ב)א[א]סור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כת'	כאן	נדר
א	אסור	לשתות	יין	וליטמא	למתים	ואסור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כתב	כאן	נדר
ש	אסור	לשתות	יין	וליטמא	למתים	ואסור	בתגלחת	לנדור	נדר	נזיר	למה	כת'	כאן	נדר

ד	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	על	בל	יחל	ועל	בל	תאחר	אף
מ	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	על	בל	יחל	ועל	בל	תאחר	אף
2פ	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	על	בל	יחל	ועל	בל	תאחר	אף
נ	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	על	בל	יחל	ועל	בל	תאחר	אף
א	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	עליו	לא	יחל	ועל	אל	תאחר	אף
ש	לעשות	נזירות	בנדרים	מה	בנדרים	עובר	עליו	לא	יחל	ועל	אל	תאחר	אף

ד	במזירות	כיוצא	בהן	ומה	בנדרים	האב	מפר	נדרים	בתו	והאיש	מפר	נדרים	אשתו	אף
מ	במזירות	כיוצא	בהן	מה	בנדרים	האב	מפר	נדרים	בתו	והאיש	מפר	נדרים	אשתו	אף
2פ	במזירות	כיוצא	בהם											
נ	במזירות	כיוצא	בהן	מה	בנדרים	האב	מפר	נדרים	בתו	והאיש	מפר	נדרים	אשתו	אף
א	במזירות	כיוצא	בהם	[מה]	בנדרים	האב	מפר	נדרים	בתו	והאיש	מפר	נדרים	אשתו	אף
ש	במזירות	כיוצא	בהם											

ד	במזירות	כיוצא	בהן	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק
מ	במזירות	כיוצא	בהן	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק
2פ	במזירות	כיוצא	בהן	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק
נ	במזירות	כיוצא	בהן	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק
א	במזירות	כיוצא	בהם	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק
ש	במזירות	כיוצא	בהם	נזיר	להזיר	לעשות	כני	מזירות	כמזירות	האומר	הריני	נזיר	מזיק

ד	מזיה	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תלמו'	לומ'	נזיר	את
מ	פזיח	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תלמו'	לומ'	נזיר	את
2פ	פזיח	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תלמוד	לומר	נזיר	את
נ	פזיח	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תל'		נזיר	את
א	פזיח	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תל'		נזיר	את
ש	פזיח	פזיח	הרי	זה	נזיר	להזיר	יכול	שיזיר	את	אחרים	תל'		נזיר	את

ד	עצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	מסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו
מ	עצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	מסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו
2פ	עצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	בסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו
נ	לעצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	מסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו
א	לעצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	מסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו
ש	לעצמו	מזיר	ואין	מזיר	אחרים	אבל	הלכה	למשה	מסיני	שהאיש	מדיר	את	בנו

ד	בבזיר	ואין	האישה	מדרת	את	בנה	בבזיר	ר'	ישמעאל	אומר	נזיר	להזיר	מכאן	שאדם
מ	בבזיר	ואין	האשה	מדרת	את	בנה	בבזיר	ר'	ישמעאל	אומר	נזיר	להזיר	מכאן	שאדם
2פ	בבזיר	ואין	האשה	מדרת	את	בנה	בבזיר	ור'	ישמעאל	אומר	נזיר	להזיר	מכאן	שאדם
נ	בבזיר	ואין	האשה	מדרת	את	בנה	בבזיר	ר'	ישמעאל	או'	נזיר	להזיר	מכאן	שאדם
א	בבזיר	ואין	האשה	מדרת	את	בנה	בבזיר	רש"א			נזיר	להזיר	מכאן	שאדם
ש	בבזיר	ואין	האשה	מדרת	את	בנה	בבזיר	רש"א			נזיר	להזיר	מכאן	שאדם

ד	קובע	עליו	מזירות	בתוך	מזירות	להזיר	לי"י	מצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק
מ	קובע	עליו	מזירות	בתוך	מזירות	להזיר	לי"י	מצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק
2פ	קובע	עליו	מזירות	בתוך	מזירות	להזיר	לי"י	המצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק
נ	קובע	עליו	מזירות	בתוך	מזירות	להזיר	לי"י	המצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק
א	קובע	לו	מזירות	בתוך	מזירות	בהזיר	את	המצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק
ש	קובע	לו	מזירות	בתוך	מזירות	בהזיר	את	המצוה	להזיר	לשם	שמעון	הצדיק

ד	אמר	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	פעם	אחת	עלה	אלי	אחד	מן
מ	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	פעם	אחת	עלה	אלי	אחד	מן	
2פ	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	אחד	פעם	אחת	עלה	אלי	אחד	מן
נ	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	אחד	פעם	אחת	עלה	אלי	א'א	מן
א	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	אחד	פעם	אחת	עלה	אלי	אחד	מן
ש	מימי	לא	אכלתי	אשם	הזיר	אלא	א'א	פעם	אחת	עלה	אלי	א'א	מן

ד	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים
מ	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים
2פ	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים
נ	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים
א	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים
ש	הדרום	וראיתי	אדמוני	ויפה	עינים	וטוב	( )	ראי	מסודרות	תלי	תלים

ד	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה
מ	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה
2פ	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה
נ	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה
א	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה
ש	תלים	אמרתי	לו	מה	ראית	להשחית	את	השער	הנאה	הזה	הזה	הזה

ד	נם	לי	רבי	רועה	הייתי	בעדרי	והלכתי	למלאות	את	הניאוב
מ	נמה	לי	רבי	רועה	הייתי	בעירי	והלכתי	למלאות	את	הניאוב
2פ	נמה	לי	רבי	רועה	הייתי	בעירי	והלכתי	למלאות	את	הניאוב
נ	ואמ'	לי	ר'	רועה	הייתי	בעירי	והלכתי	למלאות	את	הנאד
א	א"ל	לי	ר'	רועה	הייתי	בעירי	והלכתי	למלאות	את	הניאוב
ש	א"ל	לי	ר'	רועה	הייתי	בעירי	והלכתי	למלאות	את	הניאוב

ד	מן	המעין	וראיתי	את	הבוביא	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן
מ	מן	המעין	וראיתי	את	הבוביא	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן
2פ	מן	המעין	וראיתי	את	הבוביא	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן
נ	מן	המעין	וראיתי	את	הבוביא	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן
א	מן	המעין	וראיתי	בבואה	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן	
ש	מן	המעין	וראיתי	בבואה	שלי	בתוך	המים	ופחז	יצרי	עלי	ובקש	לאבדני	מן	

ד	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	של	עפר	של	רמה
מ	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	שלעפר	עפר	של	רמה
2פ	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	של	עפר	ושל	רמה
נ	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	של	עפר	ושל	רמה
א	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	של	עפר	ושל	רמה
ש	העולם	אמרתי	לו	רשע	מה	אתה	מתגאה	בדבר	שאינ	שלך	של	עפר	ושל	רמה

ד	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר
מ	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר
2פ	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר
נ	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר
א	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר
ש	ושל	תולעה	עלי	להקדישך	לשמים	ולגלחך	לשמים	וראש	אשר	אשר	אשר	אשר	אשר

ד	ואמרתי	לו	ירבו	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמ'	הכתוב
מ	ואמרתי	לו	בני	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמ'	הכתוב
2פ	ואמרתי	לו	ירבו	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמר	הכתוב
נ	ואמרתי	לו	ירבו	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמ'	הכתוב
א	ואמרתי	לו	ירבו	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמ'	הכתוב
ש	ואמרתי	לו	ירבו	כמותך	ירבו	עושי	רצון	המקום	בישראל	עליך	אמ'	הכתוב

ד	להזיר	לי"י	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם
מ	להזיר	לי"י	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם
2פ	להזיר	לי"י	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם
נ	להזיר	לי"י	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם
א	להזיר	לה'	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם
ש	להזיר	לה'	ר'	מנא	בעי	למה	לא	היה	שמעון	הצדיק	אוכל	אשם

ד	נזיר	אם	תאמר	מפני	שנזיר	חוטא	היה	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא
מ	נזיר	אם	תאמר	מפני	שנזיר	חוטא	היה	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא
2פ	נזיר	אם	תאמר	מפני	שנזיר	חוטא	הוא	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא
נ	נזיר	אם	תאמר		שנזיר	חוטא	היה	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא
א	הנזיר	(את)		מפני	שהנזיר	חוטא	היה	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא
ש	הנזיר	א"ת		מפני	שהנזיר	חוטא	היה	על	שציער	עצמו	מן	היין	וכי	לא

ד		אכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	
מ	היה	אוכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	
2פ		אכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	
נ		אכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	
א		אכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	
ש		אכל	שמעון	הצדיק	חטאת	חלב	או	חטאת	דם	מימיו	סבר	שמעון	הצדיק	

ד	בני	אדם	מתוך	אקפדה	הם	נודרים	במזיר	וכיון	שהם	נודרי'	מתוך	אקפדה	סופן	לתהות
מ	בני	אדם	מתוך	אקפדה	הם	נודרים	במזיר	וכיון	שהם	נודרי'	מתוך	אקפדה	סופן	לתהות
2פ	בני	אדם	מתוך	אקפדה	הם	נודרים	במזיר	וכיון	שהם	נודרי'	מתוך	אקפדה	סופן	לתהות
נ	בני	אדם	מתוך	הקפדה	הם	(ב)נודרין	במזיר	וכיון	שהם	נודרין	מתוך	הקפדה	סופן	לתהות
א	בני	אדם	מתוך	הקפדה	הם	נודרי'	במזיר	וכיון	שהם	נודרי'	מתוך	הקפדה	סופן	לתהות
ש	בני	אדם	מתוך	הקפדה	הם	נודרים	במזיר	וכיון	שהם	נודרי'	מתוך	הקפדה	סופן	לתהות

ד	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו
מ	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו
2פ	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו
נ	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו
א	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו
ש	וכיון	שהוא	תוהא	נעשו	קרבתיו	כשוחט	חולין	בעזרה	זזה	מתוך	ישוב	הדעת	נדר	ופיו

ד	ולבו	שיום	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הדא	הוא	דכתי'	הוי	גבורים	לשתות	יין	וגו'
מ	ולבו	שיום	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הה"ד'	היא	דכתיב	הוי	גבורים	לשתות	יין	ואנשי
2פ	ולבו	שיום	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הה"ד'							
נ	ולבו	שיון	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הה"ד'							
א	ולבו	שיון	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הה"ד'							
ש	ולבו	שיון	מיין	ושכר	זיר	וגו'	הה"ד'							

ד	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקים	יסורו	ממנו	תמן	כתיב	
מ	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקים	יסורו	ממנו	תמן	כתיב	
2פ	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקים	יסורו	ממנו	תמן	כתיב	
נ	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקי'	יסירו	ממנו	תמן	כתיב	אי
א	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקים	יסירו	ממנו	תמן	כתיב	אי
ש	חיל	למסוך	שכר	מצדיקי'	רשע	עקב	שוחד	וגו'	צדיקים	יסירו	ממנו	תמן	כתיב	אי

ד	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער
מ	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער
2פ	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער
נ	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער
א	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער
ש	לך	ארץ	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער	אשריך	ארץ	אשריך	שמלכך	נער

ד	שמלכה	בן	בתורה	שנאמר	והלוחות	מעשה	אלהים	המה	וגו'	אל	תקרי	חרות	
מ	שמלכה	בן	תורה	שנ'	והלוחות	מעשה	אלהים	המה	וגו'	אל	תקרא	חרות	
2פ	שמלכה	בן	תורה	שנ'	והלוחות	מעשה	אלהים	וגו'		אל	תקרי	חרות	
נ	שמלכה	בן	תורה	שנ'	והלוחות	מעשה	אלהים	וגו'	חרות	אל	תקרי	חרות	
א	שמלכה	בן	תורה	שנא'	והלוחות	מעשה	אלהים	וגו'	חרות	אל	תקרי	חרות	
ש	שמלכה	בן	תורה	שנאמ'	והלוחות	מעשה	אלהים	וגו'	חרות	אל	תקרי	חרות	

ד	אלא	חירות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בתלמוד	תורה	בלבד	ושריך
מ	אלא	חירות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בתלמוד	תורה	בלבד	ושריך
2פ	אלא	חרות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בתלמוד	תורה	בלבד	ושריך
נ	אלא	חירות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בת"ת	תורה	בלבד	ושריך
א	אלא	חירות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בתורה	תורה	בלבד	ושריך
ש	אלא	חירות	שאין	לך	בן	חורין	אלא	מי	שהוא	עוסק	בתורה	תורה	בלבד	ושריך

ד	בעת	יאכלו	שקובעים	עתיים	לתורה	ואחר	כך	הם	אוכלים	לקיים	מה	שנאמר	לך	אכול
מ	בעת	יאכלו	שקובעים	עתיים	לתורה	ואחר	כך	הם	אוכלים	לקיים	מה	שנ'	לך	אכול
2פ	בעת	יאכלו	שקובעים	עתיים	לתורה	ואחר	כך	הם	אוכלים	לקיים	מה	שנא'	לך	אכול
נ	בעת	יאכלו	שקובעי'	עתיים	לתורה	ואח"כ	כך	הם	אוכלין	לקיים	מה	שנ'	לך	אכול
א	בעת	יאכלו	שקובעים	עתיים	לתורה	ואח"כ	כך	הם	אוכלים	ז"ש	מה	שנ'	לך	אכול
ש	בעת	יאכלו	שקובעים	עתיים	לתורה	ואח"כ	כך	הם	אוכלים	ז"ש	מה	שנ'	לך	אכול

ד	היין	עמדו	והכו	זה	את	זה	מתוך	התחרות	נפלה	הצוה	בעיר	ובא	הלופר
מ	היין	עמדו	מכים	זה	את	זה	מתוך	התחרות	נפלה	הצווחה	בעיר	ובא	הלופר
2פ	היין	עמדו	והכו	זה	את	זה	ומתוך	התחרות	נפלה	הצווחה	בעיר	ובא	הלופר
נ	היין	עמדו	והכו	זה	את	זה	מתוך	התחרות	נפלה	הצווחה	בעיר	ובא	הלופר
א	היין	עמדו	והכו	זה	את	זה	ומתוך	התחרות	נפלה	הצווחה	בעיר	ובא	הלופר
ש	היין	עמדו	והכו	זה	את	זה	ומתוך	התחרות	נפלה	הצווחה	בעיר	ובא	הלופר

ד	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	שותים	ועליהם	נאמר
מ	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	שותים	ועליהם	נאמר
2פ	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	שותים	ועליהם	נאמר
נ	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	שותים	ועליהם	נאמר
א	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	ששותו	ועליהם	הכתו' אומ'
ש	ותפשים	ומסרם	למלכות	ואבדו	כלם	מי	גרם	להם	היין	שהיו	ששותו	ועליהם	הכתו' אומ'

ד	לבאים	לחקר	ממסך	אין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסוך	שכר	ומתוך
מ	לבאים	לחקר	ממסך	אין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסך	שכר	ומתוך
2פ	לבאים	לחקר	ממסך	אין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסוך	שכר	ומתוך
נ	לבאים	לחקר	ממסך	אין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסך	שכר	ומתוך
א	לבאים	לחקר	ממסך	ואין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסוך	שכר	ומתוך
ש	לבאים	לחקר	ממסך	ואין	ממסך	אלא	יין	בין	היין	ואנשי	חיל	למסוך	שכר	ומתוך

ד	כך	משכחין	את	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כת'	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב
מ	כך	משכחין	את	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כת'	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב
2פ	כך	משכחין	את	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כתוב	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב
נ	כך	לשכח	באין	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כת'	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב
א	כך	משכחין	את	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כת'	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב
ש	כך	משכחין	את	התורה	ומעוותין	את	הדין	שכן	כת'	אחריו	מצדיקי	רשע	עקב

ד	שוחד	ואומר	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	על	ידי	מחוקק
מ	שחד	ואומ'	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	על	ידי	מחוקק
2פ	שחד	ואומר	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	על	ידי	מחוקק
נ	שוחד	ואו'	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	ע"י	מחוקק	
א	שוחד	ואמר	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	ע"י	מחוקק	
ש	שוחד	ואמ'	פן	ישתה	וישכח	מחוקק	ישכח	את	התורה	שניתנה	תורה	ע"י	מחוקק	

ד	זה	משה	שנאמר	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כתוב	שם	וישנה	דין	כל
מ	זה	משה	שנ'	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כת'	שם	וישנה	דין	כל
2פ	זה	משה	שנא'	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כתוב	שם	וישנה	דין	כל
נ	זה	משה	שנ'	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כת'	שם	וישנה	דין	כל
א	זה	משה	שנא'	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כת'	שם	וישנה	דין	כל
ש	זה	משה	שנא'	כי	שם	חלקת	מחוקק	ספון	מה	כת'	שם	וישנה	דין	כל

ד	בני	עוני	היין	והדעת	נמשלו	בכימה	כל	שעה	שכימה	נראית	ברקיע	אין	עקרב	נראה
מ	בני	עני	היין	והדעת	נמשלו	ככימה	כל	שעה	שכימה	נראית	ברקיע	אין	עקרב	נראה
2פ	בני	עוני	היין	והדעת	נמשלו	בכימה	כל	שעה	שכימה	נראית	ברקיע	אין	עקרב	נראה
נ	בני	עוני	היין	והדעת	נמשלו	בכימה	כל	שעה	שכימה	נראית	ברקיע	אין	עקרב	נראה
א	בני	עוני	היין	והדעת	נמשלו	לכימה	כל	זמן	שכימה	נראה	ברקיע	אין	עקרב	נראה
ש	בני	עוני	היין	והדעת	נמשלו	לכימה	כל	זמן	שכימה	נראה	ברקיע	אין	עקרב	נראה

ד	ברקיע	ומשעקרב	נראה	אין	כימה	נרא'	כך	היין	משול	כעקרב	והדעת	משולה
מ	ברקיע	ומשעקרב	נראה	אין	כימה	נראית	כך	היין	משול	בעקרב	והדעת	משולה
2פ	ברקיע	ומשעקרב	נראה	אין	כימה	נראית	כך	היין	משול	בעקרב	והדעת	משולה
נ	ברקיע	ומשעקרב	נראה	אין	כימה	נראית	כך	היין	משול	בעקרב	והדעת	משולה
א	ברקיע	ומשעקרב	נראה	ברקיע	אין	כימה	כך	היין	משול	בעקרב	והדעת	משולה
ש	ברקיע	ומשעקרב	נראה	ברקיע	אין	כימה	כך	היין	משול	בעקרב	והדעת	משולה

ד	בכימה	מה	עקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנאמר	ואחריתו	כנחש	ישך
מ	בכימה	מה	העקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנ'	ואחריתו	כנחש	ישך
2פ	בכימה	מה	העקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנא'	ואחריתו	כנחש	ישך
נ	בכימה	מה	העקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנ'	ואחריתו	כנחש	ישך
א	בכימה	מה	עקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנא'	ואחריתו	כנחש	ישך
ש	בכימה	מה	עקרב	מכה	בעוקצו	כך	היין	מכה	בסופו	שנא'	ואחריתו	כנחש	ישך

ד	וכשם	שהכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	ריח	טעם	בדבריו
מ	וכשם	שהכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	ריח	וטעם	בדבריו
2פ	וכשם	שהכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	ריח	וטעם	בדבריו
נ	וכשם	שהכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	ריח	וטעם	בדבריו
א	וכשם	שכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	טעם	וריח	בדבריו
ש	וכשם	שכימה	מבשלת	את	הפירות	ונותנת	בהם	טעם	כך	הדעת	נותנת	טעם	וריח	בדבריו

ד	של	אדם	נכנס	היין	יצא	הדעת	כל	מקום	שיש	יין	אין	דעת	נכנס
מ	של	אדם	נכנס	היין	יצא	הדעת	כל	מקום	שיש	יין	אין	דעת	נכנס
29	של	אדם	נכנס	היין	יצא	הדעת	כל	מקום	שיש	יין	אין	דעת	נכנס
נ	של	אדם	נכנס	היין	יצא	הדעת	כל	מקום	שיש	ש"ן	נכנס	דעת	נכנס
א	של	אדם	נכנס	יין	יצא	הדעת	בכל	מקום	שיש	יין	אין	דעת	נכנס
ש	של	אדם	נכנס	יין	יצא	הדעת	בכל	מקום	שיש	יין	אין	דעת	נכנס

ד	ד	ז"ש	נכנס	יין	יצא	סוד	יין	חשבונו	ע'	וסוד	חשבונו	שבעים	הדעת	מתחלקת
מ	מ	ז"ש	נכנס	יין	יצא	סוד	יין	חשבונו	סוד	וסוד	חשבונו	ע'	הדעת	מתחלקת
29	29	ז"ש	נכנס	יין	יצא	סוד	יין	חשבונו	שבעים	וסוד	חשבונו	שבעים	הדעת	מתחלקת
נ	נ	ז"ש	נכנס	[נכנס יין]	יצא	סוד	יין	חשבונו	ע'	וסוד	חשבונו	ע'	הדעת	מתחלקת
א	א	ז"ש	נכנס	יין	יצא	סוד	יין	חשבונו	של	זה	כחשבונו	של	זה	הדעת
ש	ש	ז"ש	נכנס	יין	יצא	סוד	יין	חשבונו	של	זה	כחשבונו	של	זה	הדעת

ד	ד	בארבע	חלקים	שנים	בשתי	הכליות	וחלק	אחד	בפה	וחלק	אחד	בלב	ומנין	ששני	חלקים
מ	מ	בארבעה	חלקים	שנים	בשתי	הכליות	וחלק	אחד	בפה	וחלק	אחד	בלב	ומנין	ששני	חלקים
29	29	בארבעה	חלקים	שנים	בשתי	הכליות	וחלק	אחד	בפה	וחלק	אחד	בלב	ומנין	ששני	חלקים
נ	נ	בד'	חלקי	שתיים	בב'	הכליות	וחלק	א'	בפה	וחלק	א'	בלב	ומנין	ששני	חלקים
א	א	לד'	חלקים	ב'	בתוך	הכליות	וחלק	א'	בפה	וחלק	אחד	בלב	ומנין	שב'	חלקים
ש	ש	לד'	חלקים	ב'	בתוך	הכליות	וחלק	אחד	בפה	וחלק	א'	בלב	ומנין	שב'	חלקים

ד	ד	של	חכמה	בשתי	כליות	שנאמר	מי	שת	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף
מ	מ	שלחכמה	חכמה	בשתי	כליות	שנ'	מי	שת	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף
29	29	של	חכמה	בשתי	כליות	שנ'	מי	שת	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף
נ	נ	של	חכמה	בכליות	שנ'	מי	מי	<...>	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף
א	א	של	חכמה	בב'	כליות	שנא'	מי	שת	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף
ש	ש	של	חכמה	בשני	כליות	שנאמ'	מי	שת	בטוחות	חכמה	אלו	הכליות	שהן	טוחות	בגוף

ד	ד	וחלק	אחד	בלב	שנאמר	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	אחד	בפה	פי	ידבר	חכמות
מ	מ	וחלק	אחד	בלב	שנ'	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	אחד	בפה	שנ'	ידבר	חכמות
29	29	וחלק	אחד	בלב	שנ'	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	אחד	בפה	שנא'	ידבר	חכמות
נ	נ	וחלק	א'	בלב	שנ'	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	א'	בפה	פי	<...>	חכמות
א	א	וחלק	א'	בלב	שנא'	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	א'	בפה	שנא'	ידבר	חכמו'
ש	ש	וחלק	א'	בלב	שנא'	ובסתום	חכמה	תודיעני	וחלק	א'	בפה	שנא'	ידבר	חכמות

ד	ד	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמים	שעור	לשכרות
מ	מ	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמים	שעור	לשכרות
29	29	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמים	שעור	לשכרות
נ	נ	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמי'	שעור	לשכרות
א	א	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמים	שעור	לשכרות
ש	ש	והגות	לבי	תבונות	ניתנה	הדעת	הזו	בארבעה	כלים	האלו	וכנגדן	נתנו	חכמי'	שעור	לשכרות

ד	ד	בארבעה	רביעית	יין	חי	שהן	ארבעה	כוסות	שתה	אדם	כוס	אחד	שהוא	רביעית	יצא
מ	מ	בארבעה	רביעית	יין	חי	שהן	ד'	כוסות	שתה	אדם	כוס	אחד	שהוא	רביעית	יצא
29	29	בארבעת	רביעית	יין	חי	שהן	ארבעה	כוסות	שתה	אדם	כוס	אחד	שהוא	רביעית	יצא
נ	נ	בד'	רביעית	יין	חי	שהן	ד'	כוסות	שתה	אדם	כוס	א'	שהוא	רביעית	יצא
א	א	בד'	רביעיות	יין	חי	שהן	ד'	כוסות	שתה	אדם	כוס	א'	שהוא	רביעית	יצא
ש	ש	בד'	רביעית	יין	חי	שהן	ד'	כוסות	שתה	אדם	כוס	א'	שהוא	רביעית	יצא

ד	ד	האדם	מרבית	דעתו	שתה	שנים	כוסות	יצאו	שני	חלקים	מן	מדעתו	שתה	שלשה	כוסות
מ	מ	האדם	מרבית	דעתו	שתה	שני	כוסות	יצאו	שני	חלקים	מן	דעתו	שתה	ג'	כוסות
29	29	האדם	מרבית	דעתו	שתה	שתי	כוסות	יצאו	שני	חלקים	מן	מדעתו	שתה	שלשה	כוסות
נ	נ	האדם	מרבית	דעתו	שתה	ב'	כוסות	יצאו	ב'	חלקי'	מן	מדעתו	שתה	ג'	כוסות
א	א	האדם	מרבית	דעתו	שתה	שני	כוסות	יצאו	שני	חלקים	מן	מדעתו	שתה	ג'	כוסות
ש	ש	האדם	מרבית	דעתו	שתה	שני	כוסו'	יצאו	שני	חלקי'	מן	מדעתו	שתה	ג'	כוסות

ד	ד	יצאו	שלשה	חלקים	מדעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	לדבר	שלא	כהוגן
מ	מ	יצאו	שלשה	חלקים	דעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	מדבר	שלא	כהוגן
29	29	יצאו	שלשה	חלקים	מדעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	מדבר	שלא	כהוגן
נ	נ	יצאו	ג'	חלקי'	מדעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	לדבר	שלא	כהוגן
א	א	יצאו	ג'	חלקים	מדעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	לדבר	שלא	כהוגן
ש	ש	יצאו	ג'	חלקי'	מדעתו	ולבו	מטורף	מיד	הוא	מתחיל	לדבר	שלא	כהוגן

ד	ד	שתה	כוס	רביעית	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש
מ	מ	שתה	כוס	רביעי'	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש
29	29	שתה	כוס	רביעית	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש
נ	נ	שתה	כוס	ד'	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש
א	א	שתה	כוס	ד'	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש
ש	ש	שתה	כוס	ד'	יצא	כל	דעתו	נשתעממו	כל	הכליות	ונטרף	לבו	והלשון	נפסק	מבקש

ד	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עגום	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבוד
מ	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עגום	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבודה
29	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עגום	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבודה
נ	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עגום	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבודה
א	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עלגים	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבודה
ש	לדבר	ואינו	יכול	אלא	לשונ	עלגים	לכך	אמרו	כהן	ששטה	רביעית	יין	פסול	לעבודה

ד	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	מלדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	הדא	הוא
מ	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	מלדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	ה'ה'ד'	
29	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	מלדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	הדא	היא
נ	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	לדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	הה'ד'	
א	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	לדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	הה'ד'	
ש	ישראל	ששטה	רביעית	יין	פסול	לדון	ללמדך	שאין	טוב	יוצא	מן	היין	הה'ד'	

ד	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין
מ	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין
29	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין
נ	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין
א	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין
ש	דכתיב	מיין	ושכר	יזיר	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	ואם	אסרה	תורה	יין

ד	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	אסרה	אכילת
מ	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	אסרה	אכילת
29	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	[אסרה]	אכילת
נ	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	אסרה	אכילת
א	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	אסרה	אכילת
ש	וחומץ	מפני	שכרות	למה	אסרה	משרת	ענבים	שהוא	לא	ישתכר	מהם	וגם	אסרה	אכילת

ד	כל	היוצא	מן	הגפן	דברים	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	
מ	כל	היוצא	מן	הגפן	דברים	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	
29	כל	היוצא	מן	הגפן	דברים	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	
נ	כל	היוצא	מן	הגפן	דברים	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	
א	כל	אשר	יצא	מגפן	דברי'	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	
ש	כל	אשר	יצא	מגפן	דברי'	שלא	ישתכר	מהם	למה	כך	מכאן	שחייב	

ד	אדם	להרחיק	עצמו	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	תורה
מ	אדם	להרחיק	עצמו	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	התורה
29	אדם	להרחיק	[עצמו]	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	התורה
נ	אדם	להרחיק	עצמו	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	תורה
א	אדם	להרחיק	עצמו	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לו	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	תורה
ש	אדם	להרחיק	עצמו	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לו	ומן	הדומה	לדומה	מכאן	שעשטה	תורה

ד	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד
מ	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד
29	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד
נ	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד
א	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד
ש	סייג	לדבריה	תמן	תנין	הו	מתונין	בדין	והעמידו	תלמידים	הרבה	ועשו	סייג	לתורה	כיצד

ד	יעשה	אדם	סייד	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה
מ	יעשה	אדם	סייג	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה
29	יעשה	אדם	סייג	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה
נ	יעשה	אדם	סייג	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה
א	יעשה	אדם	סייג	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה
ש	יעשה	אדם	סייג	לדבריו	כדרך	שעשטה	תורה	סייג	לדבריה	הרי	הוא	אומר	ואל	אשה

ד	בנות	טומאתה	לא	יקרב	יכול	ידבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	
מ	בנות	טומאתה	לא	תקרב	יכול	ידבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	
29	בנות	טומאתה	טומ'	יקרב	יכול	יחבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	
נ	בנות	טומאתה	לא	יקרב	יכול	יחבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	
א	בנות	טומאתה	לא	תקרב	יכול	יחבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	
ש	בנות	טומאתה	לא	תקרב	יכול	יחבקנה	וישקנה	וידבר	עמה	דברים	בטלים	

ד	תלמוד	לומר	לא	תקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא
מ	תלמוד	לומר	לא	תקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא
29	תלמוד	לומר	לא	יקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא
נ	עמה	תלמוד	לא	תקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא
א	עמה	תלמוד	לא	תקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא
ש	עמה	תלמוד	לא	תקרב	יכול	תישן	עמו	בבגדיה	על	המטה	תלמוד	לומר	לא

ד	תקרב	יכול	תרחץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ויטול	הימנה	את	הכוס	תלמוד	לומר
מ	תקרב	יכול	תרחוץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ויטול	הימנה	שאלת	כוס	ת"ל	
2פ	תקרב	יכול	תרחץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ותטול	הימנה	שאלת	כוס	תלמוד	לומר
נ	תקרב	יכול	תרחץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ותטול	הימנה	שאלת	כוס	ת"ל	
א	תקרב	יכול	תרחץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ותטול	הימנה	שאלת	כוס	ת"ל	
ש	תקרב	יכול	תרחץ	את	פניה	ותכחול	את	עיניה	ותטול	הימנה	שאלת	כוס	ת"ל	

ד	הדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בנידוי	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי
מ	והדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בנידוי	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי
2פ	הדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בנידוי	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי
נ	הדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בנידוי	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי
א	והדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בדנותה	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי
ש	והדוה	בדנתה	כל	ימים	שהיא	דוה	תהא	בדנותה	מכאן	אמרו	כל	המנבלת	עצמה	בימי

ד	נדתה	רוח	חכמים	נוחה	הימנה	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמים	נוחה
מ	נדתה	רוח	חכמים	נוחה	הימנה	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמים	נוחה
2פ	נדתה	רוח	חכמים	נוחה	הימנה	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמים	נוחה
נ	נדתה	רוח	חכמי'	נוחה	הימנה(ו)[ה]	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמי'	נוחה
א	נדתה	רוח	חכמי'	נוחה	הימנה	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמי'	נוחה
ש	נדתה	רוח	חכמים	נוחה	הימנה	כל	המקשטת	עצמה	בימי	נדתה	אין	רוח	חכמים	נוחה

ד	הימנה	הרי	הוא	אומר	איש	איש	אל	כל	שאר	בשרו	וגו'			
מ	הימנו	הרי	הוא	אומ'	איש	איש	אל	כל	שאר	בשרו	לא	תקרבו		
2פ	הימנה	הרי	הוא	אומר	איש	איש	את	כל	שאר	בשרו	לא	תקרבו		
נ	הימנה	הרי	הוא	או'	איש	איש	אל	כל	שאר	בשרו	לא	תקרבו		
א	הרי	הוא	אומ'	איש	איש	אל	כל	שאר	בשרו	לא	תקרבו	לגלות	ערוה	
ש	הרי	הוא	אומ'	איש	איש	אל	כל	שאר	בשרו	לא	תקרבו	לגלות	ערוה	

ד	מכאן	אמרו	אל	יתיחד	אדם	עם	כל	הנשים	בפונדק	אפילו	עם	אחותו	ואפילו	עם
מ	מכאן	אמרו	אל	יתיחד	אדם	עם	כל	הנשים	בפונדק	אפי'	עם	אחותו		ועם
2פ	מכאן	אמרו	לא	יתיחד	אדם	עם	כל	הנשים	בפונדק	אפילו	עם	אחותו		ועם
נ	מכאן	אמרו	אל	יתיחד	אדם	עם(כ)	כל	הנשים	בפונדק	אפי'	עם	אחותו		ועם
א	מכאן	אמרו	לא	יתיחד	אדם	עם	כל	הנשים	בפונדק	ואפי'	עם	אחותו		ועם
ש	מכאן	אמרו	לא	יתיחד	אדם	עם	כל	הנשים	בפונדק	ואפי'	עם	אחותו		ועם

ד	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו
מ	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו
2פ	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו
נ	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו
א	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו
ש	בתו	ועם	חמותו	מפני	טענת	הבריות	לא	יספר	עם	אשה	בשוק	אפי'	עם	אשתו

ד	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	לא	יהלך	אדם	אחר	אשה
מ	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	לא	יהלך	אדם	אחר	אשה
2פ	ואין	צריך	לומ'	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות					
נ	ואין	צריך	לומ'	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות					
א														
ש														

ד	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן
מ	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן
2פ	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן
נ	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן
א	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן
ש	בשוק	אפי'	היא	אשתו	ואין	צריך	לומר	עם	אשה	אחרת	מפני	טענת	הבריות	כאן

ד	נאמ'	לא	תקריבו	ולהלן	הוא	אומ'	לא	תקריב	לדבר	המביא	לדבר	עבירה	לא	תקריבו
מ	נאמ'	לא	תקריבו	ולהלן	הוא	אומ'	לא	תקרב	לדבר	המביא	לדבר	עבירה	לא	תקריבו
2פ	נאמר	לא	תקרבו	ולהלן	הוא	[או']	לא	תקרב	לדבר	המביא	לדבר	עברה	לא	תקרבו
נ	נאמ'	לא	תקרבו	ולהלן	הוא	או'	לא	תקרב	לדבר	המביא	לדבר	עבירה	לא	תקרבו
א	נאמ'	לא	תקרבו	ולהלן	הוא	אומ'	לא	תקרב	לדבר	המביא	לידי	עבירה	לא	תקרבו
ש	נאמ'	לא	תקרבו	ולהלן	הוא	אומ'	לא	תקרב	לדבר	המביא	לידי	עבירה	לא	תקרבו

ד	הרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	שכך	אמרו	חכמים	הרחק	מחטא	הקל	שמא	יביאך
מ	הרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	שכך	אמ'	חכמ'	הרחק	מחטא	הקל	שמא	יביאך
2פ	הרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לו	שכך	אמרו	חכמים	הרחק	מחטא	הקל	שמא	יביאך
נ	הרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לכיעור	שכך	אמרו	חכמ'	הרחק	מחטא	הקל	שמא	יביאך
א	והרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לו	שכך	אז"ל		הרחק	מחטא	קל	שלא	יביאך
ש	והרחק	מן	הכיעור	ומן	הדומה	לו	שכך	אז"ל		הרחק	מחטא	קל	שלא	יביאך

י, ח

ד	ליד	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שיביאך	לחמורה	אחריתו	כנחש	ישך	מה	הנחש	על
מ	לידי	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שיביאך	לחמורה						
2פ	לידי	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שיביאך	לחמורה						
נ	ליד	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שיביאך	לחמורה						
א	לידי	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שתביאך	לחמורה						
ש	לידי	חמור	הוי	רץ	למצוה	קלה	שתביאך	לחמורה						

ד	ידי	שהסית	לחוח	לשתות	יין	נתקלה	האדמה	בעבור	שנאמ'	אחורה	האדמה	בעבורך	כך	על
מ														
2פ														
נ														
א														
ש														

ד	ידי	יין	נתקלל	שלישו	של	עולם	שנא'	וייקץ	נח	מיינו	שנאמר	ארור	כנען	זה
מ														
2פ														
נ														
א														
ש														

ד	היה	חם	שהיה	בנו	שלישו	והוא	נקרא	אבי	כנען	כך	מפריש	היין	את	האדם
מ														
2פ														
נ														
א														
ש														

ד	מדרכי	חיים	לדרכי	המות	לפי	שהיין	גורם	לו	לעז'	ה'הד'	עיניך	יראו	זרות	כמה
מ														
2פ														
נ														
א														
ש														

ד	דתימ'	לא	יהיה	בך	אל	זר	וכן	בנזיר	הוא	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבים
מ							וכן	הוא	אומ'	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבים
2פ							וכן	הוא	אומר	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבים
נ							וכן	הוא	או'	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבי'
א							וכן	הוא	אומר	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבים
ש							וכן	הוא	אומר	אומר	אומר	וכל	משרת	ענבים

ד	לא	ישתה	וגו'	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	עשתה	תור'	סייג	לדבריה
מ	לא	ישתה	וגו"מ	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	עשתה	תורה	סייג	לדבריה
2פ	לא	ישתה	וגו'	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	עשתה	תורה	סייג	לדבריה
נ	לא	ישתה	וגו'	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	עשתה	תורה	סייג	לדבריה
א	לחיים	לא	יאכל	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	עשתה	תורה	סייג	לדבריה
ש	לא	יאכל	יאכל	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	עשתה	תורה	סייג	לדבריה

ד	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	הנעשה	מגפן	היין	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין
מ	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	הנעשה	מגפן	היין	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין
2פ	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	הנעשה	מגפן	היין	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין
נ	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	הנעשה	מגפן	היין	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין
א	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	שנעשה	מן	הגפן	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין
ש	שלא	יאכל	ולא	ישתה	מכל	דבר	שנעשה	מן	הגפן	כדי	שלא	יבא	לשתות	יין

ד	מתלא	אמ'	לך	לך	אמרין	לנזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר
מ	מתלא	אמרה	לך	לך	אמרין	נזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר
2פ	מתלא	אמ'	לך	לך	אמרין	נזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר
נ	מתלא	אמ'	לך	לך	אמרין	נזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר
א	מתלא	אמ'	לך	לך	אמרין	נזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר
ש	מתלא	אמר	לך	לך	אמרין	נזירא	סחור	סחור	לכרמא	לא	תקרב	מיין	ושכר	זיר

ד	אפי'	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו
מ	אפי'	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו
2פ	אפלו	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו
נ	אפי'	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו
א	אפי'	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו
ש	אפי'	לא	אמ'	אלא	הריני	נזיר	מן	היין	הרי	הוא	נזיר	שלם	לפי	שמצינו

ד	ג'	דברים	אסורים	בנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למתים	יכול	לא	יהא	נזיר
מ	שלושה	דברים	אסורין	בנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למתים	יכול	לא	יהא	נזיר
29	שלושה	דברים	אסורין	בנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למתים	יכול	לא	יהא	נזיר
נ	ג'	דברי'	אסורי'	בנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למת'	יכול	לא	יהא	נזיר
א	שלושה	דברי'	אסורי'	לנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למתים	יכול	לא	יהא	נזיר
ש	שלושה	דברי'	אסורי'	לנזיר	לשתות	יין	ולגלח	שערו	ולטימא	למתים	יכול	לא	יהא	נזיר

ד	עד	שיזור	מכלם	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	אפי'	מאחד	משלשתן	הוי	נזיר	מכאן
מ	עד	שיזיר	מכלן	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	אפי'	[מ]אחד	משלשתן	הוי	נזיר	מכאן
29	עד	שיזיר	מכולם	תלמוד	מיין	ושכר	יזיר	אפלו	מאחד	משלשתן	הוי	נזיר	מכאן
נ	עד	שיזור	מכולם	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	אפי'	מא'	משלשתן	הוי	נזיר	
א	עד	שיזיר	מכלם	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	אפי'	מא'	מג'	הוי	נזיר	
ש	עד	שיזיר	מכלם	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	אפי'	מא'	מג'	הוי	נזיר	

ד	אמרו	האומר	הריני	נזיר	מן	החרצנים	מן	הזגים	מן	התגלחת	מן	הטומאה	הרי	זה
מ	אמרו	האומ'	הריני	נזיר	מן	החרצנים	מן	הזגים	מן	התגלחת	מן	הטומאה	הרי	זה
29	אמרו	הריני	נזיר	מן	החרצנים	מן	הזגים	מן	התגלחת	מן	הטומאה	הרי	זה	
נ	אמרו	האו'	הריני	נזיר	מן	החרצנים	מן	הזגים	מן	התגלחת	מן	הטומא'	הרי	זה
א	ש	אמ'	הריני	נזיר	ומן	מחרצנים	ומן	הזגים	ומן	התגלחת	ומן	הטומאה	הרי	זה
ש	אמ'	הריני	נזיר	ומן	מחרצנים	ומן	הזגים	ומן	התגלחת	ומן	הטומאה	הרי	זה	

ד	נזיר	וכל	דקדוקי	נזיר	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	אומ'	מיין	ושכר	יזיר	למה
מ	נזיר	וכל	דקדוקי	מזירות	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	אומ'	מיין	ושכר	יזיר	למה
29	נזיר	וכל	דקדוקי	מזירות	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	אומר	מיין	ושכר	יזיר	למה
נ	נזיר	וכל	דקדוקי	מזירות	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	או'	מיין	ושכר	יזיר	למה
א	נזיר	שלם	מזירות	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	אומ'	מיין	ושכר	יזיר	למה	
ש	נזיר	שלם	דקדוקי	מזירות	עליו	ר'	יוסי	הגלילי	אומ'	מיין	ושכר	יזיר	למה

ד	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי
מ	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי
29	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי
נ	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי
א	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי
ש	כפל	הכתוב	יין	ושכר	והלא	יין	הוא	שכר	ושכר	הוא	יין	למה	כן	לפי

ד	שהוא	אומ'	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	במקום	אשר	יבחר	מעשה	דגנך	ותרושך	ויצהרך
מ	שהוא	אומ'	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	במקום	אשר	יבחר	מעשר	דגנך	ותרושך	ויצהרך
29	שהוא	אומר	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	במקום	אשר	יבחר	מעשר	דגנך	ותרושך	ויצהרך
נ	שהוא	או'	ואכלת	לפני	י"י	אל"ך	במקום	אשר	יבחר	מעשר	דגנך	ותרושך	וגו'
א	שהוא	שנא'	ואכלת	לפני	ה'	אלהיך	במקום	אשר	יבחר	מעשר	דגנך	ותרושך	וגו'
ש	שהוא	שנא'	ואכלת	לפני	ה'	אלהיך	במקום	אשר	יבחר	מעשר	דגנך	ותרושך	וגו'

ד	יכול	אף	הנזיר	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ
מ	יכול	אף	הנזיר	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ
29	יכול	אף	הנזיר	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ
נ	יכול	אף	הנזיר	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ
א	יכול	הנזיר	אף	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ
ש	יכול	הנזיר	אף	במשמע	ומה	אני	מקיים	מיין	ושכר	יזיר	בשאר	כל	המינים	חוץ

ד	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	מעשר
מ	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	מעשר
29	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	י"י	אלהיך	מעשר
נ	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	י"י	אל"ך	וגו'
א	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	ה'	אלהיך	וגו'
ש	מיין	מצוה	או	אף	בין	מצוה	ומה	אני	מקיים	ואכלת	לפני	ה'	אלהיך	וגו'

ד	וגו'	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר
מ	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	יזיר
29	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	תלמוד	לומר	מיין	ושכר	יזיר
נ	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	יזיר
א	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	יזיר
ש	דגנך	ותרושך	ויצהרך	בשאר	כל	אדם	חוץ	מן	הנזיר	ת"ל'	מיין	ושכר	יזיר	יזיר

ד	לעשות	יין	מצוה	כי"	רשות	ר'	אלעזר	הכפר	או'	יין	זה	מזוג	שכר	זה
מ	לעשות	יין	מצוה	כיין	רשות	ר'	אלעזר	הקפר	אומ'	יין	זה	מזוג	שכר	זה
29	לעשות	יין	מצוה	כיין	הרשות	ר'	אלעזר	הקפר	אומ'	יין	זה	מזוג	שכר	זה
נ	לעשות	יין	מצוה	ביין	רשות	ר'	אלעז'	הקפר	או'	יין	זה	מזוג	שכר	זה
א	לעשות	יין	מצוה	ביין	הרשות	ר'	אלעז'	הקפר	אומ'	יין	זה	מזוג	שכר	זה
ש	לעשות	יין	מצוה	כיין	הרשו'	ר'	אלעזר	הקפר	אומ'	יין	זה	מזוג	שכר	זה

ד	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	ת"ל	ונסכו	יין
מ	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	ת"ל	ונסכו	יין
29	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	תלמוד	ונסכו	יין
נ	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	ת"ל	ונסכו	יין
א	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	ת"ל	ונסכו	יין
ש	ח	או	אינו	אלא	יין	זה	ח	ושכר	זה	מזוג	ת"ל	ונסכו	יין

ד	רביעית	ההין	ואו'	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	מנסך	ואין	אתה	מנסך	מזוג
מ	רביעית	ההין	ואומ'	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	מנסך	ואין	אתה	מנסך	מזוג
29	רביעית	ההין	ואומר	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	מנסך	ואין	אתה	מנסך	מזוג
נ	רביעית	ההין	ואו'	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	מנסך	ואין	אתה	מנסך	מזוג
א	רביעית	ההין	ואומ'	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	מנסך	ואי	אתה	מנסך	מזוג
ש	רביעית	ההין	ואומר	הסך	נסך	שכר	ח	אתה	(מזוג) מנסך	ואי	אתה	מנסך	מזוג

ד	הא	אין	עליך	לומר	בלשון	האחרון	אלא	בלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר
מ	הא	אין	עליך	לומר	כלשון	האחרון	אלא	כלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר
29	הא	אין	עליך	לומר	כלשון	האחרון	אלא	כלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר
נ	הא	אין	עליך	לומ'	כלשון	האחרון	אלא	כלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר
א	הא	אין	עליך	לומ'	כלשון	האחרון	אלא	כלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר
ש	הא	אין	עליך	לומ'	כלשון	האחרון	אלא	כלשון	הראשון	יין	זה	מזוג	שכר

ד	זה	ח	זיר	אין	נזירות	בכל	מקום	אלא	פרישות				
מ	זה	ח	זיר	אין	נזירות	בכל	מקום	אלא	פרישות				
29	זה	ח	זיר	אין	נזירות	בכל	מקום	אלא	פרישות				
נ	זה	ח	זיר	אין	נזירות	בכ"מ	מקום	אלא	פרישות				
א	זה	ח	יין	אין	נזירות	בכל	מקום	אלא	פרישות	(זיר)	שומע	אני	מסחורתו
ש	זה	ח	יין	אין	נזירות	בכל	מקום	אלא	פרישות				

ד	וכן	הוא	אומר	ויחזרו	מקדשי	בני	ישראל	ואומ'	ענבי	נזירך			
מ	וכן	הוא	אומ'	ויחזרו	מקדשי	בני	ישראל	ואומ'	ענבי	נזירך			
29	וכן	הוא	אומר	ויחזרו	מקדשי	בני	ישראל	ואומר	ענבי	נזירך			תבצר
נ	וכה"א			ויחזרו	מקדשי	בני	יש'	ואו'	ענבי	נזירך			
א	וכה"א			ויחזרו	מקדשי	בני	ישראל	ואומ'	ענבי	נזירך			
ש	וכה"א			ויחזרו	מקדשי	בני	ישראל	ואומ'	ענבי	נזירך			

ד	ואו'	ויחזרו	לבשת	ואומ'	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכל
מ	ואומ'	ויחזרו	לבשת	ואומ'	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכל
29	ואומר	ויחזרו	לבשת	ואומר	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכל
נ	ואו'	ויחזרו	לבשת	ואו'	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכ"מ
א	ואומ'	ויחזרו	לבשת	ואומ'	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכל
ש	ואומ'	ויחזרו	לבשת	ואומ'	האבכה	בחדש	החמישי	הנזר	כאשר	עשיתי	הא	אין	נזירות	בכל

ד	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	תלמו'	לומ'	לא	ישתה	בשתייה	הוא
מ	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	ת"ל	לומ'	לא	ישתה	בשתייה	הוא
29	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	תלמוד	לומר	לא	ישתה	בשתייה	הוא
נ	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	ת"ל	לומ'	לא	ישתה	בשתייה	הוא
א	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	ת"ל	לומ'	לא	ישתה	בשתייה	הוא
ש	מקום	אלא	פרישות	זיר	שומע	אני	מסחורתו	ומרפאותו	ת"ל	לומ'	לא	ישתה	בשתייה	הוא

ד	אסור	ומותר	ברפאותו	ובסחורתו	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	מגיד	שעשה	בו
מ	אסור	ומותר	בסחורתו	וברפאותו	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	מגיד	שעשה	בו
29	אסור	ומותר	ברפאותו	ובסחורתו	חומץ	יין	וחומץ	[שכר]	לא	ישתה	מגיד	שעשה	בו
נ	אסור	ומותר	בסחורתו	ורפאותו	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	מגיד	שעשה	בו
א	אסור	ומותר	ברפאותו	ובסחורתו	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	[מגיד]	שעשה	בו
ש	אסור	ומותר	ברפאותו	ובסחורתו	חומץ	יין	וחומץ	שכר	לא	ישתה	מגיד	שעשה	בו

ד	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	וגו'	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה
מ	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	ענבים	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה
29	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	ענבים	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה
נ	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	ענבים	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה
א	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	ענבים	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה
ש	חומץ	כיין	וחומץ	מצוה	כיין	מצוה	וכל	משרת	ענבים	לא	ישתה	מגיד	שאם	שרה

ד	ענבים	במים	שהם	בנותן	טעם	מכאן	אתה	לכל	איסורי'	שבתורה	מה	אם	היוצא
מ	ענבים	במים	שהן	בנותן	טעם	מכאן	אתה	לכל	איסורין	שבתורה	מה	אם	היוצא
29	ענבים	במים	שהם	בנותן	טעם	מכאן	את	לכל	איסורין	שבתורה	מה	אם	היוצא
נ	ענבים	במים	שהן	בנותן	טעם	מכאן	אתה	לכל	איסורין	שבתורה	מה	אם	היוצא
א	הענבים	במים	שהם	בנותן	טעם	מכאן	את	לכל	איסורין	שבתורה	ומה	אם	היוצא
ש	הענבים	במים	שהם	בנותן	טעם	מכאן	את	לכל	איסורין	שבתורה	ומה	אם	היוצא

ד	מן	הגפן	שאין	איסורן	איסו'	עולם	ואין	איסורן	איסור	הגאה	יש	לו	היתר	אחר
מ	מן	הגפן	שאין	איסורן	איסור	עולם	ואין	איסורן	איסור	הגאה	יש	לו	היתר	אחר
2פ	מן	הגפן	שאין	איסורן	איסור	עולם	ואין	איסורן	איסור	הגאה	יש	בו	היתר	אחר
נ	מן	הגפן	שאין	איסורן	איסו'	עולם	ואין	איסורן	איסו'	הגאה	יש	לו	היתר	אחר
א	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	איסור	הגאה	יש	בו	היתר	אחר
ש	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	איסור	הגאה	יש	בו	היתר	אחר

ד	איסור	עשה	בו	טעם	כעיקר	שאר	יסורין	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הגאה
מ	איסור	עשה	בו	טעם	כעקר	שאין	איסורין	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הגאה
2פ	איסור	עשה	בו	טעם	כעיקר	שאר	איסורין	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הגאה
נ	איסור	עשה	בו	טעם	כעיקר	שאר	איסורין	שבתורה	שאיסורן	איסו'	עולם	ואיסורן	איסור	הגאה
א	איסור	עשה	בו	טעם	כעיקר	שאר	איסורין	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסורן	הגאה
ש	איסור	עשה	בו	טעם	כעיקר	שאר	איסורין	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הגאה

ד	ואין	להם	היתר	לאחר	איסורן	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעיקר	וענבים	כמשמען	לחיים
מ	ואין	להם	היתר	לאחר	איסורן	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעקר	וענבים	כמשמען	לחיים
2פ	ואין	להם	היתר	לאחר	איסורן	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעיקר	וענבים	כמשמען	לחיים
נ	ואין	להם	היתר	לאחר	איסורן	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעיקר	וענב'	כמשמען	לחיים
א	ואין	להם	היתר	לאחר	איסור	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעיקר	והענבים	כמשמען	לחיים
ש	ואין	להם	היתר	לאחר	איסור	אינו	דין	שנעשה	בו	טעם	כעיקר	והענבים	כמשמען	לחיים

ד	להביא	את	בוטר	ויבשים	לא	יאכל	לחייב	על	זה	בפני	עצמו	ומיכן	אתה	דן
מ	להביא	את	הבוטר	ויבשים	לא	יאכל	לחייב	על	זה	בפני	עצמו	ומכאן	אתה	דן
2פ	להביא	את	הבוטר	ויבשים	לא	יאכל	להביא	על	זה	בפני	עצמו	ומכאן	את	דן
נ	להביא	את	בוטר	ויבשים	לא	יאכל	לחייב	על	זה	בפני	עצמו	מכאן	אתה	דן
א	להביא	את	הבוטר	ויבשים	לא	יאכל	להביא	על	זה	בפני	עצמו	ומכאן	אתה	דן
ש	להביא	את	הבוטר	ויבשים	לא	יאכל	להביא	על	זה	בפני	עצמו	ומכאן	אתה	דן

ד	לכל	איסור'	שבזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	אחד	והם	שני	שמות	חייב	על
מ	לכל	איסורין	שבזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	אחד	והם	שני	שמות	וחייב	על
2פ	לכל	איסורין	שבזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	[אחד]	והם	שני	שמות	וחייב	על
נ	לכל	איסורין	שבזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	א'	והם	ב'	שמות	וחייב	על
א	לכל	איסורין	הזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	אחד	והם	ב'	שמות	וחייב	על
ש	לכל	איסורין	הזיר	ומה	כאן	שהוא	מין	א'	והם	ב'	שמות	וחייב	על

ד	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	אחד	והם
מ	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	אחד	והם
2פ	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	אחד	והם
נ	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	א'	והם
א	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	אחד	והם
ש	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	אף	כל	שהם	מין	אחד	והם

ד	שני	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש
מ	שתי	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש
2פ	שני	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש
נ	ב'	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש
א	ב'	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש
ש	ב'	שמות	חייב	על	זה	בפני	עצמו	ועל	זה	בפני	עצמו	להביא	יין	חדש

ד	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	וגו'	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב
מ	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב	הכתוב
2פ	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב	הכתוב
נ	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב	הכתוב
א	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב	הכתוב
ש	וענבים	שהוא	חייב	שתיים	כל	ימי	חרו	מכל	אשר	יצא	מגפן	היין	בא	הכתוב	הכתוב

ד	ללמדך	שאם	אכל	כזית	מכולם	שהוא	לוקה	את	הארבעים	מכאן	אתה	דן	לכל	איסורין
מ	ללמדך	שאם	אכל	כזית	מכלם	שהוא	לוקה	את	הארבעים	מכאן	אתה	דן	לכל	איסורין
2פ	ללמדך	שאם	אכל	כזית	מכולם	שהוא	לוקה	את	הארבעים	מכאן	אתה	דן	לכל	איסורין
נ	ללמדך	<...>	אכל	כזית	מכולם	שהוא	לוקה	את	המ'	מכאן	אתה	דן	לכל	איסורין
א	ללמדך	שאם	אכל	כזית	מכלם	שהוא	לוקה	את	הארבעי'	ומכאן	אתה	דן	לכל	איסורין
ש	ללמדך	שאם	אכל	כזית	מכלם	שהוא	לוקה	את	הארבעי'	ומכאן	אתה	דן	לכל	איסורין

ד	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עול"	ואין	איסור	הגאה
מ	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	הגאה
2פ	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	הגאה
נ	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	הגאה
א	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסור	עולם	ואין	איסורו	הגאה
ש	שבתורה	מה	אם	היוצא	מן	הגפן	שאין	איסורו	איסורו	עולם	ואין	איסורו	הגאה

ד	ויש	לו	היתר	לאחר	איסור	הרי	הן	מצטרפי'	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין
מ	ויש	לו	היתר	לאחר	איסור	הרי	הם	מצטרפים	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין
29	ויש	לו	היתר	לאחר	איסור	הרי	הן	מצטרפין	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין
נ	ויש	לו	היתר	לאחר	איסור	הרי	זה	מצטרפין	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין
א	ויש	לו	היתר	אחר	איסור	הרי	הן	מצטרפות	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין
ש	ויש	לו	היתר	אחר	איסור	הרי	הן	מצטרפו'	זה	עם	זה	לכזית	שאר	איסורין

ד	שבתור'	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להם	היתר	אחר	איסור	דין	הוא
מ	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להן	היתר	אחר	איסור	דין	הוא
29	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להם	היתר	אחר	איסור	דין	הוא
נ	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להם	התר	לאחר	איסור	דין	הוא
א	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להם	היתר	אחר	איסור	דין	הוא
ש	שבתורה	שאיסורן	איסור	עולם	ואיסורן	איסור	הנאה	ואין	להם	התר	אחר	איסור	דין	הוא

ד	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלין
מ	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלים
29	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלין
נ	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלין
א	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלין
ש	שיצטרפו	זה	עם	זה	לכזית	מכל	אשר	יעשה	מגפן	היין	שומע	אני	אף	העלין

ד	והלולבין	במשמע	תלמוד	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפורש	פרי	ופסולת	פרי	אף
מ	והלולבים	במשמע	ת"ל	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפורש	פרי	ופסולת	פרי	אף
29	והלולבין	במשמע	תלמוד	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפורש	פרי	ופסולת	פרי	אף
נ	והלולבין	במשמע	ת"ל	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפו'	פרי	ופסולת	פרי	אף
א	והלולבין	במשמע	ת"ל	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפו'	פרי	ופסולת	פרי	אף
ש	והלולבין	במשמע	ת"ל	לומר	מחרצנים	ועד	זג	מה	פרט	מפו'	פרי	ופסולת	פרי	אף

ד	אין	לי	אלא	פרי	ופסולת	פרי	להוצי'	את	העלין	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת
מ	אין	לי	אלא	פרי	ופסולת	פרי	להוציא	את	העלים	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת
29	אין	לי	אלא	פרי	ופסולת	פרי	להביא	את	העלין	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת
נ	אין	לי	לי	פרי	ופסולת	פרי	להוציא	את	העלין	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת
א	אין	לי	[אלא]	פרי	ופסולת	פרי	להביא	את	העלין	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת
ש	אין	לי	לי	פרי	ופסולת	פרי	להביא	את	העלין	ואת	הלולבין	שאינן	פרי	ופסולת

ד	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	אחד	דברי'	ר'	אלעזר	בן	עזריה	אלו
מ	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	אחד	דברי	ר'	אלעזר	בן	עזריה	אלו
29	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	אחד	דברי	ר'	אלעזר	בן	עזריה	אלו
נ	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	א'	דברי	ר'	אלעז'	ב'ע	אלו	אלו
א	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	אחד	דברי	ר'	אלעזר	בן	עזריה	אלו
ש	פרי	מחרצנים	מיעוט	חרצנים	שנים	ועד	זג	א'	דברי	ר'	אלעז'	בן	עזריה	אלו

ד	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצנים	אלו	החיצונים	והזגין	אלו	הפנימים	כמה	כמה
מ	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצנים	אלו	החיצונים	והזגין	אלו	הפנימים	כמה	כמה
29	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצנים	אלו	החיצונים	והזגים	אלו	הפנימים	כמה	כמה
נ	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצני'	אלו	החיצוני'	והזגי'	אלו	הפנימיים	כמה	כמה
א	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצנים	אלו	החיצונים	והזגים	אלו	הפנימיים	כמה	כמה
ש	הן	החרצנים	ואלו	הן	הזגים	החרצנים	אלו	החיצונים	והזגים	אלו	הפנימיים	כמה	כמה

ד	דתימא	פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמין	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	אומר
מ	דתימ'	פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמין	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	אומר
29	דתימר	פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמין	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	אומר
נ		פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמי'	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	או'
א		פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמי'	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	אומר
ש		פעמון	זהב	ורמון	ומתרגמי'	זגא	דדהבא	ורמונא	דברי	ר'	יהודה	ור'	יוסי	אומר

ד	שלא	תטעה	כזוג	של	בהמה	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה
מ	שלא	תטעה	בזוג	שלהמה	החיצון	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה
29	שלא	תטעה	בזוג	של	בהמה	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה
נ	שלא	תטעה	בזוג	של	בהמה	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה
א	שלא	תטעה	בזוג	של	בהמה	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה
ש	שלא	תטעה	בזוג	של	בהמה	החיצון	זוג	והפנימי	ענבל	לא	יאכל	אין	אכילה

ד	פחות	מכזית	מכאן	לאיסור	נזיר	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגומ'	וגומ'
מ	פחות	מכזית	מכאן	לאיסור	נזיר	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגו'	וגומ'
29	פחות	מכזית	מכאן	לאיסור	נזיר	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגו'	וגומ'
נ	אלא	בכזית	מכאן	לאיסור	נזיר	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגו'	וגומ'
א	פחות	מכזית	מכאן	לאיסור	נזירות	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגו'	וגומ'
ש	פחות	מכזית	מכאן	לאיסור	נזירות	בכזית	כל	ימי	נדר	נזרו	תער	וגו'	וגומ'

ד	למה	צוה	הקדוש	ברוך	הוא	לנזיר	שלא	יגלח	ראשו	לפי	שהגילוח	מתאר
מ	למה	צוה	הקב"ה	תער	לנזיר	שלא	יגלח	ראשו	לפי	שהגילוח	מתאר	
נ	למה	צוה	הב"ה	תער	לנזיר	שלא	יגלח	ראשו	לפי	שהגילוח	מתאר	
א	למה	צוה	הקב"ה	תער	לנזיר	שלא	יגלח	ראשו	לפי	שהגילוח	מתאר	
ש	למה	צוה	הקב"ה	תער	לנזיר	שלא	יגלח	ראשו	לפי	שהגילוח	מתאר	

ד	את	האדם	ומיפהו	כשם	שאמרו	ביוסף	ויגלח	ויחלף	שמלותיו	וגידול	שער	הוא	לשון	צער
מ			ומיפהו	כשם	שאמ'	ביוסף	ויגלח	ויחלף	שמלותיו	וגידול	שער	הוא	לשון	צער
נ			ומיפהו	כשם	שאמ'	ביוסף	ויגלח	ויחלף	שמלותיו	וגידול	שער	הוא	לשון	צער
א			ומיפהו	כמ"ש	ביוסף	ויגלח	ויחלף	שמלותיו	וגידול	שער	הוא	לשון	צער	
ש			ומיפהו	כמ"ש	ביוסף	ויגלח	ויחלף	שמלותיו	וגידול	שער	הוא	לשון	צער	

ד	ואבל	לכך	אמר	הקדוש	ברוך	הוא	אחר	ש	ה	הנזיר	אסר	עצמו	מן	היין
מ	ואבל	לכך	אמ'	הקב"ה	אחר	שזה	הנזיר	אסר	עצמו	מן	היין			
נ	ואבל	לכך	אמר	הקב"ה	אחר	שזה	הנזיר	אסר	עצמו	מן	היין			
א	ואבל	לכך	אהב"ה	הקב"ה	אחר	שזה	הנזיר	אסר	עצמו	מן	היין			
ש	ואבל	לכך	אמר	הקב"ה	אחר	שזה	הנזיר	אסר	עצמו	מן	היין			

ד	כדי	להרחיק	עצמו	מן	הזמה	יגדל	שערו	שיתנבל	ויצטער	כדי	שלא	יהא	יצר	הרע
מ	כדי	להרחיק	עצמו	מן	הזמה	יגדל	שערו	שיתנבל	ויצטער	כדי	שלא	יהא	יצר	הרע
נ	כדי	להרחיק	עצמו	מן	הזמה	יגדל	שערו	שיתנבל	ויצטער	כדי	שלא	יהא	יצר	הרע
א	כדי	להרחיק	עצמו	מן	הזמה	יגדל	שערו	שיתנבל	ויצטער	כדי	שלא	יהא	יצר	הרע
ש	כדי	להרחיק	עצמו	מן	הזמה	יגדל	שערו	שיתנבל	ויצטער	כדי	שלא	יהא	יצר	הרע

ד	קופץ	עליו	עד	מלאות	הימים	אשר	יזיר	לי"י	קדוש	יהיה	אסרו	עליו	נקדש	שלא
מ	קופץ	עליו	עד	מלאות	הימים	אשר	יזיר	לי"י	קדוש	יהיה	אסרו	עליו	נקדש	שלא
נ	קופץ	עליו	עד	מלאות	הימים	אשר	יזיר	לי"י	קדוש	יהיה	אסרו	עליו	נקדש	שלא
א	קופץ	עליו	עד	מלאות	הימים	אשר	יזיר	לה'	קדוש	יהיה	אסרו	עליו	נקדש	שלא
ש	קופץ	עליו	עד	מלאות	הימים	אשר	יזיר	לה'	קדוש	יהיה	אסרו	עליו	נקדש	שלא

ד	יגע	(עליו)	בו	לפי	שהוא	הקדישו	לשם	שמים						
מ	יגע		בו	לפי	שהקדישו	לשם	שמים							
נ	יגע		בו	לפי	שהוא	הקדישו	לשם	שמים						
א	יגע		בו	לפי	שהוא	הקדישו	לשם	שמים	כי	קדוש	יהיה	זו	קדוש	שער
ש	יגע		בו	לפי	שהוא	הקדישו	לשם	שמים	כי	קדוש	יהיה	זו	קדוש	שער

ד	כל	ימי	נדר	נדרו	תלויה	במזירותו	ולא	מזירותו	תלויה	במזירותו	ולא	יעבור
מ	כל	ימי	נדר	נדרו	תלויה	במזירותו	ולא	מזירותו	תלויה	במזירותו	ולא	יעבור
נ	כל	ימי	נדר	נדרו	תלויה	במזירותו	ולא	מזירותו	תלויה	במזירותו	ולא	יעבור
א	כל	ימי	נדר	נדרו	תלויה	במזירותו	ולא	מזירותו	תלויה	במזירותו	ולא	יעבור
ש	כל	ימי	נדר	נדרו	תלויה	במזירותו	ולא	מזירותו	תלויה	במזירותו	ולא	יעבור

ד	אין	לי	אלא	תער	תלש	מירט	וספסף	כל	שהוא	מנין	תלמוד	לומר	לא
מ	אין	לי	אלא	תער	תלש	מירט	וספסף	כל	שהוא	מנין	ת"ל	לומר	לא
נ	אין	לי	אלא	תער	תלש	מירט	וספסף	כל	שהוא	מנין	ת"ל	לומר	לא
א	אין	לי	אלא	בתער	תלש	ומירט	וספסף	כל	שהוא	מנין	ת"ל	לומר	לא
ש	אין	לי	אלא	בתער	תלש	ומירט	וספסף	כל	שהוא	מנין	ת"ל	לומר	לא

ד	יעבור	על	ראשו	לרבות	כל	המעבירים	ומאחר	שהפנו	לרבות	כל	דבר	מה	תלמו'	לומר
מ	יעבור	על	ראשו	לרבות	כל	המעבירים	ומאחר	שסופנו	לרבות	כל	דבר	מה	ת"ל	
נ	יעבור	על	ראשו	לרבות	כל	המעבירים	ומאחר	שסופנו	לרבות	כל	דבר	מת"ל		
א	יעבור	על	ראשו	לרבות	כל	המעבירים	ומאחר	שסופו	לרבות	כל	דבר	מת"ל		
ש	יעבור	על	ראשו	לרבות	כל	המעבירים	ומאחר	שסופו	לרבות	כל	דבר	מת"ל		

ד	תער	לפי	שלא	למדנו	לתגלחת	שהיא	בתער	ללמד	ממצורע	אי	איפשר	שאין	דנין
מ	תער	לפי	שלא	למדנו	לתגלחת	שהיא	בתער	ללמד	ממצורע	אי	איפשר	שאין	דנין
נ	תער	לפי	שלא	למדנו	לתגלחת	שהיא	בתער	ללמד	ממצורע	אי	אפשר	שאין	דנין
א	תער	לפי	שלא	למדנו	לתגלחת	שהיא	בתער	ללמד	ממצורע	אי"א	שאין	דנין	
ש	תער	לפי	שלא	למדנו	לתגלחת	שהיא	בתער	ללמד	ממצורע	אי"א	שאין	דנין	

ד	קל	מחמור	להחמיר	עליו	ר'	אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	תער	לא
מ	קל	וחומר	להחמיר	עליו	ר'	אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומר	תער	לא
2פ	קל	וחומר	להחמיר	עליו	ר'	אומר	אינו	צריך	הרי	הוא	אומר	תער	לא
נ	קל	מחמור	להחמיר	עליו	ר'	או'	אינו	צרי'	הרי	הוא	או'	תער	לא
א	ק"ו	להחמיר	עליו	ר'	יהודה	אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	תער	לא
ש	ק"ו	להחמיר	עליו	ר'	יהודה	אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	תער	לא

ד	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער
מ	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער
2פ	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער
נ	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער
א	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער
ש	יעבור	על	יעבור	ראשו	עד	מלאת	התורה	אמרה	אחר	מלאת	לא	תהא	תגלחת	אלא	בתער

ד	דבר	אחר	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם
מ	ד"א	אחר	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם
2פ	דבר	אחר	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם	אם
נ	ד"א	אחר	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ
א	ד"א	אחר	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ
ש	ד"א	אחר	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ	א"כ

ד	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	אומר	שאם
מ	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	אומר	שאם
2פ	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	אומר	שאם
נ	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	או'	שאם
א	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	אומ'	שאם
ש	מספרים	אלא	תער	בלבד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	מנין	אתה	אומ'	שאם

ד	אמר	הריני	נזיר	סתם	(	מגלה	יום	שלישם	ואחד	ואחד	ואם	גילח	יום	שלישם
מ	אמ'	הריני	נזיר	סתם	)	מגלה	יום	שלישם	ואחד	ואחד	ואם	גלח	יום	שלישם
2פ	אמר	הריני	נזיר	סתם		מגלה	יום	שלישם	ואחד	ואחד	ואם	גילח	יום	שלישם
נ	אמ'	הריני	נזיר	סתם		מגלה	יום	ל"	ואחד	ואחד	ואם	גילח	יום	ל"
א	אמ'	הריני	נזיר	סתם		מגלה	יום	ל"א	ואחד	ואחד	ואם	גלח	יום	ל"
ש	אמ'	הריני	נזיר	סתם		מגלה	יום	ל"א	ואחד	ואחד	ואם	גלח	יום	ל"

ד	יצא	תלמוד	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו
מ	יצא	ת"ל	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו
2פ	יצא	תלמוד	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו
נ	יצא	ת"ל	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	והרי	לא	מלאו	ימי	חירותו
א	יצא	ת"ל	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לה'	ועדיין	לא	[מלאו]	ימי	חירותו
ש	יצא	ת"ל	לומר	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לה'	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו

ד	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	ל'	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל
מ	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	ל"א	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל
2פ	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	ל"א	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל
נ	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	לא	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל
א	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	לא	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל
ש	או	אפי'	אמ'	הריני	נזיר	לא	ואחד	ואם	גלח	ביום	ל'	יצא	ת"ל

ד	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו
מ	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו
2פ	עד	מלאת	הימים	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו
נ	עד	מלאת	הימי'	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו
א	עד	מלאת	הימי'	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו
ש	עד	מלאת	הימי'	אשר	זיר	לי"	ועדיין	לא	מלאו	ימי	חירותו	קדוש	יהיה	זו

ד	קדושת	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	אסור	גילוחו	אחרים
מ	קדוש	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	אסור	גלוחו	אחרים
2פ	קדושת	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	אסור	גלוחו	אחרים
נ	קדושת	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	אסור	גילוחו	אחרים
א	קדושת	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	איסור	גילוחו]	אחרים
ש	קדושת	שער	קדוש	יהיה	אין	לי	אלא	המגלח	כמצוה	ששערו	איסור	גילוחו	אחרים

ד	קודם	זמנו	ושלא	כמצותו	מנין	תלמוד	לומר	קדוש	יהיה	מכל	מקום	בר	פדא	אמר
מ	קודם	זמנו	ושלא	כמצותו	מנין	ת"ל	לומר	קדוש	יהיה	מכל	מקום	בר	פדא	אמ'
2פ	קודם	זמנו	ושלא	במצותו	מנין	תלמוד	לומר	קדוש	יהיה	מכל	מקום	בר	פדא	אמ'
נ	קודם	זמנו	ושלא	במצותו	מנין	ת"ל	לומר	קדוש	יהיה	מ"מ	מ"מ	בר	פרא	אמ'
א	קודם	זמנו	ושלא	כמצותו	מנין	ת"ל	לומר	קדוש	יהיה	מ"מ	מ"מ	בר	קפרא	אמ'
ש	קודם	זמנו	ושלא	כמצותו	מנין	ת"ל	לומר	קדוש	יהיה	מ"מ	מ"מ	בר	קפרא	אמ'

ד	סתם	נזירות	שליש	יום	שנאמר	קדוש	יהיה	יהיה	יהיה	הא	יוד	הא	בגימטר' ל'	ר'
מ	סתם	נזירות	ל'	יום	שנ'	קדוש	יהיה	יהיה	יוד	הא	יוד	הא	תלתין	ר'
2פ	סתם	נזירות	שליש	יום	שנא'	קדוש	יהיה	יהיה	יוד	ה"א	יוד	ה"א	תלתין	ר'
נ	סתם	נזירות	ל'	יום	שנ'	קדוש	יהיה	יהיה	יוד	ה"א	יוד	ה"א	תלתין	ר"ש
א	סתם	נזירות	ל'	יום	שנא'	קדוש	יהיה	יהיה	יוד	ה"א	יוד	ה"א	שליש	רשב"ן
ש	סתם	נזירות	ל'	יום	שנא'	קדוש	יהיה	יהיה	יוד	ה"א	יוד	ה"א	שליש	רשב"ן

ד	שמואל	בר	נחמן	בשם	ר'	יונתן	כנגד	תשעה	ועשרים	פעם	שכתו'	בפרשה	נדר
מ	שמואל	בר	נחמן	בשם	ר'	יונתן	כנגד	כ"ט	פעם	שכתב	בפרשה	נדר	
2פ	שמואל	בר	נחמן	בשם	ר'	יונתן	כנגד	עשרים	ותשעה	פעם	שכתוב	נדר	
נ	א	בר	נחמן	בש"ר	אמ'	יונתן	כנגד	כ"ט	פעמי'	שכתו'	בפר'	נדר	
א	ש	בר	נחמן	בש"ר	אמ'	יונתן	כנגד	כ"ט	פעמי'	שכתו'	בפ'	נדר	
ש	ש	בר	נחמן	בש"ר	אמ'	יונתן	כנגד	כ"ט	פעמי'	שכתו'	בפ'	נדר	

ד	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	אמר'	ר'	יוסה	בר	בון	אחד	לחידושו
מ	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	אמ'	ר'	יוסה	בר'	בון	אחד	לקידושו
2פ	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	אמר'	ר'	יוסה	בר'	בון	אחד	לחידושו
נ	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	א"ר	א"ר	יוסא	ברבון	אחד	אחד	לחידושו
א	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	א"ר	א"ר	יוסי	בר'	בון	א'	לחידושו
ש	נזיר	נזרו	זיר	להזיר	והא	אינו	תלתין	א"ר	א"ר	יוסי	בר'	בון	א'	לחידושו

ד	יצא	ואינו	עולה	מן	המנין	על	דעתיה	דבר	פדא	אם	גילח	יום	שליש
מ	יצא	ואינו	עולה	מן	המנין	על	דעתיה	דבר	פדא	אם	גלח	יום	ל'
2פ	יצא	ואינו	עולה	לו	מן	המנין	על	דבר	פדא	אם	גילח	יום	שליש
נ	יצא	ואינו	עולה	מן	המנין	על	דעתיה	דבר	פדא	אם	גילח	יום	ל'
א	יצא	ואינו	עולה	מן	המנין	ע"ד	דב"ק	דבר	פדא	אם	גלח	יום	ל'
ש	יצא	ואינו	עולה	מן	המנין	ע"ד	דב"ק	דב"ק	פדא	אם	גלח	יום	שליש

ד	לא	יצא	על	דעתיה	דר'	שמואל	אם	גילח	יום	שליש	יצא	אית	דבעי	נשמענה
מ	לא	יצא	על	דעתיה	דר'	שמואל	אם	גלח	יום	ל'	יצא	אית	דבעי	נשמענה
2פ	לא	יצא	על	דעתיה	דר'	שמואל	אם	גילח	יום	שליש	יצא	אית	דבעי	נשמענה
נ	(יצ)[ל]א	יצא	על	דעתיה	דר"ש	אם	גילח	יום	ל'	יצא	אית	דבעי	נשמענה	
א	לא	יצא	וע"ד	דעתיה	דר"ש	אם	גלח	יום	ל'	יצא	אית	דבעי	נשמענה	
ש	לא	יצא	וע"ד	דעתיה	דר"ש	אם	גלח	יום	שליש	יצא	אית	דבעי	נשמענה	

ד	מן	הדא	גדל	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	שליש	יום	ואית	דבעי
מ	מן	הדא	גדל	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	ל'	יום	ואית	דבעי
2פ	מן	הדא	הדא	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	ל'	יום	ואית	דבעי
נ	מן	הדא	הדא	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	ל'	יום	ואית	דבעי
א	מן	הדא	הכא	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	ל'	יום	ואית	דבעי
ש	מן	הדא	הכא	פרע	שער	ראשו	כמה	הוא	גידול	שער	ל'	יום	ואית	דבעי

ד	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	שליש	יום	מעטה	אם
מ	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	ל'	יום	מעטה	אם
2פ	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	שליש	יום	מעטה	אם
נ	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	ל'	יום	מעטה	אם
א	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	ל'	יום	מעטה	אם
ש	נשמענה	מן	הדא	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	ימים	מלאים	ל'	יום	מעטה	אם

ד	גילח	יום	שליש	לא	יצא	אמר	ר'	יצחק	בר
מ	גלח	יום	ל'	לא	יצא	אמ'	ר'	יצחק	בר
2פ	גלח	יום	שליש	לא	יצא	אמר'	ר'	יצחק	בר
נ	גילח	יום	ל'	לא	יצא	א"ר	(ל')	יצחק	בר
א	גלח	יום	ל'	לא	יצא	א"ר		יצחק	בר
ש	גלח	יום	שליש	לא	יצא	א"ר		יצחק	בר

ד	אלעזר	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין
מ	אלעזר	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין
2פ	אלעזר	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין
נ	אלעזר	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין
א	אבא	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין
ש	אבא	הימים	מלאת	עד	מלאת	הימים	וכמה	הם	לך	שהוא	גדל	פרע	אין

ד	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	מי	שאין	לו	פרע	מנין	תלמוד	לומר	שער
מ	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	מי	שאין	לו	פרע	מנין	ת"ל		שער
2פ	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	מי	שאין	לו	פרע	מנין	ת"ל		שער
נ	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	מי	שאין	לו	פרע	מנין			שער
א	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	מי	שאין	לו	פרע	מנין			שער
ש	לי	אלא	מי	שיש	לו	פרע	[מי]	שאין	לו	פרע	מנין			שער

ד	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר
מ	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר
2פ	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר
נ	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר
א	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר
ש	ראשו	מה	משהוא	אין	לי	שהוא	אסור	לגלח	אלא	עד	מלאת	הימים	אשר

ד	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	תלמוד	לומר	ואחר	ישתה	הנזיר	יין
מ	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	יין	
2פ	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	תלמוד	לומר	ואחר	ישתה	הנזיר	יין
נ	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	יין	
א	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	יין	
ש	זייר	מנין	שהוא	אסור	בתגלחת	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	יין	

ד	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	גזירה	שזה	נאמר	כאן	נזיר
מ	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	גזירה	שזה	נאמר	כאן	נזיר
2פ	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנה	גזרה	שזה	נאמר	כאן	נזיר
נ	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	ג"ש	נאמ'	כאן	נזיר	
א	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	ולדון	ממנה	ג"ש	נאמ'	כאן	זייר	
ש	וכי	הנזיר	שיתה	יין	אלא	מופנה	להקיש	ולדון	ממנה	ג"ש	נאמר	כאן	זייר	

ד	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמר	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד
מ	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמר	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד
2פ	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמר	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד
נ	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמ'	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד
א	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמ'	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד
ש	כל	ימי	נדר	נדרו	ונאמ'	להלן	נזיר	מה	להלן	אסור	לשתות	עד

ד	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	ליי
מ	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	ליי
2פ	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	ליי
נ	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	ליי
א	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	לה'
ש	הבאת	קרבן	אף	כאן	אסור	לגלח	עד	הבאת	קרבן	כל	ימי	הזירו	לה'

ד	וגומ'	נפש	מת	לא	יבא	בא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישין
מ	על	נפש	מת	לא	יבא	בא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישים
2פ	על	נפש	מת	וגו'	בא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישין	
נ	על	נפש	מת	וגו'	בוא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישין	
א	על	נפש	מת	לא	יבא	בא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישי'
ש	על	נפש	מת	לא	יבא	בא	וראה	שכל	מי	שמקדש	את	עצמו	מלמטה	מקדישין

ד	אותו	מלמעלה	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח
מ	אותו	מלמעלה	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח
2פ	אותו	מלמעלה	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח
נ	אותו	מלמעלה	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח
א	אותו	מלמע'	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח
ש	אותו	מלמע'	זה	לפי	שמזיר	את	עצמו	מן	היין	ונוהג	צער	בעצמו	שלא	יגלח

ד	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אמ'	הקב'ה	הרי	הוא	חשוב	לפני	ככהן	גדול
מ	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אמ'	הקב'ה	הרי	הוא	חשוב	לפני	ככהן	גדול
2פ	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אמ'	הקב'ה	הרי	הוא	חשוב	לפני	ככהן	גדול
נ	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אהב"ה	הרי	זה	חשוב	לפני	ככל"ג	גדול	
א	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אמ'	הקב'ה	הרי	הוא	חשוב	לפני	ככהן	גדול
ש	ראשו	כדי	לשמור	עצמו	מן	העבירה	אמ'	הקב'ה	הרי	הוא	חשוב	לפני	ככהן	גדול

ד	מה	כהן	אסור	ליטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	לטמא	לכל	המתים	מה
מ	מה	כהן	אסור	ליטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	לטמא	לכל	המתים	מה
2פ	מה	כהן	אסור	להטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	להטמא	לכל	המתים	מה
נ	מה	כהן	אסור	ליטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	ליטמא	לכל	המתים	מה
א	מה	כהן	אסור	להטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	להטמא	לכל	המתים	מה
ש	מה	כהן	אסור	להטמא	לכל	המתים	אף	נזיר	אסור	להטמא	לכל	המתים	מה

ד	בכהן	גדול	כתי'	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומ'	כי
מ	בכהן	גדול	כתי'	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומ'	כי
2פ	בכהן	גדול	כתיב	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומר	כי
נ	בכ"ג	גדול	כתי'	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומר	כי
א	בכ"ג	גדול	כתי'	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומר	כי
ש	בכהן	גדול	כתי'	כי	נזר	שמן	משחת	אלהיו	עליו	אף	בנזיר	הוא	אומר	כי

ד	נזר	אלהיו	על	ראשו	מה	בכהן	גדול	כתב	ויבדל	אהרן	להקדיש	בקדש	קדשים	אף
מ	נזר	אלהיו	על	ראשו	מה	בכהן	גדול	כתב	ויבדל	אהרן	להקדיש	קדש	קדשים	אף
29	נזר	אלהיו	על	ראשו	מה	בכהן	גדול	כתב	ויבדל	אהרן	להקדיש	בקדש	קדשים	אף
נ														
א														
ש														

ד	נזיר	נקרא	קדוש	שנ'	כל	ימי	מזר	קדוש	הוא	לי"י	בא	וראה	כמה	המצות
מ	נזיר	נקרא	קדוש	שנ'	כל	ימי	מזר	קדוש	הוא	לי"י	בא	וראה	כמה	המצות
29	נזיר	נקרא	קדוש	שנ'	כל	ימי	מזר	קדוש	הוא	לי"י	בא	וראה	כמה	המצות
נ	נזיר	נקרא	קדוש	שנ'	כל	ימי	מזר	קדוש	הוא	לי"י	בא	וראה	כמה	המצות
א	נזיר	נקרא	קדוש	שנא'	כל	ימי	הזירו	קדוש	הוא	לה'	בוא	וראה	כמה	המצות
ש	נזיר	נקרא	קדוש	שנא'	כל	ימי	הזירו	קדוש	הוא	לה'	בוא	וראה	כמה	המצות

ד	מעטרות	את	ישראל	והלא	גידול	שער	ניוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי
מ	מעטרות	את	ישראל	והלא	גידול	שער	ניוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי
29	מעטרות	את	ישראל	והלא	גידול	שער	מנוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי
נ	מעטרות	את	יש'	והלא	גידול	שער	ניוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי
א	מעטרות	את	ישראל	והוא	גדול	שער	מנוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי
ש	מעטרות	את	ישראל	והוא	גדול	שער	מנוול	הוא	לאדם	שהוא	אינו	חופף	ראשו	ולפי

ד	שהוא	מגדלו	לשם	שמים	קראו	הכתוב	עטרה	לראשו	ה'ה'ד'				נזר	אלהיו
מ	שהוא	מגדלו	לשם	שמים	קראו	הכתוב	עטרה	לראשו	ה'ה'ד'				נזר	אלהיו
29	שהוא	מגדלו	לשם	שמים	קראו	הכתוב	עטרה	לראשו	הדא	היא	דכתיב	כי	נזר	אלהיו
נ														
א		שמגדלו	לשם	שמים	קראו	הכתו'	עטרה	לראשו	הה'ד'				נזר	אלהיו
ש		שמגדלו	לשם	שמים	קראו	הכתו'	עטרה	לראשו	הה'ד'				נזר	אלהיו

ד	על	ראשו	כל	ימי	הזירו	וגו'	נזיר	שכלו	ימיו	אסור	לשתות		ולגלח	וליטמא
מ	על	ראשו	כל	ימי	הזירו	לי"י	נזיר	שכלו	ימיו	אסור	לשתות	יין	ולגלח	וליטמא
29	על	ראשו	כל	ימי	הזירו	וגו'	נזיר	שכלו	ימיו	[אסור]	לשתות		ולגלח	וליטמא
נ														
א	על	ראשו	כל	ימי	נזר		נזיר	שכלו	ימיו	אסור	לשתות		ולגלח	וליטמא
ש	על	ראשו	כל	ימי	נזר		נזיר	שכלו	ימיו	אסור	לשתות		ולגלח	וליטמא

ד	למתיים	ואם	גילח	ושתה	יין	ונטמא	למתיים	סופג	את	הארבעים	על	השתיה	מנין	שלוקח
מ	למתיים	ואם	גלח	ושתה	יין	ונטמא	למתיים	סופג	את	הארבעים	על	השתיה	מנין	שלוקח
29	למתיים	ואם	גלח	ושתה	יין	ונטמא	למתיים	סופג	את	הארבעים	על	השתיה	מנין	שלוקח
נ														
א	למתיים	שאם	גלח	ושתה	יין	ונטמא	למתיים	סופג	את	המ'	על	השתיה	מנין	שלוקח
ש	למתיים	שאם	גלח	ושתה	יין	ונטמא	למתיים	סופג	את	המ'	על	השתיה	מנין	שלוקח

ד	דכתיב	כל	ימי	נזר	וגו'									
מ	דכתיב	כל	ימי	נזר	מכל	אשר	אשר	יעשה	מגפן	היין	וגומ'			
29	דכתיב	כל	ימי	נזר	מכל	אשר	אשר	יעשה	מגפן	היין	וגו'			
נ														
א	דכתיב	כל	ימי	נזר	מכל	אשר	אשר	יעשה	מגפן	היין	מחרצנים	ועד	זג	לעשות
ש	דכתיב	כל	ימי	נזר	מכל	אשר	אשר	יעשה	מגפן	היין	מחרצנים	ועד	זג	לעשות

ד	ימים	של	אחר	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	לגלח	מנין	דכתיב	כל	ימי	נזר	מזר
מ	ימים	שלאחר	מלא'ת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	לגלח	מנין	דכתיב	כל	ימי	נזר	מזר
29	ימים	שלאחר	מלא'	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	לגלח	מנין	דכתיב	כל	ימי	נזר	מזר
נ														
א	ימים	שלאחר	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	לגלח	מנין	שנא'	כל	ימי	נזר	מזר
ש	ימים	שלאחר	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	לגלח	מנין	שנא'	כל	ימי	נזר	מזר

ד	וגו'	לרבות	ימים	של	אחר	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	על	הטומאה	מנין	דכתיב
מ	תער	וגומ'	ימים	שלאחר	מלא'ת	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	על	הטומאה	מנין	דכתיב
29	תער	וגו'	ימים	שלאחר	מלא'	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	על	הטומאה	מנין	דכתיב
נ														
א	תער	לרבות	ימים	שלאחר	מלא'ת	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	[על	הטומאה	מנין	דכתיב
ש	תער	לרבות	ימים	שלאחר	מלא'	מלאת	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	על	הטומאה	מנין	דכתיב

ד	כל	ימי	הזירו	לי"י	וגו'	לעשות	ימים	של	אחר	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	שלשה
מ	כל	ימי	הזירו	לי"י	וגומ'	לעשות	ימים	שלאחר	ימים	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	שלשה
29	כל	ימי	הזירו	לי"י	וגו'	לעשות	ימים	שלאחר	ימים	מלאת	כימים	שלפני	מלאת	שלשה
נ														
א	כל	ימי	הזירו	לה'	וגו'	לעשות	ימים	של	אחר	מלאת	כימים	שלפני	מלא'ת]	ג'
ש	כל	ימי	הזירו	לה'	וגו'	לעשות	ימים	של	אחר	מלאת	כימים	שלפני	מלא'ת]	ג'

י, יא

ד	מינין	אסורים	בזיר	הטומאה	והתגלחת	והיוצא	מן	הגפן	הטומאה	מנין	דכתיב	כל	ימי	הזירו
מ	מינין	אסורין	בזיר	הטומאה	והתגלחת	והיוצא	מן	הגפן	הטומאה	מנין	דכתיב	כל	ימי	הזירו
2פ	מינים	אסורין	בזיר	הטומאה	והתגלחת	והיוצא	מן	הגפן	הטומאה	מנין	דכתיב	כל	ימי	הזירו
נ														
א	מינין	אסורי'	בזיר	הטומאה	ותגלחת	והיוצא	מן	הגפן	הטומאה	מנין	שנא'	כל	ימי	הזירו
ש	מינין	אסורי'	בזיר	הטומאה	ותגלחת	והיוצא	מן	הגפן	הטומאה	מנין	שנא'	כל	ימי	הזירו

ד	ליי'	על	נפש	מת	וגו'			התגלחת	מנין	דכתיב'	כל	ימי	תער
מ	ליי'	על	נפש	מת	לא	יבא		התגלחת	מנין	דכתיב'	כל	ימי	תער
2פ	ליי'	על	נפש	מת	וגו'			התגלחת	מנין	דכתיב	כל	ימי	תער
נ													
א	לה'	על	נפש	מת	לא	יבוא		התגלחת	מנין	דכתיב'	כל	ימי	תער
ש	לה'	על	נפש	מת	לא	יבא		התגלחת	מנין	דכתיב'	כל	ימי	תער

ד	לא	יעבר	על	ראשו	היוצא	מן	הגפן	דכתיב	כל	ימי	מכל	אשר
מ	לא	יעבור	על	ראשו	היוצא	מן	הגפן	דכתיב'	כל	ימי	מכל	אשר
2פ	לא	יעבר	על	ראשו	היוצא	מן	הגפן	דכתיב	כל	ימי	מכל	אשר
נ												
א	לא	יעבור	על	ראשו	היוצא	מן	הגפן	דכתיב'	כל	ימי	מכל	אשר
ש	לא	יעבור	על	ראשו	היוצא	מן	הגפן	דכתיב'	כל	ימי	מכל	אשר

ד	יעשה	מגפן	וגו'	כל	ימי	חזרו	חומר	בטומאה	ובתגלחת	מביוצא	מן	הגפן	שהטומאה
מ	יעשה	מגפן	וגומ'	כל	ימי	חומר	חומר	בטומאה	ובתגלחת	מביוצא	מן	הגפן	שהטומאה
2פ	יעשה	מגפן	וגו'	כל	ימי	חומר	חומר	בטומאה	ובתגלחת	מביוצא	מן	הגפן	שהטומאה
נ													
א	יצא	מגפן	היין	כל	ימי	חזרו	חומר	בטומאה	ובתגלחת	מביוצא	מן	הגפן	שטומאה
ש	יצא	מגפן	היין	כל	ימי	חזרו	חומר	בטומאה	ובתגלחת	מביוצא	מן	הגפן	שטומאה

ד	והתגלחת	סותרים	והיוצא	מן	הגפן	אינו	סותר	חומר	ביוצא	מן	הגפן	מבטומאה	ותגלחת	שלא
מ	והתגלחת	סותרים	והיוצא	מן	הגפן	אינו	סותר	חומר	ביוצא	מן	הגפן	מבטומאה	ותגלחת	שלא
2פ	והתגלחת	סותרים	והיוצא	מן	הגפן	אינו	סותר	חומר	ביוצא	מן	הגפן	מבטומאה	ותגלחת	שלא
נ														
א	והתגלחת	סותרין	והיוצא	מן	הגפן	אינו	סותר	חומר	ביוצא	מן	הגפן	מבטומאה	ותגלחת	שלא
ש	והתגלחת	סותרין	והיוצא	מן	הגפן	אינו	סותר	חומר	ביוצא	מן	הגפן	מבטומאה	ותגלחת	שלא

ד	הותר	כלל	היוצא	מן	הגפן	הותר	בתגלחת	מצוה	כגון	מצורע	דנפקא	מראשו
מ	הותר	כלל	היוצא	מן	הגפן	הותר	בתגלחת	מצוה	כגון	מצורע	דנפקא	מראשו
2פ	הותר	כלל	היוצא	מן	הגפן	הותר	בתגלחת	מצוה	כגון	מצורע	דנפקא	מראשו
נ												
א	הותר	כלל	היוצא	מן	הגפן	הותר	בתגלחת	מצוה	כגון	מצורע	דנפק	מראשו
ש	הותר	כלל	היוצא	מן	הגפן	הותר	בתגלחת	מצוה	כגון	מצורע	דנפק	מראשו

ד	האמו'	במצורע	דמיתר	להביא	נזיר	מצור'	שמגלח	והותר	במת	מצוה	ליטמא	חומר	בטומאה	מתגלחת
מ	האמור	במצורע	דמותר	להביא	נזיר	מצור'	שמגלח	והותר	במת	מצוה	ליטמא	חומר	בטומאה	מתגלחת
2פ	האמור	במצורע	דמיתר	להביא	נזיר	מצורע	שמגלח	והותר	במת	מצוה	ליטמא	חומר	בטומאה	מתגלחת
נ														
א	האמור	במצורע	דמיתר	להביא	נזיר	ומצורע	שמגלח	והותר	בתגלחת	מצוה	ליטמא	חומר	בטומאה	מתגלחת
ש	האמור	במצורע	דמיתר	להביא	נזיר	ומצורע	שמגלח	והותר	בתגלחת	מצוה	ליטמא	חומר	בטומאה	מתגלחת

ד	שהטומאה	סותרת	את	הכל	וחייבין	עליה	קרבן	ותגלחת	אינה	אלא	ל'	יום
מ	שהטומאה	סותרת	את	הכל	וחייבין	עליה	קרבן	ותגלחת	אינה	אלא	ל'	יום
2פ	שהטומאה	סותרת	את	הכל	וחייבין	עליה	קרבן	ותגלחת	אינה	אלא	ל'	יום
נ												
א	שהטומאה	סותר		הכל	וחייבין	עליה	קרבן	ותגלחת	אינה	אלא	ל'	יום
ש	שהטומאה	סותר		הכל	וחייבין	עליה	קרבן	ותגלחת	אינה	אלא	ל'	יום

ד	ואין	חייבין	עליה	קרבן	על	נפש	מת	לא	יבא	שומע	אני	נפשות	בהמה	במשמע
מ	ואין	חייבין	עליה	קרבן	על	נפש	מת	לא	יבא	שומע	אני	נפשות	בהמה	במשמע
2פ	ואין	חייבין	עליה	קרבן	על	נפש	מת	לא	יבא	שומע	אני	נפשות	בהמה	במשמע
נ														
א	ואין	חייבין	עליה	קרבן	על	נפש	מת	לא	יבוא	שומע	אני	נפשות	בהמה	במשמע
ש	ואין	חייבין	עליה	קרבן	על	נפש	מת	לא	יבוא	שומע	אני	נפשות	בהמה	במשמע

ד	כענין	שנא'	מכה	נפש	בהמה	ת"ל'	לאביו	ולאמו	במה	ענין	מדבר	בנפשות	אדם
מ	כענין	שנ'	מכה	נפש	בהמה	ת"ל'	לאביו	ולאמו	במה	ענין	מדבר	בנפשות	אדם
2פ	כענין	שנא'	מכה	נפש	בהמה	תלמוד	לאביו	ולאמו	במה	ענין	מדבר	בנפשות	אדם
נ													
א	כענין	שנא'	מכה	נפש	בהמה	ת"ל'	לאביו	ולאמו	במה	ענין	מדבר	בנפשות	אדם
ש	כענין	שנא'	מכה	נפש	בהמה	ת"ל'	לאביו	ולאמו	במה	ענין	מדבר	בנפשו'	אדם

ד	ר'	ישמעאל	אומר	אין	צריך	הרי	הוא	אומר	לא	יבא	בנפשות	המטמאות	בביאה	הכתבו
מ	ר'	ישמעאל	אומר	אין	צריך	הרי	הוא	אומר	לא	יבא	בנפשות	המטמאות	בביאה	הכתבו
29	ר'	ישמעאל	אומר	אין	צריך	הרי	הוא	אומר	לא	יבא	בנפשות	המטמאות	בביאה	הכתבו
נ														
א	ר'	ישמעאל	אומר	אין	צריך	הרי	הוא	אומר			בנפשו'	המטמאו'	בביאה	הכתבו
ש	ר'	ישמעאל	אומר	אין	צריך	הרי	הוא	אומר			בנפשו'	המטמאו'	בביאה	הכתבו

ד	מדבר	ואלו	הן		נפשות	אדם	לאביו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	כולל	בכהן
מ	מדבר	ואלו	הן	אלו	נפשות	אדם	לאביו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	כולל	בכהן
29	מדבר	ואלו	הן	אלו	נפשות	אדם	לאביו	למה	נאמר	לפי	שהוא	כולל	בכהן
נ													
א	מדבר	ואלו	הן	אלו	נפשות	אדם	לאביו	למה	אומ'	לפי	שהוא	כולל	בכהן
ש	מדבר	ואלו	הן	אלו	נפשו'	אדם	לאביו	למה	אומ'	לפי	שהוא	כולל	בכהן

ד	הדיוט	לנפש	לא	יטמא	בעמיו	וחזר	והתירו	לקרובי'	כי	אם	לשאר	וגו'	
מ	הדיוט	לנפש	לא	יטמא	בעמיו	וחזר	והתירו	לקרובים	כי	אם	לשאר	הקרוב	אליו
29	הדיוט	לנפש	לא	יטמא	בעמיו	וחזר	והתירו	לקרובים	כי	אם	לשאר	הקרוב	אליו
נ													
א	הדיוט	לנפש	לא	יטמא	בעמיו	חזר	והתירו	לקרובים	כי	אם	לשאר	הקרוב	אליו
ש	הדיוט	לנפש	לא	יטמא	בעמיו	חזר	והתירו	לקרובי'	כי	אם	לשאר	הקרוב	אליו

ד	יכול	אף	מזיר	כן	יהא	מותר	ליטמא	לקרובים	ת"ל	לאביו	לומ'	שאינו	מטמא
מ	יכול	אף	מזיר	כן	יהא	מותר	ליטמא	לקרובים	ת"ל	לאביו	לומר	שאינו	מטמא
29	יכול	אף	במזיר	כן	יהא	מותר	ליטמא	לקרובים	תלמוד	לומר	לאביו	שאינו	מיטמא
נ													
א	יכול	אף	מזיר	כן	יהא	מותר	ליטמא	לקרובים	ת"ל	לאביו			
ש	יכול	אף	מזיר	כן	יהא	מותר	ליטמא	לקרובי'	ת"ל	לאביו			

ד	לקרובים	ולאמו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	במזיר	אף	יטמא	להם	במותם	ר'	אומ'
מ	לקרובים	ולאמו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	במזיר	לא	יטמא	להם	במותם	ר'	אומ'
29	לקרובים	ולאמו	למה	נא'	לפי	שהוא	אומר	במזיר	לא	יטמא	להם	במותם	ר'	אומר
נ														
א	ולאמו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	במזיר	אף	לא	יטמא	להם	במותם	ר'	אומ'
ש	ולאמו	למה	נאמ'	לפי	שהוא	אומ'	במזיר	אף	לא	יטמא	להם	במותם	ר'	אומ'

ד	במותם	אין	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגע	ובזיבתן	ואין	לי	אלא	במזיר	בכהן	גדול
מ	במותם	אין	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגע	ובזיבתן	ואין	לי	אלא	במזיר	בכהן	גדול
29	במותם	אין	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגע	ובזיבתן	ואין	לי	אלא	במזיר	בכהן	גדול
נ														
א	במותם	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בניגען	ובזיבתן	ואין	לי	אלא	במזיר	בכ"ג	
ש	במותם	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בניגען	ובזיבתן	ואין	לי	אלא	במזיר	בכ"ג	

ד	מנין	ת"ל	לומר	אמו	בכהן	גדול	שלא	הייתי	צריך	שכבר	קל	וחומר	הוא	ומה
מ	מנין	ת"ל		אמו	בכהן	גדול	שלא	הייתי	צריך	שכבר	קל	וחומר	הוא	ומה
29	מנין	תלמוד		אמו	בכהן	גדול	שלא	הייתי	צריך	שכבר	קל	וחומר	הוא	ומה
נ														
א	מנין	ת"ל		אמו	בכ"ג	שלא	הייתי	צריך	שדבר	ק"ו	הוא	ומה		
ש	מנין	ת"ל		אמו	בכ"ג	שלא	הייתי	צריך	שדבר	ק"ו	הוא	ומה		

ד	אם	במקום	שכהן	הדיוט	מטמא	לאביו	מאביו	אין	כהן	גדול	מטמא	לאחיו	מקום	שאין
מ	אם	במקום	שכהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאביו	אין	כהן	גדול	מטמא	לאביו	מקום	שאין
29	אם	במקום	שכהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאביו	אין	כהן	גדול	מטמא	לאחיו	מקום	שאין
נ														
א	אם	במקום	שכהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאביו	אין	כ"ג	מטמא	לאחיו	מקום	שאין	
ש	אם	במקום	שכהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאביו	אין	כ"ג	מטמא	לאחיו	מקום	שאין	

ד	כהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאמו	דין	הוא	שלא	יהא	כהן	גדול	מטמא	לאמו
מ	כהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאמו	דין	הוא	שלא	יהא	כהן	גדול	מטמא	לאמו
29	כהן	הדיוט	מטמא	לאחיו	מאמו	דין	הוא	שלא	יהא	כהן	גדול	מטמא	לאמו
נ													
א	כהן	(הדיוט)	[גדול]	מטמא	לאחיו	מאמו	דין	הוא	שלא	יהא	כ"ג	מטמא	לאמו
ש	כהן	הדיוט		מטמא	לאחיו	מאמו	דין	הוא	שלא	יהא	כ"ג	מטמא	לאמו

ד	אם	זכית	מן	הדין	מה	ת"ל	לאמו	בכהן	גדול	מופנה	להקיש	לדון
מ	אם	זכית	מן	הדין	מה	ת"ל	לאמו	בכהן	גדול	מופנה	להקיש	לדון
29	אם	זכית	מן	הדין	מה	תלמוד	לאמו	בכהן	גדול	מופנה	הוא	להקיש
נ												
א	אם	זכית	מן	הדין	מת"ל	לאמו	בכ"ג	מופנה	הוא	להקיש	לדון	
ש	אם	זכית	מן	הדין	מת"ל	לאמו	בכ"ג	מופנה	הוא	להקיש	לדון	

ד	ממנו	גזירה	שוא	נא'	בכהן	גדול	אמו	ונאמר	בנזיר	אמו	מה	אמו	האמור	בנזיר
מ	ממנו	גזירה	שוא	נאמ'	בכהן	גדול	אמו	ונאמר	בנזיר	אמו	מה	אמו	האמור	בנזיר
2פ	ממנה	גזירה	שוא	נאמר	בכהן	גדול	אמו	ונאמר	בנזיר	אמו	מה	אמו	האמור	בנזיר
נ														
א	ממנה	ג"ש		נאמ'	בכ"ג		אמו	ונאמר	בנזיר	אמו	מה	אמו	האמור	בנזיר
ש	ממנה	ג"ש		נאמ'	בכ"ג		אמו	ונא'	בנזיר	אמו	מה	אמו	האמור	בנזיר

ד	מטמ'	בנגען	ובזיבתן	אף	אמו	האמו'	בכהן	גדול	מטמא	בנגען	ובזיבתן	לאחיו	למה	נאמ'
מ	מיטמא	בנגען	ובזיבתן	אף	אמו	האמור	בכהן	גדול	מיטמא	בנגען	ובזיבתן	לאחיו	למה	נאמר
2פ	מיטמא	בנגען	ובזיבתן	אף	אמו	האמור	בכהן	גדול	מיטמא	בנגען	ובזיבתן	לאחיו	למה	נאמר
נ														
א	מטמא	בניגוען	ובזיבתן	אף	אמו	האמור	בכ"ג		מטמא	בניגוען	ובזיבתן	לאחיו	מת"ל	
ש	מטמא	בניגוען	ובזיבתן	אף	אמו	האמו'	בכ"ג		מטמא	בניגוען	ובזיבתן	לאחיו	מת"ל	

ד	לאחיו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לאחותו	מה	תלמוד	הרי		
מ	לאחיו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	למת	מצוה	ולאחותו	מה	ת"ל	הרי		
2פ	לאחיו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	למת	מצוה	לאחותו	מה	תלמוד	הרי	לומר	
נ														
א	לאחיו	הוא	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לאחותו	מת"ל		הרי		
ש	לאחיו	הוא	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לאחותו	מת"ל		הרי		

ד	שהיה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ושמע	שמת	לו	מת	יכול	
מ	שהיה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ושמע	שמת	לו	מת	יכול	
2פ	שהיה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ושמע	שמת	לו	מת	יכול	
נ														
א	שהיה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ושמע	שמת	לו	מת	יכול	
ש	שהיה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ושמע	שמת	לו	מת	יכול	

ד	יטמא	אמרת	לא	יטמא	להם	במותם	יכול	לא	יטמא	למת	מצוה	תלמוד	לומר	לאחותו
מ	יטמא	אמרת	לא	יטמא	להם	במותם	יכול	לא	יטמא	למת	מצוה	ת"ל		לאחותו
2פ	יטמא	אמרת	לא	יטמא	להם	במותם	יכול	לא	יטמא	למת	מצוה	תלמוד	לומר	לאחותו
נ														
א	ליטמא	אמרת	לא	יטמא	להם	במותם	יכול	לא	יטמא	למת	מצוה	ת"ל		ולאחותו
ש	ליטמא	אמרת	לא	יטמא	להם	במותם	יכול	לא	יטמא	למת	מצוה	ת"ל		ולאחותו

ד	לאחותו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	נאמר	לאחיו	להתירו	לטמא	מת	
מ	לאחותו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	למת	מצוה	נאמר	לאחיו	להתירו	ליטמא	למת	
2פ	לאחותו	אינו	מיטמא	לאחותו	אבל	מיטמא	למת	מצוה	נאמר	לאחיו	להתירו	ליטמא	למת	
נ														
א	לאחותו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	נאמ'	לאחיו	להתיר	וליטמא	למת	
ש	לאחותו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	נאמ'	לאחיו	להתיר	וליטמא	למת	

ד	מצוה	שאינו	אלא	איסור	לאו	לא	יטמא	להם	ונאמר	ולאחותו	להתירו	לטמא	אפילו	במקום
מ	מצוה	שאינו	אלא	איסור	לאו	לא	יטמא	להם	ונאמר	ולאחותו	להתירו	ליטמא	אפי'	במקום
2פ	מצוה	שאינו	אלא	איסור	לאו	לא	יטמא	להם	ונאמר	ולאחותו	להתירו	ליטמא	אפלו	במקום
נ														
א	מצוה	שאינו	אלא	איסור	לאו	לא	יטמא	להם	ונאמ'	לאחותו	להתירו	ליטמא	אפי'	במקום
ש	מצוה	שאינו	אלא	איסור	לאו	לא	יטמא	להם	ונא'	לאחותו	להתירו	ליטמא	אפי'	במקום

ד	פסח	ומילה	דחייבי	כריתות	הן	אבל	לבנו	ולבתו	לא	נאמר	שהקטני'	ניזורין	ר'	עקיבא
מ	פסח	ומילה	דחייבי	כריתות	הן	אבל	לבנו	ולבתו	לא	נאמר	שהקטנים	ניזורין	ר'	עקיבא
2פ	פסח	ומילה	דחייבי	כריתות	הן	אבל	לבנו	ולבתו	לא	נאמר	שהקטני'	ניזורין	ר'	עקיבא
נ														
א	פסח	ומילה	דחייבי	כריתות	הן	אבל	לבנו	ולבתו	לא	נאמ'	שהקטנים	גזורים	ר'	עקי'
ש	פסח	ומילה	דחייבי	כריתו'	הן	אבל	לבנו	ולבתו	לא	נאמ'	שהקטני'	וגזורים	ר'	עקי'

ד	אומר	נפש	אלו	הרחוקים	מת	אלו	הקרובים	לאביו	ולאמו	לאביו	אינו	מטמא	אבל	מטמא
מ	אומר	נפש	אלו	הרחוקים	מת	אלו	הקרובים	לאביו	ולאמו	לאביו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא
2פ	אומר	נפש	אלו	הרחוקים	מת	אלו	הקרובים	לאביו	ולאמו	לאביו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא
נ														
א	אומ'	נפש	אלו	הרחוקים	מת	אלו	הקרובים	לאביו	ולאמו	לאביו	אינו	מטמא	אבל	מטמא
ש	אומ'	נפש	אלו	הרחוקי'	מת	אלו	הקרובי'	לאביו	ולאמו	לאביו	אינו	מטמא	אבל	מטמא

ד	הוא	למת	מצוה	ואם	נאמר	לאביו	למה	נאמר	לאמו					
מ	הוא	למת	מצוה	ואם	נאמר	לאביו	למה	נאמר	לאמו					
2פ	הוא	למת	מצוה	ואם	נאמר	לאביו	למה	נאמר	לאמו					
נ														
א	הוא	למת	מצוה	ואם	נא'	לאביו	למה	נאמ'	לאמו	וכן	אם	נאמ'	לאמו	למה
ש	הוא	למת	מצוה	ואם	נאמ'	לאביו	למה	נאמ'	לאמו	וכן	אם	נאמ'	לאמו	למה

ד	אם	נאמר	אביו	ולא	נאמר	אמו	הייתי	אומר	לכך	לא	יטמא
מ	ואם	נאמר	לאביו	ולא	נאמר	לאמו	הייתי	אומ'	לכך	לא	יטמא
2פ	אם	נאמר	אביו	ולא	נאמר	אמו	הייתי	אומר	לכך	לא	יטמא
נ											
א	אם	נאמר	אביו	ולא	נאמר	אמו	הייתי	אומ'	לכך	לא	יטמא
ש	אם	נאמר	אביו	ולא	נאמר	אמו	הייתי	אומ'	לכך	לא	יטמא

ד	לו	משום	דחזקה	בעלמא	הוא	אבל	אמו	דודאי	ילדתייה	ליטמא	הלה	ואי	כתב	רחמנא
מ	לו	משום	דחזקה	בעלמ'	הוא	אבל	אמו	דודאי	ילדתייה	ליטמא	לה	ואי	כתב	רחמנא
2פ	לו	משום	דחזקה	בעלמא	הוא	אבל	אמו	דודאי	ילדתייה	ליטמא	לה	ואי	כתב	רחמנא
נ														
א	לו	משום	דחזקה	בעלמ'	הוא	אבל	אמו	דודאי	[ולדת]יה	ליטמא	לה	ואי	כתבי	רחמנא
ש	לו	משום	דחזקה	בעלמ'	הוא	אבל	אמו	דודאי	לדתייה	ליטמא	לה	ואי	כת'	רחמנא

ד	אמו	הייתי	אומר	לאמו	הוא	דלא	אמו	דודאי	זרעיה	אזיל	זרעה	בתרה	אבל	אביו
מ	אמו	הייתי	אומר	לאמו	הוא	דלא	אמו	דודאי	זרעיה	אזיל	זרעיה	בתרה	אבל	אביו
2פ	אמו	הייתי	אומר	לאמו	הוא	דלא	אמו	דודאי	זרעיה	אזיל	זרעיה	בתרה	אבל	אביו
נ														
א	אמו	הייתי	אומ'	לאמו	הוא	דלא	אמו	דודאי	זרעיה	אזיל	זרעיה	בתרה	אבל	אביו
ש	אמו	הייתי	אומ'	לאמו	הוא	דלא	אמו	דודאי	זרעיה	אזיל	זרעיה	בתרה	אבל	אביו

ד	כיון	שאמר	הכתוב	למשפחותם	לבית	אבותם	אימא	ליטמא	ליה	לכך	נאמר	לאביו	לאחיו
מ	כיון	שאמר	הכתוב	למשפחותם	לבית	אבותם	אימא	ליטמא	ל[יה]	לכך	נאמר	לאביו	לאחיו
2פ	כיון	שאמר	הכתוב	למשפחותם	לבית	אבותם	אימא	ליטמא	ליה	לכך	נאמר	לאביו	לאחיו
נ													
א	כיון	שאמר	הכתוב	למשפחותם	לבית	אבותם	אימ'	יטמא	לו	לכך	נאמ'	לאביו	ולאחיו
ש	כיון	שאמר	הכתוב	למשפחותם	לבית	אבותם	אימא	יטמא	לו	לכך	נאמ'	לאביו	ולאחיו

ד	שאם	לא	היה	כהן	גדול	ונזיר	לאחיו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת
מ	שאם	היה	היה	כהן	גדול	ונזיר	לאחיו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	למת
2פ	שאם	היה	היה	כהן	גדול	ונזיר	לאחיו	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	למת
נ													
א	שאם	היה	היה	כ"ג		ונזיר	לאחיו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת
ש	שאם	היה	היה	כ"ג		ונזיר	לאחיו	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	למת

ד	מצוה	ולאחותו	שאם	היה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	לאחותו	אינו	מטמא
מ	מצוה	ולאחותו	שאם	היה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	לאחותו	אינו	מיטמא
2פ	מצוה	ולאחותו	שאם	היה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	לאחותו	אינו	מיטמא
נ														
א	מצוה	ולאחותו	שאם	היה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ולאחותו	אינו	מטמא
ש	מצוה	ולאחותו	שאם	היה	הולך	לשחוט	את	פסחו	ולמול	את	בנו	ולאחותו	אינו	מטמא

ד	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לא	יטמא	להם	במותם	אבל	עומד	הוא	בהספד	ובשורה
מ	אבל	מיטמא	הוא	למת	מצוה	לא	יטמא	להם	במותם	אבל	עומד	הוא	בהספד	ובשורה
2פ	אבל	מיטמא	הוא	למת	מצוה	לא	יטמא	להם	במותם	אבל	עומד	הוא	במספד	ובשורה
נ														
א	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לא	יטמא	להם	במותם	אבל	עומד	הוא	בהספד	ושורה
ש	אבל	מטמא	הוא	למת	מצוה	לא	יטמא	להם	במותם	אבל	עומד	הוא	בהספד	ושורה

ד	ר'	אומר	במותם	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגעם	ובזיבתם	כי	זר	אלהיו
מ	ר'	אומ'	במותם	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	בנגעם	ובזיבתם	כי	זר	אלהיו
2פ	ר'	אומר	במותם	אינו	מיטמא	אבל	מיטמא	הוא	בנגעם	ובזיבתם	כי	זר	אלהיו
נ													
א	ר'	אומ'	במותם	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגיעם	ובזיבתם	כי	זר	אלהיו
ש	ר'	אומ'	במותם	אינו	מטמא	אבל	מטמא	הוא	בנגיעם	ובזיבתם	כי	זר	אלהיו

ד	על	ראשו	להגיד	מה	גרם	כל	ימי	זרו	קדוש	הוא	לי"	למה	נאמר	לפי
מ	על	ראשו	להגיד	מה	גרם	כל	ימי	זרו	קדוש	הוא	לי"	למה	נאמ'	לפי
2פ	על	ראשו	להגיד	מה	גרם	כל	ימי	זרו	קדוש	הוא	לי"	למה	נאמר	לפי
נ														
א	על	ראשו	להגיד	מה	גרם	כל	ימי	זרו	קדוש	הוא	לה'	למה	נאמ'	לפי
ש	על	ראשו	להגיד	מה	גרם	כל	ימי	זרו	קדוש	הוא	לה'	למה	נאמ'	לפי

ד	שהוא	אומר	עד	מלאת	הימים	אין	לי	אלא	מי	שיש	לו	פסק	לנזירותו	זיר
מ	שהוא	אומ'	עד	מלאת	הימים	אין	לי	אלא	מי	שיש	לו	פסק	לנזירותו	זיר
2פ	שהוא	אומר	עד	מלאת	הימים	אין	לי	אלא	מי	שיש	לו	פסק	לנזירותו	זיר
נ														
א	שהוא	אומ'	עד	מלאת	הימים	אין	לי	אלא	מה	שיש	לו	פסק	לנזירות	זיר
ש	שהוא	אומ'	עד	מלאת	הימים	אין	לי	אלא	מה	שיש	לו	פסק	לנזירות	זיר

ד	עולם	מנין	תלמוד	לומר	כל	ימי	מרו	להביא	נזיר	עולם	קדוש	הוא	לי"י	זו
מ	עולם	מנין	ת"ל	לומר	כל	ימי	מרו	להביא	נזיר	עולם	קדוש	הוא	לי"י	זו
2פ	עולם	מנין	תלמוד	לומר	כל	ימי	מרו	להביא	נזיר	עולם	קדוש	הוא	לי"י	זו
נ														
א	עולם	מנין	ת"ל		כל	ימי	מרו	להביא	נזיר	עולם	קדוש	הוא	לה'	
ש	עולם	מנין	ת"ל		כל	ימי	מרו	להביא	נזיר	עולם	קדוש	הוא	לה'	

ד	קדושת	הגוף	וכי	ימות	מת	עליו	במחורת	עליו	הטומאה	להוציא	את	הספק		
מ	קדושת	הגוף	וכי	ימות	מת	עליו	במחורת	עליו	הטומאה	להוציא	את	הספק		
2פ	קדושת	הגוף	וכי	ימת	מת	עליו	במחורת	עליו	הטומאה	להוציא	את	הספק		
נ														
א	קדושת	הגוף	וכי	ימות	מת	עליו	כמחורת	עליה	הטומאה	להוציא	את	הספק		
ש	קדושת	הגוף	וכי	ימות	מת	עליו	כמחורת	עליה	הטומאה	להוציא	את	הספק		

ד	זו	טומאת	התהום	אי	זו	טומאת	התהום	כל	שאין	מכירה	אחד	בסוף	העולם	
מ	זו	טומאת	התהום	אי	זו	טומאת	התהום	כל	שאין	מכירה	אחד	בסוף	העולם	
2פ	זו	טומאת	התהום	אי	זו	טומאת	התהום	כל	שאין	מכירה	אחד	בסוף	העולם	
נ														
א	זו	טומא'	תהום	אי	זו	טומא'	תהום	כל	שאין	מכירה	אחד	בסוף	העולם	
ש	זו	טומאת	תהום	אי	זו	טומא'	תהום	כל	שאין	מכירה	אחד	בסוף	העולם	

ד	היה	מכירה	אחד	בסוף	העולם	אין	זו	טומאת	התהום	היה	טמון	בתבן	או	בצרות
מ	היה	מכירה	אחד	בסוף	העולם	אין	זו	טומאת	התהום	היה	טמון	בתבן	או	בצרות
2פ	היה	מכירה	אחד	בסוף	העולם	זו	היא	טומאת	התהום	היה	טמון	בתבן	או	בצרות
נ														
א	היה	מכירה	א'	בסוף	העולם	אינה		טומאת	התהום	היה	טמון	בתבן	או	בצרות
ש	היה	מכירה	א'	בסוף	העולם	אינה		טומאת	התהום	היה	טמון	בתבן	או	בצרות

ד	הרי	זו	טומאת	התהום	במים	באפלה	ובנקיק'	הסלעים	אין	זו	טומאת	התהום	ולא	אמרו
מ	הרי	זו	טומאת	התהום	במים	באפלה	ובנקיק'	הסלעים	אין	זו	טומאת	התהום	ולא	אמרו
2פ	הרי	זה	טומאת	התהום	במים	באפלה	ובנקיק'	הסלעים	אין	זו	טומאת	התהום		
נ														
א	הרי	זה	טומא'	התהום	במים	באפלה	ובנקיק'	הסלעים	אין	זו	טומא'	התהום	ולא	אמרו
ש	הרי	זה	טומא'	התהום	במים	באפלה	ובנקיק'	הסלעי'	אין	זו	טומא'	התהום	ולא	אמרו

ד	טומאת	התהום	אלא	למת	בלבד	בפתע	פתאום	ר'	יונתן	אומר	בפתע	זה	שוגג	וכן
מ	טומאת	התהום	אלא	למת	בלבד	בפתע	פתאום	ר'	יונתן	אומ'	בפתע	זה	שוגג	וכן
2פ	טומאת	התהום	אלא	למת	בלבד	בפתע	פתאום	ר'	יונתן	אומר	בפתע	זו	שוגג	וכן
נ														
א	טומאת	התהום	אלא	למת	בלבד	בפתע	פתאום	ר'	נתן	אומ'	בפתע	זו	שוגג	וכה"א
ש	טומאת	התהום	אלא	למת	בלבד	בפתע	פתאום	ר'	נתן	אומ'	בפתע	זו	שוגג	וכה"א

ד	הוא	אומר	אם	בפתע	בלא	איבה	הדפו	פתאום	זה	אונס	וכן	הוא	אומר	ויאמר
מ	הוא	אומ'	אם	בפתע	בלא	איבה	הדפו	פתאום	זו	אונס	וכן	הוא	אומ'	ויאמר
2פ	הוא	אומר	אם	בפתע	בלא	איבה	הדפו	פתאום	זה	אונס	וכן	הוא	אומ'	ויאמר
נ														
א		ואם	ואם	בפתע	בלא	איבה	הדפו	פתאום	זה	אונס	וכה"א			ויאמר
ש		ואם	ואם	בפתע	בלא	איבה	הדפו	פתאום	זה	אונס	וכה"א			ויאמר

ד	י"י	פתאום	אל	משה	וגו'	ורבנין	אמרי	פתאום	זה	מזיד	וכן	הוא	אומר	ופתאים
מ	י"י	פתאום	אל	משה	וגומ'	ורבנין	אמ'	פתאום	זה	מזיד	וכן	הוא	אומ'	ופתאים
2פ	י"י	פתאום	אל	משה	וגו'	ורבנין	אמרין	פתאום	זה	מזיד	וכן	הוא	אומר	ופתאים
נ														
א	ה'	פתאום	אל	משה		ורבנין	אמרי	פתאום	זה	מזיד	וכה"א			ופתאים
ש	ה'	פתאום	אל	משה		ורבנין	אמרי	פתאום	זה	מזיד	וכה"א			ופתאים

ד	עברו	ונענשו	דבר	אחר	פתאום	זה	שוגג	דכתיב	פתי	יאמין	לכל	דבר	וכי	מאחר
מ	עברו	ונענשו	ד"א	פתאום	פתאום	זה	שוגג	דכתי'	פתי	יאמין	לכל	דבר	וכן	מאחר
2פ	עברו	ונענשו	דבר	אחר	פתאום	זה	שוגג	דכתיב	פתי	יאמין	לכל	דבר	וכי	מאחר
נ														
א	עברו	ונענשו	ד"א	פתאום	פתאום	זה	שוגג	דכתי'	פתי	יאמין	לכל	דבר	וכי	מאחר
ש	עברו	ונענשו	ד"א	פתאום	פתאום	זה	שוגג	דכתי'	פתי	יאמין	לכל	דבר	וכי	מאחר

ד	שיש	בפתאום	להוציא	ממנו	מזיד	ואונס	ושוגג	למה	צרך	הכתוב	לכתוב	בפתע	להביא	את
מ	שיש	בפתאום	להוציא	ממנו	מזיד	ואונס	ושוגג	למה	צרך	הכתו'	לכתוב	בפתע	להביא	את
2פ	שיש	בפתאום	להוציא	ממנו	מזיד	ואונס	ושוגג	למה	צרך	הכתו'	לכתוב	בפתע	להביא	את
נ														
א		שבפתאום	להוציא	ממנו	מזיד	ואונס	ושוגג	למה	צרך	הכתו'	לכתו'	בפתע	להביא	את
ש		שבפתאום	להוציא	ממנו	מזיד	ואונס	ושוגג	למה	צרך	הכתו'	לכתו'	בפתע	להביא	את

ד	השוגג	אלו	לא	נכתב	פתע	הייתי	אומר	כי	מביא	קרנ	על	טומאתו	היכא	דנטמא
מ	השוגג	אלו	לא	נכתב	פתע	הייתי	אומר	כי	מביא	קרנ	על	טומאתו	היכא	דניטמא
29	השוגג	אלו	לא	נכתב	פתע	הייתי	אומר	כי	מביא	קרנ	על	טומאתו	היכא	דניטמא
נ														
א	השוגג	אילולי		נכתב	פתע	הייתי	אומר	כי	המביא	קרנ	על	טומאתו	היכא	דנטמא
ש	השוגג	אילולי		נכתב	פתע	הייתי	אומר	כי	המביא	קרנ	על	טומאתו	היכא	דנטמא

ד	בשוגג	מיד	דהוה	אכל	התורה	כלה	אבל	אונס	ומזיד	אימא	לא	כתב	רחמנא
מ	בשוגג	מיד	דהוה	אכל	התורה	כלה	אבל	אונס	ומזיד	אימא	לא	לכך	רחמנא
29	בשוגג	מדי	דהוה	אכל	התורה	כלה	אבל	אונס	ומזיד	אימ'	לא	כתב	רחמנא
נ													
א	בשוגג	מדי	דהוה	אכל	התורה	כלה	אבל	אונס	ומזיד	אימ'	לא	כתב	רחמנא
ש	בשוגג	מדי	דהוה	אכל	התורה	כלה	אבל	אונס	ומזיד	אימ'	לא	כתב	רחמנא

ד	פתע	דשוגג	הוא	לגלות	על	פתאום	דאונס	ומזיד	הוא	ואפילו	הכי	חייב	קרנ	על
מ	פתע	דשוגג	הוא	לגלות	על	פתאום	דאונס	ומזיד	הוא	ואפילו	הכי	חייב	קרנ	על
29	פתע	דשוגג	הוא	לגלות	על	פתאום	דאונס	ומזיד	הוא	ואפילו	הכי	חייב	קרנ	על
נ														
א	בפתע	בשוגג	הוא	לגלות	על	פתאום	דאונס	ומזיד	הוא	ואפ"ה		חייב	קרנ	על
ש	בפתע	בשוגג	הוא	לגלות	על	פתאום	דאונס	ומזיד	הוא	ואפ"ה		חייב	קרנ	על

ד	טומאתו	וטמא	ראש	דרו	במי	שהיה	טהור	ונטמא	הרי	הוא	חייב	בהעברת	שער
מ	טומאתו	וטמא	ראש	דרו	במי	שהיה	טהור	וניטמא	הרי	הוא	חייב	בהעברת	שער
29	טומאתו	וטמא	ראש	דרו	במי	שהיה	טהור	ומטמא	הרי	הוא	חייב	בהעברת	שער
נ													
א	טומאתו	וטמא	ראש	נר	במי	שהיה	טהור	ו[נ]טמא [ונטמ?]	הרי	הוא	חייב	בהעברת	שער
ש	טומאתו	וטמא	ראש	נר	במי	שהיה	טהור	ומטמא	הרי	הוא	חייב	בהעברת	שער

ד	ובהבא'	קרנ	ולפטור	שניזור	בקבר	וגלח	ראשו	ראשו	הוא	מגלח	ואין	מגלח	כל
מ	ובהבאת	קרנ	ולפטור	שניזור	בקבר	וגלח	ראשו	ראשו	הוא	מגלח	ואין	מגלח	כל
29	ובהבאת	קרנ	ולפטור	שניזור	בקבר	וגלח	ראשו	ראשו	הוא	מגלח	ואין	מגלח	כל
נ													
א	ובהבאת	קרנ	ולפטור	שניזור	בקבר	וגלח	ראשו	ראשו	הוא	מגלח	ואין	מגלח	כל
ש	ובהבאת	קרנ	ולפטור	שניזור	בקבר	וגלח	ראשו	ראשו	הוא	מגלח	ואין	מגלח	כל

ד	שער	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו	בשביעי	אתה	אומר	ביום	הזייתו		בשביעי	או
מ	שער	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו	בשביעי	אתה	אומר	ביום	הזייתו		בשביעי	או
29	שער	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו	בשביעי	אתה	אומר	ביום	הזייתו		בשביעי	או
נ													
א	שער	ביום	טהורתו	ביום	הזייתו	הז'	אתה	אומר	ביום	הזייתו	הז'	ביום	או
ש	שער	ביום	טהורתו	ביום	הזייתו	הז'	אתה	אומר	ביום	הזייתו	הז'	ביום	או

ד	בשמיני	ת"ל	ביום	השביעי	יגלח	אין	לי	אלא	תגלחת	טומאה	תגלחת	טהרה	מנין
מ	בשמיני	ת"ל	ביום	השביעי	יגלח	אין	לי	אלא	תגלחת	טומאה	תגלחת	טהרה	מנין
29	בשמיני	תלמוד	לומר	ביום	השביעי	אין	לי	אלא	תגלחת	טומאה	תגלחת	טהרה	מנין
נ													
א	בח'	ת"ל	ביום	הז'	יגלח	אין	לי	אלא	תגלחת	טומאה	תגלחת	טהרה	מנין
ש	בח'	ת"ל	ביום	הז'	יגלח	אין	לי	אלא	תגלחת	טומאה	תגלחת	טהרה	מנין

ד	אי	בשביעי	אע"פ	על	שלא	הזה	תלמו'	לומ'	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו
מ	אי	בשביעי	אע"פ	על	שלא	הזה	תלמו'	לומ'	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו
29	אי	השביעי	אע"פ	על	שלא	הזה	תלמוד	לומר	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו
נ												
א	אי	הז'	אע"פ	על	שלא	הזה	ת"ל	לומר	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו
ש	אי	הז'	אע"פ	על	שלא	הזה	ת"ל	לומר	ביום	טהרתו	ביום	הזייתו

ד	ביום	השביעי	אין	לי	אלא	שביעי	שמיני	תשיעי	ועשירי	מנין	ת"ל	יגלח
מ	ביום	השביעי	אין	לי	אלא	שביעי	שמיני	תשיעי	ועשירי	מנין	ת"ל	יגלח
29	ביום	השביעי	אין	לי	אלא	שביעי	שמיני	תשיעי	ועשירי	מנין	תלמוד	יגלח
נ												
א	ביום	הז'	אין	לי	אלא	ז'	ח'ט"י	תשיעי	ועשירי	מנין	ת"ל	יגלח
ש	ביום	הז'"	אין	לי	אלא	ז'	ח'ט"י	תשיעי	ועשירי	מנין	ת"ל	יגלח

ד	אין	לי	אלא	ביום	בלילה	מנין	ת"ל	יגלח	אין	לי	תגלחת	טומאה
מ	אין	לי	אלא	ביום	בלילה	מנין	ת"ל	יגלח	אין	לי	תגלחת	טומאה
29	אין	לי	אלא	ביום	בלילה	מנין	תלמוד	לומר	אין	לי	תגלחת	טומאה
נ												
א	אין	לי	אלא	ביום	בלילה	מנין	ת"ל	יגלח	אין	לי	תגלחת	טומא'
ש	אין	לי	אלא	ביום	בלילה	מנין	תלמוד	לומר	אין	לי	תגלחת	טומאת

ד	תגלחת	טהרה	מנין	ת"ל	יגלחנו	מכאן	אמרו	תגלחת	הטומאה	כיצד	היה	מזה
מ	תגלחת	טהרה	מנין	תלמוד	יגלחנו	מכאן	אמרו	תגלחת	הטומאה	כיצד	היה	מזה
נ												
א	תגלחת	טהרה	מנין	ת"ל	יגלחנו	מכאן	אמרו	תגלחת	טומא'	כיצד	היה	מזה
ש	תגלחת	טהרה	מנין	ת"ל	יגלחנו	מכאן	אמרו	תגלחת	טומאה	כיצד	היה	מזה

ד	בשלישי	ובשביעי	ומגלח	בשביעי	ומביא	קרבנותיו	בשמיני	ואם	גילח	בשמיני	מביא	קרבנותיו	בו
מ	בשלישי	ובשביעי	ומגלח	בשביעי	ומביא	קרבנותיו	בשמיני	ואם	גלח	בשמיני	מביא	קרבנותיו	בו
נ	בשלישי	ובשביעי	ומגלח	בשביעי	ומביא	קרבנותיו	בשמיני	ואם	גלח	בשמיני	מביא	קרבנותיו	בו
א	בג'	ובז'	מגלח	בז'	ומביא	קרבנותיו	בח'	ואם	[גילח]	בח'	מביא	קרבנותיו	בו
ש	בג'	ובז'	מגלח	בז'	ומביא	קרבנותיו	בח'	ואם	גלח	בח'	מביא	קרבנותיו	בו

ד	ביום	דברי	ר'	עקיבא	וביום	השביעי	להוציא	את	השביעי	או	אינו	אלא	להוציא	את
מ	ביום	דברי	ר'	עקיבא	וביום	השמיני	להוציא	את	השביעי	או	אינו	אלא	להוציא	את
נ	ביום	דברי	ר'	עקיבא	וביום	השמיני	להוציא	את	השביעי	או	אינו	אלא	להוציא	את
א	ביום	דברי	ר'	עקי'	וביום	הח'	להוציא	את	הז'	או	אינו	אלא	להוציא	את
ש	ביום	דברי	ר'	עקי'	וביום	הח'	להוציא	את	הז'	או	אינו	אלא	להוציא	את

ד	התשיעי	נאמר	כאן	שמיני	ונאמר	להלן	שמיני	ומיום	השמיני	והלאה	וגו'	מה	שמיני	האמור
מ	התשיעי	נאמר	כאן	שמיני	ונאמר	להלן	שמיני	ומיום	השמיני	והלאה	וגו'	מה	שמיני	האמור
נ	התשיעי	נאמר	כאן	שמיני	ונאמר	להלן	שמיני	ומיום	השמיני	והלאה	ירצה	מה	שמיני	האמור
א	הט'	נאמר	כאן	ח'	ונאמר	להלן	ח'	ומיום	הח'	והלאה	ירצה	מה	ח'	האמור
ש	הט'	נאמר	כאן	ח'	ונאמר	להלן	ח'	ומיום	הח'	והלאה	ירצה	מה	ח'	האמור

ד	כאן	להלן	הכשיר	בו	שמיני	ומשמיני	והלאה	אף	שמיני	האמור	כאן	הכשיר	בו
מ	כאן	להלן	הכשיר	בו	שמיני	ומשמיני	והלאה	אף	שמיני	האמור	כאן	הכשיר	בו
נ	כאן	להלן	הכשיר	בו	שמיני	ומיום	והלאה	אף	שמיני	האמור	כאן	הכשיר	בו
א	(כאן)	[להלן]	הכשיר	בו	ח'	ומיום	והלאה	אף	ח'	האמור	כאן	הכשיר	בו
ש	כאן	להלן	הכשיר	בו	ח'	ומיום	והלאה	אף	ח'	האמור	כאן	הכשיר	בו

ד	שמיני	ומשמיני	והלאה	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו
מ	שמיני	ומשמיני	והלאה	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו
נ	שמיני	ומשמיני	והלאה	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו
א	ח'	ומיום	והלאה	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו
ש	ח'	ומיום	והלאה	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו	אלו

ד	ת"ל	יביא	שתי	תורים	לא	אמרתיו	אלא	שתיים	יכול	יביא	תורים	ובני
מ	ת"ל	יביא	שתי	תורים	לא	אמרתיו	אלא	שתיים	יכול	יביא	תורים	ובני
נ	תלמוד	לומר	שתי	תורים	לא	אמרתיו	אלא	שתיים	יכול	יביא	תורי'	ובני
א	ת"ל	שתי	תורים	לא	אמרתיו	אלא	אלא	שתיים	יכול	יביא	תורים	ובני
ש	ת"ל	שתי	תורים	לא	אמרתיו	אלא	אלא	שתיים	יכול	יביא	תורים	ובני

ד	יונה	ת"ל	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	פרידה	אחת	מזו	מזו
מ	יונה	אמר	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	פרידה	אחת	מזו	מזו
נ	יונה	אמר	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	פרידה	אחת	מזו	מזו
א	יונה	אמר	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	פרידה	א'	מזו	מזו
ש	יונה	אמר	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	פרידה	אמר	מזו	מזו

ד	ופרידה	אחת	מזו	ת"ל	שתי	תורים	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	אמרו	אין
מ	ופרידה	אחת	מזו	אמר	שתי	תורים	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	אמרו	אין
נ	ופרידה	אחת	מזו	אמר	שתי	תורים	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	אמרו	אין
א	ופרידה	א'	מזו	אמר	שתי	תורי'	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	אמרו	אין
ש	ופרידה	א'	מזו	אמר	שתי	תורים	או	שני	בני	יונה	יכול	יביא	אמרו	אין

ד	מביאין	תורין	כנגד	בני	יונה	ולא	בני	כנגד	תורין	אלא	פתח	פתח
מ	מביאין	תורים	כנגד	בני	יונה	ולא	בני	כנגד	תורים	אל	פתח	פתח
נ	מביאין	תורים	כנגד	בני	יונה	ולא	בני	כנגד	תורים	אל	פתח	פתח
א	מביאין	תורים	כנגד	בני	יונה	ולא	בני	כנגד	תורים	אל	פתח	פתח
ש	מביאין	תורים	כנגד	בני	יונה	ולא	בני	כנגד	תורים	אל	פתח	פתח

ד	אהל	מועד	מלמד	שהוא	חייב	בטיפול	הבאתם	עד	שיביאם	אל	פתח	אהל	מועד	ועשה
מ	אהל	מועד	מלמד	שהוא	חייב	בטיפול	הבאתם	עד	שיביאם	אל	פתח	אהל	מועד	ועשה
2פ	אהל	מועד	מלמד	שהוא	חייב	בטיפול	הבאתם	עד	שיביאם	אל	פתח	אהל	מועד	ועשה
נ														
א	אהל	מועד	מלמד	שהוא	חייב	בטיפול	הבאתם	עד	שיביאם	אל	פתח	אהל	מועד	ועשה
ש	אהל	מועד	מלמד	שהוא	חייב	בטיפול	הבאתם	עד	שיביאם	אל	פתח	אהל	מועד	ועשה

ד	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	שפירשם	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	בעשייתן	אין	לי
מ	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	שפירשם	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	בעשייתן	אין	לי
2פ	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	שפירשם	הכהן	אחד	לחטאת	ואחד	לעולה	בעשייתן	אין	לי
נ														
א	הכהן	א'	לחטא'	וא'	לעולה							בעשייתן	אין	לי
ש	הכהן	א'	לחטאת	וא'	לעולה							בעשייתן	אין	לי

ד	אלא	הפרשה	לכהן	הפרשה	בבעל	מנין	נאמ'	ביוולדת	ולקחת	שתי	תורים	או	שני	בני
מ	אלא	הפרשה	בכהן	הפרשה	בבעלים	מנין	נאמ'	ביוולדת	ולקחה	שתי	תורים	או	שני	בני
2פ	אלא	הפרשה	בכהן	הפרשה	בבעל	מנין	נאמ'	ביוולדת	ולקחה	שתי	תורים	או	שני	בני
נ														
א	אלא	הפרשה	בכהן	הפרשה	בבעל	מנין	נאמ'	ביוולדת	ולקחה	ב'	תורים	או	ב'	בני
ש	אלא	הפרשה	בכהן	הפרשה	בבעל	מנין	נאמ'	ביוולדת	ולקחה	ב'	תורים	או	ב'	בני

ד	יונה	אחד	לעולה	ואחד	לחטאת	הרי	שהבעלים	מפרישין	בשעת	לקיחתן	נמצאו	למדן	הפרשה	בכהן
מ	יונה	אחד	לעולה	ואחד	לחטאת	הרי	שהבעלים	מפרישין	בשעת	לקיחתן	נמצאו	למדן	הפרשה	בכהן
2פ	יונה	אחד	לעולה	ואחד	לחטאת	הרי	שהבעלים	מפרישין	בשעת	לקיחתן	נמצאו	למדן	הפרשה	בכהן
נ														
א	יונה	א'	לעולה	וא'	לחטאת	הרי	שהבעלים	מפרישין	בשעת	לקיחתן	ומצינו	למדן	הפרשה	בכהן
ש	יונה	א'	לעולה	וא'	לחטאת	הרי	שהבעלים	מפרישין	בשעת	לקיחתן	ומצינו	למדן	הפרשה	בכהן

ד	והפרשה	בבעלים	נמצינו	למדנים	כאן	קן	סתומה	בזמן	שהכהן	צריך	להפרישן	בזמן	שהבעלים	מפרישין
מ	והפרשה	בבעלים	נמצינו	למדן	כאן	קן	סתומה	בזמן	שהכהן	צריך	להפרישן	בזמן	שהבעלים	מביאין
2פ	והפרשה	בבעלים	נמצינו	למדנים	כאן	קן	סתומה	בזמן	שהכהן	צריך	להפרישן	בזמן	שהבעלים	מביאין
נ														
א	והפרש'	בבעלים	ומצינו	למדן	כאן	קן	[סתומה	בזמן	שהבעלים	צרי'	להפרישן	בזמן	שהבעל'	מביאין
ש	והפרשה	בבעלים	ומצינו	למדן	כאן	קן	סתומה	בזמן	שהבעלים	צרי'	להפרישן	בזמן	שהבעל'	מביאין

ד	אותה	סתומה	ונמצינו	למדן	כאן	קן	מפורשה	בזמן	שהבעלים	מפרישין	אותה	אי	זו
מ	אותה	סתומה	ונמצינו	למדן	כאן	קן	מפורשה	בזמן	שהבעלים	מפרישין	אותה	אי	זו
2פ	אותה	סתומה	ונמצינו	למדן	כאן	קן	מפורשה	בזמן	שהבעלים	מפרישין	אותה	אי	זו
נ													
א	אותה	סתומה	ונמצינו	למדן	קן	קן	מפורשה	בזמן	שהבעלים	מפרישין	אותה	אי	זו
ש	אותה	סתומה	ונמצינו	למדן	קן	קן	מפורשה	בזמן	שהבעלים	מפרישין	אותה	אי	זו

ד	לעולה	ואי	זו	לחטאת	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	משום	טומאת	המתים	דברי
מ	לעולה	ואי	זו	לחטאת	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	משום	טומאת	המתים	דברי
2פ	לעולה	ואי	זו	לחטאת	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	משום	טומאת	המתים	דברי
נ														
א	לעולה	ואי	זו	לחטאת	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	משום	טומאת	המתים	דברי
ש	לעולה	ואי	זו	לחטאת	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	משום	טומאת	המתים	דברי

ד	ר'	ישמעאל	ר'	אלעזר	אומר	מאשר	חטא	על	נפשו	שציער	עצמו	מן	היין	והלא
מ	ר'	ישמעאל	ר'	אלעזר	אומר	מאשר	חטא	על	נפשו	שציער	עצמו	מן	היין	והלא
2פ	ר'	ישמעאל	ר'	אלעזר	אומר	מאשר	חטא	על	נפשו	שציער	עצמו	מן	היין	והלא
נ														
א	ר'	ישמעאל	ר'	אלעזר	אומר	מאשר	חטא	על	הנפש	שציער	עצמו	מן	היין	והלא
ש	ר'	ישמעאל	ר'	אלעזר	אומר	מאשר	חטא	על	הנפש	שציער	עצמו	מן	היין	והלא

ד	דברים	קל	וחומר	ומה	אם	המצער	נפשו	מן	היין	צריך	כפרה	קל	וחומר
מ	דברים	קל	וחומר	ומה	אם	המצער	נפשו	מן	היין	צריך	כפרה	קל	וחומר
2פ	דברים	קל	וחומר	ומה	אם	המצער	נפשו	מן	היין	צריך	כפרה	קל	וחומר
נ													
א	דברי'	קל	וחומר	ומה	אם	מי	שציער	עצמו	מן	היין	צריך	כפרה	קל
ש	דברים	קל	וחומר	ומה	אם	מי	שציער	עצמו	מן	היין	צריך	כפרה	קל

ד	המצער	נפשו	על	כל	דבר	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	ביום	ההוא	והזיר
מ	למצער	נפשו	על	כל	דבר	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	ביום	ההוא	והזיר
2פ	למצער	עצמו	על	כל	דבר	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	ביום	ההוא	והזיר
נ													
א	למצער	נפשו	על	מכל	הדברי'	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	ביום	ההוא	והזיר
ש	למצער	עצמו	על	מכל	הדברים	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	ביום	ההוא	והזיר

ד	ל"י	את	ימי	נרדו	נמצינו	למד'י	שמתחיל	למנות	מיום	שגילח	דברי	ר'	יוסי	בר'
מ	ל"י	את	ימי	נרדו	נמצינו	למד'ים	שמתחיל	למנות	מיום	שגלח	דברי	ר'	יוסי	בר'
29	ל"י	את	ימי	נרדו	נמצינו	למד'ים	שמתחיל	למנות	מיום	שגילח	דברי	ר'	יוסי	בר'
נ														
א	לה'	את	ימי	נרדו	ומצינו	למד'ין	שמתחיל	למנות	מיום	שגלח	דברי	ר'	יוסי	בר"י
ש	לה'	את	ימי	נרדו	ומצינו	למד'ין	שמתחיל	למנות	מיום	שגלח	דברי	ר'	יוסי	בר"י

ד	יהודה	ר'	או'	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא
מ	יהודה	ר'	אומ'	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא
29	יהודה	ר'	אומר	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא
נ														
א	ר'	אומ'	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	
ש	ר'	אומ'	וכפר	עליו	מאשר	חטא	על	הנפש	וקדש	את	ראשו	ביום	ההוא	

ד	ביום	הבאת	קרבתיו	והזיר	ל"י	את	ימי	נרדו	יחזור	וישלים	ימי	נזירותו	שהזיר	והזיר
מ	ביום	הבאת	קרבתיו	והזיר	ל"י	את	ימי	נרדו	יחזור	וישלים	ימי	נזירותו	שהזיר	והזיר
29	ביום	הבאת	קרבתיו	והזיר	ל"י	את	ימי	נרדו	יחזור	וישלים	ימי	נזירותו	שהזיר	והזיר
נ														
א	ביום	הבאת	קרבתיו	והזיר	לה'	את	ימי	נרדו	ויחזור	וישלים	ימי	נזירותו	שהזיר	והזיר
ש	ביום	הבאת	קרבתיו	והזיר	לה'	את	ימי	נרדו	ויחזור	וישלים	ימי	נזירותו	שהזיר	והזיר

ד					כל	אשמות	שבתורה	מעכבין	את	הכפרה	חוץ	מזה	יכול	אף
מ	ל"י	את	ימי	נרדו	כל	אשמות	שבתורה	מעכבין	את	הכפרה	חוץ	מזה	יכול	אף
29	ל"י	את	ימי	נרדו	כל	אשמות	שבתורה	מעכבין	את	הכפרה	חוץ	מזה	יכול	אף
נ														
א	לה'	את	ימי	נרדו	כל	אשמות	שבתורה	מעכבין	את	הכפרה	חוץ	מזה	יכול	אף
ש	לה'	את	ימי	נרדו	כל	אשמות	שבתורה	מעכבין	את	הכפרה	חוץ	מזה	יכול	אף

ד	זה	מעכב	ת"ל	והזיר	והביא	אעפ"י	שלא	הביא	הזיר	משם	ר'	ישמעאל
מ	זה	מעכב	ת"ל	והזיר	והביא	אעפ"י	שלא	הביא	הזיר	משם	ר'	ישמעאל
29	זה	מעכב	תלמוד	לומר	והביא	אעפ"י	שלא	הביא	הזיר	בשם	ר'	ישמעאל
נ												
א	זה	מעכב	ת"ל	והזיר	והביא	אעפ"י	שלא	הביא	הזיר	בש"ר		ישמעאל
ש	זה	מעכב	ת"ל	והזיר	והביא	אעפ"י	שלא	הביא	הזיר	בש"ר		ישמעאל

ד	אמרו	אף	זה	מעכב	שנ'	והזיר	ל"י	אימתי	והביא	כבש	בן	שנתו	לאשם	והזיר
מ	אמ'	אף	זה	מעכב	שנ'	והזיר	ל"י	אימתי	והביא	כבש	בן	שנתו	לאשם	והזיר
29	אמרו	אף	זה	מעכב	שנ'	והזיר	ל"י	אימתי	והביא	כבש	בן	שנתו	לאשם	והזיר
נ														
א	אמרו	אף	זה	מעכב	שנא'	והזיר	לה'	אימתי	כשיביא	כבש	בן	שנתו	לאשם	והזיר
ש	אמרו	אף	זה	מעכב	שנא'	והזיר	לה'	אימתי	כשיביא	כבש	בן	שנתו	לאשם	והזיר

ד	ל"י	את	ימי	נרדו	מנין	שהוא	אסור	ליטמא	למתים	בימים	של	אחר	נזירותו	כימים
מ	ל"י	את	ימי	נרדו	מנין	שהוא	אסור	ליטמא	למתים	בימים	שלאחר	נזירותו	כימים	כימים
29	ל"י	את	ימי	נרדו	מנין	שהוא	אסור	ליטמא	למתים	בימים	שלאחר	נזירותו	כימים	כימים
נ														
א	לה'	את	ימי	נרדו	מנין	שהוא	אסור	ליטמא	למתים	בימים	שלאחר	נזירותו	כימים	כימים
ש	לה'	את	ימי	נרדו	מנין	שהוא	אסור	ליטמא	למתים	בימים	שלאחר	נזירותו	כימים	כימים

ד	שבתוך	נזירותו	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	י"ן	וכי	מז' שותה
מ	שבתוך	נזירותו	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	י"ן	וכי	חז' שותה
29	שבתוך	נזירותו	עד	הבאת	קרבן	תלמוד	לומר	ישתה	הנזיר	י"ן	וכי	נזיר שותה
נ												
א	שבתוך	נזירותו	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	י"ן	וכי	נזיר שותה
ש	שבתוך	נזירותו	עד	הבאת	קרבן	ת"ל	ואחר	ישתה	הנזיר	י"ן	וכי	נזיר שותה

ד	י"ן	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	גזירה	שזה	נאמר	כאן	נזיר	ונאמר	להלן	נזיר
מ	י"ן	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	גזירה	שזה	נאמר	כאן	נזיר	ונאמר	להלן	נזיר
29	י"ן	אלא	מופנה	להקיש	לדון	ממנו	גזירה	שזה	נאמר	כאן	נזיר	ונאמר	להלן	נזיר
נ														
א	י"ן	אלא	מופנה	להקיש	ולדון	ממנו	ג"ש	נאמ'	[כאן]	נזיר	ונאמ'	להלן	נזיר	
ש	י"ן	אלא	מופה	להקיש	ולדון	ממנו	ג"ש(כ)	נאמר	כאן	נזיר	ונאמר	להלן	נזיר	

ד	מה	נזיר	האמור	להלן	עשה	בו	ימים	של	אחר	נזירות	כימים	שבתוך	נזירות
מ	מה	נזיר	האמור	להלן	עשה	בו	ימים	שלאחר	נזירות	נזיר	כימים	שבתוך	נזירות
29	מה	נזיר	האמור	להלן	עשה	בו	ימים	שלאחר	נזיר	(ש)	כימים	שבתוך	הנזירות
נ													
א	מה	נזיר	האמור	להלן	עשה	בו	ימים	שלאחר	הנזירות	הנזירות	כימים	שבתוך	הנזירות
ש	מה	נזיר	האמור	להלן	עשה	בו	ימים	שלאחר	הנזירות	הנזירות	כימים	שבתוך	הנזירות

ד	עד	הבאת	קרבן	אף	נזיר	האמור	כאן	נעשה	בו	ימים	של	אחר	מזרות
מ	עד	הבאת	קרבן	אף	נזיר	האמור	כאן	נעשה	בו	ימים	שלאחר		מזרות
2פ	עד	הבאת	קרבן	אף	נזיר	האמור	כאן	נעשה	בו	ימים	שלאחר		מזרות
נ													
א	עד	הבאת	קרבן	וכו'									
ש	עד	הבאת	קרבן	וכו'									

ד	כימים	שבתוך	מזרות	עד	הבאת	קרבן	והביא	כבש	ולא	איל	בן	שנתו	לעצמו	ולא
מ	כימים	שבתוך	מזרות	עד	הבאת	קרבן	והביא	כבש	ולא	איל	בן	שנתו	לעצמו	ולא
2פ	כימים	שבתוך	המזרות	עד	הבאת	קרבן	והביא	כבש	ולא	איל	בן	שנתו	לעצמו	ולא
נ														
א														
ש														

ד	בן	שנה	לשני	עולם	לאשם	הרי	זה	קנס	אל"ר	ר'	שמעון	לא	מצינו	בכל
מ	בן	שנה	לשני	עולם	לאשם	הרי	זה	קנס	אמ"ר		שמעון	לא	מצינו	
2פ	בן	שנה	לשני	עולם	לאשם	הרי	זה	קונס	אמ"ר		שמעון	לא	מצינו	
נ														
א	בן	שנה	לשני	עולם	לאשם	הרי	זה					לא	מצינו	
ש	בן	שנה	לשני	עולם	לאשם	הרי	זה					לא	מצינו	

ד	התורה	אשם	שיבא	לבטל	אלא	זה	בלבד	שכן	כת'ו	אחריו	והימים	הראשונים	יפלו	והימים
מ		אשם	שיבא	לבטל	אלא	זה	בלבד	שכן	כת'ו	אחריו	והימים	הראשונים	יפלו	והימים
2פ		אשם	שיבא	לבטל	אלא	זה	בלבד	שכן	כתוב	אחריו	והימים	הראשונים	יפלו	והימים
נ														
א		אשם	שיביא	לבטל	אלא	זה	בלבד	שכן	כת'ו	אחריו	והימים	הראשונים	יפלו	
ש		אשם	שיביא	לבטל	אלא	זה	בלבד	שכן	כת'ו	אחריו	והימים	הראשונים	יפלו	

ד	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	סותר	מנין	אם	אמ'	הריני	נזיר	ק'
מ	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	סותר	מנין	אם	אמ'	הריני	נזיר	מאה
2פ	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	סותר	מנין	אם	אמר	הריני	נזיר	מאה
נ														
א		ימים	ימים	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	סותר	מנין	אם	אמ'	הריני	נזיר	ק'
ש		ימים	ימים	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	סותר	מנין	אם	אמ'	הריני	נזיר	ק'

ד	יום	ונטמא	סוף	מאה	חסר	יום	אחד	מנין	שהוא	סותר	את	הכל	ת"ל	
מ	יום	ונטמא	סוף	מאה	חסר	יום	אחד	מנין	שהוא	סותר	את	הכל	ת"ל	
2פ	יום	ונטמא	סוף	מאה	חסר	יום	אחד	מנין	שהוא	סותר	את	הכל	תלמוד	לומר
נ														
א	יום	ונטמא	סוף	ק'	יום	אחת	אחת	מנין	שהוא	סותר	את	הכל	ת"ל	
ש	יום	ונטמא	סוף	ק'	חסר	אחת	אחת	מנין	שהוא	סותר	את	הכל	ת"ל	

ד	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	אחרונים	סותר	זה	יש	לו	ראשונים	ואחרונים
מ	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	אחרונים	סותר	זה	יש	לו	ראשונים	ואחרונים
2פ	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	אחרונים	סותר	זה	יש	לו	ראשונים	ואחרונים
נ													
א	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	זה	אין	לו	ראשונים	ואחרונים
ש	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	ואחרונים	זה	אין	לו	ראשונים	ואחרונים

ד	או	אפי'	נטמא	ביום	מאה	סותר	את	הכל	ת"ל	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש
מ														
2פ														
נ														
א	כי	טמא	חרו	הטומאה	סותרת	סותרת	הכל							
ש	כי	טמא	חרו	הטומאה	סותרת	סותרת	הכל							

ד	לו	אחרונים	סותר	זה	אין	לו	אחרונים	או	אפילו	נטמא	בתחלת	מאה	סותר	את
מ														
2פ														
נ														
א														
ש														

ד	הכל	ת"ל	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	סותר	זה	אין	לו
מ	הכל	ת"ל	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	סותר	זה	אין	לו
2פ	הכל	תלמוד	לומר	והימים	הראשונים	יפלו	שיש	לו	ראשונים	סותר	זה	אין	לו
נ													
א	הכל	ת"ל	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	סותר	זה	אין	לו
ש	הכל	ת"ל	והימים	הראשונים	יפלו	מי	שיש	לו	ראשונים	סותר	זה	אין	לו

ד	ראשונים	כי	טמא	זרו	הטומאה	סותרת	את	הכל	ואין	התגלחת	סותרת	את	הכל	אלא
מ	ראשונים	כי	טמא	זרו	הטומאה	סותרת	את	הכל	ואין	התגלחת	סותרת	את	הכל	אלא
29	ראשונים	כי	טמא	זרו	הטומאה	סותרת	את	הכל	ואין	התגלחת	סותרת	את	הכל	אלא
נ														
א	ראשונים	כי	טמא	זרו	הטומאה	סותרת	את	הכל	ואין	התגלחת	סותרת	את	הכל	אלא
ש	ראשונים	כי	טמא	זרו	הטומאה	סותרת	את	הכל	ואין	התגלחת	סותרת	את	הכל	אלא

ד	שליש	יום	דבעין	גדל	פרע	הטומאה	סותרת	ואין	היין	סותר	סותר			
מ	ל'	יום	דבעין	גדל	פרע	הטומאה	סותרת	ואין	היין	סותר	סותר			
29	שליש	יום	דבעין	גדל	פרע	הטומאה	סותרת	ואין	היין	סותר	סותר			
נ														
א	ל'	יום	דבעי'	גדל	פרע	הטומאה	סותרת	ואין	היין	סותרת	סותרת	סותרת	הכל	ואין
ש	ל'	יום	דבעי'	גדל	פרע	הטומאה	סותרת	ואין	היין	סותרת	סותרת	סותרת	הכל	ואין

ד				זאת	תורת	הנזיר	תורת	אחד	נזיר	ימים	ואחד	נזיר	עולם	יכול
מ				זאת	תורת	הנזיר	תורת	אחד	נזיר	ימים	ואחד	נזיר	עולם	יכול
29				זאת	תורת	הנזיר	תורת	אחד	נזיר	ימים	ואחד	נזיר	עולם	יכול
נ														
א	התגלחת	סותרת	הכל	זאת	תורת	הנזיר	תורת	א'	נזיר	ימים	וא'	נזיר	עולם	יכול
ש	התגלחת	סותרת	הכל	זאת	תורת	הנזיר	תורת	א'	נזיר	ימים	וא'	נזיר	עולם	יכול

ד	שאת	מרבה	הנזיר	מזירות	שמשון	ת"ל	זאת	שכן	אמרו	מה	בין	מזיר		
מ	שאת	מרבה	הנזיר	מזירות	שמשון	ת"ל	זאת	שכן	אמרו	מה	בין	מזיר		
29	שאת	מרבה	הנזיר	מזירות	שמשון	תלמוד	לומר	שכן	אמרו	מה	בין	מזיר		
נ														
א	שאת	מרבה	את	הנזיר	מזירות	שמשון	ת"ל	שכן	אמרו	מה	בין	מזיר		
ש	שאת	מרבה	את	הנזיר	מזירות	שמשון	ת"ל	שכן	אמרו	מה	בין	מזיר		

ד	עולם	לנזיר	שמשון	נזיר	עולם	הכביד	שערו	מיקל	בתער	מביא	ג'	בהמות	ואם
מ	עולם	לנזיר	שמשון	נזיר	עולם	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ומביא	שלוש	בהמות	ואם
29	עולם	לנזיר	שמשון	נזיר	עולם	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ומביא	שלוש	בהמות	ואם
נ													
א	עולם	לנזירות	שמשון	נזיר	עולם	הכביד	שערו	מקל	בתער	ומביא	ג'	בהמות	ואם
ש	עולם	לנזירות	שמשון	נזיר	עולם	הכביד	שערו	מקל	בתער	והביא	ג'	בהמות	ואם

ד	נטמא	מביא	קרבן	טומאה	נזיר	שמשון	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ואם	נטמא	אין
מ	ניטמא	מביא	קרבן	טומאה	נזיר	שמשון	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ואם	ניטמא	אין
29	ניטמא	מביא	קרבן	טומאה	נזיר	שמשון	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ואם	ניטמא	אין
נ													
א	נטמא	מביא	קרבן	טומאה	[נזיר]	שמשון	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ואם	נטמא	אין
ש	נטמא	מביא	קרבן	טומאה	טומאה	שמשון	הכביד	שערו	מיקל	בתער	ואם	נטמא	אין

ד	מביא	קרבן	טומאה	ר'	אומר	אבשלום	מזיר	עולם	היה	שנאמר	ויהי	מקץ	ארבעים
מ	מביא	קרבן	טומאה	ר'	אומ'	אבשלום	מזיר	עולם	היה	שנ'	ויהי	מקץ	ארבעים
29	מביא	קרבן	טומאה	ר'	אומר	אבשלום	מזיר	עולם	היה	שנא'	ויהי	מקץ	ארבעי'
נ													
א	מביא	קרבן	[טומאה]	ר'	אומ'	אבשלום	מזיר	עולם	היה	שנא'	ויהי	מקץ	מ' (יום)
ש	מביא	קרבן	טומאה	ר'	אומ'	אבשלום	מזיר	עולם	היה	שנא'	ויהי	מקץ	מ' יום

ד	שנה	ויאמר	אבשלום	אל	אביו	אלכה	ואשלם	את	נדרי	אשר	נדרתי	לי"	בחרון
מ	שנה	ויאמר	אבשלום	אל	אביו	אלכה	ואשלם	את	נדרי	אשר	נדרתי	לי"	וגו'
29	שנה	ויאמר	אבשלום	אל	אביו	אלכה	ואשלם	את	נדרי	אשר	נדרתי	לי"	
נ													
א	[שנה]	ויאמר	אבשלום	אל	המלך	אלכה	נא	ואשלם	נדרי	אשר	נדרתי	לה'	בחרון
ש		ויאמר	אבשלום	אל	המלך	אלכה	נא	ואשלם	נדרי	אשר	נדרתי	לה'	בחרון

ד	כי	נדר	נדר	נדר	עבדך	בשבתי	בגשור	בארם	לאמר	אם	השב	ישיבני	י"	ירושלם	ועבדתי
מ	כי	נדר	נדר	נדר	עבדך	בשבתי	בגשור	באדם	לאמר	אם	השב	ישיבני	י"	ירושלם	ועבדתי
29	כי	נדר	נדר	נדר	עבדך	בשבתי	בגשור	באדם	לאמר	אם	השב	ישיבני	י"	ירושלם	ועבדתי
נ															
א	כי	נדר	נדר	נדר	עבדך	בשבתי	בגשור	ארם	לאמר	אם	השב	ישיבני	ה'	ירושלם	ועבדתי
ש	כי	נדר	נדר	נדר	עבדך	בשבתי	בגשור	ארם	לאמר	אם	השב	ישיבני	ה'	ירושלם	ועבדתי

ד	את	י"	מהו	מהו	מקץ	ארבעים	שנה	ר'	נהוראי	אומר	משום	ר'	יהושע	לקץ
מ	את	י"	מהו	מהו	מקץ	ארבעים	שנה	ר'	נהוראי	אומ'	משום	ר'	יהושע	מקץ
29	את	י"	מהו	מהו	מקץ	ארבעים	שנה	ר'	נהוראי	אומר	משום	ר'	יהושע	לקץ
נ														
א	את	ה'	מהו	מהו	מקץ	מ'	שנה	ר'	נהוראי	אומ'	משום	ר'	יהושע	לקץ
ש	את	ה'	מהו	מהו	מקץ	מ'	שנה	ר'	נהוראי	אומ'	משום	ר'	יהושע	לקץ

ד	ארבעים	שנה	שאלו	להם	מלך	היא	שנת	עשר	לשמואל
מ	מ'	שנה	ששאלו	להם	מלך	היא	שנת	עשר	לשמואל
29	ארבעים	שנה	ששאלו	להם	מלך	היא	שנת	עשר	לשמואל
נ									
א	מ'	שנה	ששאלו	להם	מלך	היא	שנה	עשירית	לשמואל
ש	מ'	שנה	ששאלו	להם	מלך	היא	שנה	עשירית	לשמואל

ד	הרמתי	ומגלח	אבשלום	אחד	לשנים	עשר	חדש	דברי	ר'	שנאמר	ויהי	מקץ	ימים	לימים
מ	הרמתי	ומגלח	אבשלום	אחד	לי"ב	עשר	חדש	דברי	ר'	שנ'	והיה	מקץ	ימים	לימים
29	הרמתי	ומגלח	אבשלום	אחד	לשנים	עשר	חדש	דברי	ר'	שנא'	ויהי	מקץ	ימים	לימים
נ														
א	הרמתי	ומגלח	אבשלום	אחד	לי"ב	עשר	חדש	דברי	ר'	שנא'	ויהי	מקץ	ימים	לימים
ש	הרמתי	ומגלח	אבשלום	אחד	לי"ב	עשר	חדש	דברי	ר'	שנא'	ויהי	מקץ	ימים	לימים

ד	אשר	יגלח	וגו'		כאן	נאמ'	כאן	ימים	ונאמר	והלן	ימים	תהיה
מ	אשר	יגלח	כי		כאן	נאמר	כאן	ימים	ונאמר	והלן	ימים	תהיה
29	(כ)	יגלח	כי	וגו'	כאן	ונאמר	כאן	ימים	ונאמר	והלן	[ימים]	תהיה
נ												
א	אשר	יגלח	כי		כאן	נאמ'	כאן	ימים	ונאמ'	והלן	ימים	תהיה
ש	אשר	יגלח	כי		כאן	נאמ'	כאן	ימים	ונאמ'	והלן	ימים	תהיה

ד	גאולתו	מה	להלן	שנים	עשר	חדש	אף	כאן	שנים	עשר	חדש		
מ	גאולתו	מה	להלן	י"ב	עשר	חדש	אף	כאן	שנים	עשר	חדש		
29	גאולתו	מה	להלן	שנים	עשר	[חדש]	אף	כאן	שנים	עשר	חדש		
נ													
א	גאולתו	מה	להלן	י"ב	עשר	חדש	אף	כאן	י"ב	חדש	אומ'		
ש	גאולתו	מה	להלן	י"ב	עשר	חדש	אף	כאן	י"ב	חדש	אומ'		

ד													
מ													
29													
נ													
א	מגלח	הוא	מט"ו	יום	לט"ו	יום	שלא	יראה	מנוול	כדרך	המלכים	משום	שנא'
ש	מגלח	הוא	מט"ו	יום	לט"ו	יום	שלא	יראה	מנוול	כדרך	המלכים	משום	שנא'

ד													
מ													
29													
נ													
א	ביופיו	תחזינה	עיניך	וכהן	איתקש	למלך	ר'	נהוראי	אומ'	מגלח	א'	לל'	יום
ש	ביופיו	תחזינה	עיניך	וכהן	איתקש	למלך	ר'	נהוראי	אומ'	מגלח	א'	לל'	יום

ד	שהכהנים	מגלחים	שנאמר	ופרע	לא	ישלחו	ר'	יוסי	אומר	מערב	שבת	לערב	שבת
מ	שהכהנים	מגלחין	שנ'	ופרע	לא	ישלחו	ר'	יוסי	אומ'	מגלח	מערב	שבת	לערב
29	שהכהנים	מגלחין	שנ'	ופרע	לא	ישלחו	ר'	יוסי	אומ'	מגלח	מערב	שבת	לערב
נ													
א	שהכהנים	[מגלחין]	שנא'	ופרע	לא	ישלחו	ר'	יוסי	אומ'	מגלח	מע"ש	לע"ש	שבת
ש	שהכהני'	מגלחין	שנא'	ופרע	לא	ישלחו	ר'	יוסי	אומ'	מגלח	מע"ש	לע"ש	שבת

ד	שכן	מצינו	בבני	מלכים	מגלחים	מערב	שבת	לערב	שבת	זאת	תורת	לקרבן	טהרה	או
מ	שכן	מצינו	בבני	מלכים	מגלחים	מערב	שבת	לערב	שבת	זאת	קרבן	לקרבן	טהרה	או
29	שכן	מצינו	בבני	מלכים	מגלחין	מערב	שבת	לערב	שבת	זאת	תורת	לקרבן	טהרה	או
נ														
א	שכן	מצינו	בבני	מלכים	מגלחין	מע"ש	לע"ש	שבת	לערב	זאת	תורת	לקרבן	טהרה	או
ש	שכן	מצינו	בבני	מלכים	מגלחין	מע"ש	לע"ש	שבת	לערב	זאת	תורת	לקרבן	טהרה	או

ד	אף	לקרבן	טומאה	תלמוד	לומר	ביום	מלאת	ימי	נזרו	לא	אמרתי	אלא	במי	שיש
מ	אף	לקרבן	טומאה	ת"ל	לומר	ביום	מלאת	ימי	נזרו	לא	אמרתי	אלא	במי	שיש
29	אף	לקרבן	טומאה	תלמוד	לומר	ביום	מלאת	ימי	נזרו	לא	אמרתי	אלא	במי	שיש
נ														
א	אף	לקרבן	טומאה	ת"ל	לומר	ביום	מלאת	ימי	נזרו	לא	אמרתי	אלא	במי	שיש
ש	אף	לקרבן	טומאה	ת"ל	לומר	ביום	מלאת	ימי	נזרו	לא	אמרתי	אלא	במי	שיש

ד	פסק	לנזירותו	ביום	מלאת	ביום	יביא	ולא	בלילה	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו
מ	פסק	לנזירותו	ביום	מלאת	ביום	יביא	ולא	בלילה	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו
29	פסק	לנזירותו	ביום	מלאת	ביום	יביא	ולא	בלילה	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו
נ														
א	פסק	לנזירותו	ביום	מלאת	ביום	יביא	ולא	בלילה	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו
ש	פסק	לנזירותו	ביום	מלאת	ביום	יביא	ולא	בלילה	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו

ד	ואין	אחרים	מביאין	אותו	זו	אחת	משלשה	אתים	שהיה	ר'	ישמעאל	דורש	בתורה	השיאו
מ	ואין	אחרים	מביאים	אותו	זו	אחת	משלשה	אתים	שהיה	ר'	ישמעאל	דורש	בתורה	השיאו
29	ואין	אחרים	מביאין	אותו	זו	אחת	משלשה	אתים	שהיה	ר'	ישמעאל	דורש	בתורה	השיאו
נ														
א	ואין	אחרי'	מביאי'	אותו	זוה	א'	מג'	אתים	שהיה	ר'	ישמעאל	דורש	בתורה	השיאו
ש	ואין	אחרי'	מביאי'	אותו	זוה	א'	מג'	אתים	שהיה	ר'	ישמעאל	דורש	בתורה	השיאו

ד	אותם	עון	אשמה	וכי	אחרים	משיאים	אותם	והלוא	הם	משיאים	את	עצמן	כיוצא	בו
מ	אותם	עון	אשמה	וכי	אחרים	משיאין	אותם	והלוא	הם	משיאין	את	עצמן	כיוצא	בו
29	אותם	עון	אשמה	וכי	אחרים	משיאין	אותם	והלוא	הם	משיאין	את	עצמן	כיוצא	בו
נ														
א	אותם	עון	אשמה	וכי	אחרי'	משיאין	אותם	והלוא	הם	משיאין	את	עצמן	כיוצא	בו
ש	אותם	עון	אשמה	וכי	אחרים	משיאין	אותם	והלוא	הם	משיאין	את	עצמן	כיוצא	בו

ד	אתה	אומר	אתה	אתה	בגאי	וכי	אחרים	קברו	אותו	והלוא	הוא	קבר	את	עצמו
מ	אתה	אומ'	אתה	אתה	בגיא	וכי	אחרים	קברו	אותו	והלוא	הוא	קבר	את	עצמו
29	אתה	אומר	אתה	אתה	בגיא	וכי	אחרים	קברו	אותו	והלוא	הוא	קבר	את	עצמו
נ														
א														
ש														

ד	אף	כאן	אתה	אומר	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו	ואין	אחרים	מביאים	אותו
מ	אף	כאן	אתה	אומ'	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו	ואין	אחרים	מביאין	אותו
29	אף	כאן	אתה	אומר	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו	ואין	אחרים	מביאין	אותו
נ														
א	אף	כאן	אתה	אומ'	יביא	אותו	הוא	מביא	את	עצמו	ואין	אחרים	מביאין	אותו
ש	אף	כאן	אתה	אומ'	יביא	אותו	הוא	יביא	את	עצמו	ואין	אחרי'	מביאין	אותו

ד	אל	פתח	אהל	מועד	והקריב	את	קרבתו	לי"	מגיד	שבהמה	מוקדשת	לשם	בן
מ	אל	פתח	אהל	מועד	והקריב	את	קרבתו	לי"	מגיד	שבהמה	מוקדשת	לשם	בן
29	אל	פתח	אהל	מועד	והקריב	את	קרבתו	לי"	מגיד	שבהמה	מוקדשת	לשם	בן
נ													
א	אל	פתח	אהל	מועד	והקריב	את	קרבתו	לה'	מגיד	שבהמה	מוקדשת	לשם	בן
ש	אל	פתח	אהל	מועד	והקריב	את	קרבתו	לה'	מגיד	שבהמה	מוקדשת	לשם	בן

ד	שנתו	בן	שנה	לעצמו	ולא	בן	שנה	לשנים	תמים	להוציא	את	בעל	מום
מ	שנתו	בן	שנה	לעצמו	ולא	בן	שנתו	לשנים	תמים	להוציא	את	בעל	מום
29	שנתו	בן	שנה	לעצמו	ולא	בן	שנה	לשני	עולם	תמים	להוציא	בעל	מום
נ													
א	שנתו	בן	שנה	לעצמו	ולא	בן	שנה	לשני	עולם	תמים	להוציא	בעל	מום
ש	שנתו	בן	שנה	לעצמו	ולא	בן	שנה	לשני	עולם	תמים	להוציא	בעל	מום

ד	אחד	ולא	לשנים	אחד	שיהא	הקדש	לשם	אחד	לעולה	שיהא	הקדשו	לשם	עולה
מ	אחד	ולא	שנים	אחד	שיהא	הקדש	לשם	אחד	לעולה	שיהא	הקדשו	לשם	עולה
29	אחד	ולא	שנים	אחד	שיהא	הקדש	לשם	אחד	לעולה	שיהא	הקדשו	לשם	עולה
נ													
א	א'	ולא	ב'	שיהא	הקדש	לשם	א'	לעולה	שיהא	הקדשו	לשם	עולה	
ש	א'	ולא	ב'	שיהא	הקדש	לשם	א'	לעולה	שיהא	הקדשו	לשם	עולה	

ד	וכבשה	יכול	שתיים	תלמוד	לומר	אחת	וכבשה	יכול	שתיים	אמרת	אחת	אין	מגלחין
מ	וכבשה	יכול	שתיים	ת"ל	לומר	אחת	וכבשה	יכול	שתיים	אמרת	אחת	אין	מגלחין
29	וכבשה	יכול	שתיים	ת"ל	לומר	אחת	וכבשה	יכול	שתיים	אמרת	אחת	אין	מגלחין
נ													
א	וכבשה	יכול	שנים							אמרת	אחת	אין	מגלחין
ש	וכבשה	יכול	שנים							אמרת	אחת	אין	מגלחי'

ד	שתי'	נזירות	כאחת	בת	שנתה	בת	שנה	לעצמה	ולא	בת	שנה	לשנים	תמימה
מ	שתי'	נזירות	כאחת	בת	שנתה	בת	שנה	לעצמה	ולא	בת	שנה	לשנים	תמימה
29	שתי'	נזירות	כאחת	בת	שנתה	בת	שנה	לעצמה	ולא	בת	שנה	לשני	תמימה
נ													
א	שתי'	נזיר'	כאחת	בת	שנתה	בת	שנה	לעצמה	ולא	בת	שנה	לשני	תמימה
ש	שתי'	נזיר'	כאחת	בת	שנתה	בת	שנה	לעצמה	ולא	בת	שנה	לשני	תמימה

ד	להוציא	בעלת	מום	לחטאת	שיהא	הקדישה	לשם	חטאת	ואיל	יכול	שנים	לומר	אחד
מ	להוציא	בעלת	מות	לחטאת	שיהא	הקדשה	לשם	חטאת	ואיל	יכול	שנים	לומר	אחד
29	להוציא	בעלת	מום	לחטאת	שיהא	הקדשה	לשם	חטאת	ואיל	יכול	שנים	לומר	אחד
נ													
א	להוציא	בעלת	מום	לחטאת	שיהא	הקדשה	לשם	חטאת	ואיל	יכול	שנים	לומר	אחת
ש	להוציא	בעלת	מום	לחטאת	שיהא	הקדשה	לשם	חטאת	ואיל	יכול	שנים	לומר	אחת

ד	אמרת	אחד	מגלח	הוא	על	זבח	אחד	תמים	להוציא	בעל	מום	לשלמים	שיהא	הקדש
מ	אמרת	אחד	מגלח	הוא	על	זבח	אחד	תמים	להוציא	בעל	מום	לשלמים	שיהא	הקדש
29	אמרת	אחד	מגלח	הוא	על	זבח	אחד	תמים	להוציא	בעל	מום	לשלמים	שיהא	הקדש
נ														
א	אמרת	א'	הוא	מגלח	על	זבח	א'	תמים	להוציא	בעל	מום	לשלמים	שיהא	הקדש
ש	אמרת	א'	הוא	מגלח	על	זבח	א'	תמים	להוציא	בעל	מום	לשלמי'	שיהא	הקדש

ד	לשם	שלמים	לימד	בנזיר	שיטען	בג'	בהמות	של	מצות	מצוה	שיביא	בסל	אין	אין
מ	לשם	שלמים	לימד	בנזיר	שיטען	בשלש	בהמות	וכל	מצות	מצוה	שיביא	בסל	אין	אין
29	לשם	שלמים	לימד	בנזיר	שיטען	בשלש	בהמות	סל	מצות	מצוה	שיביא	בסל	אין	אין
נ														
א	לשם	(שמים)	למד	בנזיר	שטען	בג'	בהמות	סל	מצות	מצוה	שיביא	בסל	אין	אין
ש	לשם	שלמים	למד	בנזיר	שטען	בג'	בהמות	סל	מצות	מצוה	שיביא	בסל	אין	אין

ד	לי	אלא	סל	מנין	את	מרבה	שאר	הכלים	ת"ל	וסל	וסל	מצות	כלל	כלל
מ	לי	אלא	סל	מנין	את	מרבה	שאר	הכלים	ת"ל	וסל	וסל	מצות	כלל	כלל
29	לי	אלא	סל	מנין	את	מרבה	שאר	הכלים	תלמוד	לומר	וסל	מצות	כלל	כלל
נ														
א	לי	אלא	סל	מנין	את	מרבה	שאר	כלים	ת"ל	וסל	וסל	מצות	כלל	כלל
ש	לי	אלא	סל	מנין	את	מרבה	שאר	כלים	ת"ל	וסל	וסל	מצות	כלל	כלל

ד	חלות	מצות	פרט	אין	בכלל	אלא	מה	שבפרט	מלמד	שאין	טעון	ארבעת	מינין	כתודה
מ	חלות	מצות	פרט	אין	בכלל	אלא	מה	שבפרט	מלמד	שאין	טעון	ארבעת	מינין	בתורה
29	חלות	מצות	פרט	אין	בכלל	אלא	מה	שבפרט	מלמד	שאין	טעון	ארבעת	מינין	בתודה
נ														
א	חלות	מצות	פרט	אין	בכלל	אלא	מה	שבפרט	מלמד	שאין	טעון	ארבעת	מינין	בתורה
ש	חלות	מצות	פרט	אין	בכלל	אלא	מה	שבפרט	מלמד	שאין	טעון	ארבעת	מיני'	בתורה

ד	מצות	חלות	בלולות	בשמן	ורקיקי	מצות	משוחי'	למה	צרי'	לומ'	מצות	ברקיקי'	יכול	יכול
מ	מצות	חלות	בלולות	בשמן	ורקיקי	מצות	משוחים	למה	צרך	לומר	מצות	ברקיקים	יכול	יכול
29	מצות	חלות	בלולות	בשמן	ורקיקי	מצות	משוחים	למה	צריך	לומר	מצות	ברקיקים	יכול	יכול
נ														
א	מצות	חלות	בלולות	בשמן	ורקיקי	מצות	משוחי'	למה	הוצרך	לומ'	מצות	ברקיקי'	יכול	יכול
ש	מצות	חלות	בלולות	בשמן	ורקיקי	מצות	משוחי'	למה	הוצרך	לומ'	מצות	ברקיקי'	יכול	יכול

ד	ליתן	לחלות	לחלות	משיחה	ורקיקים	בליה	ת"ל	מצות	למצה	שון	ולא	שון	לבלילה	ולמשיחה
מ	יתן	לחלות	לחלות	משיחה	ורקיקים	בליה	ת"ל	מצות	למצה	שון	ולא	שון	לבלילה	ולמשיחה
29	יתן	לחלות	לחלות	משיחה	ורקיקים	בליה	תלמוד	לומר	למצה	שון	ולא	שון	לבלילה	ולמשיח'
נ														
א	יתן	לחלות	לחלות	משיחה	ורקיקים	בליה	ת"ל	מצות	למצה	שון	ולא	שון	לבלילה	ולמשוחה
ש	יתן	לחלות	לחלות	משיחה	ורקיקי'	בליה	ת"ל	מצות	למצה	שון	ולא	שון	לבלולה	ולמשוחה

ד	ורקיקי	מצות	משוחי'	בשמן	יכול	כדרך	המושחי'	ת"ל	לומ'	בשמן	כדי	קיום	שמן	כיצד
מ	ורקיקי	מצות	משוחים	בשמן	יכול	כדרך	המושחים	אמ'	בשמן	כדי	קיום	שמן	כאי	כאי
29	ורקיקי	מצות	משוחים	בשמן	יכול	כדרך	המושחים	אמ"ר	בשמן	כדי	קיום	שמן	כיצד	כיצד
נ														
א	ורקיקי	מצות	משוחים	בשמן	יכול	כדרך	המושחים	א"ר	בשמן	כדי	קיום	שמן	כיצד	כיצד
ש	ורקיקי	מצות	משוחי'	בשמן	יכול	כדרך	המושחי'	א"ר	בשמן	כדי	קיום	שמן	כיצד	כיצד

ד	צד	הוא	עושה	טובל	אצבעו	ונתן	אחת	על	זו	ואחת	על	זו	כמין	כי
מ	צד	הוא	עושה	טובל	אצבעו	ונתן	אחת	על	זו	ואחת	על	זו	כמין	כי
29		הוא	עושה	טובל	אצבעו	ונתן	אחת	על	זו	ואחת	על	זו	כמין	כי
נ														
א		הוא	עושה	טובל	אצבעו	ונתן	א'	על	זו	וא'	על	זו	כמין	כי
ש		הוא	עושה	טובל	אצבעו	ונתן	א'	על	זו	וא'	על	זו	כמין	כי

ד	ומנחתם	ונסכיהם	לעולה	ולשלמים	או	אף	לחטאת	ולאשם	כדרך	שהוא	אמור	במצורע	שמביא	מנחה
מ	ומנחתם	ונסכיהם	לעולה	ולשלמים	או	אף	לחטאת	ולאשם	כדרך	שהוא	אמור	במצורע	שמביא	מנחה
29	ומנחתם	ונסכיהם	לעולה	ולשלמים	או	אף	לחטאת	ולאשם	כדרך	שהוא	אמור	במצורע	שמביא	מנחה
נ														
א	ומנחתם	ונסכיהם	לעולה	ולשלמים	או	אף	לחטאת	ואשם	כדרך	שהוא	אומ'	במצורע	שמביא	מנחה
ש	ומנחתם	ונסכיהם	לעולה	ולשלמים	או	אף	לחטאת	ואשם	כדרך	שהוא	אומ'	במצורע	שמביא	מנחה

ד	על	חטאתו	ואשמו	ועולתו	שנ'	וביום	השמיני	יקח	שני	כבשים	תמימי'	וכבשה	אחת	בת
מ	על	חטאתו	ואשמו	ועולתו	שנ'	וביום	השמיני	יקח	שני	כבשים	תמימים	וכבשה	אחת	בת
29	על	חטאתו	ואשמו	ועולתו	שנ'	וביום	השמיני	יקח	שני	כבשים	תמימים	וכבשה	אחת	בת
נ														
א	על	חטאתו	ואשמו	ועולתו	שנא'	וביום	הח'	יקח	שני	כבשים	תמימים	וכבשה	אחת	בת
ש	על	חטאתו	ואשמו	ועולתו	שנא'	וביום	הח'	יקח	שני	כבשים	תמימים	וכבשה	אחת	בת

ד	שנתה	וגו'	היה	מביא	ג'	עשרונים	עשרון	לכל	מין	ומין
מ	שנתה	וגומ'	היה	מביא	שלשה	עשרונים	עשרון	לכל	מין	ומין
2פ	שנתה	תמימה	היה	מביא	שלשה	עשרונים	עשרון	לכל	מין	ומין
נ										
א	שנתה		היה	מביא	שלשה	עשרוני'	עשרון	לכל	מין	ומין
ש	שנתה		היה	מביא	ג'	עשרוני'	עשרון	לכל	מין	ומין

ד	יכול	אף	בנזיר	כן	ת"ל	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמי'	וגו'	ועשה	הכהן
מ	יכול	אף	בנזיר	כן	ת"ל	ואת	האיל	יעשה	זבח	השלמים	וגומ'	ועשה	הכהן
2פ	יכול	אף	בנזיר	כן	תלמוד	לומר	ואת	האיל	זבח	שלמים	וגו'	ועשה	הכהן
נ													
א	יכול	אף	בנזיר	כן	ת"ל	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים		ועשה	הכהן
ש	יכול	אף	בנזיר	כן	ת"ל	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים		ועשה	הכהן

ד	את	מנחתו	ואת	נסכו	והלא	איל	היה	בכלל	ומנחתם	ונסכיהם	ויצא	מן	הכלל
מ	את	מנחתו	ואת	(מ)נסכו	והלא	איל	היה	בכלל	ומנחתם	ונסכיהם	ויצא	מוציא	הכלל
2פ	את	מנחתו	ואת	נסכו	והלא	איל	היה	בכלל	ומנחתם	ונסכיהם	ויצא	מוציא	הכלל
נ													
א	את	מנחתו	ואת	נסכו	והלא	איל	היה	בכלל	ומנחתם	ונסכיהם	ויצא	מוציא	הכלל
ש	את	מנחתו	ואת	נסכו	והלא	איל	היה	בכלל	ומנחתם	ונסכיהם	ויצא	מוציא	הכלל

ד	ולימד	על	הכלל	מה	האיל	שהוא	שלמים	מיוחד	שהוא	בא	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכים
מ	ולימד	על	הכלל	מה	האיל	שהוא	שלמים	מיוחד	שהוא	בא	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכים
2פ	ולימד	על	הכלל	מה	האיל	שהוא	שלמים	מיוחד	שהוא	בא	בנדר	ובנדבה	[טעון]	נסכים
נ														
א	ולימד	על	הכלל	מה	האיל	שהוא	שלמים	מיוחד	שהוא	בא	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכים
ש	ולימד	על	הכלל	מה	האיל	שהוא	שלמים	מיוחד	שהוא	בא	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכים

ד	אף	כל	הבאי'	בנדר	ובנדבה	שיטענו	נסכים	יצאו	חטאת	ואשם	שאין	באין	כנדר	וכנדבה
מ	אף	כל	הבאים	בנדר	ובנדבה	טעונים	נסכים							
2פ	אף	כל	הבאים	בנדר	ובנדבה]									
נ														
א	אף	כל	הבאים	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכי'							
ש	אף	כל	הבאים	בנדר	ובנדבה	טעון	נסכים							

ד	שלא	יטענו	נסכים	והקריב	הכהן	לפני	י"	ועשה	את	חטאתו	ואת	עולתו	מלמד	שהחטאת
מ	שלא	יטענו	נסכים	והקריב	הכהן	לפני	י"	ועשה	את	חטאתו	ואת	עולתו	מלמד	שהחטאת
2פ	שלא	יטענו	נסכים	והקריב	הכהן	לפני	י"	ועשה	את	חטאתו	ואת	עולתו	מלמד	שחטאת
נ														
א				והקריב	הכהן	לפני	ה'	ועשה	את	חטאתו	ואת	עולתו	מלמד	שחטאת
ש				והקריב	הכהן	לפני	ה'	ועשה	את	חטאתו	ואת	עולתו	מלמד	שחטאת

ד	קרב	קודם	עולה	בכל	מקום	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים	מגיד	שהעולה	קודמת	לשלמים
מ	קרב	קודם	(ה)עולה	בכל	מקום	ואת	האיל	יעשה	זבח	השלמים	מגיד	שהעולה	קודמת	לשלמים
2פ	קרב	קודם	עולה	בכל	מקום	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים	מגיד	שהעולה	קודמת	לשלמים
נ														
א	קרב	קודם	עולה	בכל	מקום	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים	מגיד	שהעולה	קודמת	לשלמים
ש	קרב	קודם	עולה	בכל	מקום	ואת	האיל	יעשה	זבח	שלמים	מגיד	שהעולה	קודמת	לשלמים

ד	על	סל	המצות	שיקדים	הלחם	לזביחת	האיל	שאין	הלחם	קדוש	אלא	בדם	הזבח	ועשה
מ	על	סל	המצות	שיקדים	הלחם	לזביחת	האיל	שאין	הלחם	קדוש	אלא	בדם	הזבח	ועשה
2פ	על	סל	המצות	שיקודם	הלחם	לזביחת	האיל	שאין	הלחם	קדוש	אלא	בדם	הזבח	ועשה
נ														
א	על	סל	המצות	שיקודם	הלחם	לזביחת	האיל	שאין	הלחם	קדוש	אלא	בדם	הזבח	ועשה
ש	על	סל	המצות	שיקודם	הלחם	לזביחת	האיל	שאין	הלחם	קדוש	אלא	בדם	הזבח	ועשה

ד	הכהן	את	מנחת	וגו'	לענין	שאמרנו	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד	ר'	יאשיה
מ	הכהן	את	מנחתו	ואת	לענין	שאמרנו	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד	ר'	יאשיה
2פ	הכהן	את	מנחת	וגו'	לענין	שאמרנו	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד	ר'	יאשיה
נ													
א	הכהן	את	מנחתו		לענין	שאמרנו	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד	ר'	יאשיה
ש	הכהן	את	מנחתו		לענין	שאמרנו	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד	ר'	יאשיה

ד	אומ'	בשלמים	הכתו'	מדבר	או	אינו	אלא	פתח	אהל	מועד	כמשמעו	אמרת	אם	כך
מ	אומ'	בשלמים	הכתו'	מדבר	או	אינו	אלא	פתח	אהל	מועד	כמשמעו	אמרת	אם	כך
2פ	או'	בשלמים	הכתוב	מדבר	או	אינו	אלא	פתח	אהל	מועד	כמשמעו	אמרת	אם	כך
נ														
א	אמ'	בשלמים	הכתוב	מדבר	או	אינו	אלא	פתח	אהל	מועד	כמשמעו	אמרת	אם	כך
ש	אמ'	בשלמי'	הכתוב	מדבר	או	אינו	אלא	פתח	אהל	מועד	כמשמעו	אמרת	אם	כך

ד	אמרה	תורה	לא	תעלה	במעלות	על	מזבחי	וגו'	קל	וחומר	לדבר	בזיון	שלא	יגלח
מ	אמרה	תורה	לא	תעלה	במעלות	על	מזבחי	וגו'	קל	וחומר	לדבר	בזיון	שלא	יגלח
29	אמרה	תורה	לא	תעלה	במעלו'	על	מזבחי	וגו'	קל	וחומר	לדבר	בזיון	שלא	יגלח
נ														
א	אמרה	תורה	ולא	תעלה	במעלות	על	מזבחי	ק"ו	ק"ו		לדברי	בזיון	שלא	יגלח
ש	אמרה	תורה	ולא	תעלה	במעלות	על	מזבחי	ק"ו	ק"ו		לדברי	בזיון	שלא	יגלח

ד	הא	מה	תלמוד	לומר	פתח	אהל	מועד	בשלמים	הכתוב	מדבר	שנאמר	בהן	ושחטו	פתח
מ	הא	מה	ת"ל	לומר	פתח	אהל	מועד	בשלמים	הכתוב	מדבר	שנ'	בהן	ושחטו	פתח
29	הא	מה	תלמוד	לומר	פתח	אהל	מועד	בשלמים	הכתוב	מדבר	שנא'	בהן	ושחטו	פתח
נ														
א	הא	מת"ל			פתח	אהל	מועד	בשלמי'	הכתו'	מדבר	שנא'	בהם	ושחטו	פתח
ש	הא	מת"ל			פתח	אהל	מועד	בשלמי'	הכתו'	מדבר	שנא'	בהם	ושחטו	פתח

ד	אוהל	מועד	ר'	יצחק	אומר	אינו	צריך	הרי	הוא	אומר	ולקח	את	שער	ראש
מ	אהל	מועד	ר'	יצחק	אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	ולקח	את	שער	ראש
29	אהל	מועד	ר'	יצחק	אומר	אינו	צריך	הרי	הוא	אומר	ולקח	את	שער	ראש
נ														
א	אהל	מועד	ר'		אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	ולקח	את	שער	ראש
ש	אהל	מועד	ר'		אומ'	אינו	צריך	הרי	הוא	אומ'	ולקח	את	שער	ראש

ד	נדרו	ונתן	על	האש	אשר	תחת	וגו'	שהיה	מבשל	שם	היה	לקיחה	ונתינה	ולא	במי
מ	נדרו	ונתן	על	האש	אשר	תחת	זבח	שהיה	מבשל	שם	היה	לקיחה	ונתינה	ולא	במי
29	נדרו	ונתן	על	האש	אשר	תחת	זבח	שהיה	מבשל	שם	היה	לקיחה	ונתינה	ולא	במי
נ															
א	נדרו	ונתן	על	האש	אשר	תחת	זבח	שהיה	מבשל	שם	היה	לקיחה	ונתינה	ולא	במי
ש	נדרו	ונתן	על	האש	אשר	תחת	זבח	שהיה	מבשל	שם	היה	לקיחה	ונתינה	ולא	במי

ד	שמחוסר	לקיחה	הבאה	ונתינ'	הוי	מקום	שהיה	מבשל	שם	היה	מגלח	אין	לי	
מ	שמחוסר	לקיחה	הבאה	ונתינה	הוי	מקום	שהיה	מבשל	שם	היה	מגלח	אין	לי	אלא
29	שמחוסר	לקיחה	הבאה	ונתינה	הוי	מקום	שהיה	מבשל	שם	היה	מגלח	אין	לי	
נ														
א	שמחוסר	לקיחה	הבאה	ונתינה	הוי	מקום	שהיה	מבשל	שם	היה	מגלח	אין	לי	אלא
ש	שמחוסר	לקיחה	הבאה	ונתינה	הוי	מקום	שהיה	מבשל	שם	היה	מגלח	אין	לי	אלא

ד	שמגלח	אלא	במקדש	ומנין	אף	במדינה	אמרת	גלח	וגלח	אף	במדינה	מה	בין	מגלח
מ	שמגלח	אלא	במקדש	ומנין	אף	במדינה	אמ'	גלח	וגלח	אף	במדינה	מה	בין	מגלח
29	שמגלח	אלא	במקדש	ומנין	אף	במדינה	אמ"ר	גלח	וגלח	אף	במדינה	מה	בין	מגלח
נ														
א	שמגלח		במקדש	ומנין	אף	במדינה	א"ר	גלח	וגלח	אף	במדינה	מה	בין	מגלח
ש	שמגלח		במקדש	ומנין	אף	במדינה	א"ר	גלח	וגלח	אף	במדינה	מה	בין	מגלח

ד	פתח	אהל	מועד	למגלח	במדינה	המגלח	פתח	אוהל	מועד	היה	משלח	את	השער	תחת
מ	פתח	אהל	מועד	למגלח	במדינה	המגלח	פתח	אהל	מועד	היה	משלח	את	השער	תחת
29	פתח	אהל	מועד	למגלח	במדינה	המגלח	פתח	אהל	מועד	היה	משלח	את	השער	תחת
נ														
א	פתח	אהל	מועד	למגלח	במדינה	המגלח	פתח	אהל	מועד	היה	משלח	את	השער	תחת
ש	פתח	אהל	מועד	למגלח	במדינה	המגלח	פתח	אהל	מועד	היה	משלח	את	השער	תחת

ד	הדוד	והמגלח	במדינה	לא	היה	משלחו	תחת	הדוד	שנ'	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד
מ	הדוד	והמגלח	במדינה	לא	היה	משלחו	תחת	הדוד	שנ'	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד
29	הדוד	והמגלח	במדינה	לא	היה	משלחו	תחת	הדוד	שנ'	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד
נ														
א	הדוד	והמגלח	במדינה	לא	היה	משלחו	תחת	הדוד	שנ'	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד
ש	הדוד	והמגלח	במדינה	לא	היה	משלחו	תחת	הדוד	שנ'	וגלח	הנזיר	פתח	אהל	מועד

ד	אבא	חנן	אומ'	משום	ר'	אליעזר	אם	אין	שם	פתח	פתוח	לא	היה	מגלח
מ	אבא	חנן	אומ'	משום	ר'	אליעזר	אם	אין	שם	פתח	פתוח	לא	היה	מגלח
29	אבא	חנן	אומר	משום	ר'	אליעזר	אם	אין	שם	פתח	פתוח	לא	היה	מגלח
נ														
א	אבא	חנין	אומ'	משום	ר'	אליעז'	אם	אין	שם	פתח	פתוח	לא	היה	מגלח
ש	אבא	חנין	אומ'	משום	ר'	אליעזר	אם	אין	שם	פתח	פתוח	לא	היה	מגלח

ד	ונוטל	שער	ראש	נדרו	ומשלח	תחת	הדוד	של	שלמים	שנ'	ונתן	על	האש	אשר
מ	ונוטל	שער	ראש	נדרו	ומשלח	תחת	הדוד	של	שלמים	שנ'	ונתן	על	האש	אשר
29	ונוטל	שער	ראש	נדרו	ומשלח	תחת	הדוד	של	שלמים	שנ'	ונתן	על	האש	אשר
נ														
א	ונוטל	שער	ראש	נדרו	ומשלח	תחת	הדוד	של	שלמים	שנא'	ונתן	על	האש	אשר
ש	ונוטל	שער	ראש	נדרו	ומשלח	תחת	הדוד	של	שלמי'	שנא'	ונתן	על	האש	אשר

י, כא - י, כב

ד	תחת	זבח	השלמים	זבח	אלא	לי	אין	תחתיו	השלמי'	אין	לי	תחת	השלמים	תחת
מ	תחת	זבח	השלמים	זבח	אלא	לי	אין	תחתיו	השלמים	אין	לי	תחת	השלמים	תחת
29	תחת	זבח	השלמים	זבח	אלא	לי	אין	תחתיו	השלמי'	אין	לי	תחת	השלמים	תחת
נ														
א	תחת	זבח	השלמים	זבח	אלא	לי	אין	תחתיו	השלמים	אין	לי	תחת	השלמים	תחת
ש	תחת	זבח	השלמים	זבח	אלא	לי	אין	תחתיו	השלמי'	אין	לי	תחת	השלמי'	תחת

ד	חטאת	מנין	ת"ל	זבח	מכל	מקום	אין	שורפו	אלא	בזמן	שמגלח
מ	חטאת	מנין	ת"ל	זבח	מכל	מקום	אין	שורפו	אלא	בזמן	שמגלח
29	חטאת	מנין	תלמוד	זבח	מכל	מקום	אין	שורפו	אלא	בזמן	שמגלח
נ											
א	חטאת	מנין	ת"ל	זבח	מ"מ	מ"מ	אין	שורפו	אלא	בזמן	שמגלח
ש	חטאת	מנין	ת"ל	זבח	מ"מ	מ"מ	אין	שורפו	אלא	בזמן	שמגלח

ד	במקדש	במדינה	מנין	תלמ'	לומ'	ונתן	על	האש	מכל	מקום	ולקח	הכהן	את	הזרוע
מ	במקדש	במדינה	מנין	ת"ל	לומר	ונתן	על	האש	מכל	מקום	ולקח	הכהן	את	הזרוע
29	במקדש	במדינה	מנין	תלמוד	לומר	ונתן	על	האש	מכל	מקום	[ולקח	הכהן	את	הזרוע
נ														
א	במקדש	במדינה	מנין	ת"ל			על	האש	מ"מ	מ"מ	ולקח	הכהן	את	הזרוע
ש	במקדש	במדינה	מנין	ת"ל			על	האש	מ"מ	מ"מ	ולקח	הכהן	את	הזרוע

ד	בשלה	אין	בשלה	אלא	שלימה	ד"א	ולקח	הכהן	את	הזרוע	יכול	חיה
מ	בשלה	אין	בשלה	אלא	שלימה	ד"א	ולקח	הכהן	את	הזרוע	יכול	חיה
29	בשלה	אין	בשלה	אלא	שלמה	דבר	ולקח	הכהן	את	הזרוע	יכול	חיה
נ												
א	בשלה	אין	בשלה	אלא	שלימה	ד"א	ולקח	הכהן	את	הזרוע	יכול	חיה
ש	בשלה	אין	בשלה	אלא	שלימה	ד"א	ולקח	הכהן	את	הזרוע	יכול	חיה

ד	ת"ל	בשלה	אי	בשלה	עצמה	ת"ל	בפני	עצמה	ת"ל	מן	האיל	מלמד	שנתבשל
מ	ת"ל	בשלה	אי	בשלה	עצמה	ת"ל	בפני	עצמה	ת"ל	מן	האיל	מלמד	שנתבשל
29	תלמוד	בשלה	אי	בשלה	עצמה	תלמוד	בפני	עצמה	תלמוד	מן	האיל	מלמד	שנתבשל
נ													
א	ת"ל	בשלה	אי	בשלה	עצמה	ת"ל	בפני	עצמה	ת"ל	מן	האיל	מלמד	שנתבשל
ש	ת"ל	בשלה	אי	בשלה	עצמה	ת"ל	בפני	עצמה	ת"ל	מן	האיל	מלמד	שנתבשל

ד	עם	האיל	כיצד	הוא	עושה	חזקה	עד	שהוא	מניח	בה	כשערה	לא	הקדש
מ	עם	האיל	כאי	הוא	עושה	חזקה	עד	שהוא	מניח	בה	כשערה	לא	הקדש
29	עם	האיל	כיצד	הוא	עושה	חזקה	עד	שהוא	מניח	בה	כשערה	לא	הקדש
נ													
א	עם	האיל	כיצד	הוא	עושה	חזקה	עד	שהוא	מניח	בה	כשערה	לא	הקדש
ש	עם	האיל	כיצד	הוא	עושה	חזקה	עד	שהוא	מניח	בה	כשערה	לא	הקדש

ד	בולע	מן	החול	ולא	החול	בולע	מן	הקודש	ר'	יחזק	יחזק	בן	לי
מ	בולע	מן	החול	ולא	החול	בולע	מן	הקדש	ר'	יחזק	יחזק	בן	לי
29	בולע	מן	החול	ולא	חול	בולע	מן	ההקדש	ר'	יחזק	יחזק	בן	לי
נ													
א	בולע	מן	החול	ולא	חול	בולע	מן	ההקדש	ר'	יחזק	יחזק	בן	לי
ש	בולע	מן	החול	ולא	חול	בולע	מן	ההקדש	ר'	יחזק	יחזק	בן	לי

ד	בשם	בר	קפרא	אמר	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
מ	בשם	בר	קפרא	אמר	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
29	בשם	בר	קפרא	אמר	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
נ													
א	בשם	ב"ק	אמ'	אמ'	כל	נותני	טעמי'	א'	מק'	ר'	חייא	בשריב"ל	
ש	בשם	ב"ק	אמ'	אמ'	כל	נותני	טעמי'	אחד	מק'	ר'	חייא	בשריב"ל	

ד	בשם	בר	קפרא	אמ'	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
מ	בשם	בר	קפרא	אמ'	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
29	בשם	בר	קפרא	אמר	כל	נותני	טעמים	אחד	ממאה	ר'	חייא	ור'	יהושע
נ													
א	בשם	ב"ק	אמ'	אמ'	כל	נותני	טעמי'	א'	מס'	ר'	חייא	בשריב"ל	
ש	בשם	ב"ק	אמ'	אמ'	כל	נותני	טעמי'	א'	מס'	ר'	חייא	בשריב"ל	

ד	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	עושה	את	הזרוע	אחד	ממאה	לאיל	ומאן	דאמ'	אחד
מ	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	עושה	את	הזרוע	אחד	ממאה	לאיל	ומאן	דאמ'	אחד
29	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	עושה	את	הזרוע	אחד	ממאה	לאיל	ומאן	דאמ'	אחד
נ														
א	מ"ד	א'	אחד	ממאה	את	עושה	את	הזרוע	א'	מק'	לאיל	ומ"ד	א'	
ש	מ"ד	אחד	אחד	ממאה	את	עושה	את	הזרוע	א'	מק'	לאיל	ומ"ד	א'	

ד	מששים	את	עושה	את	הזרוע	אחד	מששים	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	מוציא	את
מ	מששים	את	עושה	את	הזרוע	אחד	מששים	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	מוציא	את
2פ	מששים	את	עושה	את	הזרוע	אחד	מששים	מאן	דאמ'	אחד	ממאה	את	מוציא	את
נ														
א	מס'	את	עושה	את	הזרוע	א'	מס'	מ"ד	א'	ממאה	את	מוציא	את	
ש	מס'	את	עושה	את	הזרוע	א'	מס'	מ"ד	א'	ממאה	את	מוציא	את	

ד	העצמות	מן	הזרוע	מאן	דאמ'	אחד	מששים	אין	את	מוציא	העצמות	מן	הזרוע	הזרוע
מ	העצמות	מן	הזרוע	מאן	דאמ'	אחד	מששים	אין	את	מוציא	העצמות	מן	הזרוע	הזרוע
2פ	העצמות	מן	הזרוע	מאן	דאמ'	אחד	מששים	אין	את	מוציא	העצמות	מן	הזרוע	הזרוע
נ														
א	העצמות	מן	הזרוע	מ"ד	א'	מס'	מס'	אין	אתה	מוציא	את	העצמות	מן	הזרוע
ש	העצמות	מן	הזרוע	מ"ד	א'	מס'	מס'	אין	אתה	מוציא	את	העצמות	מן	הזרוע

ד	וכשם	שאת	מוציא	את	העצמות	מן	הזרוע	כך	הוצא	מן	האיל	לית	כל	
מ	וכשם	שאת	מוציא	את	העצמות	מן	הזרוע	כך	הוצא	מן	האיל	לית	כל	
2פ	וכשם	שאת	מוציא	את	העצמות	מן	הזרוע	כך	הוצא	מן	האיל	לית	יכל	
נ														
א								כך	הוציא	את	האיל	לית	יכול	
ש								כך	הוציא	את	האיל	לית	יכול	

ד	דתני	אין	טנפת	של	תרומה	מצטרפת	עם	התרומה	להעלות	את	החולין	אבל	טנפת	של
מ	דתני	אין	טנפת	של	תרומה	מצטרפת	עם	התרומה	להעלות	את	החולין	אבל	טנפת	של
2פ	דתני	אין	טנפת	של	תרומה	מצטרפת	עם	התרומה	להעלות	את	החולין	אבל	טנפת	של
נ														
א	דתניא	אין	טינפת	של	תרומה	מצטרפת	עם	התרומה	להעלות	את	החולין	אבל	טינפת	של
ש	דתניא	אין	טינפת	של	תרומה	מצטרפת	עם	התרומה	להעלות	את	החולין	אבל	טינפת	של

ד	חולין	מצטרפת	עם	החולין	להעלות	את	התרומה	וחלת	מצה	אחת	מן	הסל	שאם	נפרצה
מ	חולין	מצטרפת	עם	החולין	להעלות	את	התרומה	וחלת	מצה	אחת	מן	הסל	שאם	נפרסה
2פ	חולין	מצטרפת	עם	החולין	להעלות	את	התרומה	וחלת	מצה	אחת	מן	הסל	שאם	נפרצה
נ														
א	חולין	מצטרפת	עם	החולין	להעלות	את	התרומה	וחלת	מצה	אחת	מן	הסל	שאם	נפרצה
ש	חולין	מצטרפת	עם	החולין	להעלות	את	התרומה	וחלת	מצה	אחת	מן	הסל	שאם	נפרצה

ד	או	חסרה	פסולה	ורקיק	מצה	אחת	שאם	נפרסה	או	חסרה	פסול	ונתן	על	כפי
מ	או	חסרה	פסולה	ורקיק	מצה	אחת	שאם	נפרץ	או	חסר	פסול	ונתן	על	כפי
2פ	או	חסרה	פסולה	ורקיק	מצה	אחת	שאם	נפרץ	או	חסר	פסול	ונתן	על	כפי
נ														
א	או	חסרה	פסולה	ורקיק	מצה	אחת	שאם	נפרץ	או	חסר	פסול	ונתן	על	כפי
ש	או	חסרה	פסולה	ורקיק	מצה	אחת	שאם	נפרץ	או	חסר	פסול	ונתן	על	כפי

ד	הנזיר	אחר	התגלחו	את	נזרו	ואין	הבאת	קרבת	אחר	התגלחו	את	נזרו	והניף	אותם
מ	הנזיר	אחר	התגלחו	את	נזרו	ואין	הבאת	קרבת	אחר	התגלחו	את	נזרו	והניף	אותם
2פ	הנזיר	אחר	התגלחו	את	נזרו	ואין	הבאת	קרבת	אחר	התגלחו	את	נזרו	והניף	אותם
נ														
א	הנזיר	אחר	התגלחו	את	נזרו	ואין	הבאת	קרבת	אחר	התגלחו	את	נזרו	והניף	הכהן
ש	הנזיר	אחר	התגלחו	את	נזרו	ואין	הבאת	קרבת	אחר	התגלחו	את	נזרו	והניף	הכהן

ד	הכהן	מניח	הכהן	ידיו	תחת	כפי	הנזיר	ומניף	כיצד	מניף	מוליך	ומביא		
מ	הכהן	מניח	הכהן	ידיו	תחת	כפי	הנזיר	ומניף	כיצד	מניף	מוליך	ומביא		
2פ	הכהן	מניח	הכהן	ידיו	תחת	כפי	הנזיר	ומניף	כיצד	מניף	מוליך	ומביא		
נ														
א	אותם	מניח	הכהן	ידיו	תחת	כפי	הנזיר	ומניף	כיצד	מניף	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד
ש	אותם	מניח	הכהן	ידיו	תחת	כפי	הנזיר	ומניף	כיצד	מניף	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד

ד	ומנין	שהיה	מעלה	ומוריד	אשר	הונף	ואשר	הורם	מקיש					
מ	ומנין	שהיה	מעלה	ומוריד	אשר	הונף	ואשר	הורם	מקיש					
2פ	ומנין	שהיה	מעלה	ומוריד	אשר	הונף	ואשר	הורם	מקיש					
נ														
א	ומנין	שמעלה	שמעלה	ומוריד	אף	הרמה	מעלה	ומוריד	שנא'	אשר	הונף	ואשר	הורם	מקיש
ש	ומנין	שמעלה	שמעלה	ומוריד	אף	הרמה	מעלה	ומוריד	שנאמ'	אשר	הונף	ואשר	הורם	מקיש

ד	הרמה	לתנפה	מה	תנפה	מוליך	ומביא								
מ	הרמה	לתנפה	מה	תנפה	מוליך	ומביא								
2פ	הרמה	לתנפה	מה	תנפה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	אף	הרמה	מעלה	ומוריד	מכאן	מכאן
נ														
א	הרמה	לתנפה	מה	תנפה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	אף	הרמה	מעלה	ומוריד	מכאן	מכאן
ש	הרמה	לתנפה	מה	תנפה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	אף	הרמה	מעלה	ומוריד	מכאן	מכאן

ד	אמרו	מצות	תנופה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	תנופה	תנופה	תנופה	אחת	ולא	שתים	לפני	י"
מ	אמרו	מצות	תנופה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	תנופה	תנופה	תנופה	אחת	ולא	שתים	לפני	י"
2פ	אמרו	מצות	תנופה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	תנופה	תנופה	תנופה	אחת	ולא	שתים	לפני	י"
נ															
א	אמרו	מצות	התנופה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	תנופה	תנופה		אחת	ולא	שתים	לפני	ה'
ש	אמרו	מצות	התנופה	מוליך	ומביא	מעלה	ומוריד	תנופה	תנופה		אחת	ולא	שתים	לפני	ה'

ד	במזרח	שבכל	מקום	שנאמ'	לפני	י"	הוא	במזרח	עד	שיפרט	לך	הכתוב	קדש	הוא
מ	במזרח	שבכל	מקום	שנ'	לפני	י"	הוא	במזרח	עד	שיפרט	לך	הכתוב	קדש	הוא
2פ	במזרח	שבכל	מקום	שנאמר	לפני	י"	הוא	במזרח	עד	שיפרט	לך	הכתוב	קדש	הוא
נ														
א	במזרח	שבכל	מקום	שנא'	לפני	ה'	הוא	במזרח	עד	שיפרט	לך	הכתוב	קדש	הוא
ש	במזרח	שבכל	מקום	שנא'	לפני	ה'	הוא	במזרח	עד	שיפרט	לך	הכתוב	קדש	הוא

ד	לכהן	על	חזה	התנופה	ועל	שוק	התרומה	והלא	איל	נזיר	בכלל	כי	את	חזה
מ	לכהן	על	חזה	התנופה	ועל	שוק	התרומה	והלא	איל	נזיר	בכלל	כי	את	חזה
2פ	לכהן	על	חזה	התנופה	ועל	שוק	התרומה	והלא	איל	נזיר	בכלל	כי	את	חזה
נ														
א	לכהן	על	חזה	התנופה	ועל	שוק	התרומה							
ש	לכהן	על	חזה	התנופה	ועל	שוק	התרומה							

ד	התנופה	ואת	שוק	התרומה	וגו'	לקחתי	מאת	בני	ישראל	מזבחי	שלמיהם	ואתן	אותם	לאהרן	הכהן
מ	התנופה	ואת	שוק	התרומה	וגו'	לקחתי	מאת	בני	ישראל	מזבחי	שלמיהם	ואתן	אותם	לאהרן	הכהן
2פ	התנופה	ואת	שוק	התרומה	וגו'	לקחתי	מאת	בני	ישראל	מזבחי	שלמיהם	ואתן	אותם	לאהרן	הכהן
נ															
א															
ש															

ד	וגו'	וגו'	היה	למה	נאמ'	כאן	לפי	שיצא	איל	נזיר	לידון	דבר	חדש	שהוא
מ	וגו'	וגו'	היה	למה	נאמ'	כאן	לפי	שיצא	איל	נזיר	לידון	דבר	חדש	שהוא
2פ	ולבני	וגו'	היה	למה	נאמר	כאן	לפי	שיצא	איל	נזיר	לידון	דבר	חדש	שהוא
נ														
א			הא	למה	נאמר	כאן	לפי	שיצא	איל	נזיר	לידון	דבר	החדש	שהוא
ש			הא	למה	נאמ'	כאן	לפי	שיצא	איל	נזיר	לידון	דבר	החדש	שהוא

ד	טעון	בהפרשת	זרוע	יכול	אין	לו	אלא	חידושו	בלבד	לכך	צריך	הכתוב	להחזירו	לכללו
מ	טעון	בהפרשת	זרוע	יכול	אין	לו	אלא	חידושו	בלבד	לכך	צריך	הכתוב	להחזירו	לכללו
2פ	טעון	בהפרשת	זרוע	יכול	אין	לו	אלא	חידושו	בלבד	לכך	צריך	הכתוב	להחזירו	לכללו
נ														
א	טעון	בהפרש'	זרוע	יכול	אין	לה	אלא	חידושו	בלבד	לכך	הוצרך	הכתוב	להחזירו	לכללו
ש	טעון	בהפרש'	זרוע	יכול	אין	לה	אלא	חידושו	בלבד	לכך	הוצרך	הכתוב	להחזירו	לכללו

ד	שהוא	טעון	הפרשת	חזה	ושוק	ואחר	ישתה	הנזיר	אחר	ישתה	אחר	מעשה	יחיד'	או
מ	שהוא	טעון	הפרשת	חזה	ושוק	ואחר	ישתה	הנזיר	אחר	ישתה	אחר	מעשה	יחיד'	או
2פ	שהוא	טעון	הפרשת	חזה	ושוק	ואחר	ישתה	הנזיר	אחר	ישתה	אחר	מעשה	יחיד'	או
נ														
א	שהוא	טעון	הפרש'	חזה	ושוק	ואחר	ישתה	הנזיר	אחר	ישתה	אחר	מעשה	יחיד'	או
ש	שהוא	טעון	הפרש'	חזה	ושוק	ואחר	ישתה	הנזיר	אחר	ישתה	אחר	מעשה	יחיד'	או

ד	אינו	אלא	אחר	המעשי'	כולם	כת'	הכא	אחר	ישתה	אחר	התם	אחר	התגלחו
מ	אינו	אלא	אחר	המעשים	כלם	כת'	הכא	אחר	ישתה	אחר	התם	אחר	התגלחו
2פ	אינו	אלא	אחר	המעשים	כולם	כתיב	הכא	אחר	ישתה	אחר	התם	אחר	התגלחו
נ													
א	אינו	אלא	אחר	המעשי'	כלם	כתי'	הכא	ואחר	ישתה	הנזיר	וכתי'	אחר	התגלחו
ש	אינו	אלא	אחר	המעשי'	כלם	כתי'	הכא	ואחר	ישתה	הנזיר	וכתי'	אחר	התגלחו

ד	את	נזרו	מה	התם	אחר	מעשה	יחיד'	אף	כאן	אחר	מעשה	יחיד'	זאת	תורת
מ	את	נזרו	מה	התם	אחר	מעשה	יחיד'	אף	כאן	אחר	מעשה	יחיד'	זאת	תורת
2פ	את	נזרו	מה	התם	אחר	מעשה	יחיד'	אף	כאן	אחר	מעשה	יחיד'	זאת	תורת
נ														
א	את	נזרו	מה	התם	אחר	מעשה	יחיד'	אף	כאן	אחר	מעשה	יחיד'	זאת	תורת
ש	את	נזרו	מה	התם	אחר	מעשה	יחיד'	אף	כאן	אחר	מעשה	יחיד'	זאת	תורת

ד	הנזיר	וגו'	אין	לי	אלא	לשעה	לדורות	מנין	שיהא	הדבר	נוהג	בשילה
מ	הנזיר	וגו'	אין	לי	אלא	לשעה	לדורות	מנין	שיהא	הדבר	נוהג	בשילה
2פ	הנזיר	וגו'	אין	לי	אלא	לשעה	לדורות	מנין	שיהא	הדבר	נוהג	בשילה
נ												
א	הנזיר	וגו'	אין	לי	אלא	לשעה	לדורות	מנין	שיהא	הדבר	נוהג	בשילה
ש	הנזיר	וגו'	אין	לי	אלא	לשעה	לדורות	מנין	שיהא	הדבר	נוהג	בשילה

ד	ובבית	עולמים	ת"ל	תורת	יכול	אף	בבמה	ינהוג	קרבן	מזירות	תלמוד	לומר
מ	ובבית	עולמים	ת"ל	תורת	יכול	אף	בבמה	ינהוג	קרבן	מזירות	ת"ל	
29	ובבית	עולמים	תלמוד	תורת	יכול	אף	בבמה	ינהוג	קרבן	מזירות	תלמוד	לומר
נ												
א	ובבית	עולמי'	ת"ל	תורת	יכול	אף	בבמה	ינהוג	קרבן	מזירות	ת"ל	
ש	ובבית	עולמי'	ת"ל	תורת	יכול	אף	בבמה	ינהוג	קרבן	מזירות	ת"ל	

ד	זאת	קרבנו	לי"י	על	מרו	על	קרבנו	קרבנו	קרבנו	על	מרו	הרי
מ	זאת	קרבנו	לי"י	על	מרו	על	קרבנו	קרבנו	קרבנו	על	מרו	הרי
29	זאת	קרבנו	לי"י	על	מרו	על	קרבנו	קרבנו	קרבנו	על	מרו	הרי
נ												
א	זאת	קרבנו	לה'	על	מרו							הרי
ש	זאת	קרבנו	לה'	על	מרו							הרי

ד	מרו	כקרבן	לומ'	כדרך	שמועלין	בקרבן	כך	בשער	מלכד	אשר	תשיג	ידו
מ	מרו	כקרבן	לומר	כדרך	שמועלין	בקרבן	כך	בשער	מלכד	אשר	תשיג	ידו
29	מרו	כקרבן	לומר	כדרך	שמועלין	בקרבן	כך	בשער	מלכד	אשר	תשיג	ידו
נ												
א	מרו	בקרבן	לומ'	כדרך	שמועלין	בקרבן	אף	בשער	מלכד	אשר	תשיג	ידו
ש	מרו	כקרבן	לומ'	כדרך	שמועלין	בקרבן	אף	בשער	מלכד	אשר	תשיג	ידו

ד	וכי	מזיר	בהשג	יד	הא	כיצד	קרבנו	לי"י	על	מרו	שהפריש	הוא	משלו
מ	וכי	מזיר	בהשגת	יד	הא	כיצד	קרבנו	לי"י	על	מרו	שהפריש	הוא	משלו
29	וכי	מזיר	בהשג	יד	הא	כיצד	קדש	לי"י	על	מרו	שהפריש	הוא	משלו
נ													
א	וכי	מזיר	בהשגת	יד	הא	כיצד	קרבנו	לה'	על	מרו	שהפריש	הוא	לי
ש													

ד	ד"א	מלכד	אשר	תשיג	ידו	שהפרישו	לא	אחרים	שיתכפר	במתנתם	כפי	נדרו	אשר	ידר
מ		מלכד	אשר	תשיג	ידו	שהפרישו	לו	אחרים	שיתכפר	במתנתם	כפי	נדרו	אשר	ידור
29		מלכד	אשר	תשיג	ידו	שהפרישו	לו	אחרי'	שיתכפר	במתנתם	כפי	נדרו	אשר	ידר
נ														
א		מלכד	אשר	תשיג	ידו	שהפרישו	לו	אחרי	שיתכפר	במתנתם	כפי	נדרו	אשר	ידור
ש		מלכד	אשר	תשיג	ידו	שהפרישו	לי	אחרי	שיתכפר	במתנתם	כפי	נדרו	אשר	ידור

ד	מנין	אתה	אומר	שאם	אמר	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	עולות	ועל
מ	מנין	אתה	אומ'	שאם	אמ'	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	עולות	ועל
29	מנין	אתה	אומר	שאם	אמר	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	עולות	ועל
נ														
א	מנין	אתה	אומ'	שאם	אמ'	הריני	נודר	ע"מ	מנת	לגלח	על	ק'	עולות	ועל
ש	מנין	אתה	אומ'	שאם	אמ'	הריני	נודר	ע"מ	מנת	לגלח	על	ק'	עולות	ועל

ד	מאה	שלמים	שצריך	להביא	את	כולם	תלמוד	לומר	כפי	נדרו		או
מ	מאה	שלמים	שצריך	להביא	את	כלן	ת"ל	לומר	כפי	נדרו		או
29	מאה	שלמים	שצריך	להביא	את	כולם	תלמוד	לומר	כפי	נדרו		או
נ												
א	ק'	שלמי'	שצריך	להביא	את	כלם	ת"ל	לומר	כפי	נדרו	אשר	ידור
ש	ק'	שלמי'	שצריך	להביא	את	כלם	ת"ל	לומר	כפי	נדרו	אשר	ידור

ד	אפי'	אמר	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	חטאות	ועל	מאה	אשמות
מ	אפי'	אמר	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	חטאות	ועל	מאה	אשמות
29	אפלו	אמר	הריני	מזיר	על	מנת	לגלח	על	מאה	חטאות	ועל	מאה	אשמות
נ													
א	אפי'	אמר	הריני	מזיר	ע"מ	מנת	לגלח	על	ק'	חטאו'	או	ק'	אשמו'
ש	אפי'	אמר	הריני	מזיר	ע"מ	מנת	לגלח	על	ק'	חטאו'	או	ק'	אשמות

ד	שיהא	חייב	להביאן	תלמוד	לומר	אשר	ידור	לא	אמרת	אלא	קדשים	הבאים	בנדר	ובנדבה
מ	שיהא	חייב	להביאן	ת"ל	לומר	אשר	ידר	לא	אמרת	אלא	קדשים	הבאים	בנדר	ובנדבה
29	שיהא	חייב	להביאן	ת"ל	לומר	אשר	ידר	לא	אמרת	אלא	קדשים	הביאן	בנדר	ובנדבה
נ														
א	שיהא	חייב	להביאן	ת"ל	לומר	אשר	ידור	לא	אמרת	אלא	קדשי'	הבאים	בנדר	ובנדבה
ש	שיהא	חייב	להביאן	ת"ל	לומר	אשר	ידור	לא	אמרת	אלא	קדשי'	הבאי'	בנדר	ובנדבה

ד	יצאו	חטאות	ואשמות	שאינן	באין	בנדר	ובנדבה	כן	יעשה	על	תורת	נדרו	או	אפי'
מ	יצאו	חטאות	ואשמות	שאינן	באין	בנדר	ובנדבה	כן	יעשה	על	תורת	נדרו	או	אפי'
29	יצאו	חטאות	ואשמות	שאינן	באין	בנדר	ובנדבה	כן	יעשה	על	תורת	נדרו	או	אפלו
נ														
א	יצאו	חטאות	ואשמות	שאינן	באים	בנדר	ובנדבה	כן	יעשה	על	תורת	נדרו	או	אפי'
ש	יצאו	חטאו'	ואשמות	שאינן	באים	בנדר	ובנדבה	כן	יעשה	על	תורת	נדרו	או	אפי'

ד	אמר	הריני	זיר	על	מנת	שאהא	שותה	י"ן	ומטמא	למתים	קורא	אני	עליו	כפי
מ	אמ'	הריני	זיר	על	מנת	שאהא	שותה	י"ן	ומיטמא	למתים	קורא	אני	עליו	כפי
2פ	אמ'	הריני	זיר	על	מנת	שאהא	שותה	י"ן	ומיטמא	למתים	קורא	אני	עליו	כפי
נ														
א	אמ'	הריני	זיר	ע"מ		שאהא	שותה	י"ן	ומטמא	למתים	קורא	אני	עליו	כפי
ש	אמ'	הריני	זיר	ע"מ		שאהא	שותה	י"ן	ומטמא	למתים	קורא	אני	עליו	כפי

ד	נדרו	תלמוד	לומר	כן	יעשה	על	תורת	זרו	או	אפי'	אמר	הרי	עלי	חמשה
מ	נדרו	ת"ל		כן	יעשה	על	תורת	זרו	או	אפי'	אמ'	הרי	עלי	חמש
2פ	נדרו	תלמוד	לומר	כן	יעשה	על	תור'	זרו	או	אפלו	אמ'	הרי	עלי	חמש
נ														
א	נדרו	ת"ל		כן	יעשה	על	תורת	זרו						
ש	נדרו	ת"ל		כן	יעשה	על	תורת	זרו						

ד	זירות	שאגלח	תגלחת	אחת	ותעלה	לכולן	קורא	אני	עליו	כפי	נדרו	תלמוד	לומר
מ	זירות	שאגלח	תגלחת	אחת	ותעלה	על	קורא	אני	עליו	כפי	זירות	ת"ל	
2פ	זירות	שאגלח	תגלחת	אחת	ותעלה	לכולן	קורא	אני	עליו	כפי	נדרו	תלמוד	לומר
נ													
א													
ש													

ד	כן	יעשה	על	תורת	זרו	היה	ר'	שמעיה	אומר	מה	ראתה	תורה	להקל	על
מ	כן	יעשה	על	תורת	זרו	היה	ר'	שמעיה	אומ'	מה	ראתה	תורה	להקל	על
2פ	כן	יעשה	על	תורת	זרו	היה		שמעיה	אומר	מה	ראתה	תורה	להקל	על
נ														
א						היה		שמעיה	אומ'	מה	ראתה	תורה	להקל	על
ש						היה		שמעיה	אומ'	מה	ראתה	תורה	להקל	על

ד	זיר	טמא	שמביא	שתי	תורים	או	בני	יונה	לפי	שהוא	כשזר	לשם	שמים
מ	זיר	טמא	שמביא	שתי	תורים	או	בני	יונה	לפי	שהוא	כשזר	לשם	שמים
2פ	זיר	טמא	שמביא	שתי	תורים	או	בני	יונה	לפי	שהוא	כשזר	לשום	שמים
נ													
א	זיר	טמא	שמביא	שתי	תורים	או	בני	יונה	לפי	שהוא	כשזר	לשם	שמים
ש	זיר	טמא	שמביא	שתי	תורים	או	בני	יונה	לפי	שהוא	כשזר	לשם	שמים

ד	נתכון	וכשנטמא	מאבד	כל	מה	שעשה	וחזר	מראש	לפיכך	חסה	התורה	עליו	לפטור	עצמו
מ	נתכון	וכשנטמא	מאבד	כל	מה	שעשה	וחזר	מראש	לפיכך	חסה	כתורה	עליו	לפטור	עצמו
2פ	נתכון	וכשנטמא	מאבד	כל	מה	שעשה	וחזר	מראש	לפיכך	חסה	התורה	עליו	לפטור	עצמו
נ														
א	נתכון	וכשנטמא	מאבד	כל	מה	שעשה	וחזר	מראש	לפי'	חסה	התורה	עליו	לפטור	עצמו
ש	נתכון	וכשנטמא	מאבד	כל	מה	שעשה	וחזר	מראש	לפי'	חסה	התורה	עליו	לפטור	עצמו

ד	בקרבן	עני	למה	היה	כבש	לאשם	לפי	שלא	שמר	עצמו	מן	הטומאה	קנסה
מ	בקרבן	עני	למה	היה	כבש	לאשם	לפי	שלא	שמר	עצמו	מן	הטומאה	קנסה
2פ	בקרבן	עני	למה	היה	כבש	לאשם	לפי	שלא	שמר	עצמו	מן	הטומאה	קנסה
נ													
א	בקרבן	עני	למה	היה	אשם	לפי	שלא	שמר	עצמו	מן	הטומא'	קנסה	
ש	בקרבן	עני	למה	היה	אשם	לפי	שלא	שמר	עצמו	מן	הטומאה	קנסה	

ד	אותו	התורה	כדי	שיקבל	מזרות	בטהרה	למה	זיר	טהור	מביא	שלשה	מיני	קרבן
מ	אותו	התורה	כדי	שיקבל	מזרות	בטהרה	למה	זיר	טהור	מביא	שלשה	מיני	קרבן
2פ	אותו	התורה	כדי	שיקבל	מזרות	בטהרה	למה	זיר	טהו'	מביא	שלש	מיני	קרבן
נ													
א	עליו		כדי	שיקבל	מזרות	בטהרה	למה	זיר	טהור	מביא	ג'	מיני	קרבן
ש	עליו		כדי	שיקבל	מזרות	בטהרה	[למה]	זיר	טהור	מביא	ג'	מיני	קרבן

ד	כדי	להתיר	לו	שלשה	דברים	האסורין	לו	היוצא	מן	הגפן	והתגלחת	והטומאה	החטאת
מ	כדי	להתיר	לו	שלשה	דברים	האסורים	לו	היוצא	מן	הגפן	והתגלחת	והטומאה	החטאת
2פ	כדי	להתיר	לו	שלשה	דברים	האסורין	לו	היוצא	מן	הגפן	והתגלחת	והטומאה	החטאת
נ													
א	כדי	להתיר	לו	ג'	דברי'	האסורי'	לו	היוצא	מן	הגפן	והתגלחת	והטומא'	החטאת
ש	כדי	להתיר	לו	ג'	דברי'	האסורי'	לו	היוצא	מן	הגפן	והתגלחת	והטומאה	החטאת

ד	היה	מביא	להתיר	הטומאה	והעולה	להתיר	התגלחת	והשלמים	להתיר	הגפן	ולפי
מ	היה	מביא	להתיר	הטומאה	והעולה	להתיר	התגלחת	והשלמים	להתיר	הגפן	ולפי
2פ	היה	מביא	להתיר	הטומאה	והעולה	להתיר	התגלחת	והשלמים	להתיר	הגפן	ולפי
נ											
א	היה	מביא	להתיר	הטומא'	והעולה	להתיר	התגלחת	והשלמי'	להתיר	הגפן	ולפי
ש	החטאת	היה	מביא	להתיר	והעולה	להתיר	התגלחת	והשלמי'	להתיר	הגפן	ולפי

י, כה

ד	שכתובין	ב'	אזהרות	באכילת	היוצא	מן	הגפן	לכך	היה	מביא	עם	השלמים	שני	מיני
מ	שכתובין	שתי	אזהרות	באכילת	היוצא	מן	הגפן	לכך	היה	מביא	עם	השלמים	שני	מיני
פ	שכתובין	שתי	אזהרות	באכילת	היוצא	מן	הגפן	לכך	היה	מביא	עם	השלמים	שני	מיני
נ														
א	שכתובי'	ב'	אזהרות	באכילת	היוצא	מן	הגפן	לכך	היה	מביא	עם	השלמי'	שני	מיני
ש	שכתובי'	ב'	אזהרות	אכילת	היוצא	מן	הגפן	לכך	היה	מביא	עם	השלמי'	שני	מיני

ד	לחם	נסכים	לעולה	ולשלמים	כנגד	ב'	אזהרות	של	שתייה	להתירן	ולמה	היה	מפריש	משלמי
מ	לחם	נסכים	לעולה	ולשלמים	כנגד	שתי	אזהרות	שלושתיה		להתירן	למה	היה	מפריש	משלמי
פ	לחם	נסכים	לעולה	ולשלמים	כנגד	שתי	אזהרות	של	שתייה	להתירן	למה	היה	מפריש	משלמי
נ														
א	לחם	נסכים	לעולה	ולשלמי'	כנגד	ב'	אזהרות'	של	שתייה	להתירן	ולמה	היה	מפריש	משלמי
ש	לחם	נסכים	לעולה	ולשלמי'	כנגד	ב'	[אזהרות]	של	שתייה	להתירן	ולמה	היה	מפריש	משלמי

ד	נזיר	את	הזרוע	כדי	לחזק	זרועו	למה	פרשת	נזיר	אחר	פרשת	( )	סוטה	ואחר
מ	נזיר	את	הזרוע	כדי	לחזק	זרועו	למה	פרשת	נזיר	אחר	פרשת	( )	סוטה	ואחר
פ	נזיר	את	הזרוע	כדי	לחזק	זרועו	למה	פרשת	נזיר	אחר	פרשת	( )	שטה	ואחר
נ														
א	נזיר		הזרוע	כדי	לחזק	זרועו	למה	פ'	נזיר	אחר	פ'		סוטה	ואחריה
ש	נזיר		הזרוע	כדי	לחזק	זרועו	למה	פ'	נזיר	אחר	פ'		סוטה	ואחריה

ד	פרשת	נזיר	ברכת	כהנים	לפי	שהיו	אומ'	לסוטה	בתי	הרבה	יין	עושה	אין	דרכה
מ	פרשת	נזיר	ברכת	כהנים	לפי	שהיו	אומ'	לסוטה	בתי	הרבה	יין	עושה	אין	דרכה
פ	פרשת	נזיר	ברכת	כהנים	לפי	שהיו	אומרים	לסוטה	בתי	הרבה	יין	עושה	אין	דרכה
נ														
א	פ'	ברכ'	כהני'	לפי	שהיו	אומרים	לסוטה	בתי	הרבה	יין	עושה	אין	דרכה	
ש	פ'	ברכת	כהנים	לפי	שהיו	אומרי'	לסוטה	בתי	הרבה	יין	עושה	אין	דרכה	

ד	של	אשה	אלא	להבדל	מן	היין	כנזיר	מתנים	עליה	כל	האמור		בפרש'
מ	של	אשה	אלא	להבדל	מן	היין	כנזיר	מתנים	עליה	כל	האמור	( )	בפרש(ת)[ה]
פ	של	אשה	אלא	להבדל	מן	היין	כנזיר	מתנים	עליה	כל	האמור		בפרשה
נ													
א	של	אשה	אלא	להבדל	מן	היין	כנזיר	מתני	על	זה	האמור		בפ'
ש	של	אשה	אלא	להבדל	מן	היין	כנזיר	מתני'	על	זה	האמור		בפ'

ד	ואם	היתה	טהורה	ונקתה	ונזרעה	זרע	יוצאים	הימנה	כהנים	מברכי'	את	ישראל	
מ	ואם	היתה	טהורה	ונקתה	ונזרעה	זרע	יוצאים	ממנה	כהנים	מברכים	את	ישראל	
פ	ואם	היתה	טהור'	ונקתה	ונזרעה	זרע	יוצאין	הימנה	כהנים	מברכין	את	ישראל	
נ													
א	ואם	היתה	טהורה	ונזרעה	ונזרעה	זרע	יוצאין	ממנה	כהנים	מברכי'	את	ישראל	
ש	ואם	היתה	טהורה	ונזרעה	ונזרעה	זרע	יוצאין	ממנה	כהנים	מברכין	את	ישראל	